Γ. Ι. ΠΕΡΕΛΜΑΝ

ΤΑΧΙΔΑΧΤΙΛΥΡΓΙΕΣ
ΚΕ
ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΠΕΧΝΙΔΙΑ

ΕΛΙΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΥ ΔΟΝΜΠΑΣ
ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ—1937

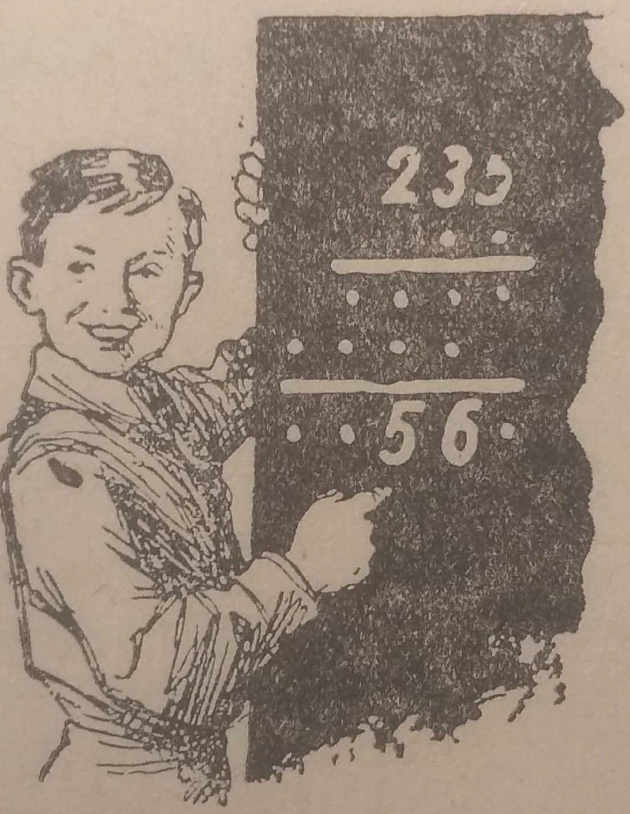
Γ. Ι. ΠΕΡΕΛΜΑΝ

ΤΑΧΙΔΑΧΤΙΛΥΡΓΙΕΣ ΚΕ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΠΕΧΝΙΔΙΑ

Ζογραφιές Μ. Β. ΥΣΑΚΟΦ—ΠΟΣΚΟΤΣΙΝ

ΕΛΙΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΥ ΔΟΝΜΠΑΣ
ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ—1937

ΤΑΧΙΔΑΧΤΙΛΥΡΓΙΕΣ

ΤΟ ΘΑΒΜΑ ΤΥ ΕΟΝΑ-ΜΑΣ

ΔΙΙΓΙΜΑ

Ι ΡΕΚΛΑΜΑ

Αφτό πυ διιγιέμε εδό, ορκίςτικα κάποτε να μιν το πο ςε κανένα. Ίμυνα χρονόν δόδεκα μαθιτίς, όταν μυ εμπιςτεφτίκανε το μιςτικό αφτό, κε έδοςα το λὸγο ς'ένα πεδί ςινομίλικό-μυ.

Πολά χρόνια κατά ςιρά φίλαγα τον όρκο-μυ αφςτιρά. Τιν ετία πυ λαγαριάζο τόρα λέφτερο τον εαφτό-μυ απ'τον όρκο, θα τι μάθετε απ'το τελεφτέο κεφάλεο τυ διιγίματος. Τόρα θ'αρχίςο απ'τιν αρχί.

Ι «αρχί» μΰρχετε ςτο νύ ςα μιά τεράςτια πικιλόχρομι ρεκλάμα ς'έναν απ'τυς πολιάριθμυς δρόμυς τις πόλις πυ γενίθικα

Βιαζόμυνα να επιςτρὲπςο απ'το ςκολιό ςτο ςπίτι, όπυ με περίμενε το «Ταχςίδι ςτο κὲντρο τις γις» τυ Ιυλίυ Βερν, πυ δεν πρόφταςα να το τελιόςο ακόμα, οπόταν ίδα μια μεγάλι κοκινο-πράςινι ρεκλάμα, πυ έγραφε για ολοςδιόλυ αςινίθιςτα πράματα.

Διαβάςτε-τιν μονάχι-ςας τι ρεκλάμα αφτί κε θα καταλάβετε, πόςο μ'έκανε να απορίςο.

ΤΟ ΘΑΒΜΑ ΤΥ ΕΟΝΑ-ΜΑΣ

ΤΟ ΕΚΣΕΣΙΟ ΠΕΔΙ

ΦΕΛΙΚΣ 12 ΧΡΟΝΟΝ

ΜΕΡΟΣ Ι

ΕΚΣΕΡΕΤΙΚΟ ΜΝΙΜΟΝΙΚΟ

Ο Φέλικς φιλάγι στο νυ-τυ 100 λέκσις πυ ονομάσανε ι θεατές, κε τις επαναλαβένι με τι σιρά πυ θέλυν ι θεατές. Μπορί ακόμα να πι κε τον άφκσονα αριθμό κάθε λέκσις.

ΑΦΑΝΤΑΣΤΙ ΕΠΙΤΙΧΙΑ ΣΤΙΣ ΠΡΟΤΕΒΥΣΕΣ ΚΕ ΣΤΙΝ ΕΠΑΡΧΙΑ!!!

ΜΕΡΟΣ ΙΙ.
ΜΑΝΤΕΒΙ ΤΙΣ ΣΚΕΨΣΙΣ

Με δεμένα τα μάτια ο Φέλικς μαντέβι τα πράματα πυ σκεφτίκατε, τί έχετε στις τσέπες-σας, στα πυρτμονέ-σας κ. τ. λ. κ. τ. λ.

Ι παράσταςι γίνετε κάτο απ'τον έλενχο ιδικίς επιτροπίς, πυ τιν εκλέγυν ι θεατές μόνι-τυς.

— Κοροιδία!—μ'αφτοπεπίθισι άκυσα να λέι κάπιος πίσο-μυ.

Γίρισα: πίσο-μυ διάβαζε τιν ίδια ρεκλάμα ένας σιντακσιότις-μυ, μακρύλακας, πυ διο χρόνια καθότανε στιν ίδια τάκσι κε όλυς-μας μας ονόμαζε «λιανόψαρα».

— Απάτι κε κοροιδία! — επανέλαβε. — Με τα ίδια-συ τα χρίματα σε κοροιδέβυν.

— Ο καθένας δε θα επιτρέψι να τον κσεγελάσυν — απάντισα εγό.—Ο έκσιπνος ο άνθροπος δεν κοροιδέβετε.

— Εσένα όμος θα σε κοροιδὲπσυν, — με διέκοψε, μι θέλοντας να μάθι, ποιόνα ενούσα όταν έλεγα ὲκσιπνος άνθροπος.

Ερεθιζμένος απ'το περιφρονιτικό-τυ τόνο, αποφάσισα το δίχος άλο να πάγο στιν παράσταςι, αλά να ίμε προσεχτικός κε να κιτάζο με τα τέσερα. Αν θα βρεθύνε κορόιδα, εγό δε θα ίμε απ'αφτύς. 'Οχι, ο άνθροπος πυ έχι κεφάλι δεν κοροιδέβετε.

ΕΚΣΕΣΙΟ ΜΝΙΜΟΝΙΚΟ

Στο θέατρο τις πόλις τίχενε σπάνια να πιγένο κε γι' αφτό δεν τα κατάφερα, να επιτίχο καλί θέσι με λίγα λεφτά. Βρέθικα αρκετά μακριά απ'τι σκινί. Αν κε τα μάτια-μυ ίτανε τότε πολί καλά κ'έβλεπα καλύτσικα τι σκινί, μα πάλι δεν κατόρθοσα να δο καθαρά το πρόσοπο τυ εκσέσιυ πεδιύ, τυ «θάβματος τυ εόνα-μας». Μυ φάνικε, ότι κάπυ το ίχα δι άλοτες το πρόσοπο αφτό.

Ο ενίλικος άντρας πυ βγίκε στι σκινί μαζί με το πεδί, άρχισε αμὲσος τιν «παράσταςι τις μνιμονικίς», όπος εκφράστικε ο ίδιος, αποτινόμενος στον κόζμο.

Ο ταχιδαχτιλυργός έδεσε τα μάτια τυ πεδιὺ.

Ι προετιμασίες έγιναν με μεγάλι επιμέλια. Ο ταχιδαχτιλυργός (έτσι τον ονόμαζα μεσά-μυ) κάθισε το πεδὶ πὰνο σ' ένα σκαμνί στι μὲσι τις σκινίς με τι ράχι γιριζμένι στυς θεατές κε τὒδεσε τα μάτια.

Καμπόσυς ανθρόπυς τυς αφίσανε απάνο στι σκινί για να βεβεοθύνε, ότι δεν ιπάρχι καμιά απάτι.

Κατόπι ο ταχιδαχτιλυργός κατέβικε απ' τι σκινί, πέρασε ανάμεσα απ' τα καθίζματα στις πισινές

ςιρές κε, κρατόντας ςτο χέρι κάτι ανιχτά καπάκια κι' ένα φίλο χαρτί, πρότινε ςτυς θεατές να γράπςυν εκί τα ονόματα τον πραμάτον πυ ςκεφτίκανε—όπια θέλυνε.

— Παρακαλό να θιμάςτε τον άφκςονα αριθμό τον λέκςεόν-ςας,—έλεγε:—Ο Φέλικς θα τις ονομάζι. Θέλετε, παλικάρι-μυ, να γράπςετε καμπόςες λέκςις;—αποτάθικε άκςαφνα ο ταχιδαχτιλυργός ςε μένα.

Κςαφνιαζμένος έτςι διαμιάς, δεν ίκςερα τί να γράπςο.

Το κορίτςι, πυ καθότανε δίπλα-μυ μ' έδιαζε:

— Γράφετε, μιν τον κρατάτε! Δεν κςέρετε, τί; Ε, γράπςτε: ςυγιάς, δροχί, πιρκαιά...

Ντροπιαζμένος έγραπςα τα λόγια αφτά αντίκρι ςτυς αριθμύς 68,69 κε 70.

— Μιν κςεχνάτε τυς αριθμύς-ςας,—μΰπε ο ταχιδαχτιλυργός κε πέραςε παραπέρα ςτις ςιρές τον καθιζμάτον ςιμπλιρόνοντας τον κατάλογο με νέες λέκςις.

— Νύμερο εκατό! Φτάνι, ςας εφχαριςτό,—ίπε φοναχτά, τέλος πάντον.—Προςέχετε, παρακαλό! Τόρα θα διαβάςο τον κατάλογο φοναχτά μονάχα μια φορά, κι' ο Φέλικς θα τα θιμιθί όλα τα λόγια απ' τιν αρχί ος το τέλος τόςο καλά πυ θα μπορέςι να τα επαναλάβι μ' οπιαδίποτε ςιρά: απ'τιν αρχί ος το τέλος, απ'το τέλος ςτιν αρχί, λέκςι παρά λέκςι, παρά τρις, παρά πέντε, κε θα ονομάςι ανακατομένα οπιοδίποτε αριθμό, κατ' απέτιςι τυ κόζμυ. Αρχίζο!

— Καθρέφτις, τυφέκι, ζιγαριά, έδριμα, λάμπα, μπιλιέτο, αμακςάς, κιάλι, ςκάλα, ςαπύνι...—κςεχοριςτά έλεγε ο ταχιδαχτιλυργός, δίχος να προςθέτι καμιά παρατιριςι.

Το διάβαζμα δε βάςτακςε πολί, μα ο κατάλογος μυ φάνικε ατέλιοτος. Δε μπορύςα να πιςτέπςο, ότι ίχε μονάχα εκατό λέκςις. Να τις θιμιθί κανένας, ίτανε βέβεα ανότερο απ'τις δινάμις τυ ανθρόπυ.

— Καρφίτσα, έπαβλι, κυφέτο, παράθιρο, τσιγάρο, χιόνι, καδένα, ςυγιάς, βροχί...—μονότονα διάβαζε ο ταχιδαχτιλυργός, δίχος να παραλίπσι κε τις δικές-μυ τις λέκσις.

Το πεδί απάνο στι σκινί άκυε, δίχος να κάνι καμιά κίνισι φενότανε, σάμπος να κιμάτε. Ίνε δινατό να τις επαναλάβι όλες αφτές τις λέκσις, δίχος να παραλίπσι καμιά;

—Πολιθρόνα, ψαλίδι, πολιέλεος, γίτονας, άστρο, μπερντές, πορτοκάλι. Τέλιοσε!—ίπε ο ταχιδαχτιλυργός.—Τόρα παρακαλό τον κόζμο να εκλέκσι ελενχτές. Θα τυς δόσο τον κατάλογο αφτό, για να μπορύνε να ελένχυν τις απαντίσις τυ Φέλικς κε να πύνε σ'όλυς τυς θεατές, αν ίνε σοστές.

Ανάμεσα στυς τρις ελενχτές βρέθικε κ' ένας απ' τυς μεγαλίτερυς μαθιτές τυ σκολιύ-μας, πυ ίταν έκσιπνο πεδί κε με κεφάλι.

— Προσοχί, παρακαλό!—φόνακσε ο ταχιδαχτιλυργός, όταν ι «ελενχτικί επιτροπί» πιρε τον κατάλογο τον λέκσεον κε κατέλαβε τι θέσι-τις στι σάλα.—Τόρα ο Φέλικς θα επαναλάβι κε τις εκατό λέκσις απ' τιν πρότι ος τιν τελεφτέα. Παρακαλό τυς ελενχτές να προσέχυν καλά τον κατάλογο.

Ι σάλα ισίχασε. Μέσα στι γενικί σιγαλιά ακύστικε απ' τι σκινί ι ιχιρί φονί τυ Φέλικς:

— Καθρέφτις, τυφέκι, ζιγαριά, έβριμα, λάμπα...

Τα λόγια τα πρόφερε με πεπίθισι, δίχος να βιάζετε, αλά κε δίχος κομπιάζματα κι' αργοπορίες, σάμπος να τις διάβαζε ο Φέλικς απ'το βιβλίο.

Μ' απορία μετάφερνα το βλέμα απ' το πεδί, πυ καθότανε μακριά με τι ράχι γιριζμένι σ' εμάς, στυς τρις ελενχτές πυ στεκόντανε στι σάλα πάνο σε καρέκλες. Σε κάθε λέκσι τυ πεδιύ περίμενα το αποδοκιμαστικό-τυς «λάθος!» Μα εκίνι σοπένανε κε κάρφοσαν τα μάτια-τυς στον κατάλογο, τα πρόσοπά-τυς φανερόνανε μονάχα ενταμένι προσοχί.

Ο Φέλικς κσακολυθύσε τιν απαρίθμισι τον λέκσεον,

ονόμασε τις τρις λέξις-μυ (δεν το σκέφτικα να κρατίσο λογαριαζμό εφτίς εκσαρχίς κε να εκσακριβόσο, αν πραγματικά ίτανε στιν 68, 69 κε 70 θέσι) κε πέρασε παραπέρα, χορίς να στέκετε, όσπυ να πι τιν τελεφτέα λέξι: «πορτοκάλι».

— Πολί σοστά. Ύτε ένα λάθος!— δίλοσε στον κόζμο ένας απ' τυς ελενχτές, στρατιοτικός, πιροβολιτίς.

— Δεν επιθιμύν ι θεατές να μας απαριθμίσι ο Φέλικς τα λόγια ανάποδα; Ίτε παρά τρις λέξις; Παρά πέντε; Από ένα οριζμένο αριθμό ος τον άλο;

Γι' απάντισι ακύστικε ένας ανακατομένος θόριβος από φονές:

— Παρά εφτά λέξις! Όλες τις ζιγές! Παρά τρις, παρά τρις!.. Τις πρότες πενίντα ανάποδα!.. Απ' το τριάντα εφτά νύμερο ος το τέλος!.. Όλες τις μονές!.. Όλα τα πολαπλάσια τυ έξι!..

— Έτσι δεν ακύο, παρακαλό να μι μιλάτε όλι μαζί,—παρακαλύσε ο ταχιδαχτιλυργός, προσπαθόντας να πνίξι με τι φονί-τυ το θόριβο.

— Απ' το νύμερο εβδομίντα τρία ανάποδα ος το σαράντα οχτό—φόναξε οξίφονα ο νάφτις πυ καθότανε μπροστά-μυ.

— Καλά. Προσέχετε!.. Προσέχετε!.. Φέλικς, ονόμασε, αρχίζοντας απ' το εβδομίντα τρία, όλες τις λέξις ος το σαράντα οχτό. Παρακαλό τυς ελενχτές να προσέχυν τις απαντίσις.

Ο Φέλικς άρχισε αμέσος τιν απαρίθμισι κε ίπε δίχος κανένα λάθος όλες τις λέξις.

— Δεν επιθιμί τόρα ο κόζμος να ιποδίξι ο Φέλικς απ' εφθίας το νύμερο κάπιας λέξις απ' τον κατάλογο;— ρότισε ο ταχιδαχτιλυργός.

Πίρα θάρος κε, κοκινίζοντας πέρα-πέρα, φόναξα·

— Συγιάς!

— Εχςίντα οχτό.— ςτι ςτιγμί απάντιςε ο Φέλιχς. Το νύμερο τις λέχςις ιποδίχτικε ςοςτά.

Κςεχιθίκανε ι εροτίςις απ' τα διάφορα μέρι τις ςάλας. Ο Φὲλιχς μόλις-μόλις πρόφτενε να δίνι απαντίςις:

— Ομπρέλα—ογδόντα τρία...Κυφέτο—Πενίντα έχςι... Γάντια—ςαράντα εφτά...Ρολόι...τριάντα τέςερα...Βιβλίο—ικοςιδιό...Χιόνι—πενίντα ενιά...

'Οταν ο ταχιδαχτιλυργός δίλοςε, ότι το πρότο μὲρος τὲλιοςε, όλι ι ςάλα χτιπύςε πολίν κερό τα παλαμάκια κε προςκαλύςε τον Φέλιχς. Το πεδί έβγενε, χαμογελύςε ς' όλες τις μεριές κε χςανακριβότανε. Κε χςανά το πρόςοπό-τυ μυ φάνικε γνοςτό.

ΕΝΚΑΣΤΡΙΜΙΘΙΑ (ΜΑΝΤΙΑ)

Κάπιος με χτὶπιςε ςτιν πλὰτι. Γίριςα πίςο. Δίπλα-μυ ςτεκότανε ο μαθιτίς, πυ τρις μέρες πριν διάβαζε μαζί-μυ τι τι ρεκλὰμα.

— Ε, λιπόν; Σε κοροιδέπςανε, λιανόπςαρο; Πλίροςες πενίντα καπίκια κε ςε κοροιδέπςανε για ένα ρύβλι;

— Κε τί, εςένα μίπος δε ςε κοροιδέπςανε;—απάντιςα ερεθιζμένος.

— Εμένα, λες; Χα-χα! Εγὸ δα από πριν το ίχςερα, ότι έτςι θα ίνε.

— Δε ςιμένι, πυ τὄκςερες. 'Οπος κε νἄνε, ςε κοροιδέπςανε

— 'Ολο το μιςτικό το χςέρο. Ενκαςτριμιθία!—ίπε πολιςίμαντα.

— Τί ενκαςτριμιθὶα;

— 'Ινε ενκαςτρίμιθος, αφτός δα ο μπάρμπας. Με τιν κιλιά μιλάι. Ροτάι φαναχτά κι' απαντάι ο ίδιος με τιν κιλιά-

τυ. Κι' ο κόζμος νομίζι, ότι ίνε ο Φέλιξ. Το πεδί ύτε μια λέξι δε λèι, κάθετε στιν πολιθρόνα κε νιστάζι. Νά έτσι, λιανόπσαρο! 'Ολες αφτές τις κατεργαριές καλά τις ξέρο.

— Στάσυ, πος μπορύνε ètσι να μιλάνε με τιν κιλιά; —απορόντας ρότισα. Αφτός όμος γίρισε πια κε δεν τιν άκυσε τιν ερότισί-μυ.

Μπένοντας στι διπλανί σάλα, όπυ συλατσάρανε ι θεατές τιν όρα τυ διαλίματος, παρατίρισα μια ομάδα ανθρόπυς, πυ μαζεφτίκανε σιμά στυς ελενχτές κε σιζιτύσανε ζοιρά για κàτι. Σταμάτισα ν' ακύσο.

— Πρότα-πρότα ι ενκαστρίμιθι δε μιλάνε καθόλυ με τιν κιλιά, όπος αφελέστατα λογαριάζυν μερικì,—εξιγύσε στυς μαζομένυς ο πιροβολιτίς.—Αφτό έτσι μονάχα φένετε κàποτε, ότι ι φονί τυ ενκαστρίμιθυ βγένι απ' τα βàθι τυ κορμιύτυ. Στιν πραγματικότιτα μιλάι, όπος κ' εμίς—με το στόμα με τι γλόσα, μονάχα δίχος τα χίλι. 'Ολι ι τέχνι-τυ ίνε στο ότι, μιλόντας, δεν κάνι ύτε μια κίνισι με τα χίλι, δεν κυνάι ύτε ένα μιόνι τυ προσόπυ. 'Οταν προφέρι τις λέξις, μπορίτε να τον κιτάτε, κε τίποτα δε θα παρατιρίσετε. Φέρτε σιμά στο στόμα-τυ ένα κερί—ι φλόγα δε θα σαλέπσι καθόλυ: τόσο λαφριά βγάζι τιν ανάσα-ὶυ. Κε επιδί ακόμα αλάζι σινάμα κε τι φονί-τυ, τον πιστέβετε, σάμπος τα λόγια έρχυντε από κάπυ άλυ, ότι μιλάι καμιά κύκλα, ίτε κάτι τέτιο. Νά πιό ίνε όλο το μιστικό.

Δεν ίνε μονάχα αφτό,—πρόσθεσε ένας ιλικιομένος άνθροπος απ'τι γίρο ομάδα.—Ο ενκαστρίμιθος καταφέβγι κε σε διàφορα τεχνάζματα. Κατεφθίνι με πονιριά τιν προσοχί τον θεατόν εκί, απ'όπυ τάχατες έρχυντε ι ίχι κε ταφτόχρονα αποσπάι τιν προσοχί απ'τον εαφτό-τυ για ν' αποκρίπσι εφκολότερα κε καλίτερα τον καθαφτό φτέχτι... Ι χριζμί τον αρχèον μαντίον κε τα παρόμια πσέφτικα θάβματα μπορί να ίτανε κατεργαριές τον ενκαστριμίθον. Αλά πέτε-μυ: μίπος

νομίζετε, ότι ο ταχιδαχτιλουργός-μας ίνε ενκαστρίμιθος κε μ' αφτό εκσιγίτε όλι τιν παράστασι;

Απ' εναντίας, ς'αφτό κε θα κατέλιγα, ότι εδό τίποτα τέτιο δε μπορί να σιμβί. Για τιν ενκαστριμιθία κάναμε λόγο μετακσί άλον, γιατί πολί απ'τον κόζμο ς'αφτό βρίσκυν τι λίσι τυ ζιτίματος. 'Ιθελα να εκσιγίσο, ότι αφτί ι λίσι ίνε κιριολεχτικά ασινάρτιτι.

—Μα γιατί; Γιατί όχι; —ακυστίκανε φονές.

—Απλύστατα. Ο κατάλογος τον λέκσεον βρισκότανε στα χέρια-μας: ο ταχιδαχτιλουργός δεν τον έβλεπε, οπόταν ο Φέλικς απαριθμύσε τις λέκσις. Πός λιπόν μπορύσε ο ταχιδαχτιλουργός —κι'ας ίνε κ'εκατό φορές ενκαστρίμιθος,—πός μπορύσε ο ίδιος να θιμάτε όλες τις λέκσις; Ας πύμε το πεδί εδό δεν έχι δάχτιλο, ίνε άφονι κύκλα, σκινοθεσία,—καλά. Μα τί διαβολομνιμονικό πρέπι νάχι τότε ο ίδιος ο ταχιδαχτιλουργός!

—Μα πός εκσιγύντε τότε όλα αφτά; Δεν ίνε δα θάβμα, επιτέλυς;

Βέβεα δεν ίνε θάβμα. Θα σας το πο όμος ανιχτά: ο ίδιος τα χάνο. Δε μπορό να βρο καμιά εκσίγισι...

Το κυδύνι ιδοπίισε ότι αρχίζι το δέφτερο μέρος κι'όλι κατεφθίνθικαν στι σάλα.

ΕΚΣΟ ΑΠ' ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΑ

'Ιστερα απ' το διάλιμα ο ταχιδαχτιλουργός άρχισε να κάνι κάτι παράκσενες προετιμασίες.

'Εφερε στι μέσι τις σκινίς ένα πάνκο, πυ απαρτιζότανε απ' το κάτο σανίδι κε το προσαρμοζμένο ς' αφτό κάθετα κοντάρι, πυ ίτανε σχεδόν ίσο με το ανάστιμα τυ ανθρόπυ. Αφύ σίμοσε στο κοντάρι μια καρέκλα, διάταχσε με σιμάδια στο πεδί ν'ακυμπίσι με το δεκσί-τυ χέρι στιν απάνο άκρι τυ κονταριύ, πίρε ακόμα ένα κοντάρι, το έβαλε κάτο απ' τ' α-

ριςτερό-τυ χέρι, κὰτο απ'τα πόδια-τυ έβαλε τιν καρέκλα. Το πεδί έμινε έτςι κρεμαζμένο ςτον αγέρα, ακυμπόντας ςε τρία ςιμία: ςτα δυο κοντάρια κε ςτιν καρέκλα.

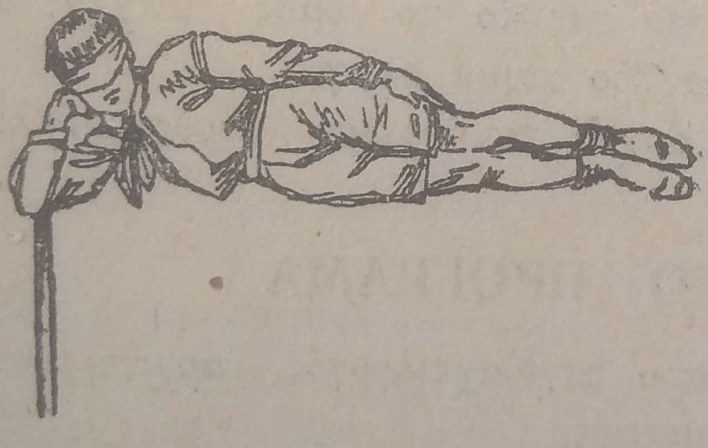
Αφύ τὲλιοςε αφτές τις ακατανόιτες για μένα προετιμαςίες, ο ταχιδαχτιλυργός άρχιςε να κάνι ςιμά ςτο πρόςοπο τυ πεδιύ κάτι παρὰκςενες κινὶςις με τα χέρια, ςάμπος να το χάιδεβε, δίχος όμος να το ανκίζι.

—Το κιμίζι,—ίπε κάπιος απ' τυς καθιζμένυς πίςο-μυ.

—Το ιπνοτίζι! — επιδιόρθοςε ι διπλανί-μυ απ' τα δεκςιά.

Ο Φέλικς κι' αλίθια κιμίθικε απ' τις κινίςις αφτές: έκλιςε τα μάτια κε κρεμὸτανε ολοςδιόλυ ακίνιτος.

Τότε άρχιςε το πιο γυςτόζικο κι' ακατανόιτο πρὰμα. Ο ταχιδαχτιλυργός πίρε προςεχτικά τιν καρέκλα κάτο απ' τα πόδια τυ πεδιύ, κι' ο Φέλικς έμινε κρεμαζμένος: Ο ταχιδαχτιλυργός πίρε το κςίλο απ' τ' αριςτερό χέρι-τυ — ο Φέλικς όπος κε προτίτερα κρεμὸτανε, αν κε ακυμπύςε με τον ανκόνα μονάχα πάνο ςτο ένα κςίλο. Αφτό ίτανε κιριολεχτικά ακατανόιτο.

Ο Φέλικς κρεμότανε ολοςδιόλυ ακίνιτος.

— Κιμάτε ιπνοτιζμένος,—εκςιγιςε ι διπλανίμυ κε πρόςθεςε:—Τόρα ότι θέλι μπορί να κάνι μαζίτυ.

'Ιχε δίκιο φένετε, γιατὶ ο ταχιδαχτιλυργὸς παραμὲριςε λιγάκι το κορμί τυ Φέλικς απ'το κςιλο, ςχιματιζοντας έτςι κάπια γονιά, κε μολαταφτα το κορμί έμενε ςτι γιρτί αφτί ςτάςι, παρ' όλι δίναμι τυ βὰρυς-τυ. Ακόμα μια ςτροφί— κε το πεδί με κάπιο θάβμα έμινε κρεμαζμένο ςτον αγέρα, ακυμπόντας ςτιν ὰκρι τυ κςίλυ.

—'Εχςο απ' το προγράμα, — ίπε ο διπλανός-μυ απ' τ' αριςτερά.

— 'Εχςο από τί; — ρότιςα.

— 'Εχςο απ' το πρόγραμα.

— Πός ίνε έχςο απ' το προγράμα; Δεν καταλαβένο.

Δεν ίνε αφτός έχςο απ' το πρόγραμα, μα ίνε το νύμερο. Γι' αφτό δεν έγραφε ςτι ρεκλάμα, όςτε θα πι, ότι ίνε έχςο απ' το πρόγραμα.

— Μα από πύ κρέμετε;

— Αφτό δεν το κςέρο. Κρέμετε, όπος κε νάνε. Από δο δε μπορίς να διακρίνις καλά.

— Σας λέο: ιπνοτιζμὸς ίνε! ανακατόθικε ςτιν κυβέντα ι διπλανί απ' τα δεκςιά. — 'Οτι θέλι τόρα μπορί να κάνι μαζί-τυ.

— Κυταμάρα! — απάντιςε ο διπλανός απ' τ' αριςτερά. Με τον ιπνοτιζμό δε μπορίς να κρέμεςε. Θάχι κάπια ταχιδαχτιλυργικά ςκινιά, αδιάφανες κορδέλες, αλιὸς δε γίνετε.

Μα ο ταχιδαχτιλυργός πέραςε το χέρι-τυ κάμποςες φορές πάνο απ' το κορμὶ τυ Φέλικς, για να δίκςι, ότι δεν ιπάρχυν τιποτα κριφές απ' τον κόζμο κορδέλες ιτε ςκινιά. Κατόπι με τον ίδιο τρόπο έφερε το χὲρι-τυ κάτο απ' το κορμί τυ Φέλικς. 'Ιτανε ολοφάνερο πια, ότι κι' από κάτο τίποτα αόρατα ιποςτιρίγματα δεν μπορύςαν να ίνε.

— Βλέπετε, βλέπετε! Εγό ςας το έλεγα... Απλύςτατα βρίςκετε ςε ιπνοτιςτικί κατάςταςι, — θριάμβεβε ι διπλανί-μυ.

— Πολί μάλιςτα απλὺςτατα, — ερεθιζμένα απάντιςε ο διπλανός-μυ. — Λίγες κατεργαριές κάνυν ι ταχιδαχτιλυργί! 'Ολα ιπνοτιζμός ίνε, θα πίτε;

Ο Φέλικς όμος εκςακολυθύςε να κρέμετε ςτον αγέρα, ςάμπος να κιμὸτανε πάνο ςε κανένα αόρατο ςτρόμα.

Ο ταχιδαχτιλυργός έδεςε τα μάτια τυ πεδιύ, ςίμοςε

στιν άκρι τις σκινίς κι' άρχισε να εξιγάι στον κόζμο, τί θα γίνι παραπέρα.

Ι ΜΑΝΤΕΠΣΙ ΤΟΝ ΣΚΕΠΣΕΟΝ

— 'Οπιος θέλι, μπορὶ να δεβεοθί,—άρχισε ο ταχιδαχτιλυργός,—ότι ο Φέλιξ, μένοντας πάνο στι σκινί με δεμένα τα μάτια, θα μαντὲβι τί έχυνε ι τσέπες-σας, τα πορτμονέ-σας, τα πορτοφόλια-σας. Αφτό ίνε μάντεπσι τον σκὲπσεόν-σας.

Εκίνο πυ σινέβικε παραπέρα, ίτανε τόσο καταπλιχτικό κι' ασινὶθιστο, πυ πραγματικά έμιαζε με μαγία. Καθόμυνα, κιριολεχτικά καταγοιτεμένος.

Θα προσπαθίσο να σας μεταδόσο, ότι έμινε στι μνίμι-μυ.

Αφύ κατέβικε στι σάλα, ο ταχιδαχτιλυργός πέρασε ανάμεσα απ' τις σιρές τον θεατόν κε σιμόνοντας ένα απ' αφτύς τον παρακάλεσε να βγάλι απ' τιν τσέπι-τυ κανένα πράμα. Αφτός έβγαλε τιν ταμπακιέρα-τυ.

— Προσοχί, παρακαλό! Φέλιξ, μπορίς να μυ πις, τί ίνε ο άνθροπος αφτός, πυ στὲκυμε σιμά-τυ;

— Στρατιοτικός; — έφτασε ος εμάς ι απάντισι τυ Φέλιξ.

— Σοστά! Τί πράμα μΰδιξε τόρα;

— Ταμπακιέρα.

Ακόμα κι' αν δεν κρεμότανε ο Φέλιξ με δεμένα τα μάτια πάνο στι σκινί, δε θα μπορύσε νάβλεπε, τί έδιξε στον ταχιδαχτιλυργό ο στρατιοτικός, πυ καθότανε τόσο μακριά απ' αφτόνα κε μάλιστα στι μισοσκότινι σάλα.

— Σοστά!—εξακολυθύσε ο ταχιδαχτιλυργός.

— Μάντεπσε, τί βλέπο τόρα στο χέρι-τυ;

— Σπίρτα.

— Καλά. Τόρα τί;
— Ματογιάλια.
'Ιτανε αλίθια.
Ο ταχιδαχτιλυργός άφιςε το ςτρατιοτικό κε με αθόριβα βίματα, περνόντας ανάμεςα απ' τις ςιρές ίρθε κε ςταμάτιςε ςιμά ςτο κάθιζμα μιας νεαρìς μαθίτριας.
— Πές-μυ, ςε πιόνα ςίμοςα;—ρότιςε, αποτινόμενος κςανά ςτο Φèλιxς.
— Σ'ένα κορìτςι.
— Καλά. Μπορίς να μυ πις, τί πέρνο τόρα απ' τα χέρια-τυ;
— Χτένι.
— Θαβμάςια! Τόρα τì;
— Γάντι.
— Κε τί άνθροπος μυ δìχνι τόρα κάπιο πράμα;— ρότιςε ο ταχιδαχτιλυργός, αθόριβα ςιμόνοντας ς' άλι πολιθρόνα.
— Πολιτικός.
— Καλά! Τί πράμα;
— Πορτοφόλι.
Για ενκαςτριμιθίες ύτε λόγος μπορύςε να γίνι: πολί απ' τον κόζμο ίτανε δίπλα ςτον ταχιδαχτιλυργό κε παρακολυθύςανε πολί προςεχτικά τιν κάθε-τυ κίνιςι.
Δεν ιπίρχε αμφιβολία, ότι νε κε καλά μιλύςε ο Φέλιxς. Φενότανε, ότι ςτ' αλιθινά διάβαζε τις ςxèπςις τυ ταχιδαχτιλυργύ. Αργότερα άκυςα πιο καταπλιχτικά πράματα.
— Μάντεπςε, τί βγάζο απ' το παρτοφόλι;
— Τρία ρύβλια.
Το ίπε ςοςτά.
— Μπορίς να μυ πις, τί βγάζο τόρα;
— Δέκα ρύβλια.
— Καλά! Μάντεπςε, τί κρατà αφτί τι ςτιγμί;
— Γρàμα.

— Πιόνα σίμοςα τόρα;
— Φιτιτί.
— Θαβμάσια. Λέγε, τὶ μ' έδοςε;
— Εφιμερίδα.
— Σοςτά. Προςπάθιςε να μαντὲπςις, τί πίρα απ' αφτόνα;
— Καρφίτςα.

'Ετςι εκςακολύθιςε ι μάντεπςι κε παραπέρα δίχος κανένα λάθος ίτε κε κόμπιαζμα ακόμα.

Να παραδεχτί κανὲνας, ότι ο Φέλιχς μπορύςε όπος-όπος να δι απ'τι ςκινί τιν καρφίτςα ςτα χέρια τυ ταχιδαχτιλυργύ, θα ίταν ολοςδιόλυ παράλογο. Μα αν δεν ιπάρχι εδό απάτι, τότε τί ίνε αφτό; Ιπερφιςικί ικανότιτα; Ιπνοβαςία; Διάβαζμα τον ςκέπςεον; 'Ινε δινατό; Τέτιες ςκέπςις ςτριμοχτίκανε ςτο μιαλό-μυ μετά τιν παράςταςι.

Σκεφτόμυνα γι' αφτό ςτο δρόμο, όταν γίριζα απ' το θέατρο

Τί μ' έδοςε;

κ' εχςαχολυθύςα να ςχέφτυμε σχεδόν ολάχερι νίχτα. Πολίν όρα δε μ' έπερνε ο ίπνος, ίμυνα ταραγμένος απ' όλα όςα ίδα ς' αφτί τιν αςινίθιςτι παράςταςι.

ΤΟ ΠΕΔΙ ΤΥ ΔΕΦΤΕΡΥ ΠΑΤΟΜΑΤΟΣ.

Μετά διο μέρες, ανεβένοντας τι ςχάλα τις κατιχίας-μας παρατίριςα μπροςτά-μυ ένα πεδί, πυ πριν από λίγες μέρες ίρθε χε κατίχιςε με το ςινχενί-τυ ςτιν κατιχία, πυ ίτανε πάνο απ'τι διχί-μας. Ζύςαν απομονομένα, δεν ίχανε σχέςις με χανένα, κ' εγό ύτε μια λέχςι αχόμα δεν έτιχε ν' ανταλάχςο με το γιτονιχό πεδί. Αχόμα χε να το δο έτςι καλά-καλά δεν έτιχε.

Το πεδί ανέβενε τι ςχάλα δίχος να βιάζετε, κρατόντας ςτο ένα-τυ χέρι τενεχέ με πετρέλεο, χε ςτο άλυ-καθαλάχι με λαχανιχά. Αχύοντας βίματα πίςο-τυ, γίριςε κατά μένα χε... έτςι κ' έμινα ςτον τόπο απ'τιν έχπλιχςί-μυ

Ο Φέλιχς!

Νά λιπόν γιατί το πρόςοπο τυ πεδιύ μυ φάνιχε γνοςτό απάνο ςτι ςχινί!

Τον χίταζα ςιοπιλός, δεν ίχςερα, πὸς να πιάςο χυβέντα, κι' αφύ ίρθα ςτον εαφτό-μυ, άρχιςα να πετό αναχατομένα τις λέχςις:

—Ἑλα ςε μας! Θα ςυ δίχςο μια ςιλογί από πεταλύδες ... τις μέρας χε νίχτας... με χριςαλίδες... Ἑχο ιλεχτριχί μιχανί... μόνος-μυ τιν έφτιαχςα... από μποτίλια... Νά τέτιες ςπιθες... Ἑλα, να δις...

—Βαρχύλες χςέρις να φτιάχνις; Με πανιά; —ρότιςε.

Βαρχύλες όχι. Νεροςαλαμάντρες έχο ςτο βάζο... Γραματόςιμα έχο, ολάχερο αλμπύμ. Πολί ςπάνια: τις Βόρνεο, τις Ιςλανδίας...

Ὑτε το ιποπςιαζόμυνα, ότι ἐτςι ἐφςτοχα θα φτάςο ςτο

ςχοπό-μυ μ' αφτί τι ςιλογί τον γραματόςιμον. Ο Φέλιχς ίτανε μανιαχός ςιλέχτις-τυς. Τα μάτια-τυ ανάπςανε, χε με ςίμοςε χάμποςα ςχαλοπάτια χαμιλότερα.

—'Εχις γραματόςιμα; Πολά;—Με ςίμοςε πια ολότελα.

—Ο, τα πιο ςπάνια: τις Νιχαράγυας, τις Αργεντίνας, τυ Τράνςβααλ, παλιά φιλανδιχά...'Ελα! 'Ελα ςίμερα. Ζύμε εδό νά ς' αφτί τιν χατιχία. Τράβιχςε το χυδύνι. 'Εχο διχί-μυ χάμαρα. Για άβριο μαθίματα ςχεδόν δεν έχυμε...

'Ετςι έγινε ι πρότι-μας γνοριμιά. Ο Φέλιχς ίρθε τιν άλι μέρα χατάβραδα. Τον έφερα αμέςος ςτιν χάμαρά-μυ χι' άρχιςα να τυ δίχνο: τι ςιλογί-μυ από εχςίντα πεταλύδες με τις χριςαλίδες, πυ τι μάζεβα διο χαλοχέρια· τιν ιλεχτριχί μιχανί πυ έφτιαχςα από μποτίλια μπίρας, πυ ίτανε το χαμάρι-μυ χε τι θάβμαζαν ι ςίντροφί-μυ, τέςερις νεροςαλαμάνδρες ςε γιάλινο βάζο πυ τις έπιαςα φέτος το χαλοχέρι· το χνυδάτο γάτο Σερχό, πυ έδινε το χέρι-τυ ςα ςχίλος· τέλος το αλμπύμ με τα γραματόςιμα, πυ δεν ίχε χανένας τέτιο ςτιν τάχςι-μας. Τυ Φέλιχς τυ ενδιαφέρανε μονάχα τα γραματόςιμα. Στι ςιλογί-τυ δεν ίχε ύτε το ένα δέχατο απ' εχίνα πυ βρίχε ςε μένα. Μυ εχςίγιςε, γιατί διςχολεβότανε τόςο να μαζέβι γραματόςιμα. Ο θιός-τυ δεν τύδινε λεφτά ν' αγοράςι ςτα μαγαζιά (ο ταχιδαχτιλυργός ίτανε θιός-τυ· ο Φέλιχς ίτανε πεντάρφανος). Ν' ανταλάζι, δεν έχι με πιόνα: δεν ίχε γνοςτύς. Γράματα ςχεδόν από πυθενά δεν πέρνι: δε ζύνε, ςαν όλυς τυς ανθρόπυς ς' έναν τόπο, μα πάντα πιγένυν από μια πόλι ςε άλι χε δεν έχυνε μόνιμι διέφθινςι.

—Κε γιατί δεν έχις γνόριμυς;—τον ρότιςα.

—Πός νάχο; Μόλις ςιςτένυμε με χανένα χε νά-ςυ χε φέβγυμε ςε νέα πόλι—χε πάβι ι γνοριμιά. Σπάνια ερχόμαςτε διο φορές ςτιν ίδια πόλι. Κε δεν τ' αγαπάι χι' ο θιός-μυ να χάνο γνοριμιές. Σε ςένα ίρθα χριφά: ο θίος-μυ δεν το χςέρι, δεν ίνε ςπίτι.

—Μα γιατί δε θέλι ο θιός-ςυ νάχις γνοριμιές;
—Φοβάτε να μιν πο ςε κανένα το μιςτικό.
—Πιό μιςτικό;
—Για τις ταχιδαχτιλυργίες. Κανένας δε θα πιγένι τότε ςτιν παράςταςι. Τί κέρδος θάχι τότε;
—'Οςτε ταχιδαχτιλυργίες ίτανε;
Ο Φέλικς ςόπενε.
—Πές-μυ, ταχιδαχτιλυργίες ίταν εκίνα, πυ δίχνατε με το θιὸ-ςυ; Νε; Ταχιδαχτιλυργίες ίτανε;—προςπαθύςα να μάθο.
Μα δεν ὶτανε τόςο ὲφκολο ν' ανανκάςο το Φέλικς να μιλίςι γι' αφτό. Δε γίριζε το κεφάλι-τυ κατά μένα κε φιλομετρύςε ςιοπιλός το αλμπύμ.
—'Εχις τιν Αραβία,—ρότιςε, επιτέλυς, κιτάζοντας το αλμπύμ τον γραματόςιμον κε ςάμπος μιν ακύοντας τις επίμονες εροτίςις-μυ.
Κατάλαβα, ότι άδικα περιμένο απάντιςι κε καταπιάςτικα να τυ δίχνο όλα τα ςπάνια γραματόςιμὰ-μυ.
Τι βραδιά εκὶνι τίποτα δε μπόρεςα να μάθο απ' το Φέλικς, πυ να μυ εκςιγίςι το ὲνιγμα «τυ θάβματος τυ εόναμας».

ΤΟ ΜΙΣΤΙΚΟ ΤΥ ΕΚΣΕΣΙΥ ΜΝΙΜΟΝΙΚΥ

Κε μολατάφτα τα κατάφερα. Τιν άλι μέρα ο Φέλικς μυ φανέροςε το μιςτικό τυ αςινίθιςτυ μνιμονικύ. Δε θα πο λεπτομεριακά για το πός κατόρθοςα να τον κάνο να μυ το φανερόςι. Ανανκὰςτικα ν' αποχοριςτό από καμιά πενινταριά ςπάνια γραματόςιμα κι' ο Φέλικς δε μπόρεςε να βαςτάκςι ςτον πιραςμό.
Σινέβικε αφτό ςτιν κατικία τυ Φέλικς. 'Ιρθα, όπος ςιμφονίςαμε, γιατί ο Φέλικς ίκςερε, ότι ο θιός-τυ θα φίγι ςτι γιτονικί πόλι. Προτύ να μυ φανερόςι το μιςτικό, ο Φέ-

λικς μ' ανάνκαςε πολίν όρα κε πανιγιρικά να ορκιςτό, ότι «καμιά φορά ςε κανένα κε με κανένα τρόπο» δε θα βγάλο γι' αφτό ύτε τςιμυδιά. 'Ιςτερα απ' αφτό ςχιμάτιςε πίνακα ς' ένα φίλο χαρτί. Κìταζα μ' απορία μια ςτο χαρτί, μια εκίνον, περιμένοντας εκςιγìςις.

— Βλέπις,—άρχιςε, χαμιλόνοντας μιςτιριόδικα τι φονί, —βλέπις, αντικαταςτένυμε τυς αριθμύς με γράματα. Το μιδενικό το αντικαταςτένυμε με το γράμα Μ, γιατί απ' αφτό αρχίζι ι λèκςι «μιδενικό».

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
Μ	Ν	Δ	Τ	Β	Π	Κ	Ζ	Λ	Ρ	
—		Γ	Θ	—	Φ	Χ	—	—	—	

Τι μονάδα τιν αντικαταςτένυμε με το γράμα Ν, γιατί èχι μέςα το γραμα Ν—ένα.

— Το γράμα Δ ςιμένι 2, γιατί λέμε «διο», το Γ το βάζομε κι' αφτό, γιατί αποτελίτε από διο γραμές.

— Κατάλαβα. Το 3—Τ ίνε Θ, γιατὶ το Θ ίνε αντίςτιχο με το Τ. Μα γιατί το 4 το παριςτὰνυμε με το Β;

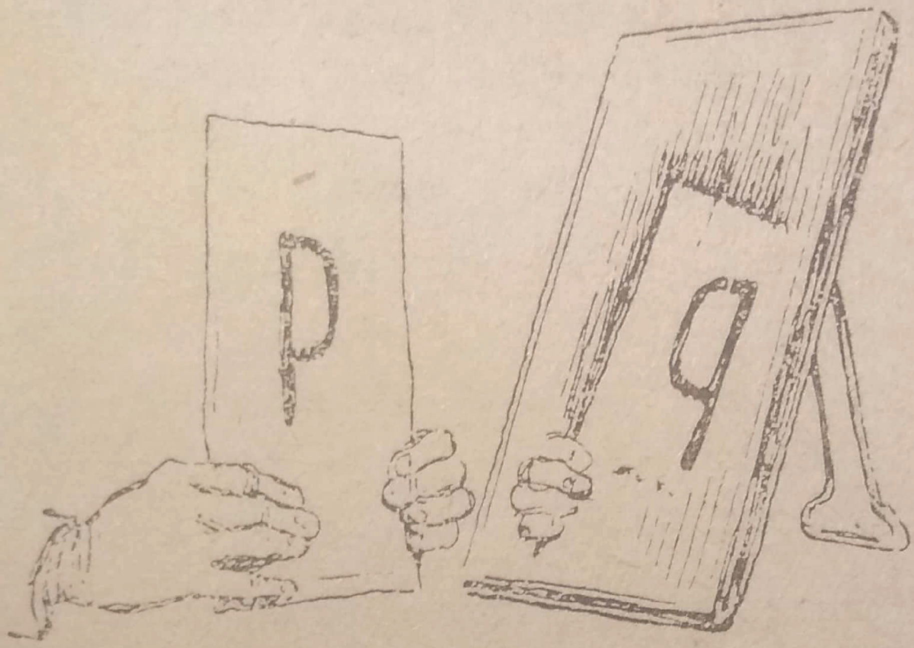
— Απλύςτατα έτςι. 'Ετςι κε πρέπι να τα θιμάςε: Το 4—Β, το 5—Π, ίτε το αντίςτιχò-τυ Φ, το έκςι Κ ίτε Χ, το 7—Ζ, το 8—Λ. Τα κατάλαβες;

— Βέβεα. Μα γιατί το 9 ίνε Ρ;

— Στον καθρέφτι το 9 μιάζι με Ρ.

— Δεν ίνε δίςκολο να θιμιθί κανένας τον πίνακα. Μα ςε τί χριάζετε;

— Περίμενε. Στον πίνακα έχυμε μονάχα ςίμφονα (εκτός το τελικό γράμα Σ, που θα μας χριαςτί). Αν τα ενόςυ-

με με τα φονίεντα—τα φονίεντα ς' εμάς δε ςιμένυν αριθμύς—μπορύμε τότε να ςχιματίςυμε λέξις, πυ ταφτόχρονα θα ςιμένυν κι' αριθμύς.

— Λόγυ χάρι;

— Λόγυ χάρι, «τιμί» ςιμένι 30, γιατί το Τ—3, το Μ—0.

— Κε κάθε λέξι μπορί να ςιμένι αριθμό;

— Βέβεα,

— Ε, καλά, «ζιγαριά»;

— 729: Ζ—7, Γ—2, Ρ—9. Για κάθε αριθμό μπορίς να βρις λέξι, αν κε πάντα αφτό ἐφκολα δε γίνετε. Πόςο χρονόν ίςε;

— Δόδεκα.

— Λιπόν μπορί κανένας να το εκφράςι αφτό με τι λέξι «άνοδος» (το τελικό ς δε φανερόνι αριθμό).

— Αμέ αν ίμυνα 13;

— Τότε ἀνθος.

— Αμέ 459;—ρότιςα έτςι ςτα κυτυρύ.

— «Βαπόρι».

— Ἔχι γύςτο! Αφτό, βέβεα, ςε βοιθάι να βρίςκις τυς

αριθμύς. Εςί όμος επαναλάβενες όχι τυς αριθμύς, μα τις ονομαςίες τον πραμάτον. Πος γίνετε αφτό;

— Ο θιός-μυ ςκέφτικε κε ίβρε λέξςις γι' απαρίθμιςι απ' το 1 ος τα 100. Νά ι πρότες δέκα:

1—νυς	6—χάος
2—Δίας	7—ζοί
3—θιά	8—ίλι
4—βία	9—όρα
5—φος	10—νίμα.

— Τίποτα δεν καταλαβένο! Τί λόγια γι' «απαρίθμιςι»; Κε γιατί νυς, πύ χριάζετε το νίμα;

— Ε, ανόιτος ίςε! «Νυς»—θα πι 1, γιατί το Ν—1· «Δίας»—2· «θιά»—3· «βία»—4...

— Κατάλαβα! «φος»—5, γιατί το γράμα Φ ςιμένι 5· «χάος»—6...

— Νά, λιπόν. Μόνος-ςυ βλέπις, ότι δεν ίνε καθόλυ δίςκολο να θιμιθίς τα λόγια αφτά. Κρατόντας-τα στο μιαλό-ςυ, μπορίς να βάλις δίπλα-τυς οπιεςδίποτε δέκα λέξςις, πυ θα ςυ διαβάςυν.

— Πός να βάλις δίπλα-τυς; Δεν καταλαβένο.

— Γράπςε κάπια δέκα πράματα, να ςυ το εξςιγίςο.

— 'Εγραπςα:

«Χιόνι, κυβὰς, γέλιο, πόλι, ζογραφιὰ, παπύτςι, μιχανί, οργιά, χριςάφι, φοτιά».

— 'Οταν μυ διαβάζυν μια τέτια ςιρὰ λέξςις—ίπε ο Φέλιξ,—βάζο στο νύ-μυ τιν καθεμιά δίπλα με τι λέξςι τις απαρίθμιςίς-μυ κατά άφξςονα αριθμὸ, νά έτςι:

1. Νυς—χιόνι.
2. Δίας—κυβας.
3. Θιά —γέλιο.
4. Βία —πόλι.
5. Φος —ζογραφιά.
6. Χάος—παπύτςι.
7. Ζοί —μιχανί.
8. 'Ιλι —οργιά.
9. 'Ορα—χριςάφι.
10. Νίμα—φοτιά.

— 'Οταν το κάνο αφτό,—εκςακολὺθιςε ο Φέλικς,—λέγο μέςα-μυ πάνο-κάτο τέτιες φράςις.

1. Ο νύς-μυ πίγε ςτο χιόνι.
2. Ο Δίας δεν έφτιαχνε κυβάδες.
3. Τις θιάς το γέλιο ακύςτικε.
4. Με τι βία πίραν τιν πόλι.
5. Φος δεν ὲχι ι ζογραφιά.
6. Τα παπύτςια κρέμυντε ςτο χάος
7. Ι ζοί-τυ έμινε ςτι μιχανί.

— Πός ι ζοί-τυ έμινε ςτι μιχανί. Ανόιτα βγένι.

— Ας βγὲνι ανάιτα. 'Οταν βγένι ανόιτα πιο έφκολα το θιμάςε. Γιατί «ο νύς-μυ πίγε ςτο χιόνι» τα παπύτςια κρέμυντε ςτο χάος»; Κι' αφτό αςιναρτιςία ίνε, μα έτςι ςυ έρχυντε έφκολα ςτο νυ.

— Ε, παραπέρα. Πός να ςινδὲςι κανένας τιν ίλι με τιν οργιά;

— 'Ιλι μια οργιά μάκρος.

— Μα το χριςάφι με τιν όρα; Τίποτα το κινό δεν έχυν δα.

— Κάθε όρα κε χριςάφι.

— Κε με το νίμα γλίτοςε απ' τι φοτιά.

— 'Εςτο κι' αφτό. Σίνδεςα τις λέκςις αφτές κε τόρα μπορό να επαναλάβο όλο τον κατάλογο, φὲρνοντας ςτο νύ-μυ κατά ςιρά, πιά λόγια ίνε ςινδεμένα με κάθε αριθμιμὲνι λέκςι:

Ο νὺς-μυ πίγε ςτο χιόνι.

Ο Δίας δεν έφτιαχνε κυβάδες.
Τις θιάς το γέλιο ακύςτικε.
Με τι βία πίραν τιν πόλι.

— Στάςυ, παρακάτο θα δοκιμάςο μόνος-μυ:

Φος δεν έχι ι ζογραφια.
Τα παπύτςια κρέμυντε ςτο χάος.
Ι ζοί-τυ έμινε ςτι μιχανὶ.

— Νὰ βλέπις, βοίθιςε ι ανόιτι φράςι. Κε ι όγδοι ι λέκςι;

— Οχτό: ίλι μια οργιά μὰκρος· ενιά: όρα—κάθε όρα κε χριςάφι. Κε το νίμα—φοτιά.

— Τόρα πές-μυ διαμιάς τιν πέμπτι λὲκςι,—μυ πρότινε ο Φέλικς.

— Στάςυ... Πέντε—φος· όςτε, ζογραφιά.

— Προςπάθιςε ν' απαριθμίςις ανὰποδα τις ίδιες δέκα λέκςις.

'Αρχιςα δίχος πεπίθιςι ςτον εαφτό-μυ, αλά απορόντας κι' ο ίδιος γι' αφτό, ίπα όλες τις λέκςις δίχος λάθος.

— Ζίτο!—δε μπόρεςα να ςινκρατίςο μια χαρύμενι φονί. Κε μόνος-μυ τόρα μπορό να κάνο ταχιδαχτιλυργίες!

Μα έδοςες λόγο.

— Το κςέρο, το κςέρο, μι φοβάςε. Μα ὲςι επαναλὰβενες όχι μια δεκαριά, μα καμιά εκατοςτί λέκςις. Πός το κατάφερες αφτό;

— Με τον ίδιο τρόπο. Πρέπι μονὰχα να καλοεντιποθίς κε τις εκατό αριθμιμένες λέκςις.

— Πές-μυ τυλάχιςτο τις άλες δέκα.

Ο Φέλικς έγραψε:

11—νυνά	16—νίκι
12—ανόγι	17—νάζι
13—άνθος	18—Νίλος
14—Νέβας	19—νερό
15—νίπιο	20—δέμα

— Μπορί να κάνυν κι' άλες λέκςις,—μυ εκςίγιςε ο Φέλικς.—Μονάχος-ςυ μπορίς να βρις. Το δόδεκα, λόγυ χάρι, το ίχαμε προτίτερα «ανέδια» κι' όχι «ανόγι», μα ίταν δίςκολο να ςινδέςις μ' αφτό άλες λέκςις κε παρακάλεςα το θιό-μυ ν' αλάκςι το «ανέδια». Τὸτε αφτός ςκέφτικε κε βρίκε το ανόγι. Το «δέκα» πριν ίτανε «ανομία», εγό ο ίδιος βρίκα κ' έβαλα στι θέςι-τυ το «νίμα». Νά το άνθος δεν ίνε τόςο επιτιχιμένο, μα ο θίος-μυ δε μπόρεςε ακόμα να βρι καλίτερι λέκςι.

— Μα να θιμάτε κανένας εκατό φράςις! Μίπος δεν ίνε δίςκολο;

— Δεν ίνε τόςο δίςκολο, αν γιμνάζετε κανένας ςιχνά. Εγό κε τόρα ακόμα θιμόμε τις εκατό λέκςις, πυ μυ δόςανε να τις θιμιθὸ στιν τελεφτέα παράςταςι.

— Κε τις δικές-μυ τις θιμάςε;

— Πιά νύμερα ίνε;

— 68, 69 κε 70.

— Συγιάς, βροχί, πιρκαιά.

— Σοςτὰ! Μα πός έτςι;

— Νά; το 68 ς' εμάς ίνε «καλός» το 69—«κερί» το 70—«όραμα». 'Εκοψε τον κάλο με το ςυγιά, το κερί ζβίνι στι βροχί, ίδε στ' οραμά-τυ πιρκαιά.

— Κε πολίν κερό θα τις θιμάςε;

— Μπορί, ος τιν άλι τιν παράςταςι. Ο θίος-μυ έρχετε, ο θιός-μυ!—έτρεκςε εδό κ' εκί τρομαγμένος, βλέποντας απ' το παράθιρο τι φιγύρα τυ θίυ-τυ στιν αβλί.—Φίγε γλίγορα!

Κατόρθοσα να το στρίπσο σπίτι, προτύ να φτάσι ακόμα ο ταχιδαχτιλυργός στι σκάλα.

ΤΟ ΜΙΣΤΙΚΟ ΤΙΣ ΜΑΝΤΕΠΣΙΣ ΤΟΝ ΣΚΕΠΣΕΟΝ

Θριάμβεβα. Το μισό μιστικό το ανακάλιπσα... Ένας μονάχα άνθροπος απ' όλυς τυς θεατές κσέρι το μιστικό τις ταχιδαχτιλυργίας, κι' ο ένας αφτός άνθροπος ίμε εγό!

Κε μετά μια μέρα έμαθα κε το άλο μισό μιστικό. Ι τιμί-τυ ίτανε μεγάλι: το αλμπύμ τον γραματόσιμον — ι σιλογί, πυ τι μάζεβα διο χρόνια, — πέρασε ολάκερι στο Φέλικς. Αν κε πρέπι ν' αναγνορίσο ότι τυς τελεφτέυς μίνες χόθικα ος τ' αφτιά στα ιλεχτρικά πιράματα κε τις σισκεβές, δε μ' ελκίανε τόσο πολί τα γραματόσιμα κε γι' αφτό τ' αποχορίστικα τόρα δίχος μεγάλι λίπι.

Ίστερα από νέυς-μυ όρκυς κε διαπιστόσις για την αφστιρί διαφίλακσι τυ μιστικύ ο Φέλικς μυ φανέροσε, ότι σχιματίσανε μαζί με το θιό-τυ μια σινθιματικί γλόσα κε τι μιλύνε μπροστά στον κόσμο, δίχος να το καταλάβι κανένας απ' τυς θεατές. Νά ένα μέρος τυ μιστικύ λεκσικύ τις γλόσας αφτίς (κίτα τον πίνακα στι σελ. 30).

Διαμιάς δε μπόρεσα να καταλάβο τι σιμασία τυ πίνακα αφτύ. Ο Φέλικς μ' έδικσε με παραδίγματα, πός τι μεταχιρίζοντε με το θίο-τυ. Ας ιποθέσυμε, ότι μια γινέκα απ' το κινό έδοσε στο θιό-τυ το πορτμονέ-τις. Τότε αφτός ροτάι φοναχτά το Φέλικς, πυ κάθετε στι σκινί με δεμένα τα μάτια:

— ΛΕΓΕ-ΜΥ, πιός μύδοσε το πράμα αφτό;

«Λέγε-μυ» σίμφονα με τον πίνακα σιμένι: γινέκα. Κι' ο Φέλικς απαντάι:

—Γινέκα.

—ΚΑΛΑ!— φονάζι ο θιός.—ΤΟΡΑ πές-μυ, τί πράμα ίνε;

«Καλά» μαζί με το «τόρα». σίμφονα με τον πίνακα, σιμένι πορτμονέ. Πέρνοντας απ' τον Φέλιξ σοστὶ απάντισι, ο θιός εξακολυθί:

—ΚΑΛΑ! ΜΠΟΡΙΣ ΝΑ μας πις, τί έβγαλα απ' το πορτμονὲ;

—Γράμα,— απαντάι ο Φέλιξ, έχοντας στο νύ-τυ τι μιστικί σιμασία τυ σινδιαζμύ των λέξεον «καλὰ» κε «μπορίς να».

—ΚΑΛΑ! ΜΑΝΤΕΠΣΕ, τί πέρνο τόρα;

—Χάλκινο χρίμα,—απαντὰι ο Φέλιξ, γιατὶ ι λέξι «καλά» μαζί με το «μάντεπσε» σιμένι στι σινθιματικὶ γλόσα χάλκινο χρίμα.

—ΕΤΣΙ! ΜΑΝΤΕΠΣΕ, πιάς αξίας;—εξακολυθί να ροτάσι ο θιός.

— Τρία καπίκια.

— ΚΑΛΑ! ΠΕΣ-ΜΥ, τί πίρα τόρα;

— Μολίδι.

— ΣΟΣΤΑ! από πιόνα;

—Από ένα νάφτι.

—ΜΠΡΑΒΟ! Τί μΰδοσε τόρα;

— Ξένο χρίμα.

Ο θιός μπορί ελέφθερα να μιλάι μπροστά στον κόζμο ς' αφτί τι γλόσα, όσο θέλι. Ι λέξις: «καλά» «σοστά» «μπράβο,» «μπορίς να» «λέγε-μυ», «έτσι,» «μάντεπσε»— ίνε ι πιο φισικές εκφράσις κε δε μπορύν να προκαλέσυν τιν ιποπσία κανεγός.

Μια άλι σιρά σινθιματικές λέξις φανερόνι ο πίνακας στι σελίδα 32.

Παρθίκανε ιπόπσι σχεδόν όλα τα πράματα, πυ μπορύν

Όταν ι ερότισι αρχίζι απ' τις λέξις:	Τότε σιμένι		Κι'αν από μπροστά προστίθετε ι λέξι «καλά» τότε σιμένι:
	ίτε:	ίτε:	
Πός, πιός, τί	Καπίκι, ρύβλι.	πολιτικός.	πορτοφόλι.
Τόρα, τὶ, πύ	2 καπ. 1 ρβλ.	φιτιτίς	πορτμονέ.
Έτσι, μάντεψε	3 καπ. 3 ρβλ.	κορίτσι	χάλκινο χρίμα
Σοστὰ! Προσπάθισε	5 καπ. 5 ρβλ.	νάφτις	μαντίλι
Μπορίς να	10 καπ. 10 ρβλ.	στρατιοτικός	γράμα
Λέγε-μυ	15 καπ.	γινέκα	ασιμένιο χρίμα
Πές-μυ	20 καπ.	κορίτσι	μολίβι
Μπράβο! Δοκίμασε.	κσένο χρίμα	αγόρι	τσιγάρο

να βρεθύν στις στέπες τον θεατόν. Τίποτα δε μπορύσε να πιάσι κσαφνικά τον ταχιδαχτιλυργό.

Μα δεν ίνε μόνο αφτὸ. Για να δόσι παραστάσις στα σπίτια, αν τον προσκαλύσε κανὲνας θεατίς, ο θιός με τον ανεπσιό ίχανε για απόθεμα ακόμα μια σιλογί από λέκσις πυ σιμένανε εκίνο, πυ δίχνι ο πὶνακας στι σελίδα 31).

Κσέροντας καλά τον πίνακα αφτό, ο θιός με τον ανεπσιό μπορύνε να κάνυν καταπλιχτικά πράματα: ο Φέλικς με κλιστά μάτια μαντέβι τί κάνι ο ένας ίτε ο άλος μυσαφίρις. Ο διάλογος γίνετε σχεδόν έτσι:

—ΤΩΡΑ πιὸς απ' τυς μυσαφίριδες σικὸθικε;

— Ο φιτιτίς («τόρα»—πίνακας στι σελ. 30).

— Σε τί σίμοσε;

— Στο μπυφὲτο («σε τί σίμοσε»—πίνακας στι σελίδα..)

<table>
<tr><td rowspan="3">'Οταν ι ερότισι αρχίζι απ'τις λέκσις:</td><td colspan="2">κε ροτάι πιός σε τί</td></tr>
<tr><td>σίμοσε,</td><td>πίγε</td></tr>
<tr><td colspan="2">τότε σιμένι</td></tr>
<tr><td>Πός, πιός, τί . . . .</td><td>στο μπυφέτο</td><td>στιν πόρτα</td></tr>
<tr><td>Τόρα, τί, πύ . . . .</td><td>στο σκρίνο</td><td>στο παράθιρο</td></tr>
<tr><td>'Ετσι! Μὰντεπσε . . .</td><td>στον καθρέφτι</td><td>στι θερμάστρα</td></tr>
<tr><td>Πές-μυ . . . . . .</td><td>στο τραπέζι</td><td>στον προθάλαμο</td></tr>
<tr><td>Σοστά. Προσπάθισε . .</td><td>στον καναπέ</td><td>στι σάλα</td></tr>
<tr><td>Μπορίς να . . . . .</td><td>στιν πολιθρόνα</td><td>στο καμπινέτο</td></tr>
<tr><td>Λέγε-μυ . . . . . .</td><td>στιν εταζέρα</td><td>στιν τραπεζαρία</td></tr>
<tr><td>Μπράβο! Δοκίμασε . .</td><td>στιν καρέκλα</td><td>στο ντυλάπι.</td></tr>
</table>

— 'ΕΤΣΙ. Κε τόρα πύ ΠΙΓΕ;

— Στι θερμὰστρα.

— ΣΟΣΤΑ! Κε τόρα πύ ΠΙΓΕΝΙ;

— Στι σάλα.

Όταν ι ερότιςι αρχίζι απ' τις λέξις:	Κε πριν άπ' τιν ερότιςι ιπάρχι ι λέξι			
	Σοςτά,	Θαβμάςια,	Ορέα,	Εκςέςια,
	τότε ςιμένι:			
Πός, πόςι, τί	ταπακιέρα	δαχτιλίδι	ρολόι	βεντάγια
Τόρα, τί, πύ	πύρο	χαρφίτςα (ςτολίδι)	ματογιάλια	γάντια
Έτςι, μάντεψε	ςπίρτα	μενταλιόν	πενςνέ	καπέλο
Σοςτά! Προςπάθιςε.	αναφτίρας	ςτολιδάκι	πίπα	καςκέτο
Μπορίς να	ςπιρτοθίκι	φυρκέτες	χτένι	μπαςτούνι
Λέγε-μυ	ςταχτοθίκι	δαχτιλίθρα	φοτογραφία	βιβλίο
Πές-μυ	βελόνα	ςυγιάς	λυλύδι	εφιμερίδα
Μπράβο! Δικίμαςε	καρφίτςα	πένα	βύρτςα	περιοδικό

Τέλος, για τι μάντεπςι τον δαχτίλον τυ χεριύ κε τον πεχνιδόχαρτον ςκεφτίκανε κε βρίκανε μια ςιρά ακόμα ςινθιματικὲς φράςις (κίτα τον πίνακα ςτι ςελ. 35). Ο άςος, το διάρι, το τριάρι, το πεντάρι, το δεκάρι—ίχαν τα ίδια διακριτικά ςιμάδια, όπος κε τα χρίματα 1,2,3,5 κε 10 καπικιόν το τέςαρι όπος τα 15 καπίκια, το εκςάρι—όπος τα 20 καπίκια κ.τ.λ.

Όλα τα προβλέπςανε κε τα επεκςεργαςτίκανε ος τις πιο μικρές λεπτομέριες. Φτάνι να κατέχι κανένας καλά τι ςινθιματικί αφτί γλόςα, κε θα μπορί να κάνι τον κόζμο να θαβμὰζι απ'τις πιο πικιλόμορφες κε αςινίθιςτες ταχιδαχτιλυργίες κε φενομενικίς μάντεπςις τον ςκέπςεον.

Όςο κι' αν μυ φενότανε απλί τόρα ι μάντεπςι, αφύ έμαθα το μιςτικό κ' ίςτερα, δε μπορύςα όμος κε να μιν απορὸ για τιν εκςιπνάδα τυ τεχνάζματος. Να το βρο το μιςτικό μοναχός-μυ ύτε εγό, ὺτε κανένας άλος, βὲβεα, ποτέ δε θα μπορύςαμε, κε καθόλυ δεν τι λιπόμυνα τι ςιλογί τον γραματόςιμον, πυ έδοςα για να μυ πύνε το μιςτικό.

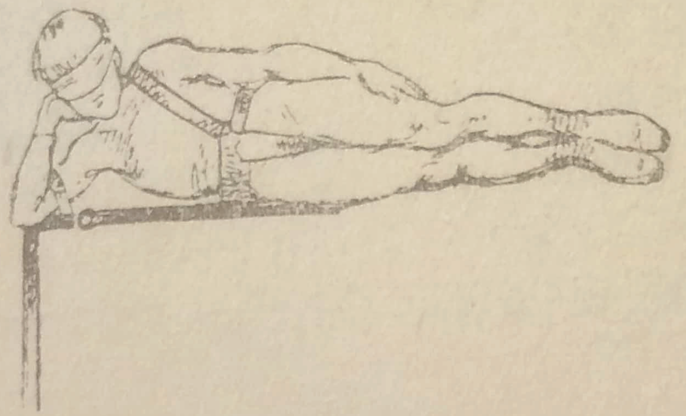
Ένα ὸμος μιςτικό έμενε ακόμα ανεκςίγιτο: το μιςτικό τυ πλαγιάζματος ςτον αγέρα. Πός μπορύςε ο Φέλικς τόςον κερὸ να πλαγιάζι ίςιχα ςτον αγέρα, ακυμπόντας ςτο κοντάρι; Κάτι ιπνοτιζμός, λένε. Μα τί πράμα ίνε αφτό;

Ο Φέλικς για ν'απαντίςι ςτις εροτίςις-μυ άνικςε ενά ςιρτάρι τυ ςκρίνυ κι'έβγαλε από κι ένα παράκςενο πράμα: ένα χοντρό ςιδερὲνιο ραβδί όπυ ίτανε προςαρμοζμένι κρίκι κε λυριά.

—Νά ςε τί απάνο κρατιόμυνα,—μυ εκςίγιςε ςίντομα.

—Πανό ς' αφτό;—απόριςα εγό.

—Το φορύςα κατό απ'τα ρύχα-μυ, βέβεα. Νά, κίτα πός.—Πέραςε επιδέκςια το πόδι κε το χέρι ςτυς κρίκυς κε

—'Εμινα κρεμαζμένος σάμπος στον αγέρα.

τέντοσε τα λυριά ολόγιρα στο στίθος κε τι μέσι.— Αν περάσις τόρα τιν άκρι αφτί στο κοντάρι, τότε θα κρεμαστό σάμπος στον αγέρα. Από μακριά δε φένετε από τί κρέμομε. Ο θιός το κάνι αφτό απαρατίριτα. Κρέμεσε πολί βολικά, καθόλυ δεν κυράζεσε, μπορίς κε να κιμιθίς σαν θελίσις.

—Μίπος δεν κιμόσυνα;

—Πάνο στι σκινί; Γιατί; Απλύστατα σφαλνό τα μάτια.

Θιμίθικα τα μαλὸματα τον διπλανόν-μυ κε κσεκαρδίστικα στα γέλια: ποσό απλὰ ίταν όλα!

Φέβγοντας απ'τον Φέλικς, τυ ιποσχέθικα για εκατοστί φορά με τις πιο πανιγιρικές εκφράσις ποτέ σε κανένα να μι φανερόσο έστο κ' ένα μικρό μέρος απ'τα μιστικά, πυ μυ εμπιστέφτικε.

Κε τιν άλι μέρα ίδα απ'το παράθιρο τις κατικίας-μας, πος ο Φέλικς με το θιό-τυ κάτσανε στ'αμάκσι για να πάνε στο σταθμό. «Το θάβμα τυ εόνα-μας» έφιγε απ'τιν πόλι-μας.

Δε φανταζόμυνα τότε, ότι βλέπο το Φέλικς για τελεφτέα φορά. Από τότε δέν έτιχε να τον ανταμόσο. Δεν άκυσα μάλιστα τίποτα για παραστάσις τυ «θάβματος τυ εόνα-μας» σε άλες πόλις.

Μα κρατὺσα αφστιρά τον όρκο, πΰδοσα στο Φέλικς κε πολά χρόνια δεν ίπα σε κανένα τα μιστικά τυ «εκσέσιυ μνιμονικύ» κε τις «μάντεπσις τον σκέπσεον».

Όταν ι ερότιςι αρχίζι απ' τις λέκςις:	κε γίνετε λόγος για το χέρι		κε γίνετε λόγος για τα πεχνιδόχαρτα
	πρὲπι ν' απαντύμε:		
Πός, πιός, τί . .	το μεγάλο δάχτιλο	τυ δεξιύ χεριύ	μπαςτύνι
Τόρα, τί, πύ . . .	ο δίχτις		ςπαθί
'Ετςι! Μάντεπςε .	το μεςέο		καρό
Πὲς-μυ	το παράμεςο		κύπα
Σοςτά! Προςπάθιςε .	το μικρό		φάντις
Μπορίς να . . .	μεγάλο δάχτιλο	τυ αριςτερύ χεριύ	ντάμα
Δέγε-μυ	ο δίχτις		ρίγας
Βρές-μυ	το μεςέο		εφτάρι
Μπράβο! Δοκίμαςε .	το παράμεςο		οχτάρι
Λιπόν	το μικρό		ενιάρι.

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΥ ΠΡΟΦΕΣΟΡΑ

Μυ μένι να πο, γιατί θεορὸ τόρα τον εαφτό-μυ ελέφθερο απ' το λόγο, πῦδοςα κάποτε ςτο Φὲλικς. Απλύςτατα: έμαθα, ότι το μιςτικό φανερόθικε πια κι' ότι διμοςιέφτικε κιόλας ςτα περιοδικά το να κρίβο το μιςτικό ίτανε πια περιτό. Ο Φέλικς δεν ὶτανε το μόνο «θάβμα τυ εόνα-μας» κε ο θιός-τυ — ο μόνος ταχιδαχτιλυργός, πυ κατάφεβγε ςε τέτια τεχνάζματα. 'Επεςε κάποτε ςτα χέρια-μυ ένα νύμερο κὰπιυ διαδομένυ γερμανικύ περιοδικύ, πυ περιέγραφε λεπτομεριακά τον τρόπο πυ φιλάγυν ςτο μιαλό μεγάλι ςιρά λέκςις πυ εφαρμόζανε ι πλανόδιι ταχιδαχτιλυργί. Κε μετά κάμποςο

κερὸ διάβαςα ςε κάπιο ρύςικο ιατρικό περιοδικό ένα άρθρο τυ γνοςτύ ρόςυ επιςτίμονα, προφέςορα. Μπ., όπυ φανερονότανε το μιςτικό τις φενομενικίς μάντεψις τον ςκèψεον. Το άρθρο αφτό ίνε τόςο διδαχτικό, όςτε βάζο εδό μερικές περικοπές απ' αφτό,(1) αν κε ι αναγνόςτες δε θα βρύνε τόρα πια τιποτα το ανεπάντεχο.

«Τιν άνικςι τυ 1916 ς' ένα απ' τα καλοκερινά θέατρα τιχοκολίθικε μια δίλοςι για κάπια ιπνοβάτιδα, πυ μάντεβε τις ςκέψις από απόςταςι. Ι παράςταςι έγινε έτςι. Βγίκε ςτι ςκινί ένα κοριτςάκι έντεκα χρονόν. Φέρανε ςιμά-τυ μια καρέκλα. Το κοριτςάκι ςτεκότανε από πίςο-τις κι' ακυμπύςε ςτο ςτίριγμά-τις. Ύςτερα τυ δέςανε ςφιχτά τα μάτια μ' ένα μεγάλο άςπρο μαντίλι. Ύςτερα απ' αφτό ο πατέρας-τις άρχιςε να γιρίζι ανάμεςα ςτις ςιρές τον θεατόν, πυ ίχανε παραγιομίςι το εβρίχορο θέατρο, κε, βλέποντας διάφορα πράματα ςτα χέρια τυ ενός ίτε τ' αλυνύ, ίτε ςιμàδια, πυ ίχαν ςτα φορέματά-τυς, ίτε παςπατέβοντας κ' εκςακριβόνοντας τα πράματα πυ ίχανε ςτις τςέπες-τυς, ανάνκαζε με ερωτίςις το κορίτςι, πυ βριςκότανε πάνο ςτι ςκίνι να λέγι τις ονομαςίες τον πραμάτυν αφτόν. Το κορίτςι ςτι ςτιγμί απαντύςε, ονομάζοντας φοναχτά κε δίχος κανένα λάθος τα πράματα, κε τις περιςότερες φορές απαντύςε με καταπλικτικί γλιγοράδα.

Όταν ο πατèρας-τις έφταςε ςτο θεορìο-μας, ρότιςε εφτίς το κορίτςι, δίχνοντας εμένα:

—Τì άνθροπος ίνε αφτός;—Στι ςτιγμì ακύςτικε ι φοναχτί απάντιςι:

— Γιατρός.

— Πός τον λένε;

Κςαναπάντιςε λέγοντας το όνομά-μυ.

---

1) Το άρθρο αφτό δεν ίνε ςόφιςμα: ανìκι ςτο μακαρίτι ακαδιμαικό Β. Μ. Μπέχτερεφ κε διμοςιέφτικε ςτο περιοδικό «Ρόςος γιατρός» ςτα 1917, ςτα №№ 43-47.

Έβγαλα απ' τιν τςέπι-μυ το βιβλιαράκι «Ιατρικό ιμερολόγιο» κε παρακάλεςα να διαβάςι το κορίτςι τον τίτλο-τυ. Το κορίτςι έδοςε ςτιν ερότιςι τυ πατέρα τι ςοςτί απάντιςι;

— Ιμερολόγιο.

Όλες, τις απαντίςις τις ςινόδεβαν εκρίχςις από χιροκροτίματα.

Θέλοντας να μελετίςι πιο λεπτομεριακά όλυς τυς όρυς τον πιραμάτον, ο προφέςορας πρότινε ςτον πατέρα να επαναλάβι τιν παράςταςι όχι απάνο ςτι ςκινί, μα ςε άλο μέρος, όπυ δεν ιπάρχι κόζμος.

«Το δέχτικε πρόθιμα,—εκςακολυθί ο προφέςορας—κε με κάμποςα πρόςοπα, πυ ίτανε ςτο θεορίο-μας, αποςιρθίκαμε ςτο γραφίο τυ θεάτρυ.

Εδό προτ' απ' όλα έδοςα διάφορες εροτίςις ςτο κορίτςι, κε παρατίριςα ςτο πρόςοπό-τυ μια μεγάλι ςτενοχόρια. Στιν ερότιςι, μπορί να κάνι πιράματα μάντεπςις μαζί-μυ, απάντιςε ίςτερα από μικρί ςκέπςι ότι πρέπι πρότα να ςινιθίςι ς' αφτό. Στιν ερόςιςι πυ έδοςα ςτον πατέρα-τις, πόςο κερό χριάζετε το κορίτςι για να ςινιθίςι να κάνι κε μαζί-μυ πιράματα, ο πατέρας απάντιςε: «Πάνο-κάτο ένα μίνα».

Ίνε περιτό να πο, ότι τα πιράματα τις μάντεπςις πυ δοκίμαςα να κάνο με το κορίτςι, δεν πετίχανε.

Τότες αποφαςίςαμε να κάνυμε κάμποςα πιράματα με τον πατέρα. Έβαλα το κορίτςι πίςο από μια καρέκλα ςτο βάθος τις κάμαρας, ςιμά ςτον τίχο, κι' ο ίδιος έκατςα ςτιν καρέκλα πυ βριςκότανε μπροςτά ςτο κορίτςι. Ο πατέρας πυ βριςκότανε κάμποςυς πίχες μακριά απ' τον αντικρινό τίχο, δίνοντας ςτο κορίτςι εροτίςις για τα διάφορα πράματα πυ τυ δίχνανε, έπερνε ςτι ςτιγμί απ' αφτό τις απαντίςις. Μπορύςε κανένας οριζμένος να βεβεοθί, ότι ο πατέρας δεν έκανε καμιά κίνιςι

κε δεν πςιθίριζε με τα χίλι-τυ κι' ότι τα χίλι-τυ ίςτερα απ' τιν ερότιςι μένανε ολοςδιόλυ κλιςτά.»

Αφύ τελιόςανε τα πιράματα αφτά, ο επιςτίμονας δεν ίθελε να τυ διαφίγι μια τέτια εδνοικί περίπτοςι να εκςερεβνίςι ολότελα το ςπάνιο αφτό φενόμενο, κε πρότινι ςτον πατέρα τυ κοριτςιύ να επαναλάβι τα πιράματα ςτο ςπίτι-τυ. Σιμφονίςανε για τι μέρα κε τιν όρα, οπόταν ι μάντιδα με τον πατέρα-τις θα πάνε ςτο ςπίτι τυ προφέςορα για να κάνυν τα πιράματα ςε ίςιχο περιβάλον με λίγυς θεατές.

Έφταςε ι οριζμένι μέρα, μα ι ςπάνιι μυςαφίριδες δε φανίκανε. Αφύ περίμενε άδικα, ο επιςτίμονας τιν ίδια κιόλας βραδιά πίγε πάλι ςτιν παράςταςι όπυ ι μυςαφίριδες πυ δεν παρυςιαςτίκανε, έπρεπε να δίκςυν τα πιράματά-τυς τις «μάντεπςις τον ςκέπςεον» μπροςτά ςτον κόζμο.

Ι ιςτορία αφτί τέλιοςε αρκετά ανεπάντεχα. Νά τί λέγι γι' αφτό ο προφέςορας:

«Στιν αβλί ακόμα τυ θεάτρυ με ςταμάτιςε κάπιος κίριος, πυ πριν δεν τον γνόριζα καθόλυ, κε μυ ςιςτίθικε ςα γιατρός πυ δεν εκςαςκί το επάνκελμά-τυ, πυ κςέρι καλά το θέατρο αφτό κε, ςινάμα κε τον πατέρα τυ κοριτςίυ. Μυ ίπε, ότι ο πατέρας δε μπορύςε να ρθι, γιατί δίνοντας παραςτάςις ςτο θέατρο, έχι να κάνι με τον κόζμο, πυ δίχνι εκςερετικό ενδιαφέρο για τις παραςτάςις αφτές, επιδί, αναγνορίζι το φενόμενο αφτό ενιγματόδικο. Μα εμένα ςαν άνθροπο τις επιςτίμις, δε μπορί να με κςεγελάςι. Αν τιν περαζμένι φορά, όταν έδινε παράςταςι μέςα ςτο γραφίο τυ θεάτρυ, θα ίμυνα μόνος με τον πατέρα τυ κοριτςιύ, δε θ' απόφεβγε να μυ φανερόςι το μιςτικό, μα επιδί ίμυνα μαζί μ' άλυς θεατές, δε μπορύςε να το κάνι αφτό.

Κε το μιςτικό ίνε, ότι ο πατέρας έχι ιδιέτερο δικό-τυ κλιδί από εροτίςις για τα διάφορα πράματα τις καθιμερινίς χρίςις κε ιδιέτερο κλιδί για το αλφάβιτο κε τυς αριθμύς, πυ

το κορίτσι το κατὲχι κε καταλαβένι καλά απ' αφτό, τὶ πρέπι ν' απαντίσι. Όλα τα σινιθιζμένα πράματα, όπος, λόγου χάρι, ταμπακιέρα, σπιρτοθίκι, βιβλίο, μπιλιέτο κ.τ.λ., όπος κε τα σινιθιζμένα ονόματα Νικόλας, Αλέκσαντρος, Βλαδίμιρος, Μιχάλις κ.τ.λ. έχυν ιδιέτερο κλιδί για να μαντέβυντε έφκολα. Κε για όλες τις άλες, λιγότερο σινιθιζμένες, ονομασίες ιπάρχι αλφαβιτικό κε αριθμιτικό κλιδί, μ' άλα λόγια ι λὲκσις τις ερότισις περιέχυν οριζμένα γράματα κε αριθμύς.

Το κλιδί, πυ σχιματίστικε από μπροστά για τα σινιθιζμένα πράματα, διεφκολίνι τι μάντεψι: π.χ. ι λέξι «τί έχι» σιμένι ρολόι, κε ι λέξι «τί ίνε» —πορτμονέ, τί ίνε αφτό»—χτένι. Φισικά αν ι ερότισι δοθί έτσι: «Τί ὲχι στιν τσέπι-τυ;» ι απάντισι θἄνε: «Ρολόι» κε στιν ερότισι: «Τί ίνε στιν τσέπι-τυ;» ι απάντισι θἄνε: «Πορτμονέ», στιν ερότισι: «Τι ίνε αφτό;» ι απάντισι θἄνε «χτένι». Το πέραζμα απ' το σινθιματικὸ κλιδί για τα σινιθιζμὲνα πράματα στυς αριθμύς κε το αλφάβιτο γίνετε, βέβεα πάλι με οριζμένι σινθιματινί λὲκσι, π.χ. «Σκὲψυ καλά», κ' ι μάντιδα κσέρι, ότι πρέπι να σχιματίσι λέκσι με το αλφάβιτο».

ΑΠΛΕΣ ΤΑΧΙΔΑΧΤΙΛΥΡΓΙΕΣ

1. ΤΡΟΜΕΡΟ ΜΝΙΜΟΝΙΚΟ

Κςέρετε πια, πός κάνυν ςιχνά ι ταχιδαχτιλυργί τον κόζμο ν᾽ απορί για το αςινίθιςτο μνιμονικό-τυς: φιλάγυνε ςτο νύ-τυς ολάκερες ςιρές από λέκςις, αριθμύς κ.τ.λ. Καθένας από ςας μπορί να κάνι τυς ςιντρόφυς-τυ ν᾽ απορίςυν με παρόμιες ταχιδαχτιλυργίες. Νά τί πρέπι να κάνετε γι᾽ αφτό.

Ετιμὰςτε 50 χάρτινες κάρτες, κε γρὰπςτε πάνο-τυς τυς αριθμύς κε τα γράματα πυ μας δίχνι ο πίνακας ςτι ςελ. 41. Ἔτςι ςε κάθε κάρτα θἄνε γραμένος ένας μακρίς αριθμός, κε ςτιν αριςτερί γονιά θα ίνε ένα ςιμάδι από λατινικό γράμα ίτε γράμα με αριθμό. Τις κάρτες αφτές μιράκςτε-τις ςτυς ςιντρόφυς-ςας κε πέςτε τυς, ότι θιμάςτε καλά πιός αριθμός κε ςε πιά κάρτα ίνε γραμὲνος. Ας ςας πύνε μονάχα το ςιμάδι τις κάρτας κε ςτι ςτιγμί θ᾽ απαντίςετε, πιός αριθμός ίνε γραμένος απάνο. Σας λένε π.χ. «ΕΝ»—κ᾽ εςίς εφτίς απαντάτε:

— Ο αριθμός 10 128 224.

Επιδί ι αριθμί ίνε πολί μακριί κε όλι ι αριθμί ίνε πενίντα, ι τέχνι-ςας θα τυς κάνι βέβεα ν᾽ απορίςυν. Μολατάφτα δεν τυς αποςτιθίςατε καθόλυ τυς 50 αφτύς αριθμύς. Το ζίτιμα ίνε πολί πιο απλό. Πιό ίνε λιπόν το μιςτικό τις ταχιδαχτιλυργίας;

A 24020	B 36030	C 48040	D 510050	E 612060
A^1 34212	B^1 46223	C^1 58234	D^1 610245	E^1 712256
A^2 44404	B^2 56416	C^2 68428	D^2 7104310	E^2 8124412
A^3 54616	B^3 66609	C^3 786112	D^3 8106215	E^3 9126318
A^4 64828	B^4 768112	C^4 888016	D^4 9108120	E^4 10128224
A^5 750310	B^5 870215	C^5 990120	D^5 10110025	E^5 11130130
A^6 852412	B^6 972318	C^6 1092224	D^6 11112130	E^6 12132036
A^7 954514	B^7 1074421	C^7 1194328	D^7 12114235	E^7 13134142
A^8 1056616	B^8 1176524	C^8 1296432	D^8 13116340	E^8 14136248
A^9 1158718	B^9 1278627	C^9 1398536	D^9 14118445	E^9 15138354

2. ΜΑΝΤΕΠΣΙ ΤΟΝ ΣΠΙΡΤΟΝ

'Οταν ίμυνα μικρός, ίχα κάμποςο απορίςι με μια ταχιδαχτιλυργία, πυ μΰδιχςε ο μεγαλίτερος αδερφός-μυ. Μια φορά έκανα τα μαθίματά-μυ μέςα ςτιν κάμαρά-μυ κι' άκυςα ςτι διπλανί κάμαρα ένα δινατό γέλιο, πυ κέντιςε τιν περιέργιά-μυ. Κίταχςα απ' τιν πόρτα. Γελύςε ο αδερφός-μυ κ' ένας ςίντροφός-τυ, φιτιτίς.

— 'Ελα 'δο, πεδάκι! Θα ςυ δίχςυμε μια γυςτόζικι ταχιδαχτιλυργία.

Αφτό κε ίθελα. Ο αδερφός-μυ ίτανε ς'αφτά τρομερός.

— Κίταχςε,—ίπε ο αδερφός-μυ, βάζοντας πάνο ςτο τραπέζι ανακατομένα ςπίρτα.—Βάζο όπος τίχι δέκα ςπίρτα. Τòρα θα περάςο ςτιν κυζίνα κ' εςί ςτο διάςτιμα αφτό βάλε ςτο νύ-ςυ κανένα ςπίρτο. 'Αμα τελιόςις, φόναχςὲ-με. Θα κιτάχςο τα ςπίρτα κ' εφτίς θα βρο εκίνο, πυ έβαλες ςτο νύ-ςυ.

— Μα θα πι, ότι δεν ίνε αφτό,—ανακατόθικε ςτιν κυβέντα ο μυςαφίρις.—'Οχι, εδό χριάζετε έλενχο, δίχος έλενχο δεν κάνι.

— Καλά, ας ίνε: όταν βάλι ςτο νύ-τυ το ςπίρτο, ας ςυ το δίχςι. Θα ίςε μάρτιρας.

— Αφτò διαφέρι. Ας αρχίςυμε λιπόν.

Ο αδερφός-μυ βγίκε. Βεβεόθικα, ότι ίνε πραγματικά ςτιν κυζίνα κι' ότι απ'τιν κλιδαρότριπα δε μπορί να δι τίποτα. Αφύ έβαλα ςτο νύ-μυ ένα ςπίρτο, τὄδιχςα ςτο φιτιτί δίχος να το ανκίχςο καθόλυ, κε φόναχςα ςτον αδερφό-μυ:

— 'Ετιμος!

Δεν το πολιπίςτεβα, ότι θα βρι το ςπίρτο ο αδερφόςμυ: ύτε καν το άνκιχςα, όλα τα ςπίρτα ίτανε ςτι θέςι-τυς, όπος κε ςτιν αρχί. Πός θα το μαντέπςι;

Μα το βρίκε! Σίμοςε ςτο τραπέζι κι' αμέςος έδιχςε το ςπίρτο, πυ έβαλα ςτο νύ-μυ. Εγό επίτιδες προςπαθύςα κιόλας

να μιν το κιτάκσο για να μιν προδοθό απ' τι ματιά-μυ. Ο αδερφός-μυ ύτε γίριςε να με κιτάκςι, κε μολατάφτα το μάντεπςε... Ίνε να χάςις τα μιαλά-ςυ!

— Θὲλις να το βρο άλι μια φορὰ;

— Κε βέβεα!

Το επαναλάβαμε. Κςανά το βρίκε! Δέκα φορές το επαναλάβαμε κε κάθε φορά ο αδερφός-μυ μάντεβε αμέςος το ςπίρτο, πυ έβαζα ςτο νύ-μυ.

Με κάνανε ςχεδόν να κλάπςο: δεν ίχα ιπομονί να μάθο, τί ςιμβὲνι εδὸ. Επιτέλυς ι βαςανιςτές-μυ με λιπιθίκανε, μυ φανερόςανε το μιςτικό. Πιό ίτανε το μιςτικό, πος νομίζετε:

3. ΑΘΕΛΑ ΜΑΝΤΙΣ

Ίνε δίςκολο πράμα να μαντέπςις κάτι· μα το να μιν το μαντέπςις, ςυ φένετε, ότι ίνε πολί έφκολο. Έτςι νόμιζα κ' εγό, οςότυ δεν πίςτικα, ότι ιπάρχυν περιπτόςις, πυ θέλοντας κε μι θα γίνις μάντις. Ακύςτε πός έγινα άθελα μια φορά μάντις: πολὶ θα ίθελα να μι γίνο, μα δεν το πέτιχα —όλο κε μάντεβα δίχος λάθος!

— Θέλις να μαντέπςις μια μονέδα πυ θα κρίπςο;—με ρότιςε ο μεγαλὶτερός-μυ αδερφός.

— Μα πός θα τι μαντέπςο; Εγό δεν κςέρο απ' αφτά.

— Εδό τέχνι δε χριάζετε: λέγε, ότι ςυ έρθι ςτο μιαλὸ κι' αφτί ίνε όλι ι τέχνι.

— Αφτό ίνε έφκολο. Μα δε θα μπορέςο να το μαντέπςο.

— Ίςια-ίςια θα το μαντέπςις! Αρχίζυμε, λιπόν.

Ο αδερφός-μυ ὲκριπςε ς' ένα κυτί από ςπίρτα κάπια μονέδα κ' έχοςε το κυτί ςτιν τςέπι-μυ.

— Ας τὄχις ςτιν τςέπι-ςυ—για να μι λες ίςτερα, ὸτι ὰλακςα τι μονέδα. Τόρα άκυςε: ι μονέδες ίνε, όπος κςέρις, χάλκινες κι' αςιμένιες. Διάλεκςε.

— Κι᾽ από πύ να κςέρο, τί να διαλέκςο;

— Λέγε, ότι ςυ κατέβι ςτο μιαλό.

— Καλά, αςιμένιες.

— Ι αςιμένιες μονέδες ίνε: πενινταράκι, ίκοςι καπικιόν, δεκαπέντε κε δέκα. Διάλεκςε δ:ο απ᾽αφτές.

— 'Οπιες θέλο;

— 'Οπιες θέλις.

— Διαλέγο ίκοςι καπικιόν κε δέκα.

— Τί μας μένυν;—λογάριαζε ο αδερφός-μυ φοναχτά. Μόνο το πενινταράκι κε το δεκαπεντάρικο. Διάλεκςε ένα απ᾽αφτά.

— Το δεκαπεντάρικο,—ίπα ςτιν τίχι.

— Τόρα βγάλε το κυτί κε κίτακςε τί ίνε μέςα.

'Ανικςα το κυτί κε—φανταςτίτε—μέςα βρέθικε ακριβός το δεκαπεντάρικο!

— Μα πός το μάντεπςα;—φορτόθικα τυ αδερφύ-μυ.— Εγό δα απαντύςα δίχος να ςκέφτυμε, ότι μυ ερχότανε ςτο μιαλό.

— Σύλεγα, ιδιέτερι τέχνι δε χριάζετε. Δοκίμαςε, να ςε δο, να μιν το μαντέπςις: αφτό θάνε κατόρθομα.

— Ας το κάνυμε ακόμα μια φορά. Δεν ίνε δινατό να το κςαναμαντέπςο!

Το επαναλάβαμε δέφτερι φορά, τρίτι, τετάρτι, κε κάθε φορά μάντεβα δίχος λάθος τι μονέδα. 'Ιμυνα κατάπλιχτος απ᾽τιν ανεπάντεχί-μυ τέχνι κε δεν ίκςερα, τί να ςκεφτό, οςότυ μυ εκςίγιςε ο αδερφὸς-μυ, πύ κρίβετε το μιςτικό. Το μιςτικό ὶτανε. Ε, εςίς πια θα το μιριςτίκατε βέβεα το μιςτικό αφτό. Αν δεν το μιριςτίκατε, ρίκςτε μια ματιά ςτο τμίμα τον λίςεον, ςτο τέλος τυ βιβλίυ.

4. ΜΑΝΤΕΒΙ ΤΙΣ ΠΕΤΡΕΣ ΤΥ ΝΤΟΜΙΝΥ

1 ταχιδαχτιλυργία αφτί έχι ένα τέτιο τέχναζμα, πυ ο καθένας δεν το βρίςκι.

Λέτε ςτυς ςιντρόφυς-ςας, ότι θα βρίςκεςτε ςτι διπλανί κὰμαρα κε θα μαντέβετε απ' εκί τις πέτρες τυ ντόμινυ, πυ βάλανε, ι άλι ςτο νύ-τυς. Για να ίνε πιο ςὶγυρι, προτὶνετε μάλιςτα να ςας δέςυν τα μάτια. Κι' αλίθια: ι ςιντρόφι-ςας, διαλέγοντας απ'το ντόμινο κάπια πέτρα, ςας ροτάνε πιὰ πέτρα ίνε κε ςις απ'τι διπλανί κάμαρα ςτι ςτιγμί τυς απαντάτε ςοςτὰ, δίχος να βλέπετε μίτε τυς ςιντρόφυς-ςας, μίτε τιν πὲτρα τυ ντόμινυ. Πός γίνετε ι ταχιδαχτιλυργία αφτί;

5. ΑΛΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΜΑΝΤΕΠΣΙΣ ΤΥ ΝΤΟΜΙΝΥ

Εδό πια καμιά πονιριά δεν ιπάρχι: ίνε μια αριθμιτικί ταχιδαχτιλυργία, βαςιζμένι ςε λογαριαζμό.

Ας κρίπςι ο ςίντροφός-ςας ςτιν τςέπι-τυ κάπια πέτρα τυ ντόμινυ. Αναλαβένετε να μαντέπςετε πιά πὲτρα ίνε, αν αφτός θα κάνι ςοςτά καμπὸςυς απλύς λογαριαζμύς. Ας ιποθέςυμε, για παράδιγμα, ότι πίρε τιν πέτρα 6/3.

Πέςτε ςτο ςίντροφό-ςας να διπλαςιάςι έναν απ' τυς αριθμύς αφτύς (π. χ. το 6):

$$6 \times 2 = 12$$

Στον αριθμό πυ διπλαςίαςε ας προςθὲςι 7:

$$12 + 7 = 19.$$

Κατὸπι ας πολαπλαςιάςι τον αριθμό αφτό με το 5:

$$19 \times 5 = 95.$$

Στο γινόμενο αφτό πρέπι να προςθὲςι τον άλο αριθμὸ τις πέτρας τυ ντόμινυ (διλ. τον 3):

$$95+3=98.$$

Σας λέι το τελικό αφτό αποτέλεζμα κ'εσίς αφερίτε στο νύ-σας 35 κε βρίσκετε πιά πέτρα πίρε:

98—35=63, διλ. ι πέτρα 6/3.

Πός γίνετε αφτό κε γιατί πρέπι ν' αφερὺμε πάντα 35;

6. ΤΡΙΤΙ ΤΑΧΙΔΑΧΤΙΛΥΡΓΙΑ ΜΕ ΤΟ ΝΤΟΜΙΝΟ

Βάλτε κατά ζεβγάρια πὰνο στο τραπέζι ίκοσι πέτρες τυ ντόμινυ κε προτίνατε στο σίντροφό-σας να θιμάτε ένα ζεβγάρι, δίχος να σας φανερόσι, πιό ακριβός ζεβγάρι διάλεκσε. Ο δέφτερος, ο τρίτος κε ι άλι σιντρόφι επίσις μπορύνε να διαλέκσυνε όπιο ζεβγάρι θέλυνε απ'τις πέτρες πυ ίνε πάνο στο τραπὲζι.

Αναλαβένετε να μαντέπσετε όλες τις πέτρες, πυ σκεφτίκανε. Για το σκοπό αφτό βὰζετε τις πέτρες σε τέσερις σιρές, από πέντε στι σιρά, κε προτίνετε στον καθένα πυ διάλεκσε πὲτρες, να σας δίκσι τις σιρές ίτε τι σιρά, όπυ βρίσκυντε ι πὲτρες, πυ έβαλε στο νύ-τυ. Κατόπι βγάζετε αμέσος τις πέτρες αφτές απ'τις σιρές.

Πός μπορίτε να το κάνετε αφτό;

7. ΣΕ ΠΙΟ ΧΕΡΙ;

Πὰρτε στο ένα χέρι μια μονέδα διο καπικιόν, στο άλο—τριόν. Μι μυ δίχνετε κε μι μυ λέτε σε πιό χερί ίνε ι κάθε μονέδα. Θα το μαντέπσο μόνος-μυ, αν θα κάνετε το παρακάτο: τριπλασιάστε εκινο πυ ίνε στο δεκσί-σας χέρι, διπλασιάστε εκινο πυ ίνε στ'αριστερό, προσθέστε τυς διο αριθμύς πυ βρίκατε κε πέτε-μυ μονάχα τι αριθμός ίνε το άθρι-

ζμα: άρτιος ίτε περιτός. Αφτό μονάχα μυ φτάνι, για να σας πο δίχος λάθος πιά μονέδα ίνε κλιζμένι στο δεχσί χε πιά στ' αριστερό-σας χέρι.

Ας ιποθέσυμε λ. χ. ότι στο δεχσί-σας χέρι ίνε τα δυο χαπίκια, στ' αριστερό τα τρία. Λογαριάζετε στο νύ-σας:

$$(2\times 3)+(3\times 2)=12$$

χε μυ λέτε: «Το άθριζμα ίνε άρχος αριθμός».

— Στο δεχσί χέρι ίνε δυο χαπίκια, στ' αριστερό τρία, —θα σας απαντίσυ στι στιγμί χε πάντα δίχος λάθος.

Πός το χάνο αφτό;

8. ΤΑΧΙΔΑΧΤΙΛΥΡΓΙΑ ΑΡΙΘΜΟΝ.

Βάλτε, στο νύ-σας χάπιον αριθμό.

Προσθέστε 1.

Πολαπλασιάστε με το 3.

Προσθέστε χσανά 1.

Προσθέστε τον αριθμό, πυ βάλατε στο νύ-σας.

Πέτε-μυ, τί βρίκατε;

'Οταν μυ φανερόνετε το τελικό αποτέλεζμα όλον αφτόν τον λογαριαζμόν, αφερό 4, το ιπόλιπο το διερό με το 4 χε βρίσχο εχίνο πυ βάλατε στο νύ-σας.

Βάλατε, για παράδιγμα, στο νύ-σας τον αριθμό 12.

Προσθέσατε 1—έγινε 13.

Το πολαπλασιάσατε με το 3—βρίκατε 39.

Προσθέσατε 1—έγινε 40.

Προσθέσατε τον αριθμό, πυ βάλατε στο νύ-σας: $40+12=52$.

'Οταν μυ λέτε τον αριθμό 52, αφερό απ'αφτόνα 4, χε το ιπόλιπο 48 το διερό με το 4. Βρίσχο 12—τον αριθμό πυ βάλατε στο νύ-σας

Γιατί βγένι πάντα έτσι;

9. ΜΑΝΤΕΠΣΙ ΑΡΙΘΜΥ ΑΠΟ ΤΡΙΑ ΠΣΙΦΙΑ

Βάλτε στο νύ-σας έναν αριθμό από τρία πσιφία. Δεν μυ τον φανερόνετε κε διπλασιάζετε το πρότο πσιφίο· τ' άλα πσιφία για τιν όρα τ'αφίνετε. Προσθέστε στο γινόμενο τον αριθμό 5. Το άθριζμα αφτό πολαπλασιάστε-το με το 5, προσθέστε το δέφτερο πσιφίο τυ αριθμύ, πυ βάλατε στο νύ-σας κε πολαπλασιάστε το άθριζμα αφτό με το 10. Προσθέστε στο νέο γινόμενο το τρίτο πσιφίο κε πέτε-μυ τί βρίκατε. Θα σας πο αμέσος, πιόν αριθμό βάλατε στο νύ-σας.

Ας πύμε, ότι βάλατε στο νύ-σας τον αριθμό 387.

Κάνετε μ'αφτόν τυς πιο κάτο λογαριαζμύς:

Διπλασιάζετε το πρότο πσιφίο: $3\times 2=6$.

Προσθέτετε 5: $6+5=11$.

Πολαπλασιάζετε με το 5: $11\times 5=55$.

Προσθέτετε το δέφτερο πσιφίο: $55+8=63$.

Πολαπλασιάζετε με το 10: $63\times 10=630$.

Προσθέτετε το τρίτο πσιφίο: $630+7=637$.

Τον αριθμό 637 μυ τον λέτε κ' εγό σας ονομάζο τον αριθμό, πυ βάλατε στο νύ-συς.

Πός το μαντέβο;

10. ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΜΑΝΤΕΠΣΥΜΕ

Ελάτε, αναγνόστες, να μαντέπσυμε μαζί: εσίς θα βάζετε στο νύ-σας αριθμύς κ' εγό θα τυς μαντέβο. Δεν έχι να κάνι το ότι σις ίστε πολές χιλιάδες κε κάθεστε μ' αφτό το βιβλίο πιός κσέρι πύ, χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από μένα,— το ίδιο κάνι, θα μαντέπσο πιόν αριθμο βάλατε, στο νύ-σας.

Ας αρχίσυμε.

Βάλτε στο νύ-σας όπιο πσιφίο θέλετε. Μιν μπερδέβετε τα λόγια «πσιφίο» κε «αριθμός»: πσιφία έχυμε μόνο 10— απ'το μιδέν ος το ενιά, ενό αριθμύς έχυμε ένα σορό. 'Ετσι

λιπόν, βάλτε στο νύ-σας κανένα π ς ι φ ί ο. Βάλατε; Πολαπλαςιάςτε-το με το 5 μονάχα μιν κάνετε λάθος, αλιός τίποτα δε θα βγι.

Το πολαπλαςιάςατε με το 5; Ορέα. Πολαπλαςιάςτε το γινόμενό-σας με το 2.

Το κάνατε; Προςθέςτε εφτά.

Τόρα ζβίςτε το πρότο πςιφίο τυ αριθμό πυ βρίκατε· αφίςτε μονάχα το τελεφτέο.

'Ινε έτιμο; Προςθέςτε 4 σε κίνο πυ βρίκατε. Αφερέςτε 3. Προςθέςτε 9.

'Ολα τα κάνατε, όπος σας παρακάλεσα; Ε, τότε θα σας πο, πόςο βρίκατε τόρα.

Β ρ ί κ α τ ε 17.

Τί, δεν ίνε έτςι;

Θέλετε να το κςανακάνυμε; Ελάτε!

Βάλατε στο νύ-σας κανένα πςιφίο; Τριπλαςιάςτε-το. Τριπλαςιάςτε κςανά εκινο πυ βρίκατε. Τόρα προςθέςτε στο γινόμενό-σας εκίνο τον αριθμό, πυ βάλατε πρότα στο νύ-σας.

Το κάνατε; Προςθέςτε στο άθριζμά-σας 5. Ζζίςτε απ' τον αριθμό πυ βρίκατε τόρα όλα τα πςιφία, εχτός το τελεφτέο. Τα ζβίςατε; Προςθέςτε 7. Αφερέςτε 3. Προςθέςτε 6.

Να σας πο πιόν αριθμό έχετε τόρα στο νύ-σας;

Τον 15.

Το μάντεπςα; Αν δεν το μάντεπςα, φτέτε εςίς. Κάπυ στο λογαριαζμό θα κάνατε λάθος.

Θέλετε να δοκιμάςυμε κε τρίτι φορά; Παρακαλό.

Βάλατε κανένα πςιφίο στο νύ-σας; Διπλαςιάςτε-το. Διπλαςιάςτε κςανά το γινόμενο. Διπλαςιάςτε πάλι το νέο γινόμενο. Προςθέςτε εκίνο, πυ βάλατε στο νύ-σας. Προςθέςτε ακόμα μια φορά εκίνο πυ βάλατε στο νύ-σας. Προςθέςτε 8.

Ζδίςτε όλα τα πςιφία, εχτός το τελεφτέο. Αφερέςτε απ'τον αριθμό πυ έμινε 3. Ίςτερα προςθέςτε 7.

Τόρα έχετε 12.

Θα μπορύςα να μαντέπςο όςες φορές θέλο κε πάντα δίχος λάθος. Πός το κάνο αφτό;

Πρέπι να ςκεφτίτε, ότι όλα αφτά, πυ ίνε τιπομένα εδό, τάγραπςα καμπόςυς μίνες πριν απ'τιν έκδοςί-τυς, όςτε τάγραπςα πολί πριν να ςκεφτίτε τυς αριθμύς-ςας. Αφτό αποδίχνι, ότι ο αριθμός πυ μαντέδο, δεν εκςαρτιέτε καθόλυ από κίνον, πυ βάζετε ςτο νύ-ςας.

Πιό ίνε το μιςτικό;

11. ΜΙΣΤΙΡΙΟΔΙΚΕΣ ΚΑΡΤΕΣ

Ετιμάςτε εφτά κάρτες όπος δίχνι ο πίνακας ςτι ςελ. 51. Γράπςτε απάνο αριθμύς κε κόπςτε τα ςιμιομένα μέρι ακριβός όπος μας δίχνι ο πίνακας. Ι μια κάρτα μένι καθαρὶ· κι'αφτὶ ἐχι τα κομὲνα μέρι-τις.

Αντιγράφοντας τυς αριθμύς απ'τις κάρτες πρέπι να ίςτε πολί προςεχτικί κε να μιν κάνετε λάθι.

Αφύ το κάνετε αφτὸ, δόςτε τις έκςι κάρτες με τυς αριθμύς ς'ένα ςίντροφό-ςας κε παρακαλέςτε-τον να βάλι ςτο νύ-τυ κανένα αριθμό από κίνυς πυ ίνε γραμένι ς'αφτές τις κάρτες. Ας ςας επιςτρέπςι κατόπι μονάχα τις κάρτες εκίνες, πάνο ςτις οπίες ἰνε ο αριθμός πυ έβαλε ςτο νύ-τυ.

Πέρνοντας τις κάρτες, τις μαζέβετε ταχτικά ςε τράπυλα τις ςκεπάζετε από πάνο με τιν καθαρί κάρτα κε προςθέτετε ςτο νύ-ςας τυς αριθμύς πυ φένοντε ςτα παραθιράκια. Εκίνο πυ βρὶςκετε, ίνε ο αριθμός πυ έβαλε ςτο νύ-τυ.

'Ινε ζίτιμα, αν μπορίτε να βρίτε το μιςτικό τις ταχιδαχτιλυργίας. Εκςαρτιέτε από τιν ιδιέτερι διαλογί τον αριθμὸν, πυ ίνε ςτις κάρτες. Ι διαλογί αφτί ίνε αρκετά πολί-

39	63	54	38	45	61	49	33
53	□	57	46	43	41	□	62
34	40	□	55	42	51	59	35
60	32	44	59	□	58	□	58
36	48	50	56	52	47	42	37

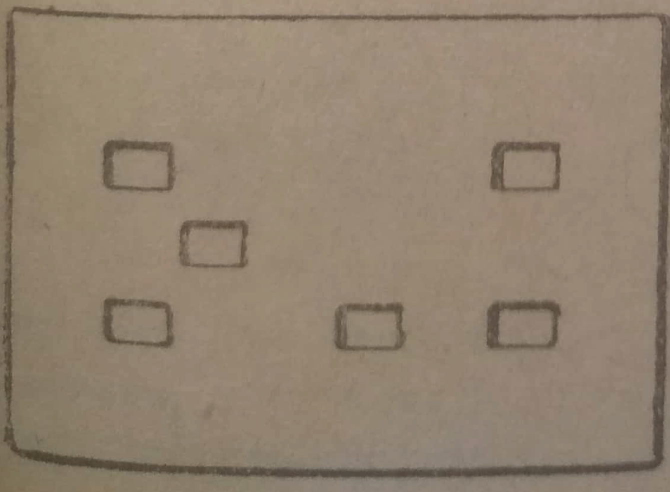
45	63	27	10	58	9	61	42
29	8	11	57	30	59	□	62
13	24	□	60	40	47	14	56
46	□	12	44	□	25	□	27
43	15	41	31	26	62	12	28

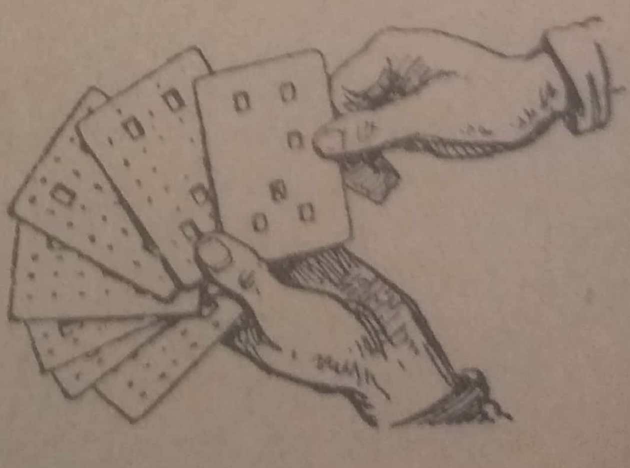
33	49	27	17	21	55	61	39
3	□	31	51	63	43	□	13
15	7	1	19	15	23	59	41
57	□	29	9	□	35	□	51
53	5	47	25	45	33	11	37

54	23	18	58	63	31	26	51
29	□	61	50	20	27	□	62
56	28	□	17	59	48	21	60
31	□	19	55	□	30	16	53
63	49	24	57	22	52	27	25

5	47	28	53	61	13	20	52
37	□	44	30	46	55	4	7
22	63	□	12	62	14	60	31
23	□	29	54	□	15	□	6
46	36	39	21	45	28	63	38

11	38	62	51	43	26	55	15
10	□	63	35	31	19	□	46
14	3	□	59	27	7	58	18
26	□	6	47	2	39	□	22
54	23	50	30	35	42	11	34

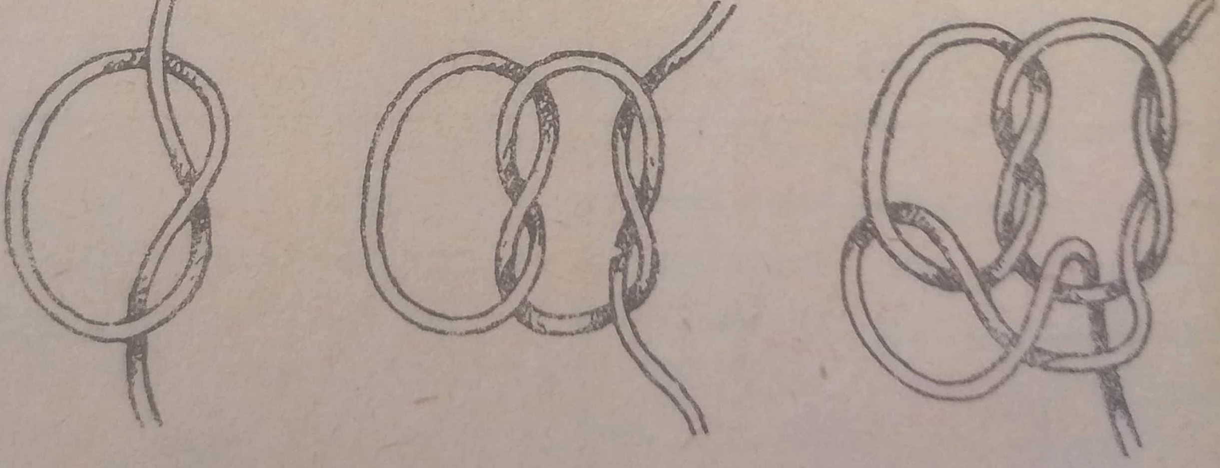
πλοκι κε δε θα μιλίσο γι' αφτὶ ς' αφτό-μυ το διδλίο. Στο άλο-μυ διδλίο («Ενδιαφέροντα προβλίματα»), πυ ίνε προοριζμένο για αναγνόστες, πιο έμπιρυς στα μαθιματικά, μπορίτε να δρίτε λεπτομεριακί εξςίγισι τις ταχιδαχτιλυργίας αφτίς κε τις ενδιαφέρυςες παραλαγές-τις.

12. Ο ΜΙΣΤΙΡΙΟΔΙΚΟΣ ΚΟΜΠΟΣ

Ας περάςυμε τόρα ςε ταχιδαχτιλυργίες όχι με αριθμύς, αλά με πράματα.

Νά μια γυςτόζικι ταχιδαχτιλυργία, με τιν οπία μπορίτε να κάνετε τυς ςιντρόφυς-σας να θαδμάςυν.

Πάρτε ένα ςκινὰκι με 30 ςαντίμετρα μάκρος κε ςχιματίςτε ένα χαλαρὸ (όχι τεντομένο) κόμπο, όπος δίχνι ι πρότι ζογραφιά. Προςθέςτε ςτι θιλιά αφτί δέφτερι (κίτα τιν κατοπινί ζογραφιά). Ιποθέτετε δέδεα, ότι, αν τραδίκςετε τόρα το ςκινάκι, θἂχετε γερό διπλό κόμπο. Περιμένετε όμος: θα κάνυμε πιο μπερδεμὲνο τον κὸμπο-μας, περνόντας τι μιαν άκρι τυ ςκινιύ μὲςα κι' απ' τις διο θιλιὲς, όπος μας δίχνι τρίτι ζογραφιά.

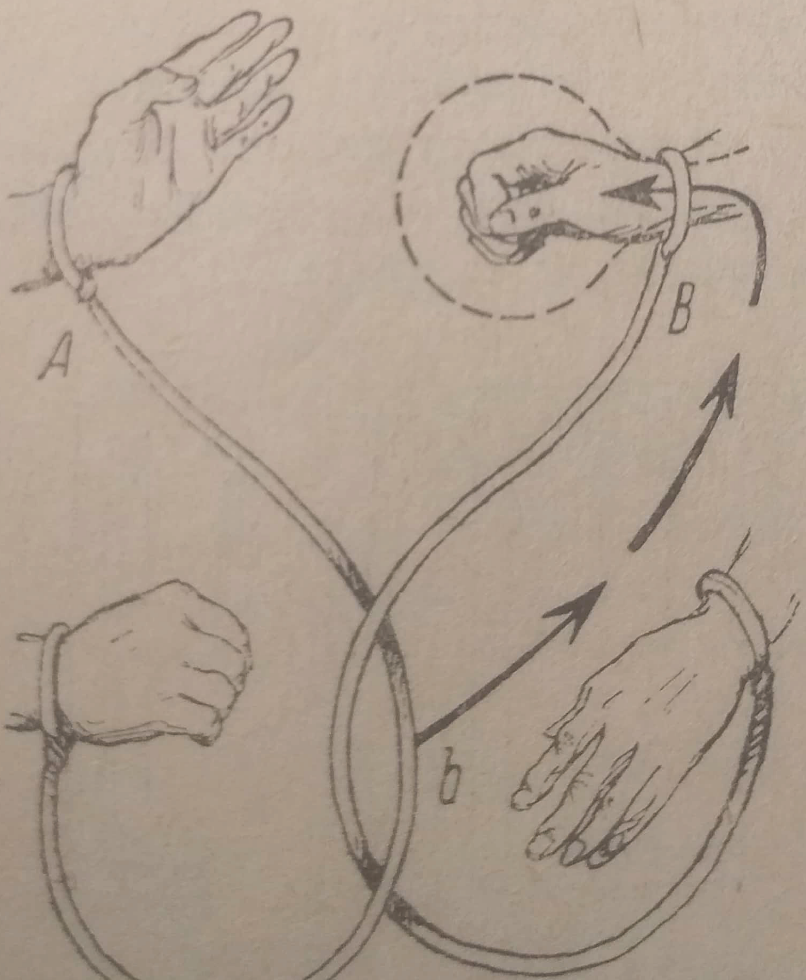
Ι προετιμαςίες τόρα τελιόςανε μπορύμε να περάςυμε ςτο κίριο μέρος τις ταχιδαχτιλυργίας. Κρατόντας τι μιαν ελέφτερι άκρι τυ ςκινιύ, προτίνετε ς'ένα ςίντροφό-σας να τρα-

δίχςι τιν άλι. Θα γίνι εχίνο, πυ δεν περιμένατε ύτε εςίς, ύτε ο ςίντροφός-ςας: αντίς πολίπλοχο, μπερδεμένο χόμπο θάχετε ὶςιο ςχινί! Ο χόμπος χάπυ θα χαθί.

Ι γυςτόζιχι αφτί ταχιδαχτιλυργία επιτιχένι τότε μονάχα, αν χάνετε τιν τρίτι θιλιά αχριβός, όπος διχνι ι ζογραφιά. Τότε μονάχα λίνυντε όλι ι χόμπι μόνι-τυς, όταν τραβάμε το ςχινί. Προςέχςτε λιπόν χαλά τι ζογραφιά, αν θέλετε να επιτίχι ι ταχιδαχτιλυργία

13. ΑΠΕΛΕΦΤΕΡΟΣΙ

Δὲςτε διο ςιντρόφυς-ςας—τον Α χε τον Β—έτςι, όπος φανερόνι ι ζογραφιά: τα ςχινιά περιτριγιρίζυν τυς χαρπύς χε τον διο χεριόν τυ χαθενός χε διαςταβρόνυντε έτςι, πυ ίνε αδίνατο να χορίςυν. Μολατάφτα αφτό μόνο έτςι μας φένετε.

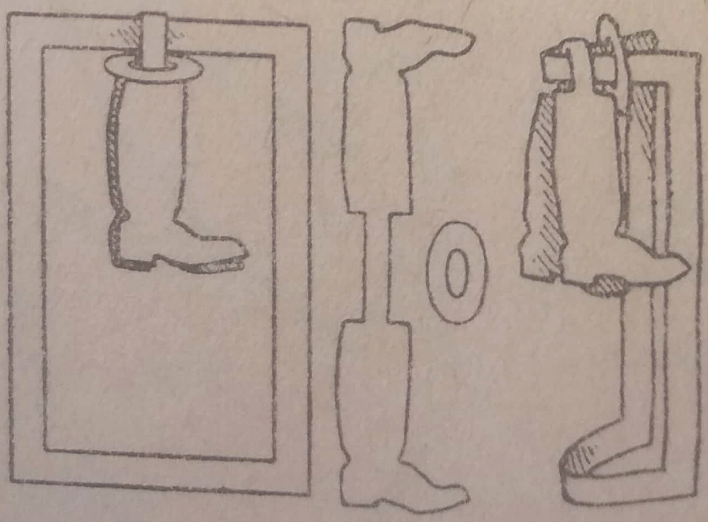

Ιπάρχι τρόπος να λεφτεροθύν ι εχμάλοτι, δίχος να κοπύν τα σκινιά. Πιός ίνε ο τρόπος αφτός;

Νά πιός. Το σκινί, με το οπίο ίνε δεμένα τα χέρια τυ σιντρόφυ Α, το φέρνυν στο σιμίο, πυ μας δίχνι στι ζογραφιά το γράμα **6** κε το περνύν μέσα απ'τον κρίκο, περιλαβένοντας το χέρι τυ Β, κατά τι διέφθινσι πυ μας δίχνι ο δίχτις. Αφύ τραβίκσυν αρκετό μέρος τυ σκινιύ, περνύνε στι θιλιά πυ σχιματίζετε το χέρι τυ Β κε τραβύνε το σκινί Α: ι σιντρόφι κσεχορίζυντε.

14. ΕΝΑ ΖΕΒΓΑΡΙ ΠΟΔΙΜΑΤΑ

Κόπστε από χοντρό χαρτί μια κορνίζα, ένα ζεβγάρι ποδίματα κε ένα μακρυλό κρίκο με τέτιο σχίμα κε ανάλογες διαστάσις, όπος φανερόνι ι ζογραφιά. Το άνιγμα τυ μακρυλύ κρίκυ έχι ίδιες διαστάσις με το πλάτος τις κορνίζας, μα ίνε στενότερο απ'τυς λεμύς τον ποδιμάτον. Γι' αφτό αν σας προτίνον να περάσετε τα ποδίματα στιν κορνίζα έτσι πυ να κρέμυντε, όπος μας δίχνι ι ζογραφιά θα ιποθέσετε πιθανό ότι αφτό δεν μπορίτε να το κάνετε.

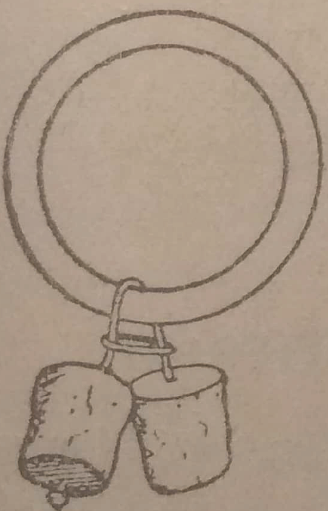
Οστόσο μπορίτε πλέρια να το κάνετε, αν μαντέπσετε, πός πρέπι ν' αρχίσι ι δυλιά.

Νά ι λίςι. Διπλόνυν τιν χορνίζα ςτι μέςι κατά μάχρο έτςι πυ το ένα μιςό-τις ςκεπάζι το άλο. Περνύνε τις διπλομένες άχρες μέςα απ᾽το μαχρολό χρίχο. Κατόπι ανάμεςα απ᾽τις διπλομένες άχρες περνύνε τιν χςεδιπλομένι φιγύρα τον ποδιμάτον, χςανά τα διπλόνυν, τα μεταφέρυνε στο μὲρος πυ διπλόνετε ι χορνίζα χε περνύνε απάνο-τυς το μαχρολό χρίχο, όπος απετί το πρόβλιμα.

Τὸρα μένι να χςεδιπλοθί χςανά ι χορνίζα χε λίθιχε το πρόβλιμα.

15. ΤΑΠΕΣ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΚΡΙΚΟ

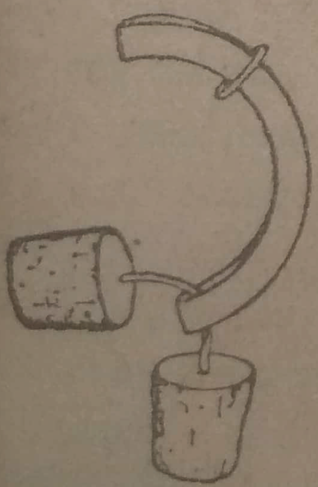
Σε χρίχο από χοντρό χαρτί χρέμοντε διο τάπες με χοντό λεπτό ςχινί χε με ένα ςιρματένιο δαχτιλίδι, πυ ίνε περαςμένο από πάνο-τυς.

Πρέπι να βγάλυμε τις τάπες απ᾽ το χάρτινο χρίχο. Πώς να το καταφὲρυμε;

Πολὶ δίςχολι φένετε ι δυλιά αφτί, μα αν τα καταφέρατε με το προιγύμενο πρόβλιμα, τότε δίχος διςχολία θα τα καταφέρετε χε τόρα.

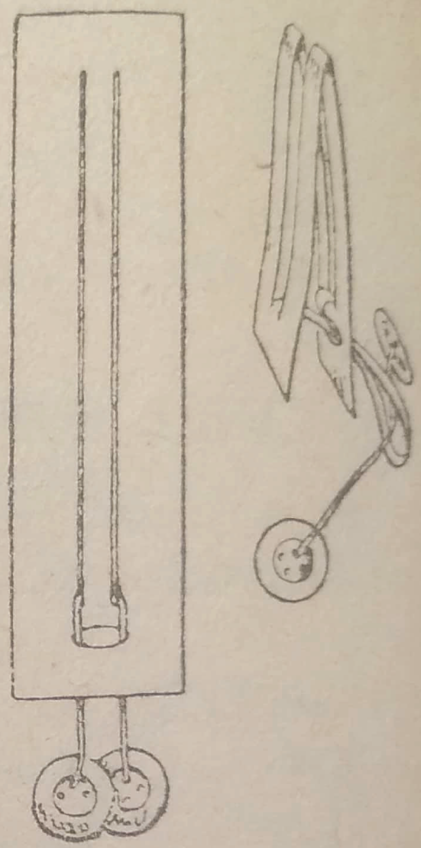
Ι λίςι-τυ ίνε τὲτια: πρέπι να διπλόςετε το χάρτινο χρίχο, να βγάλετε τ ςιρματένιο δαχτιλίδι, μετακινόντας-τ στιν ελέφτερι άχρι τότε δεν ίνε χαθόλ υ δίςχολο να βγάλετε τις τάπες.

16. ΔΙΟ ΚΥΜΠΙΑ

Κάντε ς'ένα φίλο χοντρὸ χαρτί διο τομές πλάι-πλάι, όπος δίχνι ζογραφιά χε χάτο απ᾽ αφτές χάντε ένα

στρογκιλό άνιγμα, λίγο πιο πλατί απ' τιν απόστασι ανάμεσα στις τομές. Περάστε ανάμεσα απ' το άνιγμα κε τις τομές ένα κομάτι σπάνκο κε δέστε στιν κάθε άκρι-του κυμπιά, πυ να μι χοράνε απ' το άνιγμα.

Μπορίτε να βγάλετε τα κυμπιά (δίχος να λίσετε, ενοίτε, το σπάνκο);

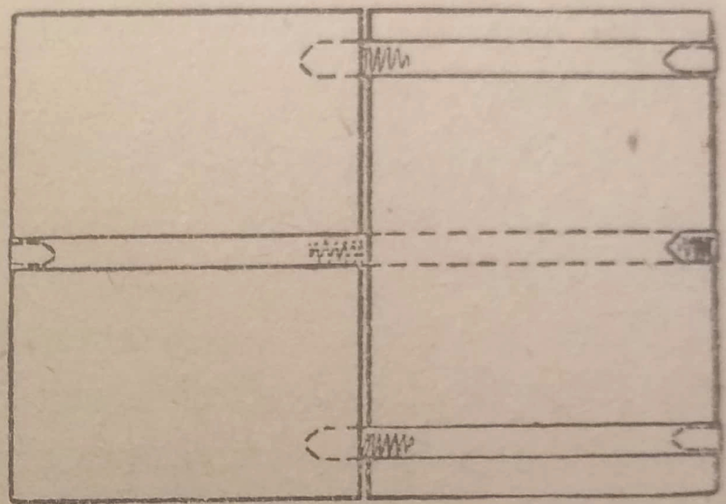
Ι λίσι ίνε αφτί: Διπλόνετε το φίλο του χαρτιύ έτσι, όστε ι απάνο κε ι κάτο άκρες τις στενίς λυρίδας, πυ ίνε ανάμεσα στις τομές, να σκεπάσυν ι μια τιν άλι. Κατόπι περάστε τι λυρίδα αφτί τυ χαρτιύ απ' το στρογκιλό άνιγμα κε βγάλτε τα κυμπιά ανάμεσα απ' τι θιλιά πυ σχιματίστικε. Τέλιοσε ι δυλιά. Ισιάζοντας το χαρτί, θα τόχετε πια κσέχορα απ' τα διο κυμπιά.

17. ΤΟ «ΜΑΓΙΚΟ» ΠΟΡΤΟΦΟΛΙ

Κόπστε από χαρτόνι διο ορθογόνια πυ να έχυν μέγεθος ος ένα τεφτεράκι τις τσέπις, π. χ εφτά σαντίμετρα μάκρος κε 5 σαντίμετρα πλάτος. Πάρτε κατόπι τρία κομάτια κορδέλες (το κάτο-κάτο, μπορί να κάνυν κε λυρίδες χαρτιύ). Ι διο απ' αφτές να ίνε κατά ένα σαντίμετρο μακρίτερες απ' το πλάτος τον ορθογόνιον, ι τρίτι κατά ένα σαντίμετρο πιο μακριά απ' το διπλάσιο τυ πλάτυς τον ορθογόνιον. Κολίστε όλες τις κορδέλες στο χαρτόνινο πορτοφόλι έτσι, όπος διχνι ι ζογραφιά· τις άκρες τον κοντόν κορδέλον τις διπλόνυν κάτο απ' το δεξί χαρτόνι κ' εκί τις κολάνε, τις άλες άκρες τις κολάνε στο πισινό μέρος τυ αριστερύ ορθογονίυ. Τιν άκρι

τις μακριάς κορδέλας τιν κολνάνε απ' το έκσο μέρος τυ δεκσιύ ορθογονίυ, περνύν τιν κορδέλα απ' το κάτο μέρος, κατόπι απ' το έκσο μέρος τυ αριστερύ ορθογονίυ κε τιν άκρι-τις τιν κολνάνε κάτο απ' το χαρτόνι αφτό.

Ι προετιμασίες τελιόσανε, τι «μαγικό» πορτοφόλι ίνε έτιμο. Μπορίτε να κάνετε μ' αφτό μια θαβμάσια ταχιδαχτιλυργία, πυ τις ακσίζι ι ονομασία «ζοντανό χαρτί» ίτε κάτι το παρόμιο. Πέρνετε ένα κομάτι χαρτί, σ' αφτό ο σίντροφός-σας βάζι τιν

ιπογραφι-τυ για να μιν μπορίτε να τ' αλάκσετε. Το χαρτί αφτό το περνάτε κάτο κι' απ' τις διο κορδέλες. Σφαλνάτε το πορτοφόλι το ξανανίγετε, κε τί βλέπετε; Το χαρτί κσεγλίστρισε μόνο-τυ κάτο κι' απ' τις διο κορδέλες κε πίγε κε χόθικε κάτο απ' τιν κσεμοναχιαζμένι κορδέλα, στιν αντίθετι μεριά τυ πορτοφολιύ!

Όλο το μιστικό ίνε, ότι σφαλνόντας το πορτοφόλι, τ' ανίκσατε απ' τιν αντιθετι άκρι. Απλό πράμα, μα ίνε δίσκολο να το μαντέπσι εκίνος πυ δεν το κσέρι.

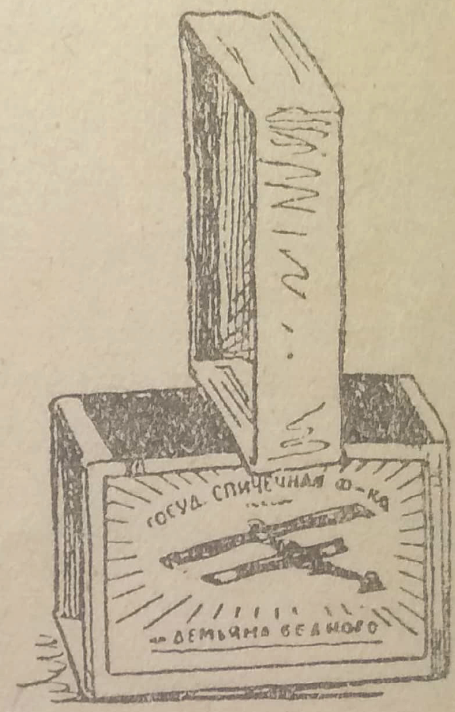
18. ΓΕΡΟ ΚΥΤΙ

Αν κανένας χτιπίσι μ' όλι τι δίναμι τι γροθιά-τυ πάνο σε κανένα άδιο κυτί από σπίρτα, τί θα πάθι το κυτί; Κανένα καλό δε θα πάθι, θα πίτε, θα σπάσι.

Ας μι βιαστύμε να δόσυμε τιν απάντισι κι' ας κάνυμε ένα πίραμα. Βάλτε κε τα διο κομάτια τυ άδιυ κυτιύ το

ένα πάνο στο άλο, όπος ίνε στι ζογραφιά. Κατόπι χτιπίστε δινατά με τι γροθιά-σας στι σισκεβί αφτί.

Εκίνος πυ δεν έχανε ποτέ το πίραμα αφτό θα νομίζι φισικά, ότι το κυτί θα σπάσι. Οστόσο θα βγι αλιότικα: κε τα διο κομάτια τυ κυτιύ θα πεταχτύνε μακριά, μα όταν τα σικόσετε θα δίτε, ότι δεν έπαθαν τίποτα.

Το ζίτιμα ίνε, ότι το κυτί ίνε σα σύστα κι' αφτό το γλιτόνι: ι πάντες-τυ λιγίζυν, μα δε σπάνυν.

Κσέρετε πια καμιά ικοσαριά έφκολες ταχιδαχτιλυργίες. Μ' αφτές μπορίτε να κάνετε ολάκερι παράστασι. Ας σιμπλιρόσυμε τι σιλογί αφτί με κάμποσες ακόμα απλές ταχιδαχτιλυργίες κε πιράματα, με τα οπία μπορίτε, αν ίνε ανάνκι, να διασκεδάσετε τα μικρότερα πεδιά.

19. ΑΠΟ ΤΡΙΑ—ΤΕΣΕΡΑ

Βάλτε απάνο στο τραπέζι τρία σπίρτα κε προτίνατε στο σίντροφό-σας, δίχος να προσθέσι ύτε ένα σπίρτο, να κάνι απ' αφτά τα τρία—τέσερα.

Δεν πρέπι να σπάνι κανίς τα σπίρτα. Επιτρέπετε μονάχα να σπάνι τα κεφάλια-τυς.

Ίνε ζίτιμα, αν θα καταλάβι ο σίντροφός-σας. πιά ίνε ι ανεπάντεχι λίσι τυ προβλίματος αφτύ.

Πιά ίνε;

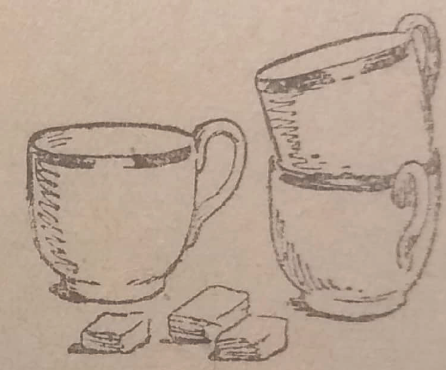
20. ΤΡΙΑ ΚΕ ΔΙΟ—ΟΧΤΟ

Αν κσέρετε, πός λίνετε το προιγύμενο πρόβλιμα, θα

τα καταφέρετε κε μ' αφτό: πάνο στο τραπέζι ίνε τρία σπίρτα. Προσθεστε σ' αφτά άλα διο κε θα βρίτε...οχτό.

21. ΔΕΚΑ ΚΟΜΑΤΙΑ ΖΑΧΑΡΙ

Πάνο στο τραπέζι ίνε τρις άδιες τζάσκες. Πάρτε απ' τι ζαχαροθίκι δέκα κομάτια ζάχαρι κε προτίνατε στυς θεατές να τα μιράκσυν στις τρις τζάσκες έτσι, όστε στιν καθεμιά ο αριθμός τον κοματιόν να ìνε περιτός.

Θα σας απαντίσυνε, ότι αφτό ίνε αδίνατο: δεν ιπάρχυν τέτιι· τρις περιτί αριθμί, πυ όταν τυς πέρνυμε μαζί να ίνε ίσι με το δέκα.

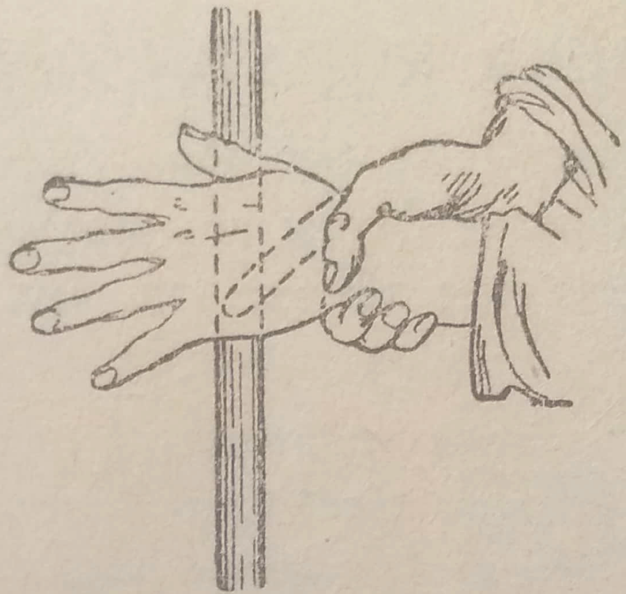
Οστόσο μπορìτε με μια πονιριά να κάνετε αφτό, πυ ζιτàνε. Διλαδί: βάλτε στιν πρότι τζάσκα 5 κομάτια, στι δèφτερι—3 κομάτια, στιν τρίτι—τ' άλα διο κομàτια. Βάλτε κατόπι τι δèφτερι τζάσκα μέσα στιν τρίτι.

Τί έγινε έτσι; Ι πρότι τζάσκα έχι 5 κομάτια, διλ. περιτό αριθμό ι δέφτερι—3 κομάτια, αριθμό περιτό. Κε ι τρίτι τζάσκα έχι τα διο εκίνα κομάτια, πυ βάλατε μέσα, κι' ακόμα κε τα 3 κομάτια, πυ ίνε στιν τζάσκα πυ χόσαμε μέσα σ'αφτίνα όστε έχι κομάτια πυ αποτελύν περιτό αριθμό—5.

22. ΤΑΧΙΔΑΧΤΙΛΥΡΓΙΑ ΜΕ ΚΣΙΛΑΡΑΚΙ

Σφίκστε μες' στ' αριστερό χέρι κανένα κσίλο ίτε χάρακα κε πιάστε τον καρπό τυ χεριύ αφτύ με τα δάχτιλα τυ δεκσιύ χεριύ. Ανίκστε κατόπι τα δάχτιλα τυ αριστερύ χεριύ σφίνκοτας ταφτόχρονα το χάρακα προς τιν παλάμι με τιν άκρι τυ δίχτι τυ δεκσιύ χεριύ όπος ίνε στιν ζογραφιά.

Αν το κάνετε αφτό επιδέξια, τότε απ' τιν πάντα θα φένετε, ότι ο χάρακας στέκετε με κάπιον ακατανόιτο τρόπο.

Ο καθένας δε θα το μαντέψι, ότι απλύστατα τον κρατάι το δάχτιλο.

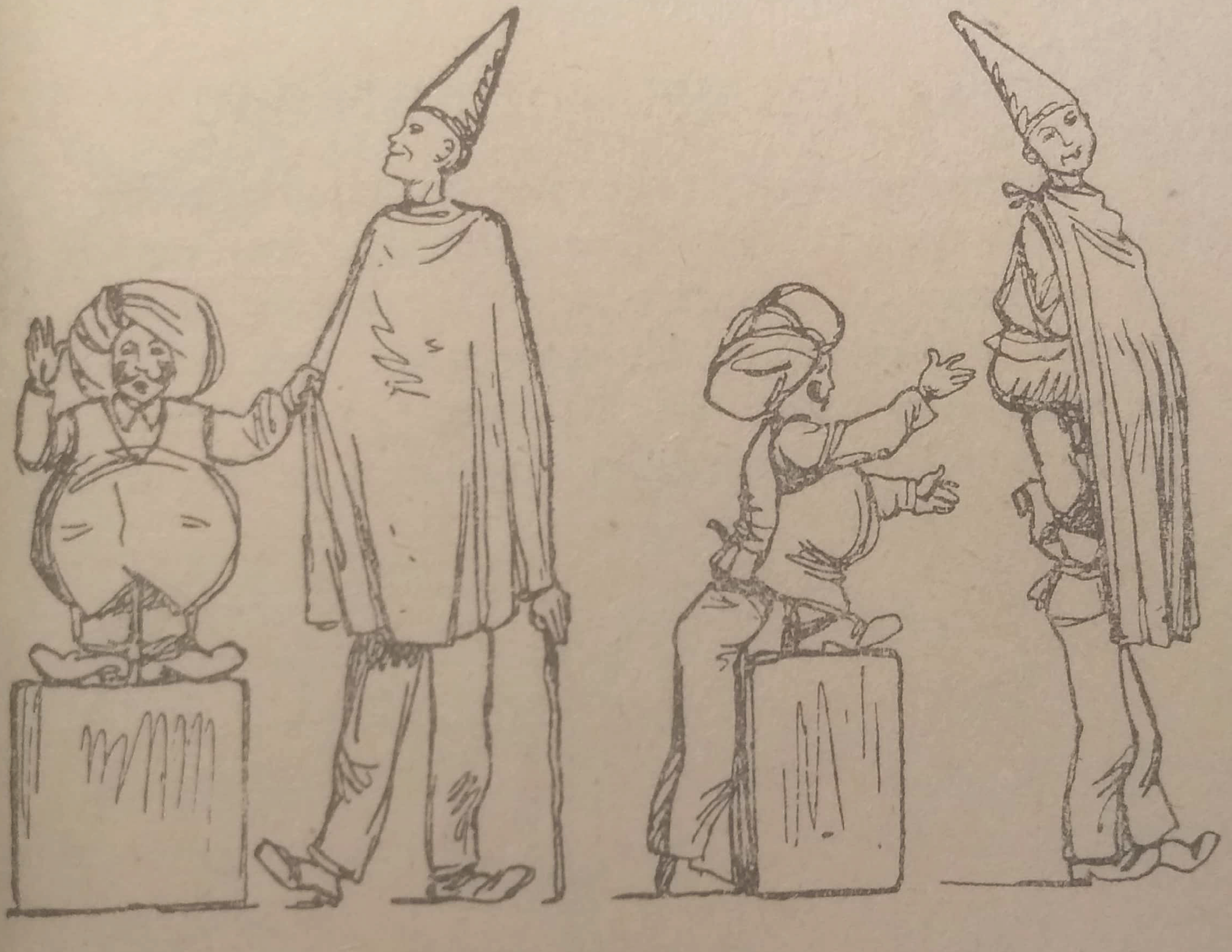
23. ΝΑΝΟΣ ΚΕ ΓΙΓΑΝΤΑΣ

Μπορίτε να βάλετε σε απορία κε να διασκεδάσετε τυς σιντρόφυς-σας πυ ινε πιο μικρί από σας, δίχνοντάς-τυς νάνο πυ θα μιλάι μαζί-τυς, θα κυνάι τα χέρια-τυ, με λίγα λόγια θα μιάζι αλότελα με ζοντανό. Το «θάβμα» αφτό ίνε ζογραφιζμένο στιν αριστερί ζογραφιά.

Στι δεξιά ζογραφιά ανακαλίπτετε το μιστικό τυ θάβματος. Ο νάνος αποδίχνετε, ότι ίνε σίνθετος: το κεφάλι κε τα χέρια ίνε δικά-σας, τα πόδια όμος ίνε πσέφτικα, τ' αντικαταστένυνε τ' άδια ποδίματα. Το κοστύμι κρίβι το απονίρεφτο αφτό τέχναζμα.

Με παρόμιο τρόπο μπορίτε να παραστίσετε κε γίγαντα: απ' τι ζογραφιά μπορίτε εφκολα να καταλάβετε, πός πρέπι να το κάνετε.

Πολί διαςκεδαςτιxί ίνε επίςις μια άλι παρόμια ταχιδαχτιλυργία: νάνος με πελόρια χèρια (ςτιν πραγματικότιτα ανίxυνε ςε ενίλικο άντρα, πυ ίνε κριμένος από πίςο).

24. ΧΕΡΙ ΚΕ ΠΟΔΙ

Θα ςας προτίνο ένα πρόβλιμα, πυ από πρότι όψι θα ςας φανί πολί έφxολο: δοκιμάςτε με το δεξί χèρι xε το δεξί πόδι ταφτόχρονα να διαγράφετε xίxλυς ς' α ν τ ì θ ε τ ι κ α τ έ φ θ ι ν ς ι.

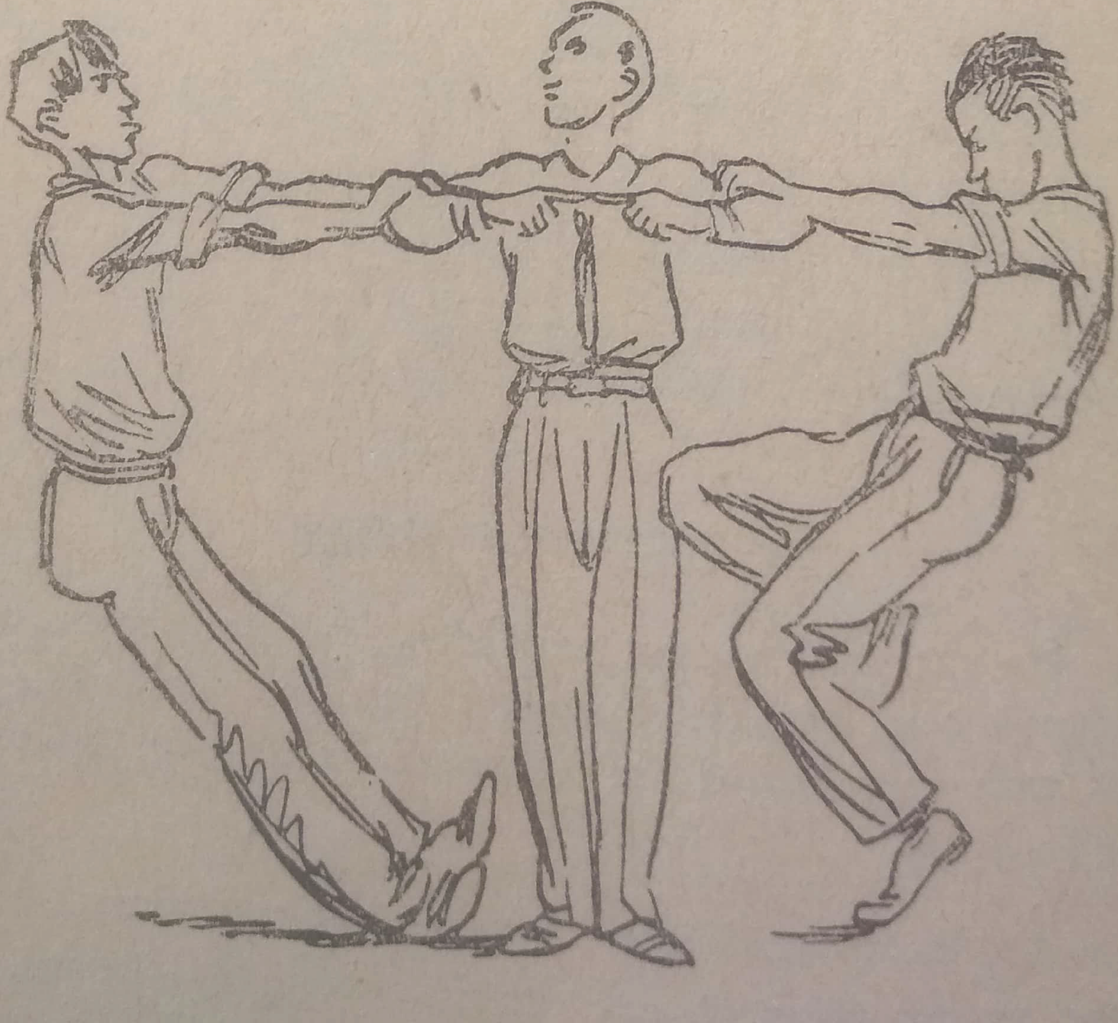
Αν θα προςπαθίςετε να το xάνετε, θα πιςτίτε, ότι τα χέρια xε τα πόδια δε ςας ιπαxύυνε τόςο, όςο θαρίτε.

25. ΔΕΚΣΙ ΚΙ' ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΧΕΡΙ

Νά ένα άλο παρόμιο πρόβλιμα: χτιπάτε με τ' αριςτερό χέρι το αριςτερό μέρος τυ ςτιθυς ςας κέ χαιδέβετε ταφτόχρονα με το δεκςί το δεκςιό μέρος τυ ςτίθυς-ςας από πάνο προς τα κάτο. Ινε πολί διςκολότερο απ' ότι ςας φένετε: απετίτε μακρόχρονι εκςάςκιςι, για να το πετίχετε καλά.

26. ΔΕΝ ΙΝΕ ΤΟΣΟ ΕΦΚΟΛΟ

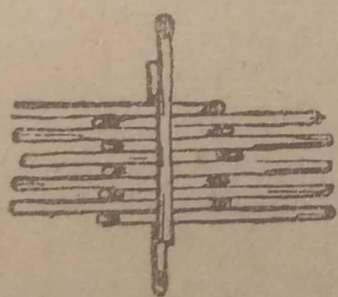
Βάλτε τυς δίχτες τον χεριόν-ςας τον ένα αντίκρι ςτον άλο, όπος ίνε ςτι ζογραφιά, κε προτίνατε ςτο ςίντροφό-ςας να τυς κςεχορίςι, πιάνοντάς-ςας απ'τυς ανκόνες. Αλίθια, δεν ίνε πολί έφκολο πράμα; Κε όμος ο ςίντροφός-ςας δε θα τα καταφέρι, κι'αν ακόμα ίνε δινατότερός-ςας. Μπορίτε δίχος μεγάλι διςκολία ν' αντιςταθίτε ακόμα κε ςε διο ςιντρόφυς.

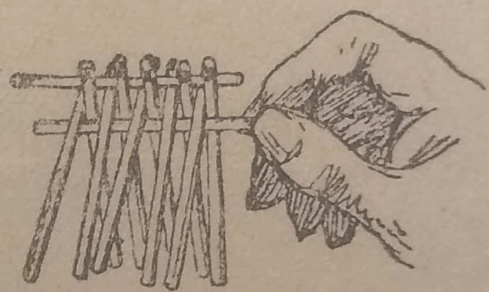

Στο τσίρκο το πίραμα αφτό δίνι αχόμα πιο μεγάλι εντίποσι: τα χέρια τυ ιθοπιύ τα τραβύνε για να τ' ανίξυν διο άλογα, που τα μαστιγόνυν δινατά ι οδιγί. 'Ινε διασκεδαστικό να βλέπι κανένας, πός κοπιάζυν αδικα ν'ανίξυν τα χέρια τυ ανθρόπυ πυ στέκετε ίσιχος.

27. ΕΝΤΕΚΑ ΣΠΙΡΤΑ ΠΑΝΟ ΣΕ ΕΝΑ

Σχιματίστε από μια ντυζίνα σπίρτα το κατασκέβαζμα, πυ δίχνι εδό ι ζογραφιά κε προσπαθίστε κατόπι να σικόσετε όλα τα σπίρτα αφτά απ'το χοματάκι τυ κάτο σπίρτυ, πυ εξέχι. Αν ίστε αρκετά επιδέξιος, θα το πετίχετε. Βλέπετε, πος με ορισμένι δεξιοσίνι κε εφεβρετικότιτα μπορίτε μ' ένα σπίρτο να σικόνετε έντεκα.

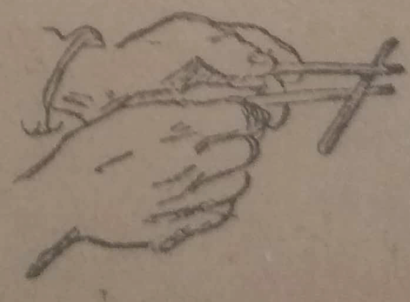

Το πίραμα μπορί κε να μιν επιτίχι διαμιάς, μα πρέπι να οπλιστίτε με ιπομονί κε να το επαναλάβετε κάμποσες φορές.

28. ΕΦΚΟΛΟ ΙΝΕ;

Πός νομίζετε; ίνε έφκολο να κάνετε αφτό, πυ φανερόνι ι ζογραφιά: να σικόσετε με διο σπίρτα το τρίτο απ'τιν άκρι-τυ;

Κάπος έφκολο φένετε, δεν ίνε αλίθια; Μα δοκιμάστε να το κάνετε κε θα πιστίτε, ότι απετίτε μεγάλι δεξιοσίνι χ' ιπομονί: το σπίρτο θα μεταπιδάι με τιν παραμικρότερι κίνισι το μιονιόν-σας.

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ
ΠΕΧΝΙΔΙΑ

ΠΕΧΝΙΔΙΑ ΤΙΣ ΚΑΜΑΡΑΣ

29. ΝΑΒΜΑΧΙΑ

Καθένας απ' τυς διο, πυ πέζυν αφτό το πεχνίδι κάνι για τον εαφτό-τυ διο τετράγονα με μέγεθος 10×10 καρέ πάνο σε χαρτί όπυ ίνε χαρακομένα καρέ.

Βάζετε κατά μάκρος τον τετραγόνον γράματα κε πσιφία για να σιμιόσετε τα καρέ, όπος στιν πλάκα τυ σκακιύ. Π. χ., το ∂3 δίχνι το καρέ πυ βρίσκετε πάνο στι διαστάβροσι τον σιρὸν ∂ κε 3 (κίτα στιν επόμενι σελίδα).

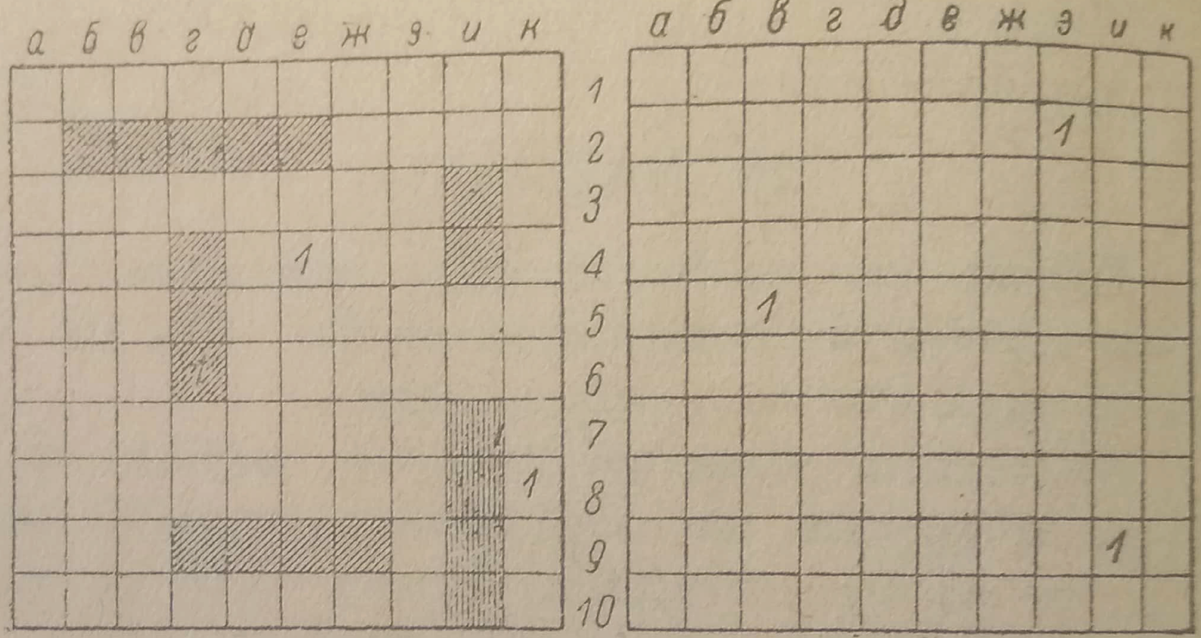
Βάζετε στο αριστερό τετράγυνο τα πολεμικά-σας καράβια: τον διο καρὲ, τον τριόν καρέ, τον τεσάρον καρέ κε τον πέντε καρέ εχτός απ' αφτά ι μίρα τυ στόλυ έχι ακόμα κε πλοτό νοσοκομίο —τεσάρον καρέ, πυ ίνε σιμιομένο με κάθετες γραμίτσες. Ι κατάταξι τον καραβιόν ίνε το πολεμικό-σας μιστικό, τα προφιλάγετε απ' τα μάτια τυ εχτρύ, ο εχτρός-σας κανι το ίδιο. Ο προοριζμός τυ δέφτερυ τετράγονυ θα φανί αργότερα.

Εφτίς εξαρχίς πρέπι να φροντίσετε να σιμιόσετε τα καρέ-σας με τα ίδια γράματα κε πσιφία, όπος κι' ο σίντροφός-σας, αλιότικα ίνε αναπόφεφχτες ι παρεξιγίσις, πυ θα χαλάσυν το πεχνίδι. Ι κατάταξι όμος τον καραβιόν-σας, ενοίτε, ίνε διαφορετικί.

'Ετσι λιπόν κ' ι διο μίρες ανιχτίκανε στο πέλαγος απαρατιριτες ι μια απ' τιν άλι. Τόρα θ' αρχίσι τ' αμιβέο ανιχνε-

φτικό πιρ τυ πιροβολικύ. Ρίχνετε ςτιν τίχι τρις κανονιές κατά το μέρος τυ εχτρύ. Αφτό εκδιλόνετε με το ότι λέτε ςτον εχτρό τα καρέ, πυ χτιπίςατε π.χ. B5, 32, K9,

Σιμιόνετε ςινάμα για να μιν το κςεχάςετε ςτο δεκςιό τετράγονο τα χτιπιμένα καρέ με το πςιφίο 1 (νόμερο τις ομοβροντίας).

Ο εχτρός ςιμιόνι κι' αφτός τα χτιπιμένα καρέ, όχι όμος ςτο δεκςιό, αλά ςτ' α ρ ι ς τ ε ρ ό τετράγονο, όπυ ίνε ςιμιομένα τα καράβια-τυ. Αν δεν πετίχατε ύτε ένα εχτρικό καράβι, ο ςίντροφός-ςας, ςας διλόνι ίςτερα απ' τιν τρίτι κανονιά :

—Δεν πετίχατε πυθενά.

Αν όμος ίχατε το εφτίχιμα να πετίχετε κανένα καράβι (ίτε διο, ίτε τρία), ο εχτρός ίνε ιποχρεομένος ίςτερα απ' τιν τρίτι κανονιά να ςας πι έτςι :

—Πέτιχες το καράβι τον τριόν καρέ.

'Ιτε :

—Πέτιχες τον διό καρέ κε τον πέντε καρέ.

'Ιτε:

—Πέτιχες το πλοτό νοςοκομίο.

Ας σιμβί το τελεφτέο, τότε έχετε τιμορία (τον Εριθρό σταβρό κε τιν ιμισέλινο δεν τιν πιροβολάνε): χάνετε τι σιρά τυ κατοπινύ πιροβολιζμὺ-σας.

Ας ιποθέσυμε, ότι με τιν πρότι ομοβροντία πετίχατε το καράβι τον τριόν καρέ, τι σοβαρί αφτί επιτιχία τι σιμιόνετε στο φίλο τυ χαρτιύ-σας, βάζοντας δίπλα στο λατινικό πσιφίο III (διακριτικό σιμάδι τυ βαποριύ, πυ χτιπίθικε) τιν αραβικί μονάδα (νύμερο τις ομοβροντίας).

Τόρα ίνε ι σιρά να πιροβολίσι ο σίντροφός-σας. Ρίχνι κι' αφτός στα κυτυρύ τρις κανονιές, π.χ.: г7, е4, к8.

Σιμιόνετε τα χτιπιμένα καρέ στο αριστερό τετράγονό-σας με το πσιφίο 1 (ι π ρ ό τ ι ομοβροντία τυ εχτρύ) κε διλόνετε στον εχτρό ίστερα απ' τιν τρίτι κανονιά:

—Πέτιχες το καράβι τον τριόν καρέ.

Οστόσο δεν τυ λέτε πιά ακριβός απ' τις τρις κανονιές τις ομοβροντίας ίτανε τόσο έφστοχι.

Ο εχτρός σιμιόνι τα καρέ πυ χτιπιθίκανε κε ι σιρά τυ πιροβολιζμύ περνάι σε σας.

Έχετε το δικέομα να δόσετε ομοβροντία από τρις κανονιές. Τόρα όμος πια δεν πιροβολάτε στιν τίχι. Κσέρετε, ότι μια απ' τις κανονιές τις πρότις-σας ομοβροντίας πέτιχε ένα καράβι τυ εχτρύ-σας. Προσπαθίτε να κσεκάνετε το καράβι αφτό κε κατεφθίνετε τυς πιροβολιζμύς-σας έτσι όστε να χτιπίσετε τα καρέ πυ βρίσκυντε δίπλα μ' εκίνα, πυ σιμιόσατε στο δεκσιό-σας τετράγονο με το πσιφίο 1. Κόποτε κατορθόνι κανένας με τον τρόπο αφτό να εκσακριβόσι πολί γλίγορα τι θέσι τον καραβιόν τυ εχτρύ, μα κάποτες ι μίρα τυ στόλυ-τυ σας διαφέβγι για πολίν καιρό.

Τα καρέ όπυ κατεφθίνατε τις κανονιές τις δέφτερις ομοβροντίας-σας, τα σιμιόνετε στο δεκσιό τετράγονο με το πσιφίο 2 (ι δ έ φ τ ε ρ ί-σ α ς ομοβροντία) κε τότε έρχετε ι σιρά τυ σιντρόφυ-σας να πιροβολίσι

'Ετσι, πιροβολόντας κατά σιρά με ομοβροντίες, ι πέχτες προσπαθύν να χτιπίσυν όλα τα καρέ τις μίρας τυ εχτρύ κε να βυλιάξυν τα εχτρικά καράβια το ένα κατόπι από το άλο. 'Οπιος χάσι πρότος κε τα πέντε καράβια-τυ, εκίνος κε χάνι στο πεχνίδι.

Ι κανόνες τυ πεχνιδιύ:

1. Ι μίρες πιροβολάνε με ομοβροντίες κατά σιρά. Ενόσο ι μίρα δέχτικε λιγότερα από π έ ν τ ε χτιπίματα, πιροβολάι με ομοβροντίες από τ ρ ι ς κανονιές. 'Ιστερα απ' το π έ μ π τ ο χτίπιμα ι μίρα πιροβολάι με ομοβροντίες από δ ι ο κανονιές, ίστερα απ' το δ έ κ α τ ο χτίπιμα—πιροβολάι με μ ι α κανονιά.

2. Ι μίρα, πυ έβλαψε το πλοτό νοσοκομίο καράβι, τιμορίτε, χάνοντας τιν κατοπινί σιρά τυ πιροβολιζμύ-τις (διλ. ι μίρα τυ εχτρύ δίνι διο ομοβροντίες κατά σιρά).

3 Κάθε μίρα μπορί να ρίξι όχι παραπάνο από εξίντα κανονιές.

Αν ίστερα απ' τις εξίντα κανονιές ι μίρα δε βύλιαξε τα καράβια τυ εχτρύ, χάνι το δικέομα να πιροβολίσι.

30. ΑΡΙΘΜΙΤΙΚΟ ΤΑΚΣΙΔΙ

Στο πεχνίδι αφτό μπορύνε να πάρυν μέρος κάμποσα πρόσοπα. Πρέπι να ετιμάσετε:

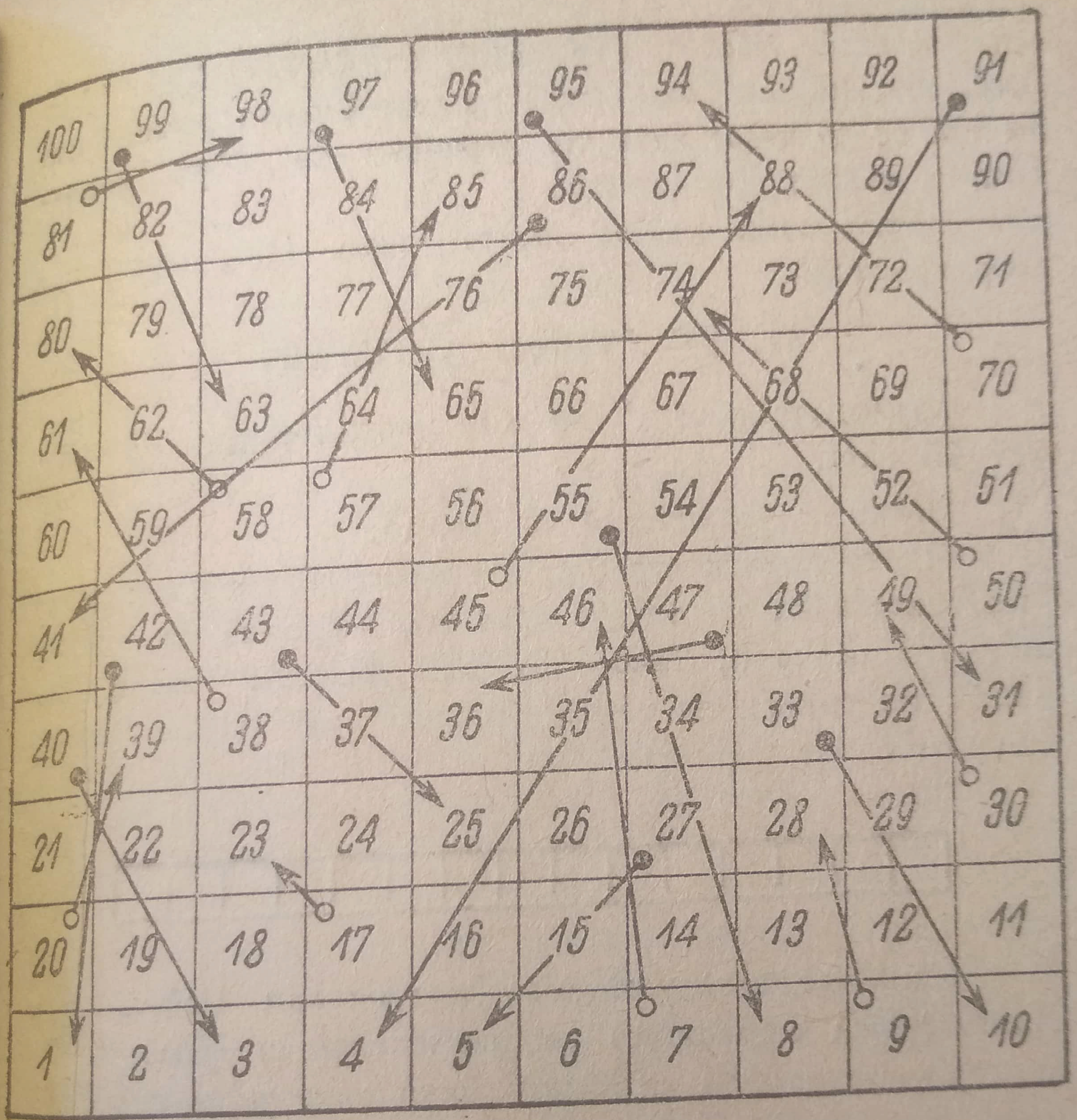
1) πλάκα πεχνιδιύ (από χαρτόνι),

2) ζάρι (από ξίλο),

3) κάμποσες μάρκες, ανάλογα με τυς πέχτες.

Τιν πλάκα τιν κόβυμε τετράγονι από χαρτόνι, καλίτερα να ίνε μεγάλυ μεγέθυς. Το τετράγονο το χαρακόνυμε σε 10×10 καρέ. Μέσα στα καρέ γράφυμε αριθμύς απ' το 1 ος τα 100, όπος δίχνι το μικρεμένο σχίμα-μας.

Το ζάρι, πυ έχι πάνο-κάτο ένα σαντίμετρο ίψος, το κόβυμε από τετράγονο ξίλο γιαλίζυμε τις έδρες-τυ με γιαλόχαρτο κε σιμιόνυμε πάνο-τυ τα ψιφία απ' το 1 ος τα

6 (χαλίτερο θα ίνε να τα ςιμιόςυμε με τελίες, όπος ςτις πέτρες τυ ντόμινυ).

Για μάρκες μπορύν να μας, χριςιμέπςυν διαφορόχρομα ςτρονκιλά, τετράγονα χαρτονάκια ιτε τίποτα άλο.

Το πεχνίδι τ' αρχίζυν έτςι: ι πέχτες, πέρνοντας από μια μάρκα, ρίχνυν το ζάρι με τι ςιρά. Εκίνος πυ ρίχνι 6, αρχίζι να προχοράι πάνο ςτα καρέ τις πλάκας βάζοντας τι μάρκα ςτο καρέ 6. Τιν άλι φορά πυ θα ρίχςι, μεταφέρι τι

μάρκα κατά τόςα καρέ μπροστά, όςα δίχνι το ζάρι. 'Αμα βρεθί στο καρέ απ' όπυ αρχίζι κανένας δίχτις ι μάρκα πρέπι να πάι ος το τὲλος κατά τιν κατέφθινςι τυ δίχτι κάποτε εμπρός, κάποτε όμος κε πίςο.

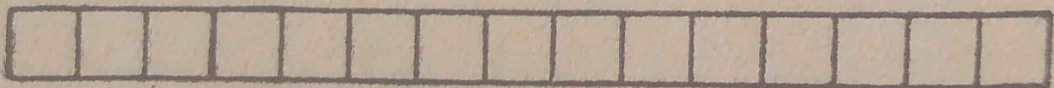
'Οπιος φτάςι πρότος ος το καρέ 100, αφτός κε θεορίτε νικιτὶς.

31. ΣΕ ΣΤΕΝΟ ΔΡΟΜΑΚΙ

Σχιματίςτε πάνο ς' ένα φίλο χαρτί ένα στενό δρομάκι από 15 καρέ.

Πρέπι να χροματὶςετε το δρομάκι.

Για το πεχνίδι ςας χριάζετε ακόμα κ' ένα ζάρι: ένας μικρύτςικος κίβος πυ να έχι πάνο στις έδρες-τυ τα πςιφία απ' το 1 ος το 6. Τέλος θα ςας χριαςτύνε ακόμα διο μὰρκες ίτε πέτρες τις ντάμας (μπορίτε να πάρετε επίςις διο μονὲδες ίτε κυμπιά).

Ι κανόνες τυ πεχνιδιύ δεν ίνε πολίπλοκι. Πέζυνε διο. Καθὲνας βάζι τι μάρκα-τυ ςτο ακρινό καρέ τυ δρόμυ. Κατόπι ρίχνυνε το ζάρι κατά ςιρά· όπιος ρὶκςι μεγαλίτερο ζὰρι, αρχίζι το πεχνίδι. Κάθε πέχτις μετακινάι τι μάρκα-τυ τόςα καρέ μπροστά, όςα δίχνι το ζὰρι πΰρικςε,— δεν έχι όμος το δικέομα να πιδίςι το καρέ πυ κατέχι ο αντίπαλος. Αν ὲρικςε μεγαλίτερο αριθμό απ' τα άδια καρέ, ο πέχτις ίνε ιποχρεομὲνος να ιποχορίςι πίςο κατά τόςα καρέ, όςα έρικςε παραπάνο απ' τα άδια. 'Ετςι ι μάρκες πέφτυνε μια στι μέςι τυ δρόμυ, μια στις άκρες. Το πεχνίδι τελιόνι, όταν ο ένας απ' τυς πέχτες θ' ανανκαςτί ν' αφίςι ολότελα το δρόμο. Εκίνος πυ μένι, κερδίζι.

32. ΠΕΧΝΙΔΙ ΜΕ ΤΟ 11

Το πεχνίδι αφτό το πέζυν διο. Βάζυν απάνο ςτο τραπέζι 11 ςπίρτα (ίτε ςπόρυς κ. τ. λ.). Ο πρότος πέχτις πέρνι 1, 2 ίτε 3 ςπίρτα, όςα θελίςι. Κατόπι ο δέφτερος πὲρνι επίςις 1, 2 ὶτε 3 ςπίρτα, όςα θελίςι κι' αφτό;. 'Ιςτερα κςαναπέρνι ο πρότος κ. τ. λ. Παραπάνο από τρία ςπίρτα δεν επιτρέπετε να πάρι κανένας. 'Οπιος πάρι το τελεφτέο ςπίρτο χάνι.

Πός πρέπι να πέζετε για να κερδίςετε ςίγυρα;

33. ΠΙΕΣ ΛΕΚΣΙΣ;

Στο πεχνίδι μπορύνε να πάρυν μέρος πολί πέχτες. Κάπιος ςκέφτετε κε βρίςκι ένα όνομα υςιαςτικό (κινό, όχι κίριο). Στο όνομα αφτό μεταθὲτι τα γράματα για να το παραλάκςι όςο μπορὶ περιςότερο κε μ' αφτί-τυ τι μορφί προτίνι ςτυς άλυς πέχτες να το μαντὲπςυν. Π. χ., αν ςκεφτό τι λέκςι «καρπύζι», τότε μετά τι μετάθεςι τον γραμάτον αφτό θα γίνι «ζιρπύκα» ίτε «πυζίρκα». Απ' αφτίνα λιπόν τι «ζιρπύκα» ίτε τιν «πυζίρκα» ι άλι πέχτες πρέπι να μαντέπςυνε τι λέκςι, πυ ςκέφτικα. Εκίνος πυ το βρίςκι πρότος, κερδίζι ένα κι' αρχίζι αφτὸς να ςκέφτετε λέκςις. Το πεχνίδι τελιόνι, όταν κάπιος απ' τυς πέχτες κερδίςι 10. Αφτός θεορίτε νικιτίς.

Ας δόςυμε μερικά παραδίγματα. Μαντέπςτε τι λέκςι πυ ςκεφτίκαμε απ' το ςίμπλεγμα «νιπάςκα». Αφτό δεν ίνε δίςκολο «ςκαπάνι»

Μα νά πιο δίςκολα ςιμπλέγματα:

γαρότςι
τρελέπεο
δαπὰτρι
μιςὰντι
ακόνι
χοτόρα

Πίςο απ' τα παράκςενα αφτά σιμπλέγματα κρίβυντε ι ςινιθιζμένες λέκςις:

τςιγάρο
πετρέλεο
πατρίδα
ςαντίμι
ικόνα
χορατό.

'Οςο λιγότερα όμια γράματα ιπάρχυν ςτι λέκςι, τόςο πιο δίςκολα αφτί μαντέβετε. Ι λέκςις π. χ. «χάρακας» ίτε «άμακςα» μαντέβυντε πιο έφκολα, παρά ι λέκςι «ποντικός»: απ'το «χάρακα» μπορί κανένας να κάνι τα σιμπλέγματα «ρακάχας», «καράχας», «χακάρας», απ'τα οπία δεν ίνε δίςκολο να καταλάβι κανένας τιν αρχικί λέκςι, ενό απ' τον «ποντικό» μπορί κανένας να κάνι: «κονςτιπό» κε άλα μπερδεμένα σιμπλέγματα, ςτα οπία ι αρχικί λέκςι ίνε κριμένι πιο σίγυρα.

Για να δοκιμάςετε τιν εφεβρετικότιτά-ςας ς'αφτό, προςπαθίςτε να μαντέψετε μια δεκαριά λέκςις:

πςίχτι
καπύλιτρο
πρόθανος
κοςτακομεςκάλις
χυτςίρα
τοδαπόλι
ρακλύβα
δεμεφιάρι
τυνέκις
ζορταπεντάμιλο.

34. ΠΑΡΑΓΟΓΙ ΛΕΚΣΕΟΝ

Το πεχνίδι αφτό έχι κάπια ομιότιτα με το προιγύμενο κε μπορύν επίςις να πάρυν μέρος ς'αφτό πολί πέχτες. Δια-

λέγυν κάπια μεγάλι λèξι κι' αρχίζυνε τον αγόνα: πιός θα παράγι περισότερα υσιαστικά απ'τα γράματα τις λέξις αφτίς.

Ας πύμε, για παράδιγμα, ότι πίραμε τι λέξι

ι λ ε κ τ ρ ο ς τ α θ μ ό ς

Απ'τα γράματα πυ τιν αποτελύνε, αν τα πάρυμε από τρία, από τέσερα κ.τ.λ. μπορύμε να σχιματίσυμε ολάκερο κατάλογο από υσιαστικό. Μονάχα με το γράμα «ι» μπορύμε να σχιματίσυμε καμιά ντυζίνα υσιαστικά:

ίδολο	ίπιρος
ιθικί	ιρεμία
ìλιος	ιφέστιο
ίλοτος	ίχος
ιμέρα	ισθμός
ινί	ίτα.

Με το γράμα «λ».

λάδι	λεμός	λόνχος
λάμπα	λίκος	λòρδος
λανκάδι	λίμα	λοστός
λάφιρο	λιοπίρι	λòφος
λεφτό	λίτρα	λοχέτο
λέξι	λίσα	λυτρό.

Με το γράμα «κ»

κάβυρας	κάμαρα	κλαδί
κάδος	κεραμίδι	κρότος
καναπές	κίμα	κοτί
καρφί	κιλιά	κòτελο
κάστρο	κίταρο	κòτσυρο.
κάρβυνο	κίλιντρος	

Το όλο απ' τα γράματα τις λέξις «ιλεκτροσταθμός» μπορύμε να σχιματίσυμε παραπàνο από 150 υσιαστικά.

'Οσο για τα κίρια ονόματα, αφτό εξαρτιέτε απ' τι

θέλισι εκίνον πυ πέζυν: να σχιματίζυνε μονάχα κινά ονόματα ίτε να επιτρέπσυνε κε κίρια.

Φισικά, πάντα δεν μπορί κανίς να διαθέτι τόσα υσιαστικά, όπος στιν περίπτοσι με τι λέκσι «ιλεκτροσταθμός». Στιν αρχί τυ πεχνιδιύ, ενόσο ακόμα δεν εκσασκιθίκανε ι πέχτες, ίνε καλίτερο να πέρνετε μικρότερες λέκσις, π. χ. «τράκτορ», «βαπόρι» κ.τ.λ., κ' ίστερα αφύ αποχτίσετε οριζμένι πίρα, να περάσετε στις μεγάλες λέκσις: «αλιλογραφία», «ενκαθίδρισι», «μετακσοσχολικοτροφία» κ.τ.λ.

36. ΝΕΑ ΕΝΙΓΜΑΤΑ

Προτίνυμε δέκα νέα ενίγματα για κίνυς πυ τ' αγαπύνε:

I

Πλάγιασε μυστακαλίς, σικόθικε καμπύρις.

II

Ποδάρια δεν έχι, μα δινατά τρέχι.

III

Βρέχι—το νερό το πίνι, τρέχι—το νερό το δίνι, σέρνετε στι γι σα φίδι.

IV

Μεγάλο το ντυλάπι, μικρί ι πορτίτσα· βάζυν άσπρα, βγάζυν μάβρα.

V

Απ'τον υρανό έρχετε, στι γι χόνετε.

Σιμ. σιν. Το 35-ο πρόβλιμα δε δόθικε απ' το μεταφραστί, γιατί θεόρισε αδίνατι τιν απόδοσί-τυ στιν ελινικί γλόσα.

VI

Ας αφίςυμε τα άλα—γίνυν τ' άλογα μεγάλα;

VII

'Οςο κι' αν κυνάι τα φτερά, μολατάφτα δεν πετὰ.

VIII

'Ιν' ίςιχος ενόςο ζι.
Πετάι—ςιοπά, πλαγιὰζι—ςιοπά,
Μα ςαν πεθένι—μυνκρίζι δινατά.

IX

Σκιλί πιςτό:
Δε γαβγίζι, δε δανκάνι,
Μα το ςπίτι το φιλάγι.

X

Εκίνος κάτο απὸ μένα, εγὸ κάτο από κίνον. Πιὶ ίμαςτε;

---

1. Τα ενίγματα VII, VIII κε IX ίνε παρμένα απ' τα πιίματα τυ **Ν. Α. Νεκρὰςοφ**. Δεν ίνε βέβεα νέα ένιγματα, αλά μπορί να μιν τα προςέκςανε όλι, όταν διαβάζανε τα έργα τυ πιιτί.

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΠΕΧΝΙΔΙΑ ΜΕ ΠΣΑΛΙΔΙ ΚΕ ΧΑΡΤΙ

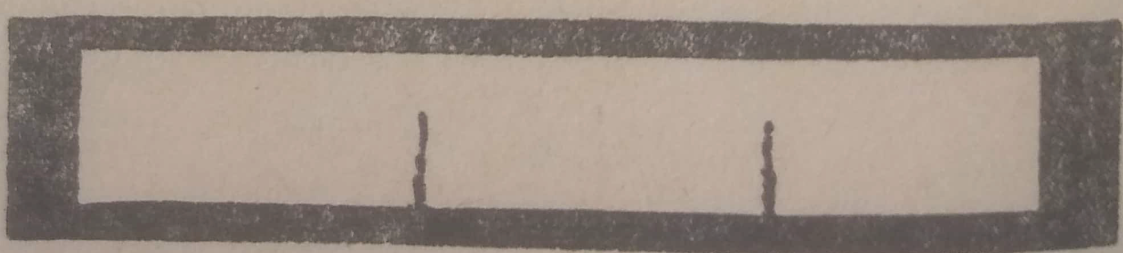
37. ΣΚΙΖΜΕΝΙ ΛΥΡΙΔΑ

Μια λυρίδα χαρτί με μάκρος μια παλάμι κε πλάτος ένα δάχτιλο μπορί να χριςιμέπςι ςαν ιλικό για διαςκεδαςτικό πεχνίδι. Κόπςτε ίτε ςκίςτε τι λυρίδα ςε διο μέρι (κίτα τι ζογραφιά) κε ροτίςτε το ςίντροφό-ςας τί παθένι ι λυρίδα, αν τιν τραβάτε απ' τις διο άκρες-τις ςε διάφορες κατεφθίνςις.

—Θα ςκιςτί ςτα μέρι, όπυ ίνε κομένι,—θα ςας απαντίςι.

—Σε πόςα κομάτια;—ροτίςτε.

Σινίθος απαντύνε—ςε τρία κομάτια, βέβεα. Πέρνοντας τέτια απάντιςι, προτινετε ςτο ςίντροφό-ςας να το δοκιμάςι ςτιν πράκςι. Μ' απορία θα βεβεοθί, ότι έκανε λάθος: ι λυρίδα θα ςκιςτί μονάχα ςε δ ι ο κομάτια.

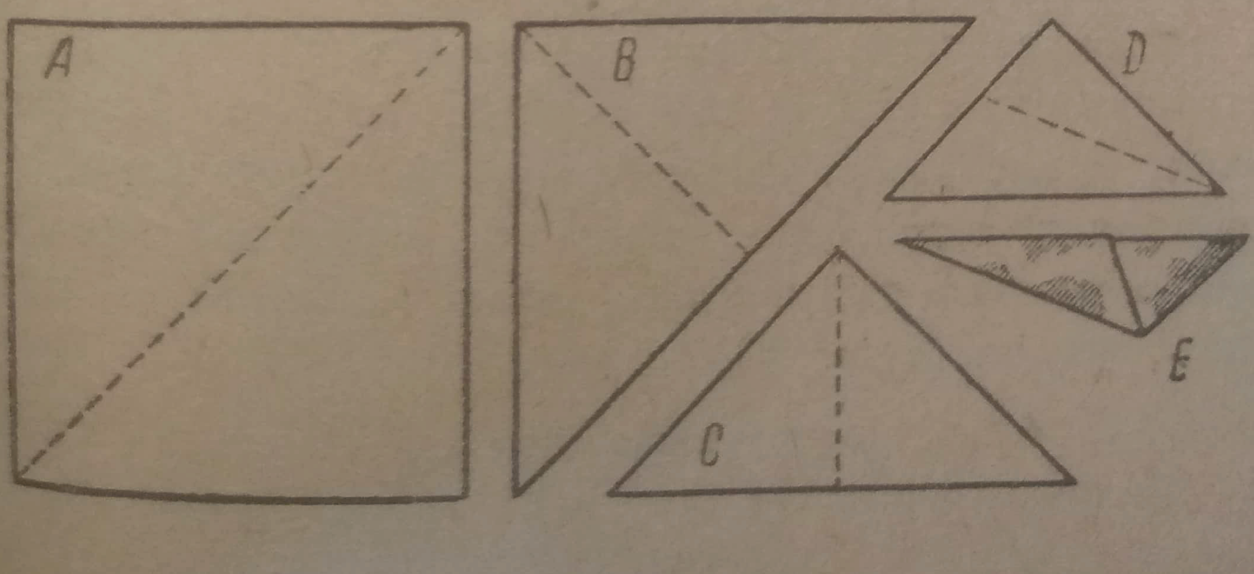
Το πίραμα αφτό μπορίτε να το κάνετε όςες φορές θέλετε, πέρνοντας λυρίδες διαφόρυ μεγέθυς κε κάνοντας ςκιζμάδες διαφόρυ βάθυς, κε ποτέ δε θα κατορθόςετε να τιν

κάνετε παραπάνω από διό κομάτια. Ι λουρίδα σκίζετε εκί, όπου ίνε πιο αδίνατι, επιδεβεόνοντας τι ρόσικι παριμία: «Όπου ίνε κάτι λεπτὸ, εκί κε σκίζετε». Αφτό σιμβένι, γιατί απ' τις διο σκιζμάδες ίτε τομές ι μια το δίχος άλο θα ίνε έστο κε λιγάκι πιο βαθιά απ' την άλι—κι' ας μι φένετε με το μάτι, μα πάλι θα ίνε πιο βαθιά. Αφτό το μέρος τις λουρίδας, σαν πιο αδίνατο, θ' αρχίσι να σκίζετε πρότο. Κε μια κι' άρχισε να σκίζετε—θα σκιστί ος το τέλος, γιατί όλο κε γίνετε πιο αδίνατο.

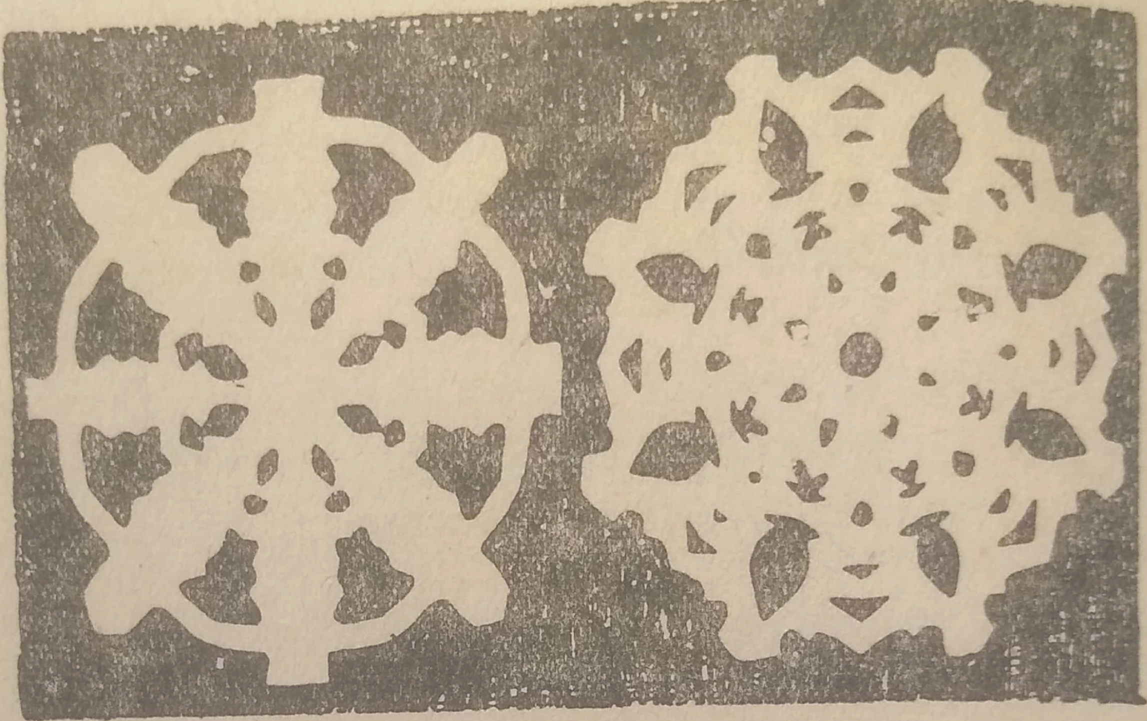
Κάνοντας το τιποτένιο αφτό πίραμα, θα μάθετε ίσος μ' εφχαρίστισι ότι επισκεφτίκατε τι σοβαρί κε σπουδέα για την τεχνικί επιστίμι, πο ονομάζετε «αντίστασι τις ίλις.».

38. ΣΧΕΔΙΑ ΜΕ ΣΧΙΜΑ ΑΣΤΡΥ

Μπορί να μι κσέρυν όλι, ότι μόνο με το πσαλίδι, δίχος κανένα εργαλίο σχεδιογραφίας, μπορί κανένας να κάνι από χαρτί πολί όμορφα κε λογιό-λογιό σχέδια. Πάρτε ένα κομάτι χαρτί εφιμερίδα κε διπλοστε-το έτσι κατά σιρά, όπος δίχνουν τα σχίματα A, B, C, D κε E. Σαν φτάσετε στο σχίμα E, κόπστε το διπλομενο χαρτί σίμφονα με τις σκιαγραφιμένες γραμές που φανερόνι το σχεδιογράφιμα. Άμα κσεδιπλόσετε κατόπι κε σιάκσετε το διπλομένο χαρτί θάχετε ένα

όμορφο ςχέδιο, πυ θα γίνι ακόμα καλίτερο, αν το κολίςετε πάνο ςε ςκύρο χαρτί.

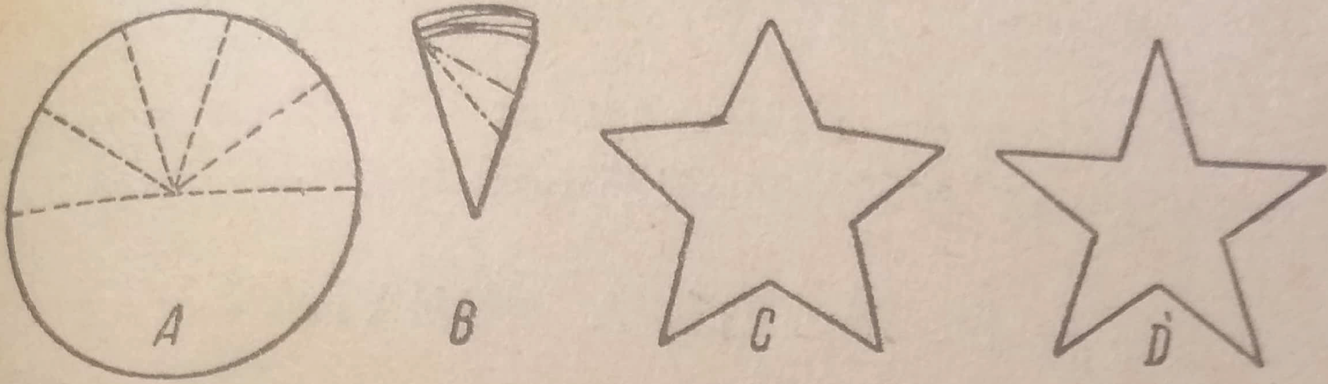

39. ΑΣΤΡΟ ΚΡΑΣΝΟΑΡΜΕΙΤΣΥ

Μπορίτε να κόπςετε από χαρτί κανονικό πεντάγονο άςτρο, όπος έχυν ι κραςνοαρμείτςι; Αφτό δεν ίνε έφκολο: ςτ'αδέκςια χέρια το άςτρο δε βγένι κανονικό. Ιπάρχυνε διο τρόπι για να φτιάκςυμε κανονικά, όμορφα άςτρα.

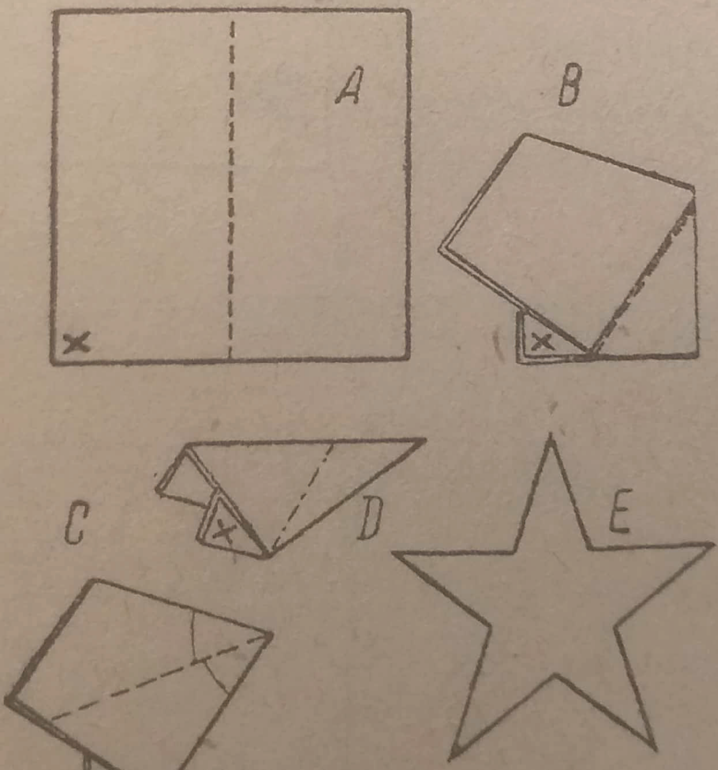
Σίμφονα με τον πρὸτο τρόπο αρχίζυμε να ςχιματίζυμε κίκλο πάνο ς'ένα φίλο χαρτί με το διαβίτι ίτε ακόμα κε με το πιατάκι τυ τςαιύ. Κόβυμε τον κίκλο κε τον βγάζυμε, τον διπλόνυμε ςτι μέςι κε το ιμικίκλιο αφτό το διπλόνυμε κατόπι τέςερις φορές, όπος μας δίχνι το ςχίμα (ςχιμ. Α). Αφτό ίνε το διςκολότερο μέρος τις δυλιάς: εδό χριάζετε καλό μάτι, γιατί το ιμικίκλιο πρὲπι να διπλοθί ςε πέντε ίδια κοματάκια (ςχιμ. Β).

Αφύ διπλόςυμε τον κίκλο, τον κόβυμε με το ψαλίδι ςτι χοντρί-τυ άκρι πάνο ςτι μια απ'τις γραμές, πυ ίνε

ςιμιομένες με τελίες, όπος φανερὸνι το ςχίμα Β. Κςεδιπλόνοντας το χαρτί, έχετε κανονικό πεντάγονο άςτρο με λίγοπολί βαθιές τομές (ςχιμ. C χε D), ανὰλογα με το πὸςο λοχςά έγενε το κόπςιμο

Ο δὲφτερος τρόπος ίνε, μπορί να πι κανένας, εφκολότερος, γιατί εδό πέρνυμε για βάςι το τετράγονο κι' όχι

τον κίκλο. Διπλόνυμε διο ςτι μέςι ένα τετράγονο φίλο χαρτί. Κατόπι το κςαναδιπλόνυμε διαδοχικά άλες τρις φορές, όπος μας δίχνυν τα ςχίματα A, B, C χε D. Ι γραμί με τις τελίες ςτο ςχίμα **D** δίχνι το μὲρος τυ κοπςίματος.

Κσεδιπλόνοντας το χαρτί θα έχυμε το άςτρο πυ μας δίχνι το ςχ. Ε.

Τελιόνοντας το κεφάλεο αφτό ας εκςετάςυμε κάμποςα προβλίματα για κόπςιμο κε ςχιματιζμό φιγύρον.

40. ΣΕ ΤΕΣΕΡΑ ΚΟΜΑΤΙΑ

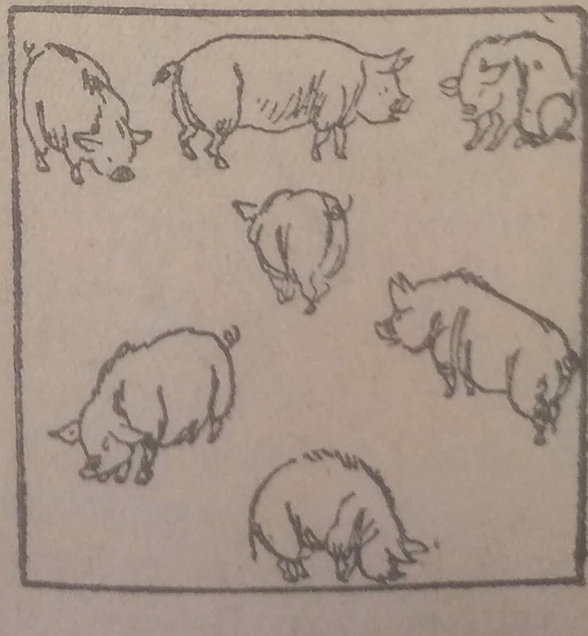
Πρέπι να χοριςυμε ένα χομάτι γι ςε τèςερα ίςα μέρι έτςι, όςτε ςε κάθε μέρος να ίνε από διο δέντρα.

Πός μπορύμε να το κάνυμε;

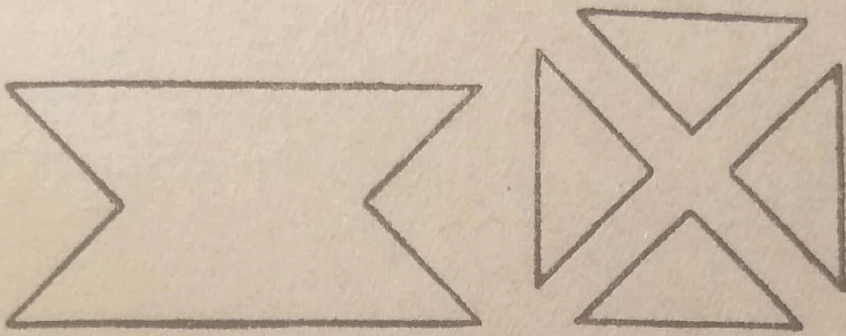
41. ΜΕ ΤΡΙΣ ΕΦΘΙΕΣ ΓΡΑΜΕΣ

Τι ζογραφιά αφτί πρέπι να τιν κόπςυμε με τρις εφθίες γραμές ςε έξι κομάτια έτςι, όςτε ςτο κàθε κομάτι να βρίςκετε κι'απò ένα ολάκερο ζόο.

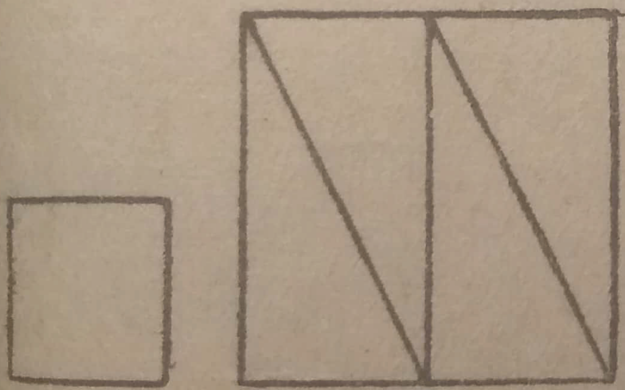

42. ΑΠΟ ΠΕΝΤΕ ΚΟΜΑΤΙΑ

Κόπςτε από χαρτί πέντε κομάτια, πυ να έχυνε το ςχίμα πυ μας δίχνι ι ζογραφιά χε ςχιματίςτε μ'αφτά ςταβρό.

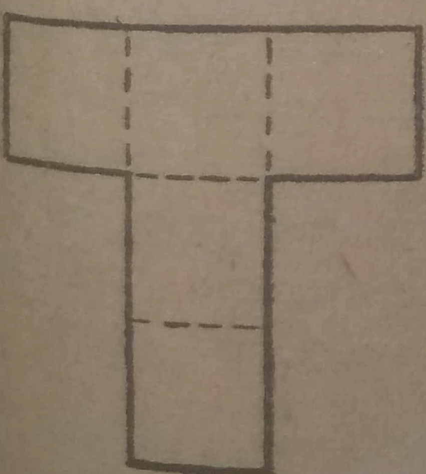

43. ΑΠΟ ΠΕΝΤΕ ΑΛΑ ΚΟΜΑΤΙΑ

Δοκιμάςτε να ςχιματίςετε τετράγονο από πέντε άλα κομάτια.

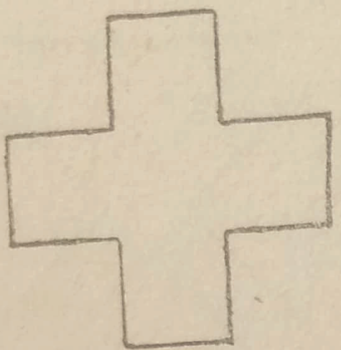
44. ΣΕ ΤΕΣΕΣΑ ΚΟΜΑΤΙΑ

Το χομάτι αφτό τις γις αποτελίτε από πέντε τετράγονα τμίματα ίδιυ μεγέθυς. Μπορ τε να το χόπςετε όχι ςε πέντε, άλα μονάχα ςε τέςερα τμίματα πυ να έχυν επίςις το ίδιο μέγεθος;

Σχιματίςτε-το ςε ιδιέτερο φίλο χαρτί χε βρέςτε τι λίςι.

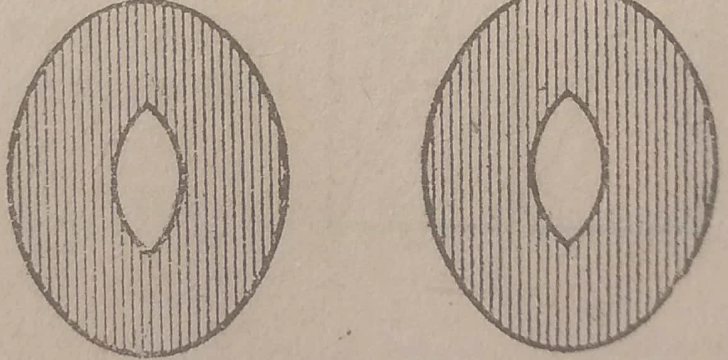
45. ΜΕ ΔΙΟ ΠΣΑΛΙΔΙΕΣ

Κόπςτε με διο πςαλιδιὲς το σταβρό αφτό ςε τέςερα τέτια κομάτια, πυ να μπορέςετε να φτιάκςετε μ' αφτά τετράγονο.

46. ΝΑ ΓΙΝΙ ΚΙΚΛΟΣ

Φέρανε ςε κάπιο μαρανκό διο τρίπια ςανίδια από ςπάνιο κςίλο κε τυ παρανκίλανε να τα ενόςι κε να φτιάκςι απ' αφτά ένα ολοςτρόνκιλο ςανὶδι για το τραπέζι, κ' έτςι πυ ύτε κοματάκι να μι χαθί απ' τ' ακριβό αφτό κςίλο.

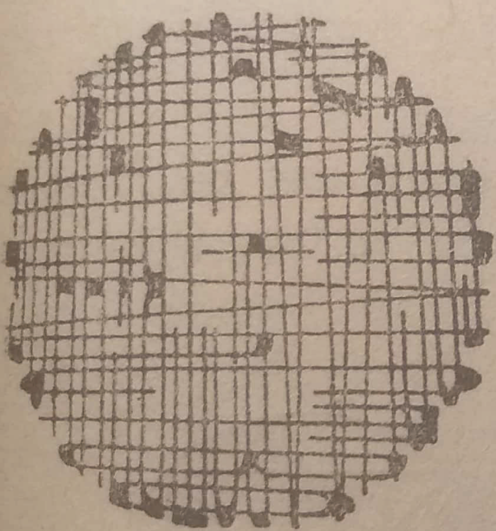

Ο μαρανκός ίτανε ςπάνιος τεχνίτις, μα κ' ι παρανκελία δεν ίταν έφκολι. Ο μαρανκός έςπανε πολίν κερό το κεφάλι-τυ, τα τέριαζε μια έτςι, μια αλιότικα κε τελεφτέα βρίκε, πός να τα τεριάκςι.

Ίςος κε ςις να το βρίτε; Κόπςτε από χαρτὶ διό απαράλαχτες φιγὺρες, όπος ίνε ςτο ςχίμα (μονάχα μεγαλίτερες) κε προςπαθίςτε να βρίτε μ' αφτές τι λίςι.

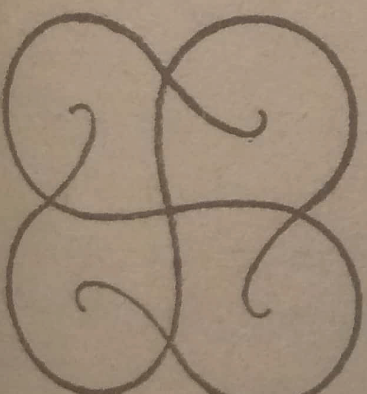
ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΕΣ ΙΧΝΟΓΡΑΦΙΕΣ

47. ΤΙ ΙΝΕ ΕΔΟ ΓΡΑΜΕΝΟ;

Στον κίκλο αφτό ίνε κάτι γραμένο. Κιτάζοντάς-τον έτςι, τίποτα, βέβεα, δε θα καταλάβετε. Οςτόςο αν τον κιτάκςετε όπος χριάζετε, μπορίτε να διαβάςετε διο λέκςις. Πιὲς;

48. ΣΑΜΠΟΣ ΕΦΚΟΛΟ

Καλοκιτάκςτε το ςχέδιο αφτό, φροντίςτε να το θιμιθίτε καλά για να το ιχνογραφίςετε κατòπι απ᾽ έκςο. Το καλοκιτάκςατε; Αρχίςτε λιπόν να ιχνογραφίτε. Στιν αρχί κάντε τις τέςερις ακρινές τελίες, όπυ πρὲπι να ςινενοθύν ι άκρες τον φιδοτόν γραμόν. Τιν πρότι καμπίλι γραμί θα τιν κάνετε, ὶςος με κόμποςι πεπίθιςι. Θαβμάςια! Τòρα κάντε τι δέφτερι. Εδό όμος ίνε ο κόμπος! Ι πιζματάρα αφτί γραμί με κανένα τρόπο

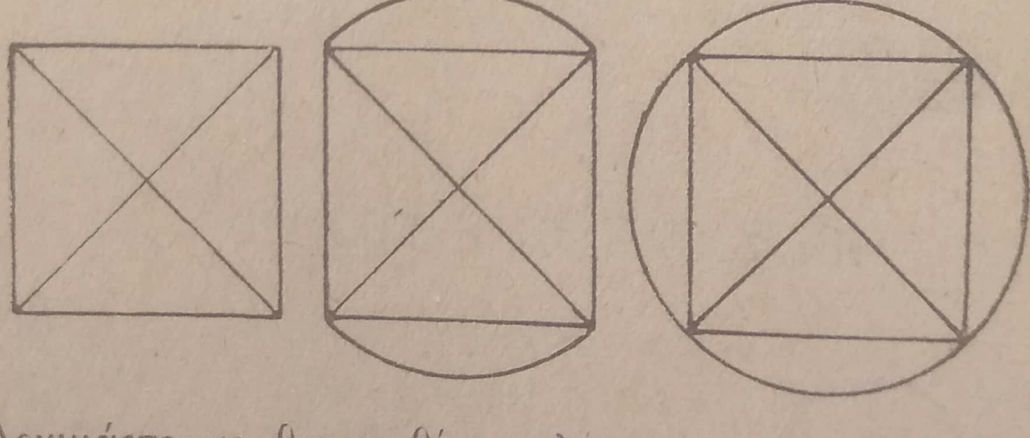
δε βγένι. Ι έφχολι αφτί δυλιά βγίκε πολί πιο δίςκολι, απ' ότι φανταζόςασταν ςτιν αρχί.

49. ΚΑΝΙ ΙΤΕ ΔΕΝ ΚΑΝΙ;

Μπορίτε να ςχιματίςετε με μια μονοκοντιλιά τετράγονο που να έχι διό διαγονίυς, δίχος να ςικόςετε τιν πένα απ' το χαρτί κε δίχος να περάςετε απ' τιν ίδια γραμί δέφτερι φορά;

Από μπροςτά μπορό να ςας πο, ότι δε θα τα καταφέρετε, απ' όπυ κι' αν αρχίςετε να ιχνογραφίτε κε με όπια ςιρά κι' αν τραβάτε τις γραμές-ςας.

Φτάνι όμος μονάχα να κάνετε λιγάκι πιο πολίπλοκο το ςχίμα, προςθέτοντας διο τόχςα κε τότε δε θα διςκολεφτίτε να το ςχιματίςετε.

Δοκιμάςτε κε θα πιςθίτε, γλίγορα, ότι το πριν άλιτο πρόβλιμα, μπορί τόρα να λιθί έφκολα.

Προςθέςτε άλα διο τόχςα απ' τα πλάγια κε το πρόβλιμα κςανά καταντάι άλιτο: όςο θέλετε πολεμίςτε, με μια μόνο κοντιλιά δε θα μπορέςετε να ςχιματίςετε το ςχίμα αφτό.

Μα τί ςιμβένι; Πός μπορί κανένας να μάθι από πριν, κιτάζοντας το ςχίμα, αν ίνε δινατό να ςχιματιςτί με μια μονοκοντιλιά, ίτε όχι;

Αν το καλοςκεφτίτε, τότε μπορί να μαντέψετε κε μόνι-ςας πιά διακριτικά σιμία έχυν τα παρόμια ςχίματα. Προςέχςτε ςτα σιμία εκίνα τυ ςχίματος, όπυ ενόνυντε ίτε διαςταβρόνοντε κάμποςες γραμές. Για να κάνι κανένας το ςχίμα με μια μονοκοντιλιά, πρέπι σε κάθε σιμίο διαςτάβροςις να σιμόςι με την πένα κε κάτοπι ν' απομακρινθί· αν σιμόςετε ίςτερα άλι μια φορά στο ίδιο σιμίο με την πένα, πρέπι κςανά ν' απομακρινθίτε, αλιότικα θα κοπί ι ιχνογράφιςι. Όςτε σε κάθε σιμίο τυ ςχίματος πρέπι να ενόνυντε διο, τέςερις, έκςι, γενικά άρτιος αριθμός γραμόν. Εκςερίτε το αρχικό κε το τελικό σιμίο, όπυ, ενοίτε, μπορί να ενόνετε κε περιτός αριθμός γραμόν.

Βγένι το σιμπέραςμα: με μια μονοκοντιλιά μπορύμε να ςχιματίςυμε μόνο τα ςχίματα πυ περιέχυν όχι περιςότερα από διο σιμία με περιτό αριθμό γραμόν πυ ενόνυντε· σε όλα τα άλα σιμία πρέπι να ενόνετε άρτιος αριθμός γραμόν.

Εκςετάςτε τόρα τα ςχίματά-μας.

Στις τέςερις γονίες τυ πρότυ τετράγονυ ενόνυντε από τρις γραμές· αφτό έχι τέςερα σιμία με περιτό αριθμό γραμόν πυ ενόνυντε, όςτε το ςχίμα αφτό δε μπορύμε να το κάνυμε με μια μονοκοντιλιά.

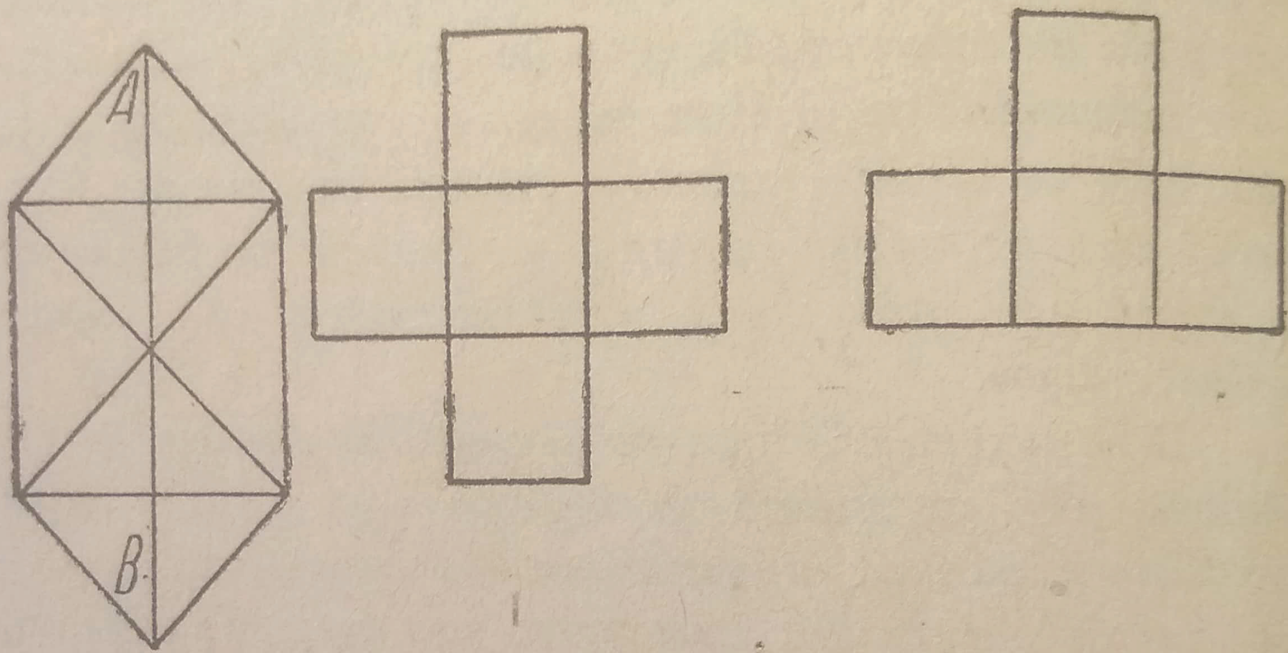
Στο δέφτερο ςχίμα, ς' όλα τα σιμία τις διαςτάβροςις ενόνετε άρτιος αριθμός γραμόν· όςτε το ςχίμα αφτό μπορύμε να το κάνυμε με μια μονοκοντιλιά.

Στο τρίτο έχυμε πάλι τέςερα σιμία, όπυ ενόνετε περιτός αριθμός γραμόν (5)· ενοίτε, ότι δεν μπορύμε να κάνυμε τέτιο ςχίμα με μια μονοκοντιλιά.

Αφύ λιπόν το κςέρετε δε θα χάνετε άδικα τον καιρόςας, γιρέβοντας τρόπο να κάνετε με μια μονοκοντιλιά τέτια ςχίματα, πυ ίνε αδίνατα να γίνυνε. Καλοεκςετάζοντας το

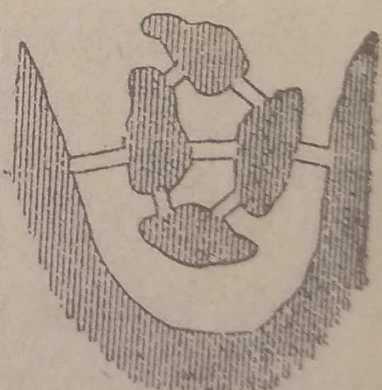
σχίμα, θα πίτε από μπροστά, πιό μπορί να σχιματιστί κε πιό όχι.

Αν καταλάβατε καλά όσα ίπαμε, θ' αποφασίσετε, πιά απ' τα τρία αφτά σχίματα μπορύν να γίνυν με μια μόνοκοντιλιά κε πιά όχι.

50. ΤΑΚΣΙΔΙ ΣΤΑ ΝΙΣΙΑ

Εδό βλέπετε ένα χάρτι κόλπυ. Τα τέσερα νισάκια ίνε ενομένα αναμετακσί-τυς κε με τιν παραλία με γεφίρια. Σας προτίνυνε να πάτε στιν παραλία κε σ' όλα τα νισάκια, περνόντας το δίχος άλο απ' όλα τα γεφίρια, μα μόνο από μια φορά.

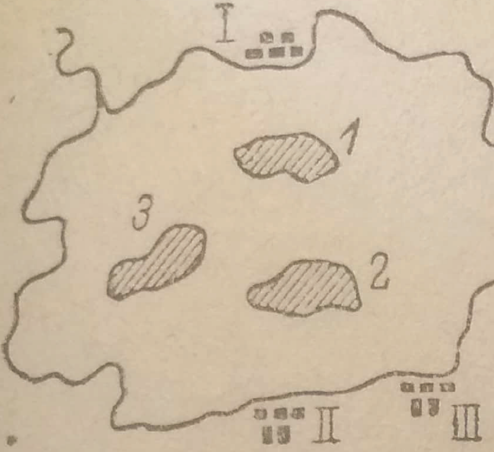

'Οπιος θα καταλάβι, πιά σχέσι ιπάρχι ανάμεσα σ' αφτό το πρόβλιμα κε το προιγύμενο, θα μαντέψι έφκολα αν λίνετε ίτε όχι.

'Ετσι λιπόν δίκστε το σοστό δρομολόγιο, αν νομίζετε, ότι ιπάρχι. Από πιό σιμίο σιμβυλέβετε ν' αρχίσι το τακσίδι;

51 ΤΡΙΑ ΝΙΣΙΑ

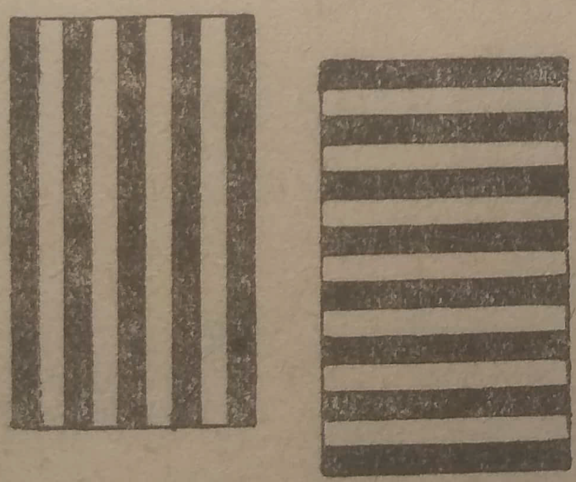
Σε μια λίμνι βρίσκυντε τρία νισιά, πυ τα σιμιόσαμε στο

ςχίμα με τα πςιφία 1,2 κε 3. Στιν παραλία ίνε τρία πςαράδικα χοριυδάκια: I, II κε III. Μια βάρκα βγένι απ'το χοριυδάκι I, πιγένι ςτα νιςιά 1 κε 2 κε φτάνι ςτο χοριυδάκι II. Ταφτόχρονα απ'το χοριυδακί III βγένι μια άλι βάρκα κατά το νιςί 3. Ι δρόμι πυ κάνυν κ'ι διο βάρκες δε διαςταβρὸνυντε.

Μπορίτε να ςιμιόςετε τυς δρόμυς αφτύς;

52. ΠΙΟ ΙΝΕ ΠΛΑΤΙΤΕΡΟ ΚΕ ΠΙΟ ΑΠΣΙΛΟΤΕΡΟ;

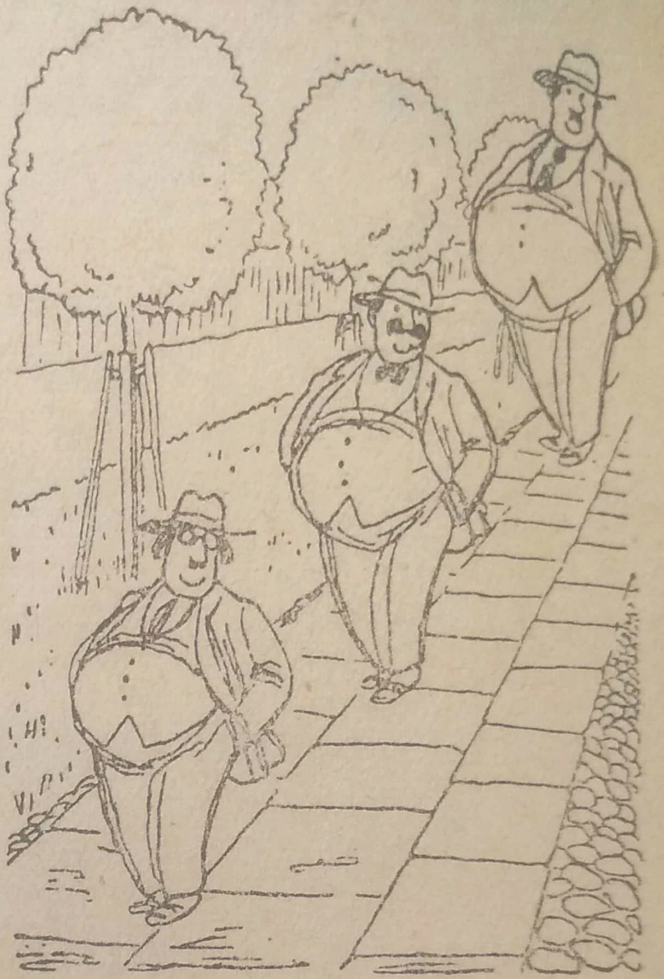
Πιό απ'αφτά τα διο ςχίματα ίνε πλατί—τερο κε πιό απςιλό-τερο;

Απάντιςτε, δίχος να μετρίςεςε το ςχίμα με χαρτάκι, απ' εφθίας με το μάτι.

53. ΤΡΙΣ ΚΙΛΑΡΑΔΕΣ

Καλοκιτάχςτε τι ζογραφιά κε ςινκρίνατε με το μάτι το μάκρος τον τριόν ανθρόπινον φιγύρον. Δοκιμάςτε να πίτε κατά πόςο ι φιγύρα τυ ανθρόπυ, πυ πιγένι πιο μπροςτά απ' όλυς, διαφέρι απ' τι φιγύρα εκίνυ πυ έρχετε από πίςο.

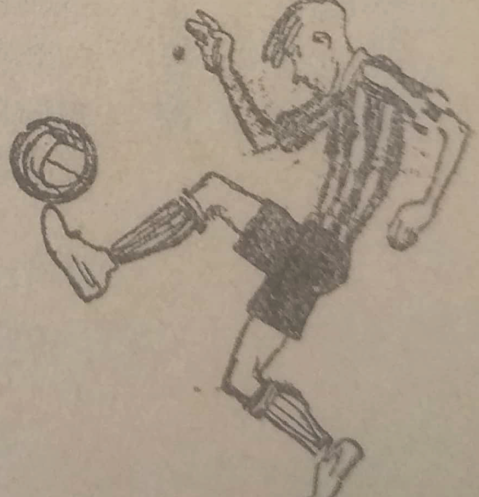
Αφύ το κάνετε αφτό, πάρτε μια υριδα χαρτί κε μετρίςτε τυς κιλαράδες. Θα απορίςετε: λογαριάζατε, ότι ι πιςινί φιγύρα ίταν ι πιο αψιλί, ενό αφτί ίνε ι πιο κοντί. Μπροςτά-ςας έχετε ένα απ' τα φενόμενα τις οπτικίς απάτις.

54. ΠΑΝΟ ΣΕ ΠΙΟ ΠΟΔΑΡΙ;

Σε πιὸ ποδάρι απάνο ςτέκετε, ο φυτμπολίςτας—ςτο δεξί ίτε ςτ' αριςτερό;

Σάμπος ςτο δεξί· με τιν ὶδια όμος βεβεότιτα μπορί να πι κανὲνας, ότι ςτέκετε ςτ' αριςτερό ποδάρι. 'Οςο κε να καλοκιτάκςετε τι ζογραφιά δε θα λίςετε το ζίτιμα. Τόςο τεχνικά έκριπςε τα ίχνι ο ζογράφος, πυ ίνε αδίνατο να εκςακριβόςετε, πιό ποδάρι ςίκοςε ο φυτμπολίςτας κε ςε πιό απάνο ςτιρίζετε—ςτο δεξί ίτε ςτ' αριςτερό.

Θα ροτίςετε: «Μα ςε πιό, επιτέλος:» Κ' εγό ο ίδιος δεν κςέρο. Μα κι' ο ζογράφος δεν κςέρι—το κςέχαςε. 'Ετςι κε θα μίνι εόνια άλιτο αφτό το μιςτικό.

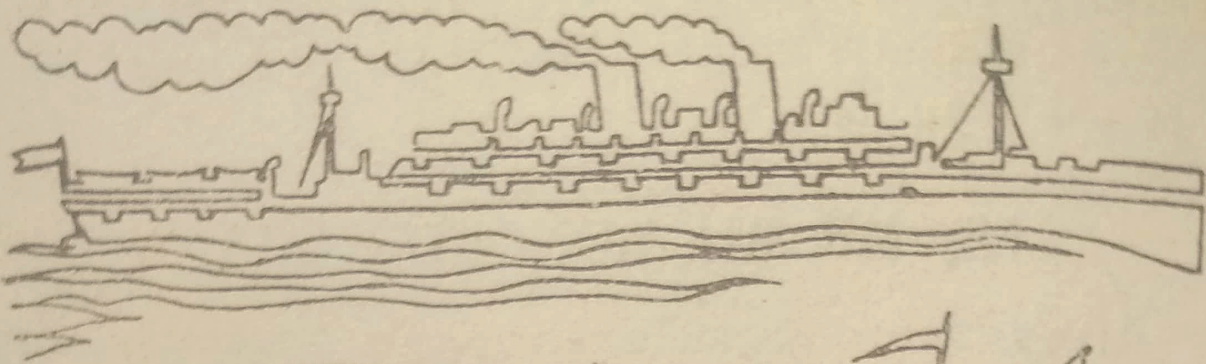
55. ΜΕ ΜΙΑ ΜΟΝΟΚΟΝΤΙΛΙΑ.

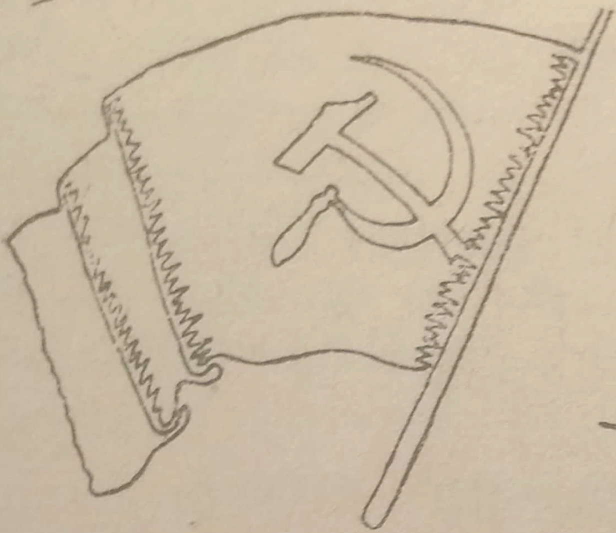
Μπορί κε να ιποπςιάζεςτε ότι με μια μονοκοντιλιά, δίχος να ςικόςι τιν πένα απ' το χαρτί, μπορί να ζογραφίςι κανένας αρκετά πολίπλοκες ζογραφιές. Κίτακςτε, τί έκςιπνα έφτιακςε μ' αφτό τον τρόπο τις ζογραφιές ςτι ςελ. 92 ο ζογράφος το βιβλίυ αφτύ: εκί ίνε κε μεγάλο περοκεάνιο, κε ςιμέα, κε πανοκάραβο, κε έφιπος κραςνοαρμέιτςος, κε περιςτέρι, πυ πάνο ςτο φτερό-τυ ο εφεβρετικός ζογράφος κατόρθοςε να γράπςι το επίθετό-μυ.

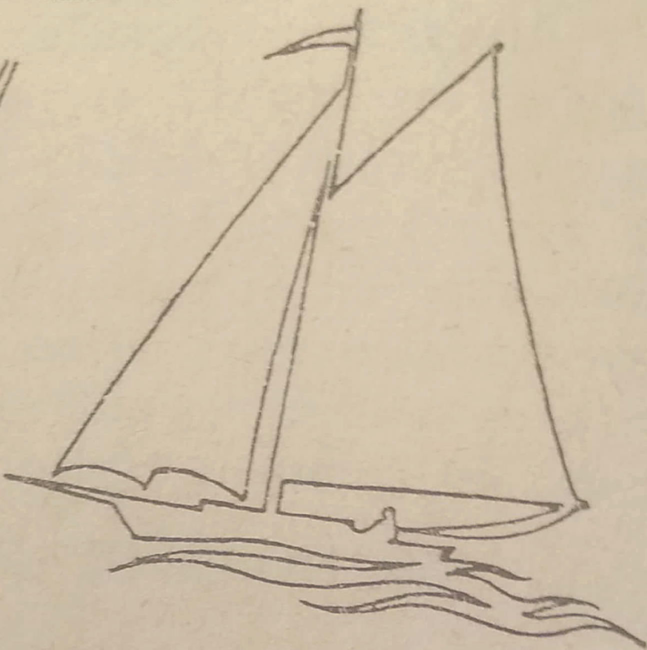
56. ΠΟΛΑ ΠΣΑΡΙΑ ΙΝΕ ΑΡΑΓΕ;

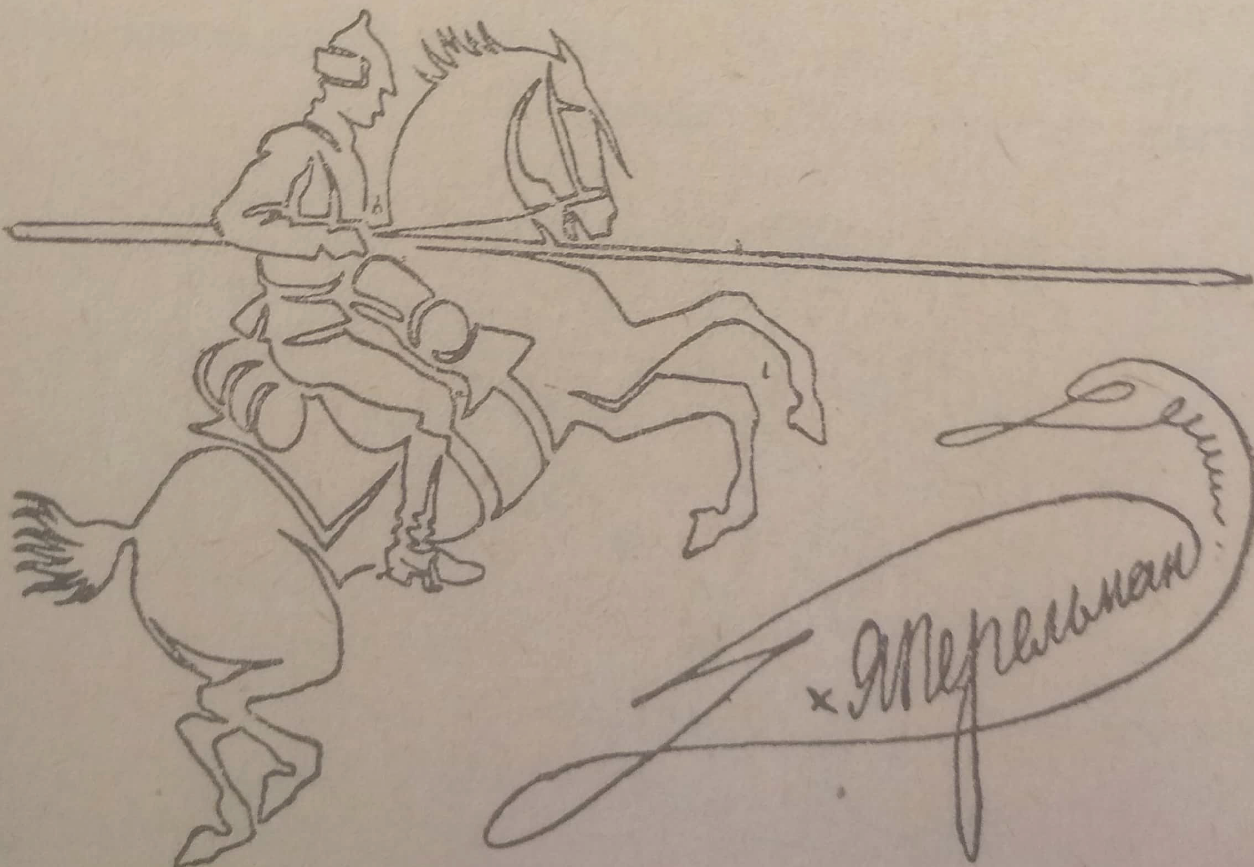
Εδό βλέπετε μια ενιγματόδικι ζογραφιά. Ο πςαράς, καθός φένετε, τίποτα ακόμα δεν έπιαςε. Μα αν καλοκιτάκςετε τις γραμές τις ζογραφιάς, θα πιςτίτε, ότι πςάρεπςε αρκετά καλά: έπιαςε πια τρία μεγάλα πςάρια. Μα πύ ίνε;

Я Перельман

57. ΦΙΓΥΡΕΣ—ΚΕΦΑΛΟΤΣΑΚΙΖΜΑΤΑ

Ι καταγογί τυ πεχνιδιύ αφτύ ίνε πολί αρχέα. 'Ινε αρχεότερο ακόμα κι' απ' το ςκάκι, αν κε δεν ίνε τόςο γνοςτό. Πατρίδα-τυ ίνε ι Κίνα, εδό γενίθικε πριν από τέςερις χιλιάδες χρόνια· άλοςτε ςτιν αρχί δεν ίτανε πεχνίδι, μα μια μέθοδος για τιν εκμάθιςι τον βάςεον τις γεομετρίας.

Ι υςία τυ πεχνιδιύ αφτύ ίνε, ότι από εφτά οριζμένα γεομετρικά ςχίματα κάνυνε διάφορες ςιλυέτες. Τα εφτά κομάτια, πυ χριάζυντε για τι δυλιά αφτί, τα κόβυνε από χοντρό χαρτόνι ίτε από κςίλο. 'Ολα αφτά αποτελύνε κοματάκια τυ τετράγονυ, το τετράγονο το κόβυνε έτςι, όπος μας δίχνυν ι άςπρες γραμές.

'Εχυνε:

2 μεγάλα τρίγονα,
1 τρίγονο με μέτριο μέγεθος,
2 μικρά τρίγονα,
1 τετραγονάκι,
1 παραλιλόγραμο (λοκςό τετράγονο).

Ι πρότι δυλιά ίνε να ςχιματιςτί απ' τα κςεχοριζμένα πια αφτά κοματάκια το προταρχικό τετράγονο. Αφτό δεν ίνε τόςο έφκολο, όςο φένετε, κε διαμιάς δεν μπορί κανένας να το κάνι (αν τα τεριάζι, δίχος να κιτάζι ςτο ςχίμα).

Αφύ το κάνι κανένας αφτό, μπορί ν' αρχίςι κατόπι να ςχιματίζι τις ςιλυέτες. Το παράδιγμα τυ πετινύ κε τις χίνας (ςτι ςελ.95) δίχνι πός ςχιματίζυντε. Τα κοματάκια πρέπι να εφαρμόζυντε καλά το ένα πάνο ςτ' άλο, δίχος διαςτίματα. Στις ζογραφιές αφίςαμε τα διαςτίματα για να χριςιμέψυν ςαν ιπόδιγμα.

Ι κανόνες τυ πεχνιδιύ ίνε:

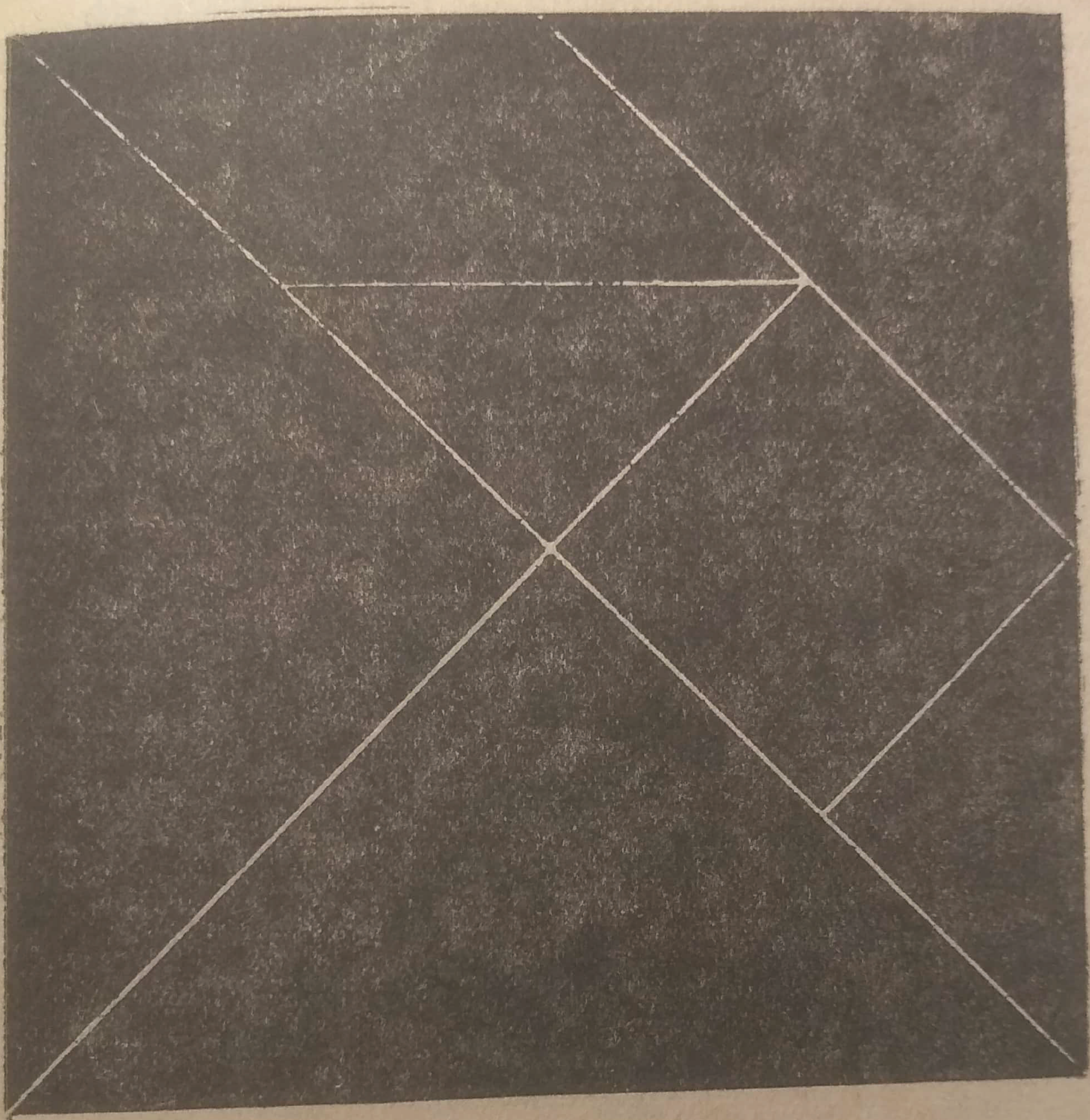
1) τα κοματάκια δεν πρέπι, έςτο κε λίγο να ςκεπάζυν το ένα τ' άλο·

2) για κάθε σιλυέτα πρέπι να χρισιμοπιί κανένας κε τα εφτά κοματάκια.

'Ετσι λιπόν, αρχίστε να φτιάχνετε τόρα τις σιλυέτες πυ σχιματίσαμε. Θα βρίτε ἀναμεσά-τυς αρκετά χαραχτιριστικές σιλυέτες, παρ' όλι τιν απλότιτα τον γραμόν-τυς. Το κάκυ δεν καταγίνονταν με τέτιες απικονίσις ι ζογράφι (π.χ., ο Γυστάβος Δορέ), κι' ο Ναπολέοντας ο Ι στιν ἀθελί-τυ απομόνοσι στο νισί τις αγ. Ελένις, ξόδεβε, λένε, ολάκερες όρες σ' αφτό το «κινέζικο κεφαλοτσάκιζμα». Τ' αντικίμενα τις ζοντανίς φίσις (σχ. 3—9 κε 23—30) απικονιζυντε επίσις καλά με τα εφτά κοματάκια, όπος κε τα έργα τις τεχνικὶς (π. χ. τα σχ. 10-15).

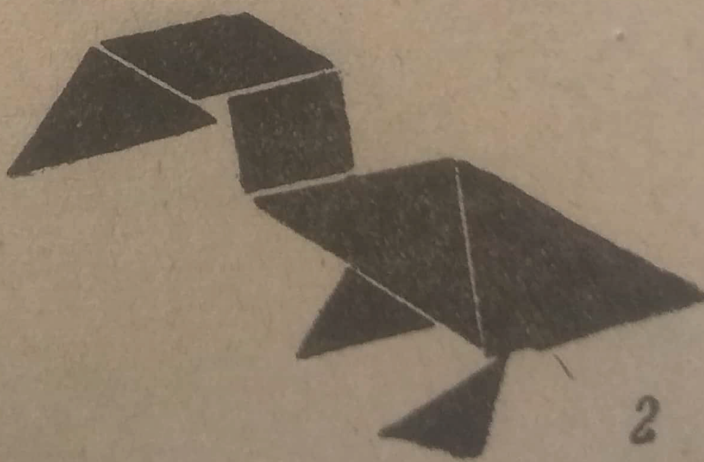
Πολί γυστόζικες ίνε ι ανθρόπινες φιγύρες, αντρίκιες κε γινεκιες, στις πιο πικιλόμορφες στάσις (σχ. 31-43).

'Ινε ζιτιμα αν θα κατορθόσετε μονάχι-σας να φτιάκσετε όλα αφτά τα σχίματα. Οστόσο μι βιάζεστε, εφτὶς με τιν πρότι αποτιχία να καταφίγετε στο τμιμα τον λίσεον. Προσπαθίστε επιμονα να το βρίτε μονάχι-σας. Θα σας φὲνετε ίσος κάποτε, ότι κάπιο ορισμένο σχιμα ίνε αδινατο να γίνι από τα εφτά κοματάκια-μας κι' ότι έτσι άδικα χάνετε τυς κόπυς-σας. Δεν ιπάρχυν άλιτες περιπτόσις ανάμεσα στις σιλυέτες-μας: καθεμιά απ' αφτές μπορί να σχιματιστι δίχος να παραβιάσετε τυς διο κανόνες τυ πεχνιδιύ.

1

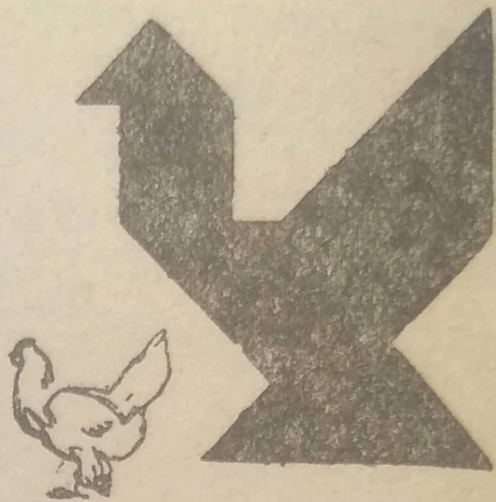

2

3

4

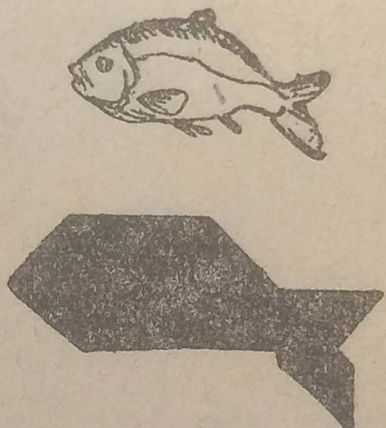
5

6

7

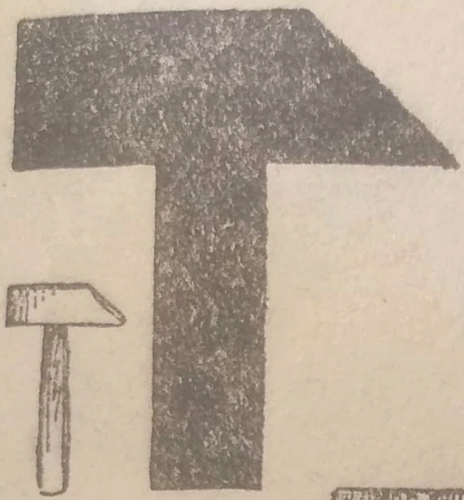

8

9

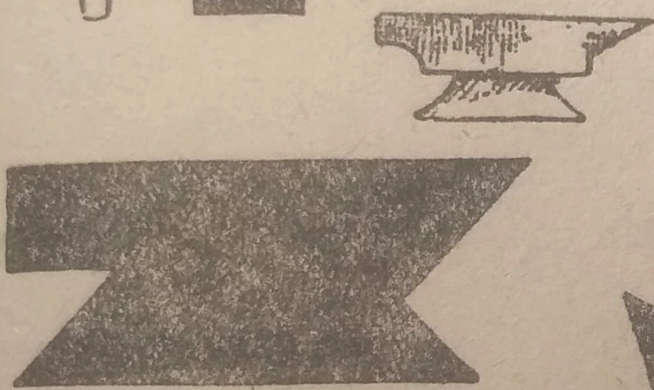

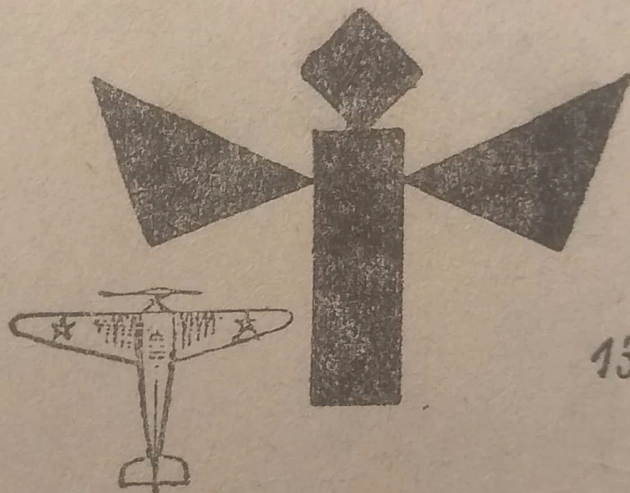
10

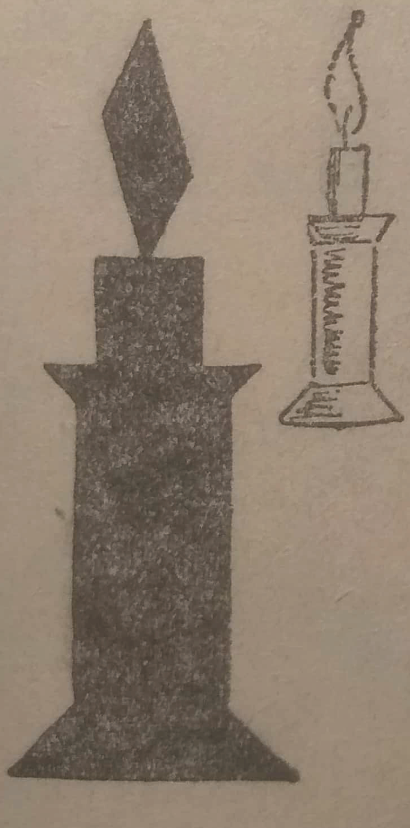
11

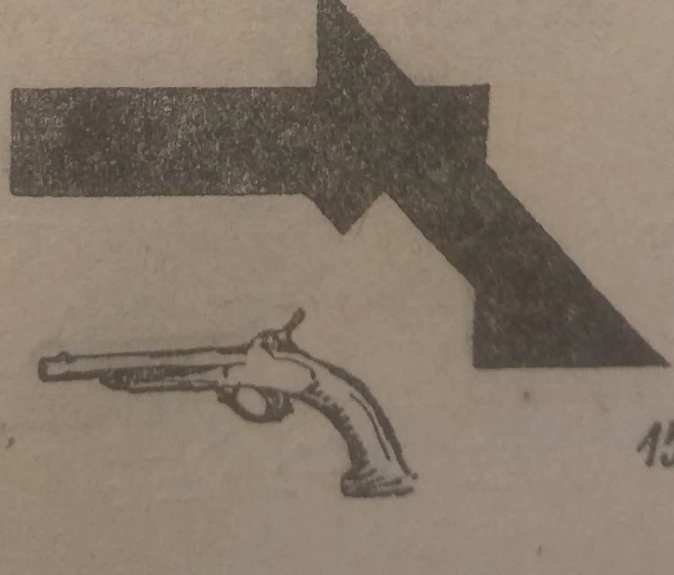
12

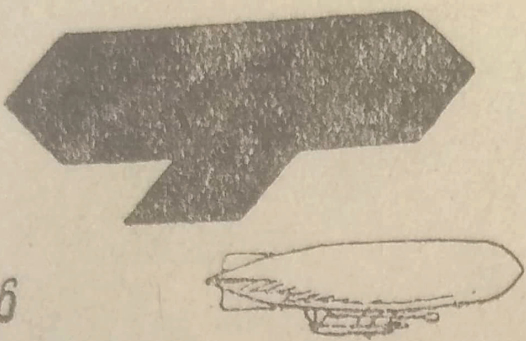
13

14

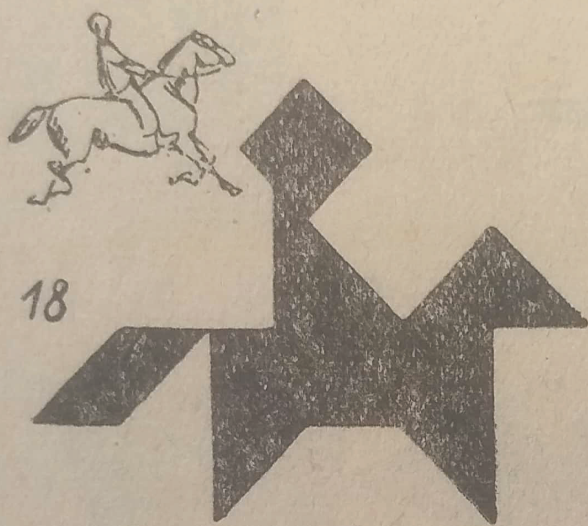
15

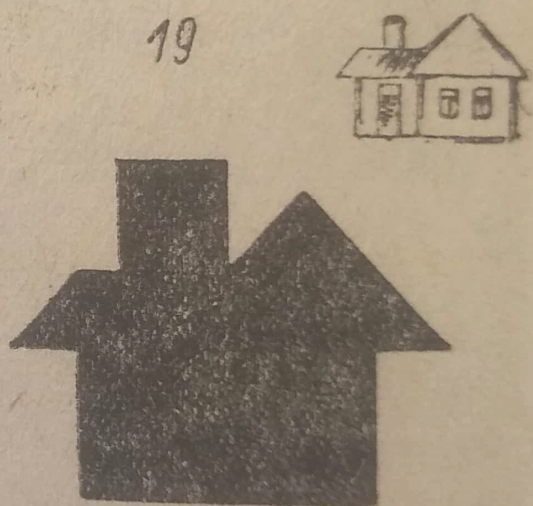
16

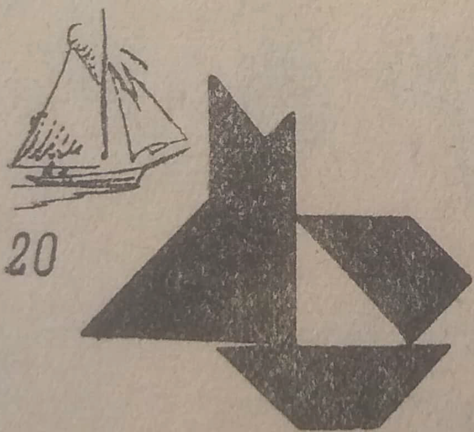
17

18

19

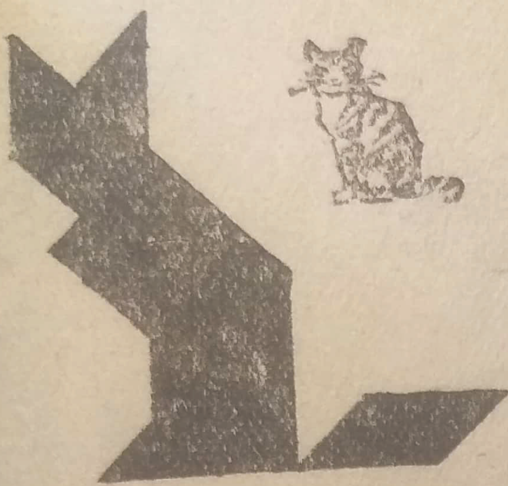
20

21

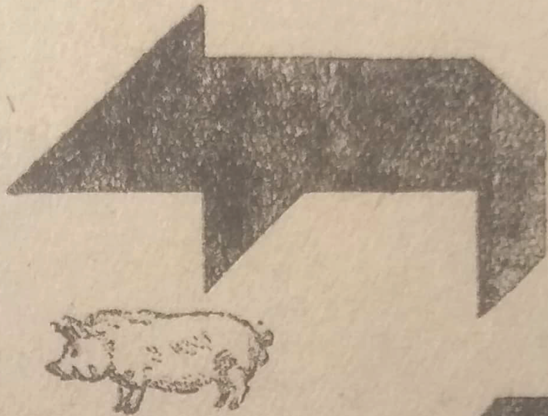

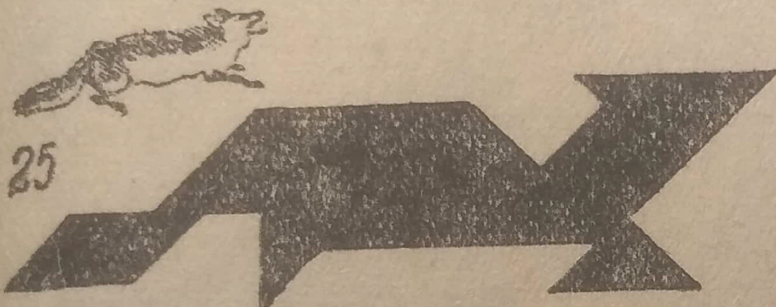
22

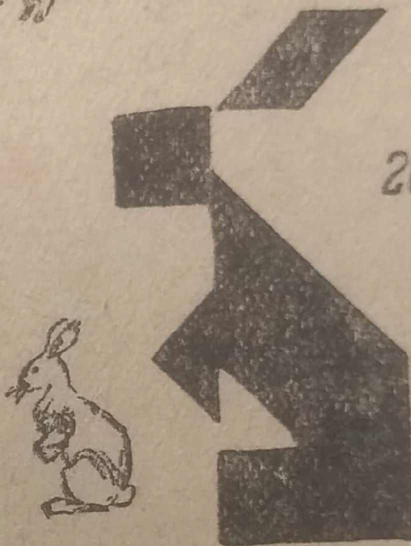
23

24

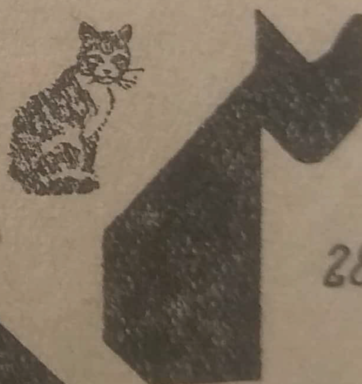
25

26

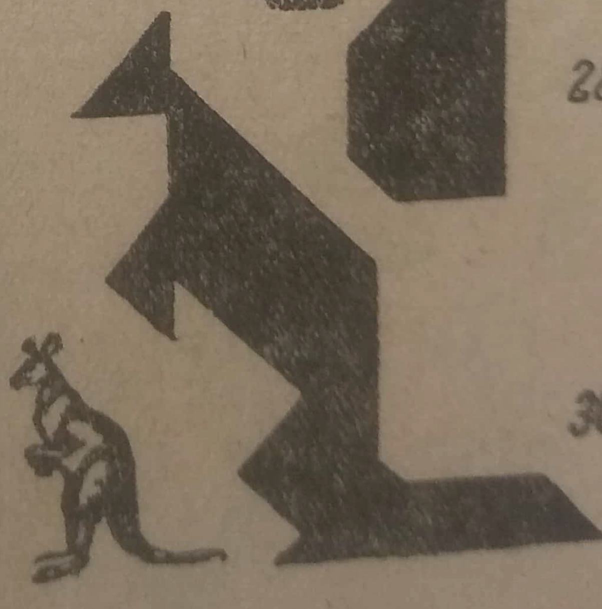
27

28

29

30

31

32

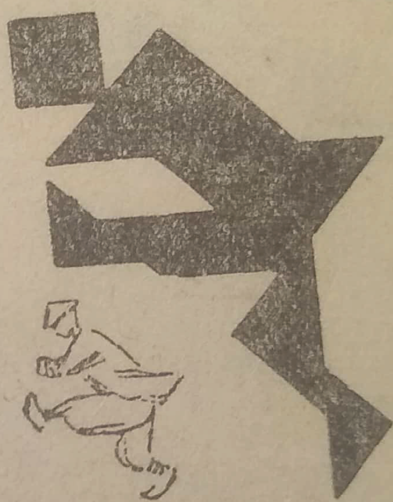

33

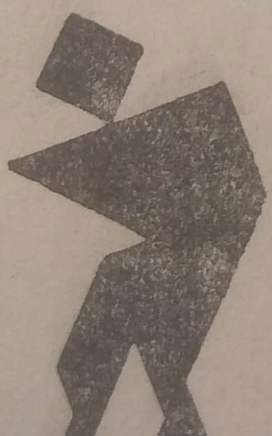

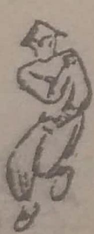
34

35

36

37

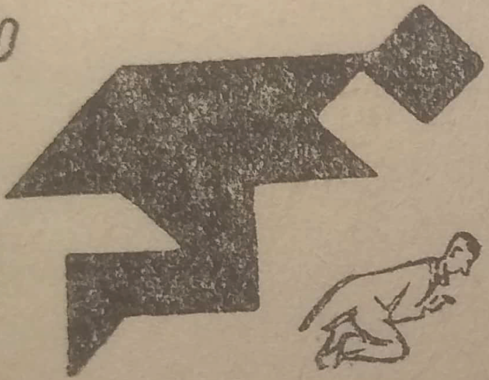

38

39

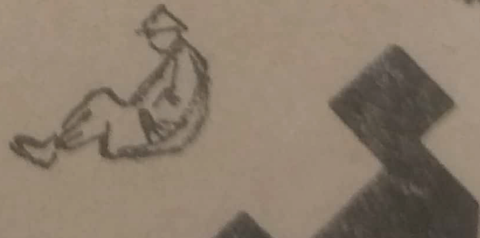
40

41

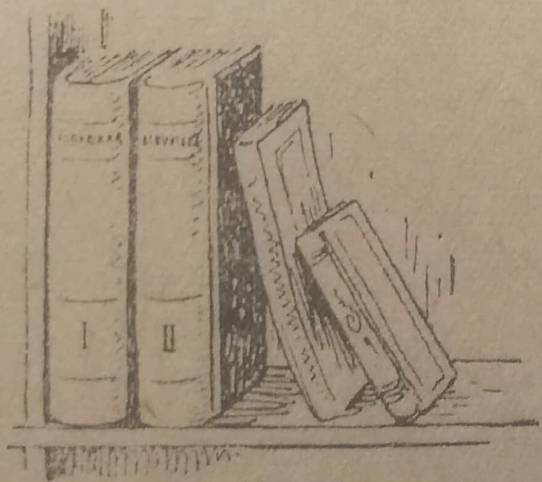

42

43

ΠΡΟΒΛΙΜΑΤΑ ΚΕ ΚΕΦΑΛΟΤΣΑΚΙΖΜΑΤΑ

ΕΦΘΙΜΙ ΑΡΙΘΜΙΤΙΚΙ

58. Ο ΜΙΚΡΟΣ ΦΙΛΑΚΑΣ

ΔΙΓΙΜΑ-ΠΡΟΒΛΙΜΑ

Ένας μονονικοκίρις έφερε στιν αγορά σακιά γεμάτα καρίδια, τα κατέβασε απ' τ' αμάξι, έστιλε τ' άλογο πίσο κι' άξαφνα θιμίθικε, ότι ίνε ανάνκι να πάι για κάπια δουλιά κε μάλιστα για πολίν κερό. Ν' αφίσι το πράμα δίχος επίβλεψι δεν κάνι, πρέπι να βάλι κάπιο να το φιλάγι, μα πιόνα; «Πός να τα καταφέρι, όστε να του κοστίσι φτινότερα;»—σκεφτότανε ο χορικός.

Τι στιγμί εκίνι ίδε μπροστά-του τον Στιόπκα.

—Στιόπκα πρόσεχε τα καρίδια-μου,—αποτάθικε ο έμπορος στο Στιόπκα.

— Για πολίν όρα;

— Δεν ξέρο, όσο θα χριαστί. Κε τί σε νιάζι: Θα σε πλιρόσο.

— Κε πόσα θα με πλιρόσετε;

— Πόσα θέλις;—ρότισε επιφιλακτικά ο έμπορος, γιατί φοβότανε να μιν πλιρόσι παραπάνο.

Ο Στιόπκας σκέφτικε κε ίπε:

— Για τιν πρότι όρα δόστε-μου ένα καρίδι.

— Καλά. Για τι δέφτερι;

— Διό.

— Σίμφονος. Μα αν θα ίνε ανάνκι να τα φιλάκσις κε τρίτι όρα;

— Τότε θα προςθέςετε τέςερα καρίδια. Αν δε γιρίςετε πίςο με τα τρις όρες, τότε για τιν τετάρτι όρα θα μυ πλιρόςετε οχτό καρίδια, για τιν πέμπτι—δεκάκς', για τιν έχτι...

— Καλά,—τον διέκοπςε ο έμπρος,—το κατάλαβα: για κάθε επόμενι όρα θέλις να πάρις διπλάςια απ' τιν προιγύμενι. 'Ιμε ςίμφονος. Μονάχα να μιν κάνις απ' τι θέςι-συ ύτε βίμα: φιλαγέ-τα κι' αν ακόμα δεν επιςτρέπςο ος το πρωί.

— Ορέα!—απάντιςε ο Στιόπκας.

Ο χορικός έφιγε, εφχαριςτιμένος πυ βρίκε φτινό φίλακα: για μια χυφτιά καρίδια θα κάθετε να φιλάγι έςτο κι' ολάκερο μερόνιχτο.

Ο χορικός τέλιοςε τι δυλιά-τυ μόλις κατά το βράδι. 'Επρεπε να επιςτρέπςι ςτιν αγορά, μα ο έμπορός-μας δε βιαζότανε.

«Τί εμπόριο γίνετε τι νίχτα; Το εμπόρεβμα βρίςκετε κάτο από επίβλεπςι, ο φίλακας πυθενά δε θα φίγι. Το δίνο άλι μια χυφτιά καρίδια», ςκέφτικε κ' έπεςε να κιμιθί.

Στο διάςτιμα αφτό ο Στιόπκας φιλαγε τίμια τα ςακιά με τα καρίδια κε καθόλυ δε λιπότανε, πυ δεν έρχετε ο νικοκίρις.

'Εφταςε ι νίχτα, άρχιςαν όλι να φέβγυν απ'τιν αγορά, μα ο Στιόπκας έμινε πιςτός ςτι ςιμφονία: κςαπλόθικε δίπλα ςτα ςακιά κε γλικοχαμογελύςε για κάτι.

'Οταν γίριςε το πρωί ο χορικός πίςο ςτα ςακιά-τυ, βρίκε το Στιόπκα να φορτόνι τα καρίδια πάνο ςε μια χιράμακςα.

— Στάςυ! Πύ θέλις να πας το πράμα-μυ, κακύργε;

— 'Ιτανε δικό-ςας, τόρα ίνε δικό-μυ,—τυ απάντιςε ίςιχα ο Στιόπκας.—Τί, κςεχάςατε τι ςιμφονία;

— Τί ςιμφονία! Κατά τι ςιμφονία-μας πρέπι να τα φιλάγις κι' όχι να τα κλέβις!

— Πέρνο τα δικὰ-μυ κι' όχι τα κςὲνα. Αφτά μ' αναλογύνε, επιδί φίλαγα ολάκερο μερόνιχτο.

— 'Ενα μερόνιχτο φίλαγες κι' όλο το πράμα πρέπι να ςυ δόςο; Πάρε, ότι ς' αναλογί κε τα δικά-μυ μιν τα πιράζις!

— Κ' εγό, πέρνο ότι μ' αναλογί. 'Οχι μόνο δεν πέρνο παραπάνο, μα ακόμα κε μυ χροςτάτε.

— Συ χροςτό ακόμα; Αφτό δα μ' αρέςι! Κε πὸςα ακόμα πρέπι να ςυ προςθέςο;

— Χίλιες φορές παραπάνο, από κίνα πυ ίνε εδό. Τότε μπορί να εκςοφλίςυμε το λογαριαζμό-μας.

— Για ένα μονάχα μερόνιχτο; Εςί, φιλαράκο-μυ, καθόλυ δεν κςέρις να λογαριάζις.

Πός νομίζετε, πιός απ' τυς διό-τυς δεν ίκςερε να λογαριάζι;

59. ΑΠΛΟΣ ΠΟΛΑΠΛΑΣΙΑΖΜΟΣ

Αν δεν κςέρετε καλά τιν προπέδια κε διςκολέβεςτε ςτον πολαπλαςιαζμό με το ενέα, μπορύν να ςας βοιθίςυν τα ίδιαςας τα δάχτιλα. Βάλτε κε τα διο χέρια-ςας πάνο ςτο τραπέζι—τα δέκα δάχτιλά-ςας θα ςας χριςιμέπςυν ςα μιχανί λογαριαζμύ.

Ας πύμε, πος θέλυμε να πολαπλαςιάςυμε το 4 με το 9.

Το τέταρτο δὰχτιλο ςας δίνι τιν απάντιςι, ςτ' αριςτερά-τυ μένυν 3 δάχτιλα, ςτα δεκςιά—6: διαβάζετε: 36· όςτε, $4 \times 9 = 36$.

'Αλα παραδίγματα: πόςα μας κάνυν 7×9:

Το έβδομο δάχτιλο έχι ςτ' αριςτερά-τυ 6 δάχτιλα, ςτα δεκςιά-τυ—3. Ι απάντιςι: 63.

Πόσα κάνυν 9×9; Το ένατο δάχτιλο έχι στ' αριστερότυ μέρος 8 δάχτιλα, στο δεξιό—1. Ι απάντισι: 81.

Ι ζοντανί αφτί μιχανί λογαριαζμύ θα σας βοιθίσι να θιμάστε καλά, πόσα μας κάνυν 6×9, να μι μπερδέβετε, όπος μερικί, το 54 κε το 56. Το έχτο δάχτιλο έχι στ' αριστερά-τυ 5 δάχτιλα, στα δεξιά—4, όστε, 6×9=54.

60. ΠΟΣ ΝΑ ΒΡΥΜΕ 20;

Εδό βλέπετε τρις αριθμύς, πυ ίνε γραμένι ο ένας κάτο απ' τον άλο:

111
777
999

Πρέπι να ζβίσυμε έξι πσιφία έτσι, όστε ι αριθμί πυ μένυν να κάνυν μαζί 20.

Μπορίτε να το κάνετε;

61. ΑΠΟ ΕΦΤΑ ΠΣΙΦΙΑ

Γράπστε κατά σειρά απ' το 1 ος το 7:

1 2 3 4 5 6 7.

'Ινε έφκολο να τα ενόσι κανένας με τα σιμάδια + κε — έτσι, όστε να κάνυν 40:

12+34—5+6—7=40

Δοκιμάστε να βρίτε άλο σινδιαζμό τον ίδιον αφτόν πσιφίον, πυ να μας κάνυν όχι 40, αλά 55.

62. ΜΕ ΠΕΝΤΕ ΜΟΝΑΔΕΣ

Γράπστε τον αριθμό 100 με πέντε μονάδες.

63. ΜΕ ΠΕΝΤΕ ΠΕΝΤΑΡΕΣ

Πός να γράπσυμε τον αριθμό 100 με πέντε πεντάρες;

64. ΜΕ ΠΕΝΤΕ ΤΡΙΑΡΕΣ

Γράπςτε τον αριθμό 100 με πέντε τριάρες.

65. ΜΕ ΠΕΝΤΕ ΔΙΑΡΕΣ

Μπορύμε με πέντε διάρες να γράπςυμε τον αριθμό 28;

66. ΜΕ ΤΕΣΕΡΙΣ ΔΙΑΡΕΣ

Το πρόβλιμα αφτό ίνε πιο έκςιπνο απ'τα προιγύμενα. Πρέπι με τέςερις διάρες να γράπςυμε τον αριθμὸ 111. Μπορύμε να τον γράπςυμε;

67. ΜΕ ΤΕΣΕΡΙΣ ΤΡΙΑΡΕΣ

Ο αριθμός 12 γράφετε πολὶ έφκολα με τρις τριάρες:

$$12=3+3+3+3.$$

Μα χριάζετε λίγο περιςότερι πονιριά για να ςχιματιςτύνε με τον ίδιο τρὸπο από τέςερις τριάρες ι αριθμί 15 κε 18:

$$15=3+3+3\times3$$
$$18=3\times3+3\times3$$

Αν έπρεπε όμος να γράπςετε με τον ίδιο τρὸπο με τέςερις τριάρες τον αριθμό 5, τότε μπορί να μι μαντέβατε διαμιάς, ότι

$$5=\frac{3+3}{3}+3.$$

Δοκιμάστε τόρα να βρίτε μονάχι-ςας τι μέθοδο να ςχιματίςετε από τέςερις τ ρ ι ά ρ ε ς:

τον αριθμό 1
τον αριθμό 2
τον αριθμό 3
τον αριθμό 4
τον αριθμό 6

τον αριθμό 7
τον αριθμό 8
τον αριθμό 9
τον αριθμό 10

μ'άλα λόγια—όλυς τυς αριθμύς απ' το 1—10 (ιποδίκςαμε πια, πὸς πρέπι να γράπςυμε τον αριθμό 5)

68. ΜΕ ΤΕΣΕΡΙΣ ΤΕΣΑΡΕΣ

Αν τα καταφέρατε με το προιγύμενο πρόβλιμα κ' έχετε όρεκςι για παρόμια κεφαλοτςακίζματα, δοκιμάςτε να ςχιματίςετε όλυς τυς αριθμύς απ' το 1 ος τα 10 με τέςερις τεςάρες. Δεν ίνε καθόλυ πιο πολίπλοκο απ' το ςχιματιζμό τον ίδιον αριθμόν με τριάρες.

69. ΠΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ;

Θάχυμε άραγε ςτιν τορ.νί-μας εκατονταετιρίδα τέτιο χρόνο, πυ δε θ' αλάκςι καθόλυ, αν τον αναποδογιρίςυμε «με το κεφάλι κάτο;»

70. ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΙ

Πιός χρόνος τις περαζμένις εκατονταετιρίδας μεγαλόνι κατά $4^1/_2$ φορές αν τον κιτάκςυμε μὲςα ςτον καθρέφτι;

71. ΠΙΙ ΑΡΙΘΜΙ

Πιί ίνε διο ακέρει αριθμί, πυ αν πολαπλαςια,τύν κάνυν 7;

Μιν κςεχνάτε, ότι κ' ι διο αριθμὶ πρὲπι να ίνε ακέρει γι' αφτό ι τέτιες απαντίςις, ςαν το $3^1/_2 \times 2$ ιτε $2^1/_3 \times 3$, δεν ίνε κατάλιλες.

72. ΠΡΟΣΘΕΤΥΜΕ ΚΕ ΠΟΛΑΠΛΑΣΙΑΖΥΜΕ

Πιί ίνε διο ακέρει αριθμί, πυ αν προςτεθύν δίνυν περιςότερα, παρά όταν πολαπλαςιαςτύν;

73. ΒΡΙΣΚΥΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ

Πιί ίνε ι διο ακέρει αριθμί, πυ αν τυς πολαπλασιάσυμε, βρίσκυμε το ιδιο, ότι βρίσκυμε κι' απ' τιν πρόσθεσί-τυς;

74. ΤΡΙΣ ΑΡΙΘΜΙ

Πιί ίνε ι τρις ακέρει αριθμί, πυ αν τυς πολαπλασιάσυμε, βρίσκυμε τόσα, όσα κι' αν τυς προσθέσυμε;

75. ΠΟΛΑΠΛΑΣΙΑΖΜΟΣ ΚΕ ΔΙΕΡΕΣΙ

Πιί ίνε ι διο ακέρει αριθμί, πυ αν διερέσυμε το μεγαλίτερο με το μικρότερο, βρισκυμε τόσα, όσα κι' όταν τυς πολαπλασιάσυμε;

76. ΔΕΚΑ ΦΟΡΕΣ ΠΕΡΙΣΟΤΕΡΟ

Ι αριθμί 12 κε 60 έχυνε μια ακσιοπερίεργι ιδιότιτα: αν τυς πολαπλασιάσις, βρίσκις ακριβός δέκα φορές παραπάνο, απ' ότι βρίσκις όταν τυς προσθέτις:

$$12 \times 60 = 720 \qquad 12 + 60 = 72.$$

Προσπαθίστε να βρίτε ακόμα ένα τέτιο ζεβγάρι. Ίσος νάχετε το εφτίχιμα να βρίτε κάμποσα ζεβγάρια με τιν ιδια ιδιότιτα.

77 ΜΕ ΠΙΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΠΟΛΑΠΛΑΣΙΑΖΕ;

Ένας μαθιτίς έκανε κάπιο πολαπλασιαζμό, ίστερα έζβισε απ'τον πίνακα τα περισότερα ψιφία, έτσιπυ έμινε στον πίνακα μονάχα ι πρότι σιρά τον-ψιφιον κε διο ψιφια απ'τιν τελεφτέα σιρά απ' τα ιπόλιπα ψιφια μίνανε μοναχα ίχνι. Νά τί έμινε στον πίνακα (κίτα τι ζογραφιά). Μπορίτε να πίτε με πιό αριθμό πολαπλασίαζε ο μαθιτίς;

ΛΟΓΙΟ-ΛΟΓΙΟ ΠΡΟΒΛΙΜΑΤΑ

78. ΑΔΕΡΦΕΣ ΚΙ' ΑΔΕΡΦΙ

'Εχο τόςες αδερφές, όςο κι' αδερφύς. Μα ι αδερφί-μυ έχι διο φορές λιγότερες αδερφές, παρά αδερφύς. Πόςι ίμαςτε ;

79. ΠΟΣΑ ΙΝΕ ΤΑ ΠΕΔΙΑ;

'Εχο έκςι γιυς. Κάθε γιὸς-μυ έχι μια αδερφί. Πόςα πεδιά έχο;

80. ΠΡΟΓΕΒΜΑ

Διο πατέρες κε διο πεδιά φάγανε στο πρόγεβμά-τυς τρία αβγά. Ο καθένας-τυς έφαγε από ολάκερο αβγό. Πός το εκςιγίτε αφτό:

81. ΠΟΣΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ΙΝΕ:

— Δε μυ λες, παπύλι, τί ιλικία έχι ο γιὸς-ςυ;
— 'Ινε τόςον βδομάδον, όςον ιμερόν ίνε το ενκόνι-μυ.
— Μα το ενκόνι-ςυ τί ιλικία έχι;
— Αφτό ίνε τόςον μινόν, όςον ίνε τα χρόνια-μυ.
— Κ' εςί πόςον χρονόν ίςε;
— Ι τρίς-μας μαζί ίμαςτε ακριβός εκατό χρονόν. Βρες λιπόν, πόςον χρονόν ίνε ο καθένας.

82. Ι ΣΚΑΦΤΙΑΔΕΣ

Πέντε ςκαφτιάδες ςκάβυν ςε 5 όρες 5 μέτρα χαντάκι. Πόςι ςκαφτιάδες θα ςκάπςυν ςε 100 όρες 100 μέτρα χαντάκι.

83. ΠΟΣΕΣ ΠΑΡΤΙΔΕΣ

Τρις πέξανε ντάμα. Το όλο πέχςανε τρις παρτίδες. Πόςες παρτίδες έπεχςε ο καθένας;

84. ΠΙΟΣ ΙΝΕ ΜΕΓΑΛΙΤΕΡΟΣ;

Μετά διο χρόνια ο γιός-μυ θα ίνε διο φορές μεγαλίτερος, απ' ότι ίτανε διο χρόνια πριν. Κε το κοριτςàκι-μυ μετά τρια χρόνια θα ίνε τρις φορές μεγαλίτερο, παρά τρία χρόνια πριν.

Πιός ίνε μεγαλίτερος: ο γιός-μυ ίτε ι κόρι-μυ;

85. Ο ΣΑΛΙΑΝΚΟΣ

Ενός ςαλιάνκυ τυ κατέβικε ν' ανεβί πάνο ς' ένα δέντρο πύ ίχε ίπςος 15 μέτρον. Κάθε μέρα κατόρθονε ν' ανεβένι 15 μέτρα· κάθε νίχτα όμος, όταν κιμότανε, ςερνότανε προς τα κάτο κατά 4 μέτρα.

Μετά πόσα μερόνιχτα θα φτάςι τιν κορφί τυ δέντρυ;

86. Ι ΠΡΙΟΝΙΣΤΕΣ

Ι πριονιςτὲς πριονίζυν ένα δοκάρι ςε κομάτια από ένα μέτρο το καθένα. Το μάκρος τυ δοκαριύ ίνε 5 μὲτρα. Για το πριὸνιζμα κςοδὲβυνε κάθε φορά $1^1/_2$ λεφτό. Σε πόσα λεφτά πριονίςανε όλο το δοκάρι;

87. ΣΤΙΝ ΠΟΛΙ

Ένας κολχόζνικος πίγενε ςτιν πόλι. Το μιςό το δρόμο τον πέραςε με τρὲνο—15 φορές γλιγορότερα, παρ' όςο

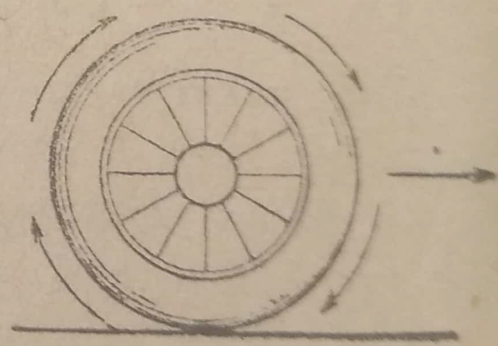
θα τον περνύςε πεζός. Ος τόςο τον άλο μιςό δρόμο αναν-κάςτικε να τον περάςι με βοδάμαξα—2 φορές ςιγανότερα, παρ' όςο θα τον περνὺςε πεζός. Πόςο χρονικό διάςτιμα κέρδιςε ςε ςίνκριςι με το πεζό βάδιζμα;

88. ΣΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ

Απ' το εργοςτάςιο στο κολχόζι ο δρόμος ίνε ανόμαλος: ςτιν αρχί 8 χιλιόμετρα ίνε ανίφορος, ίςτερα 24 χιλιόμετρα —κατίφορος. Ο Μιχάιλοφ έφιγε για το κολχόζι με ποδίλατο κ' έφταςε δίχος να ςταματίςι πυθενά ςε 2 όρες κε 50 λεφτά. Γίριςε πίςο ξανά με το ποδίλατο, δίχος να ςταματίςι πυθενά στο δρόμο κε ξόδεψε 4 όρες κε 30 λεφτά.

Μπορίτε να πίτε με πιά ταχίτιτα ανέβενε ο Μιχάιλοφ τον ανίφορο κε με πιά ταχίτιτα κατὲβενε τον κατίφορο;

89. ΤΡΟΧΟΣ ΑΦΤΟΚΙΝΙΤΥ

Ο τροχός τυ αφτοκινίτυ γιρίζι προς τα δεξιά· το ςτεφάνιτυ γιρίζι, καθός φένετε, προς τιν κατέφθινςι τυ οροδίχτι.

Σε πιά κατέφθινςι κινίτε ο αέρας στο λαςτιχένιο περιτρόχιο: αντίθετα ίτε ςτιν ίδια κατέφθινςι;

90. ΤΑ ΚΟΡΑΚΙΑ ΚΕ ΤΑ ΚΛΑΔΑΚΙΑ

ΛΑΙΚΟ ΠΡΟΒΛΙΜΑ.

Πετάξαν τα κοράκια
Κε κάτςαν ςτα κλαδάκια.
Αν στο κάθε κλαδάκι
Κάτςι ένα κοράκι,
Τότε για ὲνα κοράκι
Δε φτάνι ένα κλαδάκι.

Αν ςτο κάθε κλαδάκι
Κάτςυν διο κοράκια,
Τότε ένα κλαδάκι
Θἄνε δίχος κοράκια,
Πόςα ίταν τα κοράκια;
Πόςα ίταν τα κλαδάκια;

91. Ι ΔΙΟ ΜΑΘΙΤΕΣ

— Δός-μυ ένα μίλο κε τότε θἄχο διο φορές παραπάνο από ςένα,—ίπε ένας μαθιτίς στον άλο.

— Αφτό δεν ίνε δίκεο. Καλίτερα δός-μυ εςί ένα μίλο κε τότε θἄχυμε κ' ι διό-μας εκςίςυ—τυ απάντιςε ο ςίντροφός-τυ.

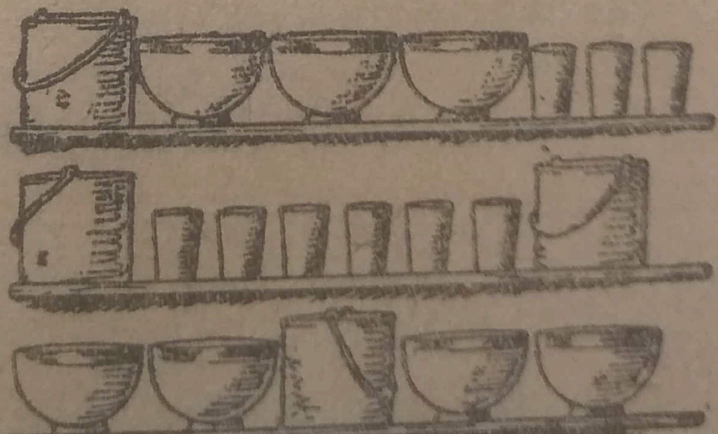
Μπορίτε να μας πίτε, πόςα μίλα ίχε ο κάθε μαθιτίς;

92. Ι ΤΙΜΙ ΤΙΣ ΚΟΠΤΣΑΣ

Μια ζόνι μαζί με τιν κόπτςα κοςτίζι 68 καπίκια. Ι ζόνι ίνε κατά 60 καπίκια ακριβότερι απ' τιν κόπτςα.

Πόςο κοςτίζι ι κόπτςα;

93. ΠΟΣΑ ΠΟΤΙΡΙΑ;

Πάνο στα ράφια αφτά τα ςκέβι τον τριόν μεγέθον ίνε βαλμένα έτςι, όςτε ι ολικί χοριτικότιτα τον ςκεβόν, πυ βρίςκυντε πάνο στο κάθε ράφι, ίνε ίδια. Το μικρότερο ςκέβος χοράι ένα ποτίρι. Πιά ίνε ι χοριτικότιτα τον άλον διο ςκεβόν;

94. ΒΑΡΕΛΙΑ ΜΕ ΜΕΛΙ

Στιν αποθίκι μίνανε 7 γεμάτα βαρέλια μέλι, 7 βαρέλια πυ έχυν μέλι ος τι μέςι κε 7 άδια βαρέλια. Τρις κοοπερατίβες αγοράςανε όλο αφτό το μέλι κι' ανανκαςτίκανε κατόπι να μιράςυνε εκςίςυ κε τιν τάρα κε το μέλι. Μπένι το ρότιμα: πός πρέπι να γίνι ι μιραςιά αφτί, δίχος να μετανκίςυμε το μέλι απ'το ένα βαρέλι ςτο άλο;

Αν νομίζετε, ότι μπορί να γίνι ι δυλιά αφτί με διάφορυς τρόπυς, δίκςτε όλυς τυς τρόπυς πυ ίβρατε.

95. ΤΑ ΓΑΤΑΚΙΑ ΤΥ ΜΙΧΑΛΙ

'Αμα δι πυθενά ο Μιχάλις κανένα πεταμένο γατάκι, το δίχος άλο θα το πάρι κε θα το φέρι ςπίτι-τυ. Πάντα έχι κάμποςα γατάκια, δεν αγαπύςε όμος να λέι ςτυς ςιντρόφυς-τυ πόςα ίχε για να μιν τον κοροιδέβυνε. Τίχενε να τον ροτάνε:

— Το όλο πόςα γατάκια έχις τόρα;

— Δεν ίνε πολά,—απαντύςε—τρία τέταρτα τυ αριθμύ-τυς κι' άλα τρία τέταρτα μιάς γατίτςας, νά αφτά ίνε όλα τα γατάκια-μυ.

Ι ςιντρόφι-τυ νομίζανε, ότι έκανε τον κυτό. Οςτόςο ο Μίςας τυς έδινε πρόβλιμα, πυ δεν ίνε δίςκολο να λιθί.

Δοκιμάςτε!

96. ΤΕΤΡΑΓΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ

'Οταν ο Αλέκος άκυςε για πρότι φορά, ότι το τετραγονικό μέτρο περιέχι ένα ε κ τ ο μ ὶ ρ ι ο τετραγονικά μιλίμετρα, δεν ίθελε να το πιςτέπςι.

— Πός γίνυντε τόςα πολά;—απορύςε.—Νά έχο ένα φίλο χαρτί χαρακομένο ςε μιλίμετρα, πυ το μάκρος κε το πλάτος-τυ ίνε ακριβός ένα μέτρο. 'Ινε δινατό να έχι το τε-

τράγονο αφτό ένα εκατομίριο τετραγονικά μιλίμετρα; Με κανένα τρόπο δεν το πιστέβο!

— Μέτρισέ-τα,—τον σιμβυλέπσανε.

Έτσι κι' αποφάσισε να κάνι ο Αλέκος: να μετρίσι όλα τα τετραγονάκια. Σικόθικε νορίς το πρωί κι' άρχισε το λογαριασμό, σιμιόνοντας ταχτικά με τελία το κάθε τετραγονάκι πυ μετρύσε. Για να σιμιόσι το κάθε τετραγονάκι κσόδεβε ένα δεφτερόλεπτο κ' ι δυλιά προχορύσε γλίγορα.

Ο Αλέκος δύλεβε δίχος να σικόσι το κεφάλι-τυ. Κε μολατάφτα, πός νομίζετε, κατόρθοσε τιν ιμέρα αφτί να μάθι, ότι το τετραγονικό μέτρο περιέχι ένα εκατομίριο τετραγονικά μιλίμετρα;

97. ΠΡΟΒΛΙΜΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΡΙΧΕΣ

Ι ΕΣΣΔ έχι κάμποσα εκατομίρια μαθιτές. Ο καθένας έχι στο κεφάλι-τυ κατά μέσον όρο διακόσιες χιλιάδες τρίχες. Πός νομίζετε: θα βρεθύν άραγε ανάμεσα σ'αφτύς διο μαθιτές, πυ να έχυν στο κεφάλι-τυς ίσια-ίσια το ίδιο ποσό τρίχες;

98. ΠΟΣ ΝΑ ΜΙΡΑΣΤΥΝ ΤΑ ΜΙΛΑ;

Στο σπίτι-τυ Μιχάλι ίρθανε πέντε σιντρόφι-τυ κι' ο πατέρας-τυ θέλισε να φιλέπσι κε τα έκσι πεδιά με μίλα. Μα ίχε μονάχα πέντε μίλα. Τί να κάνι; Ν'αδικίσι κανένα δε θέλι, πρέπι να δόσι σ' όλυς. Θ' ανανκαστί βέβεα να κόπσι τα μίλα. Μα να τα κόπσι σε πολί μικρά κοματάκια, κάπος δεν ακσίζι.

Ο πατέρας δεν ίθελε να κόπσι ύτε ένα μίλο παραπάνο από τρία κομάτια. Κε παρυσιάστικε το πρόβλιμα: να μιραστύνε πέντε μίλα εκσίσυ σε έκσι πεδιά έτσι, όστε ύτε ένα μίλο να μιν κοπί παραπάνο από τρία κομάτια.

Πός τα κατάφερε ο πατέρας τυ Μιχάλι με το πρόβλιμα αφτό;

99. ΤΑ ΓΡΑΜΑΤΟΣΙΜΑ

'Ενας πολίτις αγόραςε για 5 ρύβλια τριόν ιδόν γραματόςιμα: 50 καπικιόν, δέκα καπικιόν κε 1 καπικιύ—το όλο 100 γραματόςιμα.

Μπορίτε να μας πίτε, πόςα γραματόςιμα απ'το κάθε ίδος αγόραςε;

100. ΠΟΣΕΣ ΜΟΝΕΔΕΣ;

Κάπιος πίρε ρέςτα 4 ρύβλια κε 65 καπίκια με ρύβλια κε μονὲδες τον δέκα κε τυ ενός καπικιύ. Το όλο τυ δόςανε 42 μονέδες. Πόςες μονέδες κάθε ακςίας τυ δόςανε;

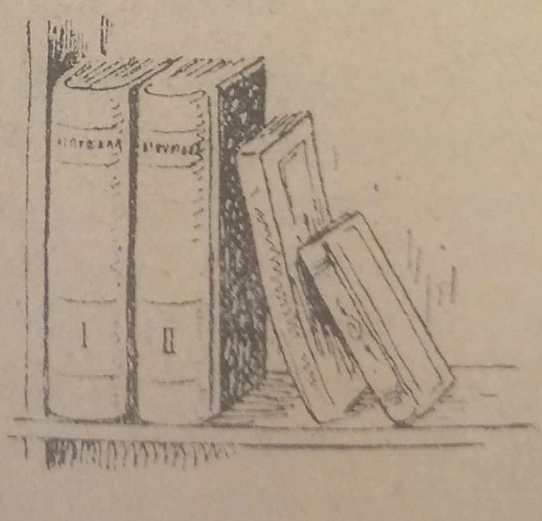
Πόςες λίςις ὲχι το πρόβλιμα αφτό;

101. ΠΟΣΟ ΚΟΣΤΙΖΥΝΕ ΤΑ ΛΕΜΟΝΙΑ;

Τρις ντυζίνες λεμόνια κοςτίζυνε τόςα ρύβλια, όςα λεμόνια μας δίνυν για 16 ρύβλια.

Πόςο κοςτίζι μια ντυζίνα λεμόνια;

102. ΤΟ ΣΚΥΛΙΚΙ ΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

Ιπάρχυν έντομα πυ κατατρόνε τα βιβλία, κατατατριπόντας το ένα τυ φίλο κατόπι απ' το άλο κε διανίγοντας έτςι δρόμο ανάμεςα απ'το χόντρος τυ βιβλίυ. 'Ενα τέτιο «ςκυλίκι βιβλίον» τρίπιςε έτςι κι' άνικςε δρόμο απ'τιν πρότι ςελίδα τυ πρότυ τὸμυ ος τιν τελεφτέα ςελίδα τυ δέφτερυ τόμυ, πυ βριςκότανε δίπλα με τον πρότο, όπος φένετε ςτι ζογραφιά.

Κάθε τόμος έχι οχτακόςιες ςελίδες.

Πόςες το όλο ςελίδες κατατρίπιςε το ςκυλίκι;

Το πρόβλιμα δεν ίνε δίσκολο, μα δεν ίνε κε τόσο απλό, όπος νομίζετε.

103. ΜΙΑ ΒΑΡΚΑ ΓΙΑ ΤΥΣ ΤΡΙΣ

Τρις ερασιτέχνες τυ ποταμίσιυ σπορτ έχυνε μια βάρκα. Θέλυν να βολεφτύνε έτσι, πυ να μπορί κάθε νικοκίρις ότι όρα θέλι να χρισιμοπιί τι βάρκα, μα να μι μπορί κανένας απ' τυς κσένυς να τιν κλέβι. Γι' αφτό τι δένυνε με αλισίδα, πυ κλιδόνετε με τρία λυκέτα. Καθένας-τυς έχι μονάχα ένα κλιδί κε μολατάφτα μπορί ν'ανίκσι τιν αλισίδα με το μόνο κλιδί πυ έχι, δίχος να περιμένι να ρθύνε ι σιντρόφι-τυ με τα κλιδιά-τυς.

Πός τα βολέπσανε έτσι επιτιχιμένα;

104. ΜΕ ΕΚΣΙ ΣΠΙΡΤΑ

Νά ένα πολί παλιό πρόβλιμα με τα σπίρτα: με έκσι σπίρτα να σχιματίσετε τέσερα ισόπλεβρα τρίγονα.

Ενοίτε, ότι δεν κάνι να σπάνετε τα σπίρτα.

Το πρόβλιμα έχι το γύστο-τυ, γιατί από πρότι όπσι φένετε, ότι ίνε αδίνατο να λιθί.

ΕΚΣΙΠΝΟΠΟΝΙΡΕΣ ΜΕΤΑΤΟΠΙΣΙΣ

Τα προβλίματα τον μετατοπίςεον κε μεταθέςεον ίνε ένα ιδιέτερο ίδος κεφαλοτςακιζμάτον. Εδό έχυμε κάμποςα τέτια γυςτόζικα προβλίματα.

105. ΕΚΣΙ ΜΟΝΕΔΕΣ

'Εκςι μονέδες πρέπι να βαλθύν σε τρις ίςιες ςιρές έτςι, όςτε κάθε ςιρά να έχι από τρις μονέδες.

Νομίζετε, ότι ίνε αδίνατο; Χριάζετε τρις μονέδες ακόμα; Μα νά, κιτάκςτε, ίνε πιά βαλμένες ςτι ζογραφιά τις ςελ. 121.

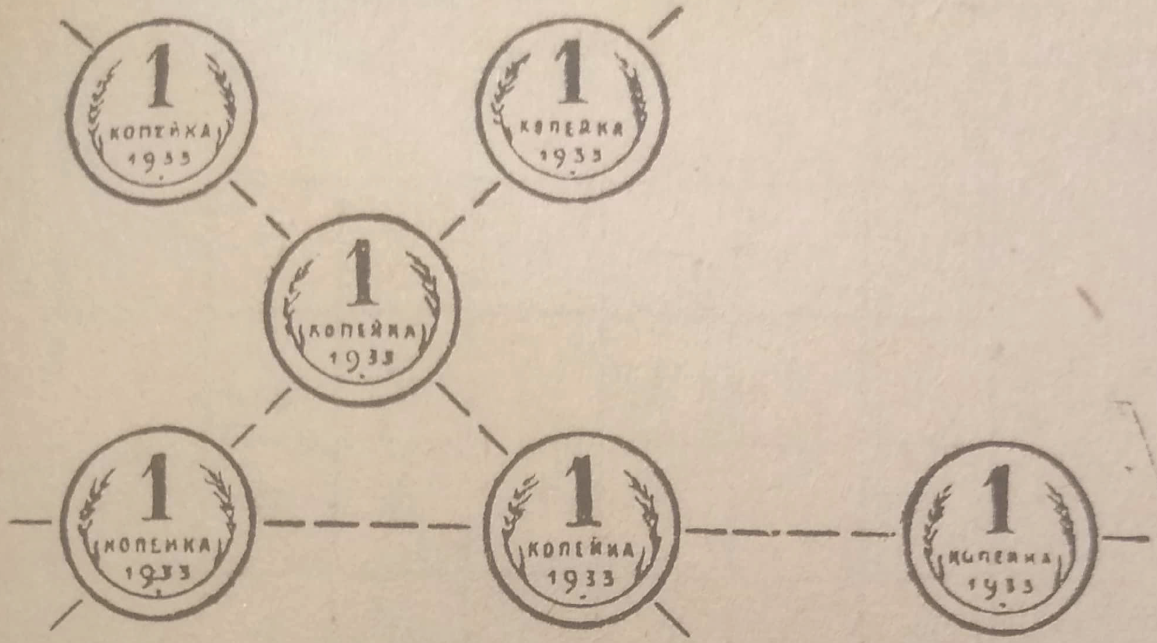
Εδό βλέπετε τρις ςιρές μονέδες, από τρίς σε κάθε ςιρά. 'Οςτε λίθικε το πρόβλιμα. 'Ινε αλίθια, ότι ι ςιρές διαςταβρόνυντε, αφτό όμος δεν τ' απαγόρεπςε κανένας.

Τόρα δοκιμάςτε να βρίτε, πός μπορύμε να λίςυμε το ίδιο πρόβλιμα με άλο τρόπο.

106. ΕΝΙΑ ΜΟΝΕΔΕΣ

Πρέπι να βάλυμε ενιά μονέδες σε δέκα ςιρές, από τρις μονέδες σε κάθε ςιρά.

Μπορί αφτό να γίνι;

107. ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΣΙΡΕΣ

Δέκα μονέδες πρέπι να βαλθύνε ςε πάντε ίςιες ςιρὲς έτςι, που κάθε ςιρὰ νἄχι από τέςερις μονέδες.

Πρέπι να ςας πο, ότι ι ςιρές, όπος κε ςτις προιγύμενες περιπτόςις, μπορύνε να διαςταβρόνυντε.

108. ΕΝΙΑ ΜΙΔΕΝΙΚΑ

Ενιά μιδενικά ίνε βαλμένα έτςι, όπος φένετε εδό:

0 0 0
0 0 0
0 0 0

Το πρόβλιμά-μας ίνε να ζβιςτύνε όλα τα μιδενικὰ, τραβόντας απάνο-τυς μονάχα τέςερις εφθίες γραμές.

Για να βοιθίςο ςτι λίςι θα προςθέςο ακόμα, ότι κε τα ενιά μιδενικά ζβίνυντε, δίχος να ςικόςι κανένας τιν πένα απ' το χαρτί.

109. ΤΡΙΑΝΤΑ ΕΚΣΙ ΜΙΔΕΝΙΚΑ

Στα τετραγονάκια αφτά βάλαμε, όπος βλέπετε, 36 μιδενικά.

0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0

Πρέπι να ζβιστύνε ενιά μιδενικά, μα ètςι πυ ςε κάθε πλαγιαςτὶ κε όρθια ςιρὰ να μένι ίδιος αριθμός από άζβιςτα μιδενικά.

Πιά μιδενικά πρέπι λιπόν να ζβίςυμε;

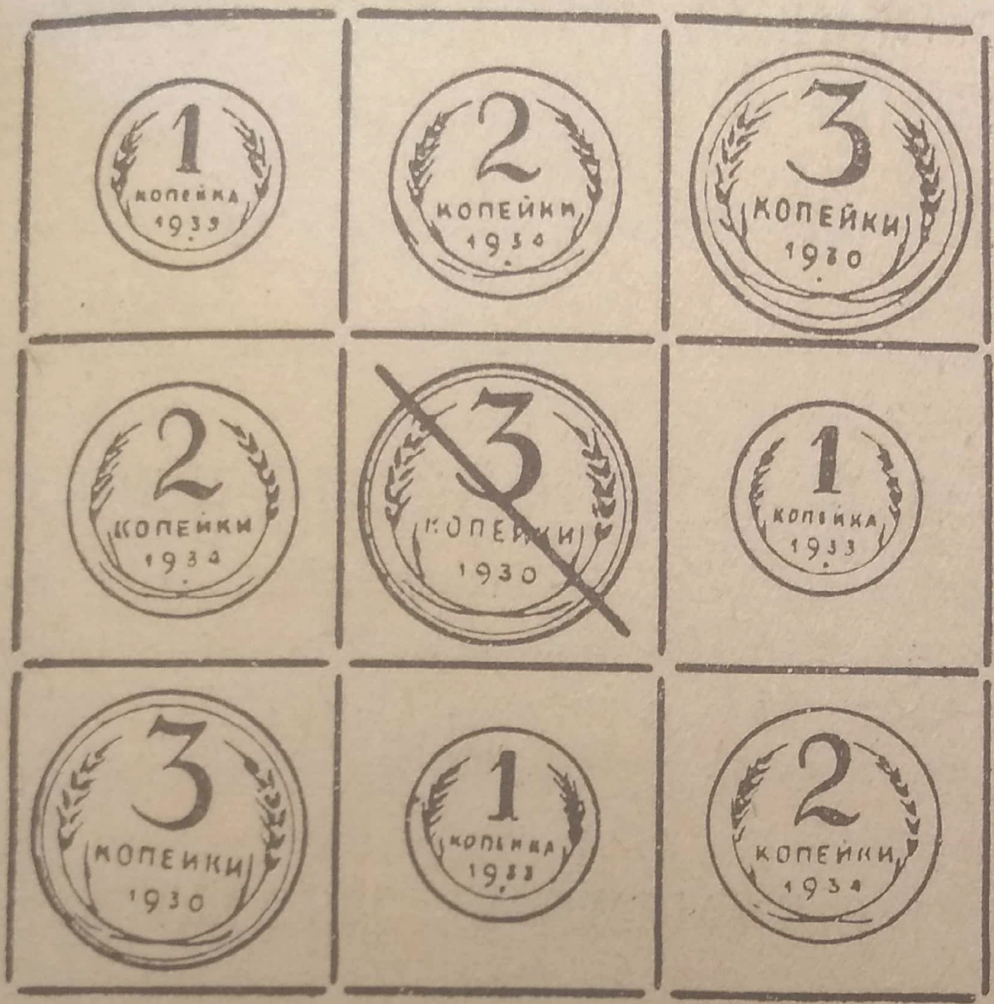
110. Σ' ΕΝΙΑ ΤΕΤΡΑΓΟΝΑΚΙΑ

Το τελεφτèο πρόβλιμα τυ τμίματος αφτύ ίνε αςτίο πεχνίδι—μιςοπρόβλιμα-μιςοταχιδαχτιλυργία.

Σχιματίςτε από ςπίρτα τετράγονο με ενιά τετραγονάκια κε βάλτε ςε κάθε τετραγονάκι από μια μονèδα έτςι, πυ κάθε πλαγιαςτί κε όρθια ςιρὰ να έχι έκςι καπίκια.

Ι ζογραφιά δίχνι: πός πρέπι να βαλθύνε ι μονέδες. Πάνο ςτι μια μονέδα βάλτε ςπίρτο.

Τόρα προτινατε ςτυς ςιντρόφυς-ςας: δίχος να μεταχινίςυνε τι μονέδα, όπυ ίνε το ςπίρτο, ν' αλάκςυνε τι θέςι

τον μονέδον έτςι, πυ ι πλαγιαςτές κ' ι όρθιες ςιρές νάχυνε χςανά από έκςι καπίκια.

Θα ςας πύνε, ότι αφτό δε μπορί να γίνι. Οςτόςο καταφέβγοντας ς' ένα μικρό τέχναζμα, κάνετε τιν «αδίνατι» αφτί δυλιά. Πός;

111. ΜΟΛΙΒΙ ΠΑΝΟ ΣΤΙ ΜΙΤΙ-ΤΥ

Μπορύμε άραγε να βάλυμε πάνο στο δάχτιλό-μας το μολίβι έτςι, πυ να ςτέκετε ςταθερά πάνο ςτι μίτι-τυ: «Σταθερά» θα πι ότι, αν φέρυμε το μολίβι ςτιν πάντα, όχι μόνο δε θα πέςι, αλά θα πάρι χςανά τιν προιγύμενί-τυ ςτάςι.

Θάλεγε κανένας, ότι ίνε αδίνατο να βαςτάκςις τόςο κερό το μολίβι πάνο στο δάχτιλο. Σκεφτίτε όμος, ίςος να μαντέπςετε, πός πρέπι αφτό να γίνι.

112. ΜΟΝΕΔΑ ΠΑΝΟ ΣΤΟ ΔΑΧΤΙΛΟ

Βάλτε πάνο στο δάχτιλό-σας μια μικρί λουρίδα χαρτόνι με τέτιο σχίμα κε μέγεθος, όπος το μπιλιέτο τυ σιδιροδρόμυ, κε βάλτε απάνο σ'αφτί μια χάλκινι μονέδα 5 καπίκια, π.χ.

Μπορύμε τόρα να πάρυμε το χαρτόνι έτσι, όστε να μίνι ι μονέδα πάνο στο δάχτιλο;

113. ΒΕΛΟΝΑ ΠΑΝΟ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

Μπορύμε άραγε να βάλυμε ατσαλένια βελόνα πάνο στο νερό έτσι, πυ να μι βυλιάκσι; Πολί από σας το δίχος άλο θα νομίζυν, ότι αφτό ίνε αδίνατο. Οστόσο, αν κσέρυμε πός ν' αρχίσυμε τι δυλιά, σχεδόν πάντα μπορύμε να το πετίχυμε,

114 ΒΑΔΙΖΜΑ ΚΕ ΤΡΕΚΣΙΜΟ

Σε τί διαφέρι το βάδιζμα απ'το τρέκσιμο;

115. Ι ΑΚΣΟΝΕΣ ΤΟΝ ΑΜΑΚΣΙΟΝ

Γιατί ο μπροστινός άκσονας τον περισότερον αμακσιόν κατατρόγετε περισότερο, παρά ο πισινός;

116. ΤΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ ΙΤΕ ΤΟ ΠΙΣΙΝΟ

Πάρτε σε κάθε χέρι από ένα μακρί μολίβι (ίτε γενικά ισομεγέθι κσιλαράκια), βάλτε σταβροτά το ένα πάνο στο άλο κε κυνίστε γλίγορα-γλίγορα το ένα μολίβι μπρος κε πίσο. Προτίνατε στο σιντοφό-σας, πυ σας κιτάζι από μακριά, να μαντέπσι: πιό μολίβι κυνιέτε—το μπροστινό ίτε το πισινό; Πάντα θ' απαντίσι, ότι κυνιέτε το πισινό, ακόμα κε τότε, όταν το πισινό μένι ακίνιτο.

Το λάθος αφτό σιμβένι, γιατί το μολίβι πυ κυνιέτε διαγράφι ασαφίς γραμές κι' αφτές δε μας μποδίζυνε να δια-

κρίνυμε τα αντικίμενα, πυ βρίςκυντε από πίςο-τυς. Γι' αφτό κε μας φένετε, ότι το μολίβι αφτό βρίςκετε πιο μακριά, απ' το ακίνιτο, πυ το βλέπυμε πολί καθαρά.

117. ΠΥ ΘΑ ΠΡΟΖΓΙΟΘΙ ΤΟ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟ

Κςέρυμε, ότι ι γι γιρίζι ακατάπαφςτα απ' τα διτικά προς τ' ανατολικά. Δεν κάνι άραγε να το εποφελιθύμε αφτό κε να ταξιδέπςυμε γλίγορα κε φτινά προς τ' ανατολικά με αφτόν τον τρόπο, π.χ: ν' ανεβύμε απςιλά μ' αερόςτατο κε να περιμένυμε εκί, οςότυ ι γι πυ γιρίζι να φέρι μπροστάμας το μέρος, όπυ θέλυμε να προζγιοθύμε; Κε μόλις φτάςι το μὲρος αφτό κάτο απ' τ' αερόςτατό-μας, τότε κε να προζγιοθύμε; Έτςι μπορύμε να ταξιδέβυμε όπυ θέλυμε προς τ' ανατολικά δίχος να το κανάμε απ' τι θέςι-μας. Χριάζετε μονάχα να μιν αφίςυμε να μας διαφίγι ι όρα, πυ πρέπι να προζγιοθύμε αλιότικα το μέρος πυ μας χριάζετε θα τρέκςι ςτα διτικά κε τότε θἄνε ανάνκι να περιμένυμε ολάκερο μερόνιχτο, οςότυ να κςαναβρεθύμε από πάνο-τυ.

Γιατί δεν ίνε καλὸς ο τρόπος αφτός τυ ταξιδιύ;

118. ΣΙΜΒΕΝΙ ΑΡΑΓΕ;

Σιμβένι άραγε νἄχυμε ςτι γι κάπςες το Γενάρι κε παγονιές τον Ιύλι;

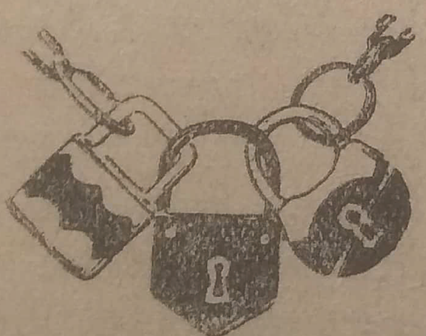
119. ΝΟΤΟΣ ΚΕ ΒΟΡΑΣ

Παντύ άραγε ςιμβένι έτςι, πυ όςο νοτιότερα πὰμε— τόςο κε περιςότερι ίνε ι ζὲςτι κι' όςο βοριότερα—τόςο κε περιςότερο ίνε το κρίο;

120. Ο ΟΚΑΣ ΚΙ' Ο ΒΟΛΓΑΣ

Γιατί λαγαριὰζυμε τον Όκα παραπόταμο τυ Βόλγα κε δε γίνετε το αντίθετο να λογαριάζυμε, διλαδί, το Βόλγα παραπόταμο τυ Όκα;

ΛΙΣΙΣ, ΑΠΑΝΤΙΣΙΣ

ΤΡΟΜΕΡΟ ΜΝΙΜΟΝΙΚΟ (1)

Το μιςτικὸ τις ταχιδαχτιλυργίας ίνε, ότι το ςιμάδι πάνο ςτιν κάρτα— το γράμα κε το πςιφίο—ςας δίχνι μόνο-τυ πιός αριθμός ίνε πάνο-τις γραμένος.

Πρότα-πρότα πρέπι να κςέρετε, ότι το γράμα A ςιμένι 20, το B—30, το C—40, το D—50, το E—60. Γι' αφτό, το γράμα μαζί με το διπλανό-τυ πςιφίο ςιμένι κάπιον αριθμό. Π. χ., το A1—21, το C3—43, το E5—65.

Απ' τον αριθμό αφτό ςχιματίζετε με οριζμένο κανὸνα το μεγάλο εκίνο αριθμό πυ ίνε γραμένος ςτιν κάρτα. Για να καταλάβετε πός γίνετε αφτό έχυμε τα παραδίγματα:

Ας ιποθέςυμε, ότι ςας ονομάςανε τιν κάρτα E4, διλ. 64. Με τον αριθμό αφτό κάνετε το εκςίς:

Πρότο, ΠΡΟΣΘΕΤΕΤΕ τα πςιφία-τυ:

$$6+4=10.$$

Δέφτερο, τον ΔΙΠΛΑΣΙΑΖΕΤΕ:

$$64\times 2=128$$

Τρίτο, ΑΦΕΡΙΤΕ το μικρότερο πςιφίο απ' το μεγαλίτερο:

$$6-4=2.$$

Τέταρτο, ΠΟΛΑΠΛΑΣΙΑΖΕΤΕ τα πςιφία-τυ:

$$6 \times 4 = 24.$$

'Ολα τ' αποτελέζματα πυ βρίςκετε τα γράφετε στι ςιρά:

10 128 224.

Αφτύς ο αριθμός κε ίνε γραμένος στιν κάρτα.

Ι λογαριαζμί πυ κάνατε μπορύν να ςιμιοθύνε ςίντομα έτςι:

+ 2 — ×

διλ. πρόςθεςι, διπλαςιαζμός, αφέρεςι, πολαπλαςιαζμός.

'Αλα παραδίγματα:

Το ςιμάδι τις κάρτας ίνε D3.

Πιός αριθμός ίνε γραμένος ς' αφτίνα;

$$D3 = 53$$
$$5 + 3 = 8$$
$$53 \times 2 = 106$$
$$5 - 3 = 2$$
$$5 \times 3 = 15$$

Ο αριθμός 8 106 215.

Το ςιμάδι τις κάρτας ίνε B8.

Πιός αριθμός ίνε γραμένος ς' αφτίνα;

$$B8 = 38$$
$$3 + 8 = 11$$
$$38 \times 2 = 76$$
$$8 - 3 = 5$$
$$8 \times 3 = 24$$

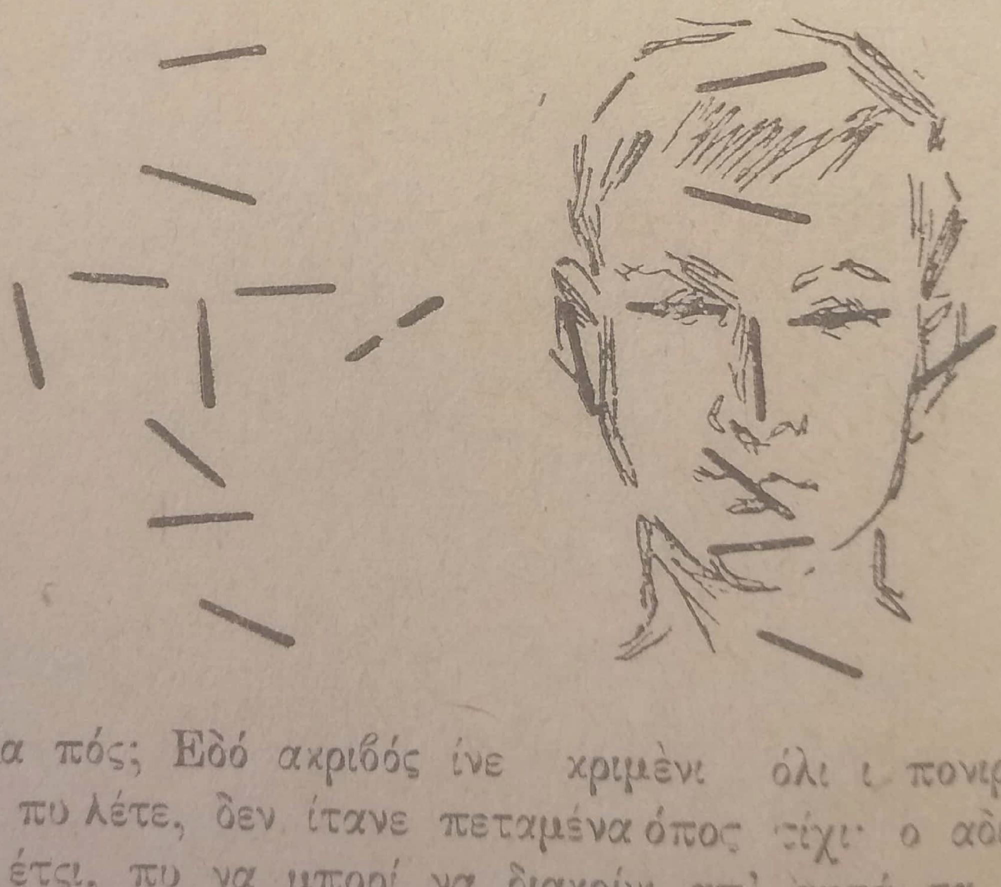
Ο αριθμός 1 176 524.

Για να μιν κυράζετε το μνιμονικό-σας, μπορίτε να λέτε τα πςιφία όταν τα βρίςκετε, ίτε να τα γράφετε ςιγά-ςιγά με τιν κιμολία ςτον πίνακα.

Δεν ίνε έφκολο ν' ανακαλίπςι κανένας το τέχναζμα πυ χριςιμοπιίτε. Νά γιατί ι ταχιδαχτιλυργία αφτί κάνι τυς θεατές να ςαςτίζυνε πολί.

ΜΑΝΤΕΠΣΙ ΤΟΝ ΣΠΙΡΤΟΝ (2)

Το μιςτικό ίνε, ότι απλύςτατα με κοροιδέβανε. Ο φιτιτίς, πυ τάχατες κοντρόλαρε τι μάντεπςι, ίτανε ςινένοχος τυ αδερφύ-μυ κε τυ έκανε ςινιάλα.

Μα πός; Εδό ακριβός ίνε κριμένι όλι ι πονιριά. Τα ςπίρτα, πυ λέτε, δεν ίτανε πεταμένα όπος τίχι· ο αδερφός-μυ τάβαλε έτςι, πυ να μπορί να διακρίνι απ' αφτά τα μέρι τυ ανθρόπινυ προςόπυ: το απάνο ςπίρτο ςίμενε τα μαλιά, το κατοπινό — το μέτοπο· ίςτερα ερχόντανε τα μάτια, ι μίτι, το ςτόμα, το πιγύνι, ο λεμός κε ςτις πάντες τ' αφτιά. Όταν ο αδερφός-μυ έμπενε ςτιν κάμαρα, ι πρότι-τυ δυλιά

ίτανε να ρίχςι μια ματιά στον πςεφτοελεγχτί. Κι' αφτὸς έφερνε το χέρι μια στι μίτι, μια στο λεμό, μια στο δεχςί το μάτι, μια στ' αριςτερό αφτί χε δίχος να το παρατιρό εγό, τυ εδινε να καταλάβι πιό ςπίρτο έβαλα στο νὸ-μυ.

ΑΘΕΛΑ ΜΑΝΤΙΣ (3)

Ι ταχιδαχτιλυργία αφτί ίνε απλί, όςο δε φαντάζεςτε. Κι' αφτί τι φορά με κοροιδέπςανε με τον πιο παράλογο τρόπο. Ακύςτε, πός γινότανε ι δυλιά έςτο χε με τι μάντεπςι τον δεχαπέντε καπικιόν.

Ο αδερφός-μυ με παρακαλύςε να διαλέχςο απ' τις χάλκινες κε αςιμένιες μονέδες. Διάλεγα ςοςτά στιν τίχι τις αςιμένιες. Αν όμος έλεγα τις χάλκινες, τότε ο αδερφός-μυ. δίχος να τα χάςι καθόλυ θα μΰλεγε: «Όςτε μ έ ν υ ν ε αςιμένιες», κε θ' άρχιζε ν' απαριθμύςε τις αςιμένιες μονέδες. Έτςι κ' έκανε, όταν ίςτερα απ' τις τέςερις αςιμένιες μονέδες ονόμαςα ακριβός εκίνες τις διο, ανάμεςα στις οπίες δεν ίτανε ι μονέδα τον δεκαπέντε καπικόν. Ο αδερφός-μυ ίςιχα, με ρότιςε:

—Τότε τί μας μένι; Μονάχα ι μονέδα τυ μιςύ ρυβλιύ κε τον δεκαπέντε καπικιόν.

Μ' άλα λόγια, μάντεβα ςοςτά ίτε όχι, ο αδερφός-μυ κάθε φορά μ' έφερνε στο ςοςτό δρόμο. Δεν ίνε λιπόν καθόλο παρακςενο, ότι πάντα φτάναμε στι μονέδα, πυ ίτανε ετιμαςμένι από πριν.

ΜΑΝΤΕΒΙ ΤΙΣ ΠΕΤΡΕΣ ΤΥ ΝΤΟΜΙΝΥ (4)

Εδό χρισιμοπιύνε ένα μιςτικό τιλέγραφο: το μ ςτικό-τυ το κςέρετε μοναχα εςίς κ' ένας απ' τυς ςιντρόφυς-ςας, με τον οπιο ςινενοιθικατε από πριν. Σιμφονιςατε, ότι:

το ΠΡΟΤΟ ΕΝΙΚΟ πρόςοπο τυ ρίματος ςιμένι 1
το ΔΕΦΤΕΡΟ ΕΝΙΚΟ » » » 2
το ΤΡΙΤΟ ΕΝΙΚΟ » » » 3
το ΠΡΟΤΟ ΠΛΙΘΙΝΤΙΚΟ » » » 4
το ΔΕΦΤΕΡΟ ΠΛΙΘΙΝΤΙΚΟ » » 5
το ΤΡΙΤΟ ΠΛΙΘΙΝΤΙΚΟ » » » 6

Θα ςας δίχςο με παραδίγματα πὸς πρέπι να χριςιμοπιίτε τα ςινθιματικά αφτά ςιμάδια. Ας ιποθέςυμε, ότι έβαλε κανένας ςτο νύ-τυ τιν πέτρα 4/2. Στιν περίπτοςι αφτί ο ςίντροφός-ςας αποτίνετε ςε ςας με τα λόγια.

—Βάλαμε ςτο νύ-μας μια πέτρα· μάντεπςὲ-τιν!

Ι ςιμαςία τυ «τιλεγραφίματος» ίνε: βάλαμε(1-ο πλιθ. πρ.)— 4, μάντεπςέ-τιν (2-ο εν. πρ.)—2, διλαδί 4/2.

Αν διαλέχςανε τιν πέτρα 1/5, τότε ο ςινένοχός-ςας βρίςκοντας τιν κατάλιλι ςτιγμί, ςας πετὰι τα λόγια:

—Ιποθέτο, ότι τιν πάθατε τύτι τι φορά!

Κανένας από κίνυς, πυ δεν κςέρυν το μιςτικό, δεν ιποπςιάζετε, ότι ςτα λόγια αφτά κρὶβετε ι προιδοπίιςι: ιποθέτο («ο»)—1, πάθατε («ατε»)—5.

Βάλανε ςτο νύ-τυς το $^4/_2$. Τί τιλεγράφιμα πρέπι να κάνι ο ςινὲνοχός-ςας; Πάνο- κάτο τέτιο:

— Βάλαμε τόρα ςτο νύ-μας άλι πέτρα, μα δε θα τιν έβρι.

Τί να γίνι με το αδιανό μέρος τις πέτρας; Κε γι' αφτό διαλέγυν κάπια ςινθιματικί λέχςι, π. χ. «λιπόν».

Αν βάλανε ςτο νύ-τυς τιν πέτρα $^0/_4$, τότε ο ςινένοχός-ςας φονάζι:

— Λιπόν, πιά πέτρα βάλαμε ςτο νύ-μας!

Κε κςέρετε πιά, ότι πρόκιτε για το $^0/_4$.

ΑΛΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΜΑΝΤΕΠΣΙΣ ΤΥ ΝΤΟΜΙΝΥ (5)

Ας εκςετάςυμε, τί κάναμε με τον πρότο αριθμό. Τον

πολαπλασιάσαμε στιν αρχί με το 2, κατόπι ακόμα με τα 5, διλαδί το όλο με το 10. Εχτός απ' αφτό προσθέσαμε ς' αφτόν τον αριθμό 7, κε το πολαπλασιάσαμε κατόπι με το 5. μ' άλα λόγια, προσθέσαμε 7×5=35.

'Οστε, αν απ' το αποτέλεζμα βγάλυμε 35, τότε θα μίνονε τόσες δεκάδες, όσι πὸντι ίνε στο ένα μισό μέρος τις πέτρας. Ι πρόσθεσι τον πόντον τυ άλυ μισύ δίνι το δέφτερο πσιφίο τυ αποτελέζματος.

Τόρα μπορύμε να καταλάβυμε, γιατί τα πσιφία τυ αποτελέζματος μας φανερόνυν διαμιὰς τυς πόντυς τις πέτρας.

ΤΡΙΤΙ ΤΑΧΙΔΑΧΤΙΛΥΡΓΙΑ ΜΕ ΤΟ ΝΤΟΜΙΝΟ (6)

Στι μάντεπσι σας βοιθάι μια ομάδα από τέσερις λέξις, πυ τα γράματά-τυς σας οδιγύνε, πός πρέπι να βάζετε τις πέτρες τυ ντόμινυ στις σιρές. Νὰ ι τέσερις αφτές λέξις:

Π α ρ α ς
Β λ ε π ε
Λ ο ς τ ο
Τ ρ ι β ι.

Σιμιόστε, ότι στις λέξις αφτές το κάθε γράμα επαναλαβένετε διο φορές κε μονάχα διο φορές. Αν λιπόν βάλι κάπιος στο νύ-τυ κανένα γράμα κε σας δίξι τι σιρά ίτε τις σιρές, όπυ βρίσκετε το γράμα αφτό, θα το βρίτε δίχος δισκολία. π. χ:

Στις σιρές	Το γράμα
1-ι κε 2-ι	π
2-ι κε 3-ι	λ
1-ι κε 4-ι	ρ
μόνο στιν 4-ι	ι

Ι λὲχςις παρθίχανε έτςι, πυ ςε χάθε διο ςιρές επαναλαβένετε μονάχα ένα γρὰμα· απαράλαχτα ὲτςι χε ςε χάθε χοριςτί ςιρά ιπάρχι μονάχα ένα επαναλαμβανόμενο γράμα.

Τόρα μπορί να χαταλάβι έφχολα χανένας, πός πρέπι να χριςιμοπιί τις λέχςις αφτὲς για να χάνι τιν ταχιδαχτιλυργία. Αντιχαταςτένετε ςτο νύ-ςας τις πέτρες τυ ντόμινυ με γράματα, πέρνοντας ιπὸψι-ςας, ότι χάθε ζεβγάρι πὲτρες πρέπι να ςιμένυνε ένα χε το αφτό γράμα, αδιὰφορο πιο. Ας ιποθέςυμε, ότι το πρότο ζεβγάρι ςιμένι διο γράματα Π· βγάζετε λιπόν τις πέτρες αφτές ςτις θέςις τυ γράματος αφτύ πυ ίνε ςτο ςχίμα-μας:

Π α ρ α ς
Β λ ε π ε
Λ ο ς τ ο
Τ ρ ι β ι.

Το δέφτερο ζεβγάρι πέτρες, πυ το πίρατε ςτιν τίχι, ςιμένι διο γράματα Α· τις βάζετε ςτι δέφτερι χε τιν τέταρτι θέςι τις πρότις ςιράς. Το τρίτο ζεβγάρι ςιμὲνι διο γράματα Ρ χ. τ. λ.

Αφύ βάλετε χε τις 20 πέτρες όπος πρέπι, ροτὰτε ςε πιές ςιρές βρίςχυντε ι πέτρες, πυ έβαλε ο ςίντροφός-ςας ςτο νύ-τυ. Ας ιποθέςυμε, ότι ςας απάντιςε πος ι πέτρες βρίςχυντε ςτι δέφτερι χε ςτιν τετάρτι ςιρά. Σχέφτεςτε: το χινό γράμα τον ςιρόν αφτόν, διλ. τον λὲχςεον «βλέπε» χε «τρίβι», ίνε το Β. Όςτε, ι πέτρες, πυ έβαλε ςτο νύ-τυ ίνε: ι 1-ι τις δὲφτερις ςιράς χε ι τέταρτι τις τὲταρτις ςιράς.

Ι ταχιδαχτιλυργία αφτί ίνε πολί παλιά. Τιν χάνυν ςινίθος με τα πεχνιδόχαρτα χε μεταχιρίζυντε τις λέχςις: «Κράτα ρὸμπο, πέςτε ςχίμι», απ᾽ τις οπίες ι δέφτερι χ᾽ ι τέταρτι δεν έχυν χαμιά ςιμαςία. Οςτόςο μπορί χανένας να χάνι τιν

ταχιδαχτιλυργία αφτί με οπιαδίποτε 20 διάφορα αντικίμενα, π. χ. με γραματόσιμα από ςιλογί, με φοτογραφίες, με καρτποστάλ κ. τ. λ.

Ι λέξις πυ χριάζυντε για τιν ταχιδαχτιλυργία μπορύν νἄνε διάφορες. Κάπιος πρότινε μια φορά τα λόγια:

ΟΡΜΟΣ, ΚΝΙΜΙ, ΠΕΡΝΕ, ΚΑΠΣΑ.

Τα λόγια «παράς, βλέπε, λοςτό, κρίβι» τα βρίκε μια αναγνόςτριά-μυ. 'Αλος αναγνόςτις πρότινε τα λόγια:

«ΝΟΜΟΣ, ΠΣΑΡΑ, ΜΙΡΤΙ, ΠΕΝΤΕ».

Μπορίτε κε ςις μονάχι-ςας να βρίτε κι' άλα λόγια, πυ να μας χριςιμέπςυνε στο ςκοπό-μας. 'Ιςος μάλιςτα να φανίτε τόςο τεχνίτες, πυ να ςκεφτίτε ολάκερι φράςι για μάντεπςι από 24 ίτε 30 αντικίμενα (6 λέξις από 4 ίτε από 5 γράματα ι καθεμιά).

ΣΕ ΠΙΟ ΧΕΡΙ; (7)

Ι ταχιδαχτιλυργία αφτί βαςίζετε στις ακόλυθες ιδιότιτες τον αριθμόν. Κάθε αριθμός όταν διπλαςιάζετε δίνι άρτιο αριθμό· στον πολαπλαςιαζμό όμος με το τρία ο άρτιος αριθμός μας δίνι άρτιο αποτέλεζμα κι' ο περιτός—περιτό. Στιν πρόςθεςι βρίςκυμε άρτιο αριθμό, όταν κ' ι διο αριθμί ίνε άρτιι ίτε κ' ι διο περιτί· απ' τιν πρόςθεςι άρτιυ αριθμύ με περιτό βρίςκυμε πάντα περιτό άθριζμα. Μπορίτε να βεβεοθίτε για όλα αφτά με κάμποςα παραδίγματα.

Εφαρμόζοντας αφτά πυ ίπαμε στιν ταχιδαχτιλυργία-μας, μπορύμε έφκολα να καταλάβυμε, ότι θα μπορύςαμε νἄχυμε άρτιο αποτέλεζμα μονάχα αν διπλαςιάζονταν τα 3 καπίκια, δηλ. αν ίτανε ςτ' αριςτερό το χέρι. Αν τα τρία καπίκια ίτανε στο δεξι χέρι, τότε τα τριπλαςιάζανε κε το γενικό αποτέλεζμα έπρεπε να ίνε περιτός αριθμός.

'Οςτε απ' το άρτιο ίτε το περιτό αποτέλεζμα μπορί κανένας αμέσος να καταλάβι, σε πιό χέρι βρίςκετε ι περιτί μονέδα-στ' αριςτερό ίτε ςτο δεξςιο.

Το ίδιο μπορύμε να κάνυμε κε μ' άλα ζεβγάρια μονέδες: με 2 κε 5 καπικιόν, με 20 κε 15 καπικιόν, με 10 κε 15 καπικιὸν κ.τ.λ. Μπορύμε επίςις να πολαπλαςιάζυμε με διάφορα ζεβγάρια αριθμόν, π. χ. με το 5 κε 10, με το 2 κε 5 κ.τ.λ.

Μπορύμε να μεταχιριςτύμε για τιν ταχιδαχτιλυργία κε άλα πράματα, π. χ. ςπίρτα. Λέμε:

— Πάρτε ςτο ένα χέρι διο ςπίρτα, ςτο άλο — 5. Διπλαςιάςτε εκίνα πυ κρατάτε ςτ' αριςτερό-ςας χέρι, πολαπλαςιάςτε με το 5 εκίνα πυ έχετε ςτο δεξςί κ.τ.λ.

ΤΑΧΙΔΑΧΤΙΛΥΡΓΙΑ ΑΡΙΘΜΟΝ (8)

Αν παρακολυθίςυμε προςεχτικά τυς λογαριαζμύς τότε έφκολα παρατιρύμε, ότι εκίνος πυ μαντέβι πρέπι, νάβρι τετραπλαςιαζμένο τον αριθμό-τυ κι' άλα 4 ακόμα. 'Οςτε, αν αφερέςι κανένας αφτά τα 4 κε διερέςι το ιπόλιπο με το 4, θα βρι τον αριθμό πυ έβαλε ο άλος ςτο νύ-τυ.

ΜΑΝΤΕΠΣΙ ΑΡΙΘΜΥ ΑΠΟ ΤΡΙΑ ΠΣΙΦΙΑ (9)

Ας παρακολυθίςυμε πάλι, πιί λογαριαζμί γινόντανε με το κάθε πςιφίο. Το πρότο πςιφίο το πολαπλαςιάςαμε ςτιν αρχί με το 2, ίςτερα με το 5, κατόπι με το 10, διλ. το όλο με το $2 \times 5 \times 10$ ίτε με το 100. Το δέφτερο πςιφίο το πολαπλαςιάςαμε με το 10· το τρίτο το προςθέςαμε δίχος αλαγί. Εχτός απ' αφτό προςθέςαμε ςε όλα $5 \times 5 \times 10$ διλ. 250.

'Οςτε, αν αφερέςυμε απ' τον αριθμό πυ ίβραμε τα 250, τότε θα μίνι: το πρότο πςιφίο πολαπλαςιαζμένο με το 100, ςιν το δέφτερο πολαπλαςιαζμένο με το 10, ςιν

το τρίτο πςιφίο. Μ' άλα λόγια, θα μίνι αχριδός το πςιφίο πυ δάλανε ςτο νύ-τυς.

Απ' εδό φένετε, πός πρέπι να μαντέπςυμε τον αριθμό, πυ έδαλε κανένας ςτο νύ-τυ: πρέπι ν' αφερέςυμε απ' το αποτέλεζμα όλον τον λογαριαζμόν τα 250. Βρίςκυμε εκίνο πυ έδαλε ο άλος ςτο νύ-τυ.

ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΜΑΝΤΕΠΣΥΜΕ (10)

Για να καταλάδετε, πός γίνετε ςτις περιπτόςις αφτές ι μάντεπςι, παρακολυθίςτε, πιὲς πράκςις ςας ανκνκάζο να κάνετε με τα πςιφία, πυ δάλετε ςτο νύ-ςας.

Στο πρότο-μας παράδιγμα στιν αρχὶ πολαπλαςιάςατε το πςιφίο με το 5· ίςτερα πολαπλαςιάςατε εκὶνο πυ δρίκατε με το 2. 'Οςτε πολαπλαςιάςατε το πςιφίο-ςας με το 2×5, διλ. με το 10. κε κάθε αριθμός πυ πολοπλαςιάζετε με το 10, δίνι αποτέλεζμα πυ τελιόνι ςε μιδενικό. Κςέροντας αφτό, ςας παρακαλό να προςθέςετε 7· τόρα κςέρο, ότι ςτο νύ-ςας έχετε αριθμό απὸ διο πςιφία: το πρότο δεν το κςέρο, μα το δέφετρο το κςέρο, ίνε το 7. Σας παρακαλό να ζδίςετε το άγνοςτο για μένα πρότο πςιφίο. Τί ὲχετε τὸρα ςτο νύ-ςας: Βέδεα, 7. Μπορό πια να ςας τον πο τον αριθμό αφτό, μα ίμε πονιρός: για να μπερδὲπςο τα ίχνι, ςας παρακαλό να προςθέτετε κε ν' αφερίτε απ' τιν εφτάρα αφτί διάφορυς αριθμύς, κε, κάνο μέςα ςτο νύ-μυ κ' έγο το ιδιο. Κε τέλος ςας διλόνο, ότι δρίκατε 17. Τον αριθμό αφτό το δίχος άλο θα τον δρίτε, όπιο πςιφίο κι' αν δάλανε ςτο νύ-τυς.

Τι δέφτερι φορά μαντέδοντας αλάζο το δρόμο-μυ, γιατί αλιότικα μπορίτε να μιριςτίτε πολί γλιγόρα το μιςτικό. Σας ίχα ανανκάσι να τριπλαςιάσετε πρότα το πςιφίο πυ δάλατε ςτο νύ-ςας, κατόπι να τριπλαςιάσετε πάλι εκίνο πυ δρίκατε κε να προςθέςετε ςτ' αποτέλεζμα το πςιφίο, πυ δάλατε ςτο

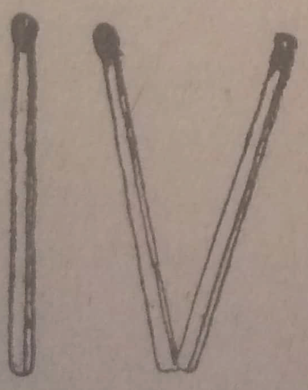
νύ-σας. Στο τέλος τί αποτέλεσμα θάχετε: Έφκολα μπορί κανενάς να το καταλάβι: ίνε δα το ίδιο να πολαπλασιάσι κανένας το πσιφίο πυ έβαλε στο νύ-τυ με το $3 \times 3 + 1$, διλ. με το 10· Κσέρο πάλι, ότι στο τέλος έχετε μιδενικό. Ε. παραπέρα ι δυλιά πάι όπος κε πριν: προσθέτετε ένα πσιφίο. Σβίνετε το πρότο άγνοστο πσιφίο, κε με το άλο πυ μένι κε πυ το κσέρο, κάνετε διάφορυς λογαριασμύς για να εκσαλίπσετε τα ίχνι.

Ι τρίτι περίπτοσι. Κ' εδό γίνετε το ίδιο, μα λιγάκι διαφορετικά. Σας παρακαλό να διπλασιάσετε το πσιφίο πυ βάλετε στο νύ-σας, να κσαναδιπλασιάσετε εκίνο πυ βρίκατε, να διπλασιάσετε πάλι κε το νέο αποτέλεσμα κε να προσθέσετε διο φορές σ' αφτόν τον αριθμό το πσιφίο πυ βάλατε στο νύ-σας. Τί μας δίνυν όλα αφτά; Δίνυν το πσιφίο-σας πολαπλασιασμένο με το $2 \times 2 \times 2 + 1 + 1$, διλ. με το 10. Τα άλα ίνε αφτονόιτα.

Κι' αν ακόμα βάλατε στο νύ-σας το πσιφίο 1 ίτε 0, ι ταχιδαχτιλυργία επιτιχένι δίχος λάθος.

Τόρα θα μπορίτε όχι χιρότερα από μένα να κάνετε τέτιες ταχιδαχτιλυργίες με τυς σιντρόφυς-σας, πυ δε διαβάσανε το βιβλίο αφτό. Μα μπορίτε να βρίτε κε δικύς-σας τρόπυς μάντεψσις. Δεν ίνε κε τόσο δίσκολο.

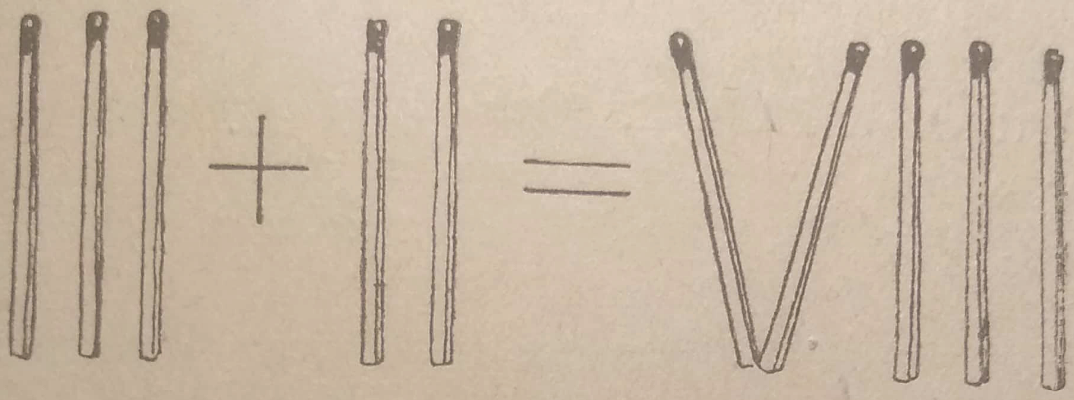
ΑΠΟ ΤΡΙΑ ΤΕΣΕΡΑ (19)

Αφτό ίνε ένα αστίο πρόβλιμα. Από τα τρία σπίρτα κάνετε όχι τέσερα σπίρτα, αλά απλύστατα «τέσερα» — το ρομαικό πσιφίο IV. Να το σχιματίσι κανένας από τρία σπίρτα ίνε βέβεα πολύ έφκολο. Με τον ίδιο απλό τρόπο μπορίτε να σχιματίσετε από τρία σπιρτα έκσι (VI), από τέσερα σπίρτα—εφτά (VII), κ. τ. λ.

ΤΡΙΑ ΚΕ ΔΙΟ—ΟΧΤΟ (20)

Ορίστε ι απλί λίσι τυ αστίυ αφτύ προβλίματος:

ΤΟ ΠΕΧΝΙΔΙ ΤΟΝ 11 ΣΠΙΡΤΟΝ (32)

Αν κάνετε εσίς τιν «αρχί» τυ πεχνιδιύ, πρέπι να πάρετε 2 σπίρτα· μένυνε 9. Όσα κι'αν πάρι ίστερα από σας ο δέφτερος πέχτις, πρέπι ίστερα απ'αφτόνα ν' αφίσετε πάνω στο τραπέζι μόνο 5 σπίρτα· ίνε έφκολο να καταλάβετε, ότι μπορίτε πάντα να το κάνετε. Όσα κι' αν πάρι απ' αφτά τα πέντε ο σίντροφός-σας, εσίς τυ αφίνετε ίστερα μονάχα ένα σπίρτο κε κερδίζετε.

Αν δεν αρχίζετε εσίς το πεχνίδι, το κέρδος-σας εχσαρτάτε από το κατά πόσο, χσέρι ο αντικρινός-σας το μιστικό τυ πεχνιδιύ αφτύ.

ΠΙΕΣ ΛΕΚΣΙΣ; (33)

1. Πέχτις.
2. Πορτοχάλι.
3. Άνθροπος
4. Μεταχσοσκόλικας
5. Τσαρύχι.
6. Ποδίλατο.
7. Βαρκύλα.
8. Εφιμερίδα
9. Σεντύκι
10. Τραπεζομάντιλο.

ΝΕΑ ΕΝΙΓΜΑΤΑ (36)

I. Ο ΓΑΤΟΣ. 'Οταν ο γάτος ςικόνετε απ' τον ίπνο, καμπυριάζι τι ράχι-τυ.

II. ΤΟ ΡΕΒΜΑ. Το ρέβμα τυ αέρα, το ιλεχτρικό ρέβμα τρέχι δίχος πόδια.

III. Ο ΠΟΤΑΜΟΣ. 'Οταν βρέχι δέχετε τα νερά πυ τρέχυν· ο ίδιος χίνετε στι θάλαςα ίτε αλύ.

IV. Ι ΣΟΜΠΑ. Βάζυν άςπρα κςίλα κε βγάζυν μάβρα κάρβυνα.

V. Ι ΒΡΟΧΙ. Πέφτοντας απ' τα ςίνεφα, ρυφιέτε απ' τι γι.

VI. 'ΟΧΙ. ('Ινε λογοπέγνιο). Με το γ ά λ α άλογα δε γίνυντε.

VII. Ο ανεμόμιλος.

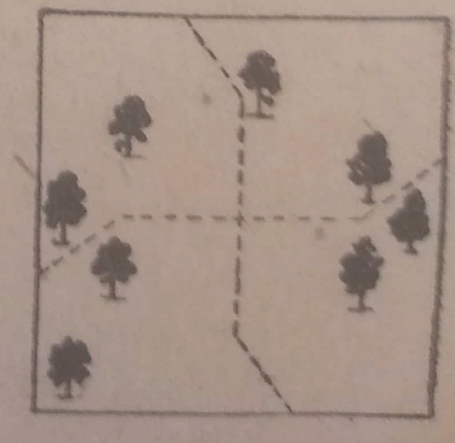
VIII. ΤΟ ΧΙΟΝΙ. 'Οταν λιόνι πολί χιόνι («πεθένι» το χιόνι), ςχιματίζυντε μεγάλι κι' ορμιτικί χίμαρι.

IX. ΤΟ ΛΥΚΕΤΟ.

X. Ι ΑΝΤΙΠΟΔΕΣ. Διο άνθροπι ςε αντίθετα ςιμία πάνο στι γίινι ςφέρα. Καθένας-τυς λογαριάζι, ότι ο άλος βρίςκετε από κ ά τ ο.

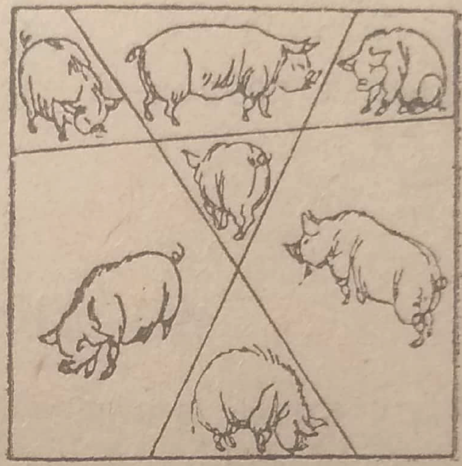
ΣΕ ΤΕΣΕΡΑ ΚΟΜΑΤΙΑ (40)

Νά πός το χοριζυμε:

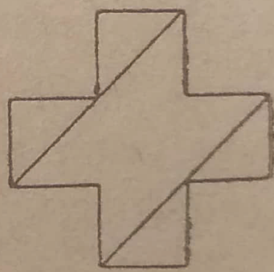
ΜΕ ΤΡΙΣ ΕΦΘΙΕΣ ΓΡΑΜΕΣ (41)

Ι λίςι τυ προβλίματος:

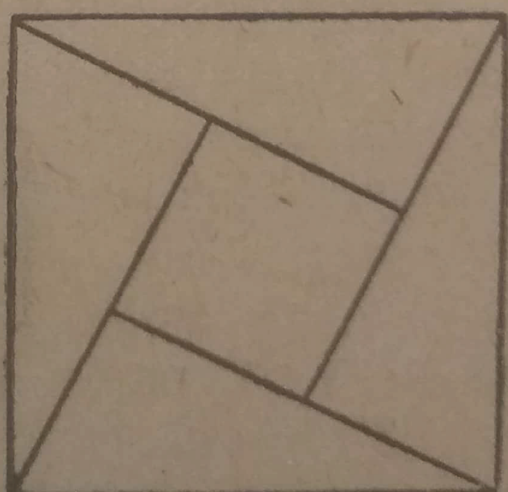
ΑΠΟ ΠΕΝΤΕ ΚΟΜΑΤΙΑ (42)

Νά πός ενόνυμε τα πέντε κομάτια.

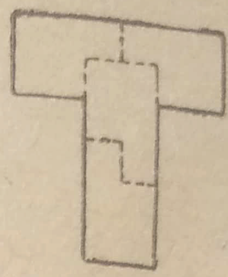

ΑΠΟ ΑΛΑ ΠΕΝΤΕ ΚΟΜΑΤΙΑ (43)

Το τετράγονο το ςχιματίζυμε έτςι:

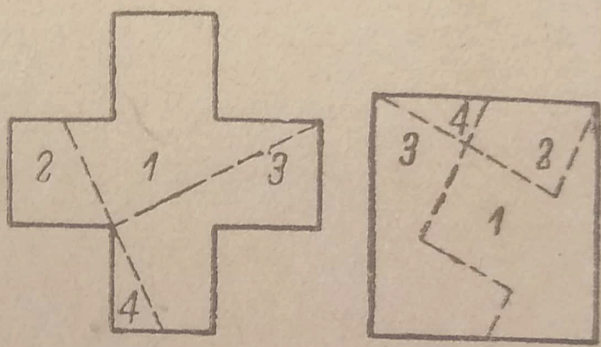
ΣΕ ΤΕΣΕΡΑ ΚΟΜΑΤΙΑ (44)

Δίχνυμε με ςτιγματογραμές, πός πρέπι να μιραςτί το κομάτι τις γις.

ΜΕ ΔΙΟ ΠΣΑΛΙΔΙΕΣ (45)

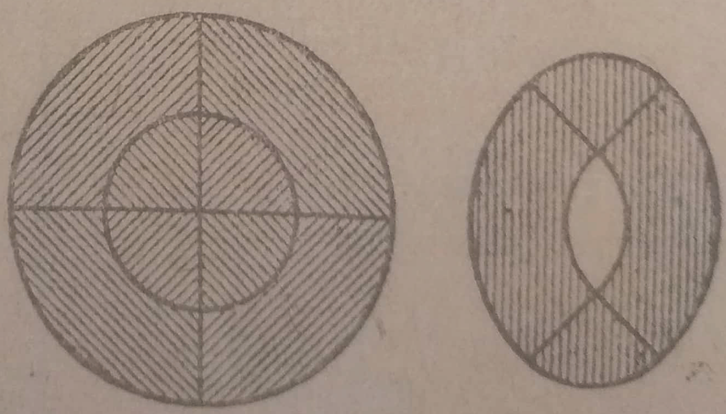
Με τιν πρότι πςαλιδιά κόβετε κε βγάζετε απ'το ςταβρό τα διο ακρινά κοματάκια κε με τι δέφτερι πςαλιδιά κόβετε ςε διο κομάτια το ιπόλιπο κομάτι.

Το δεκςιό ςχίμα δίχνι, πός πρέπι να ενόςυμε τα τέςερα κοματάκια που κόπςαμε για να ςχιματιςτί τετράγονο.

ΝΑ ΓΙΝΙ ΚΙΚΛΟΣ (46)

Ο μαρανκός έκοπςε το κάθε ςανίδι που του φέρανε, ςε τέςερα κομάτια έτςι, όπος δίχνι το δεκςιό ςχίμα. Από τα τέςερα μικρότερα κομάτια έφτιακςε κίκλο, ολόγιρα ςτον οπίο κόλιςε τ' άλα τέςερα κομάτια. Βγίκε ένα θαβμάσιο ςανίδι για ςτρονκιλό τραπέζι.

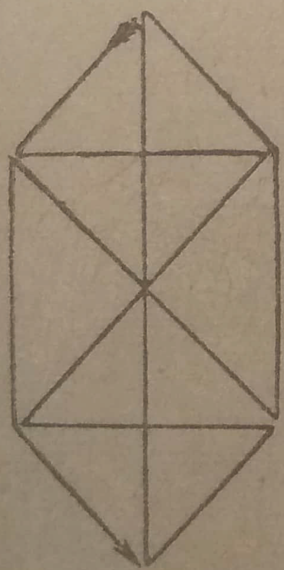
ΤΙ ΓΡΑΦΙ; (47)

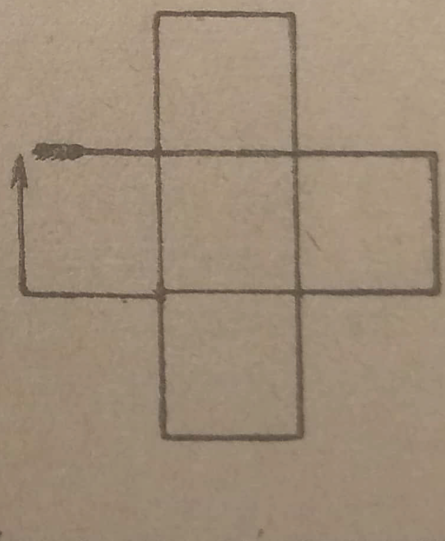

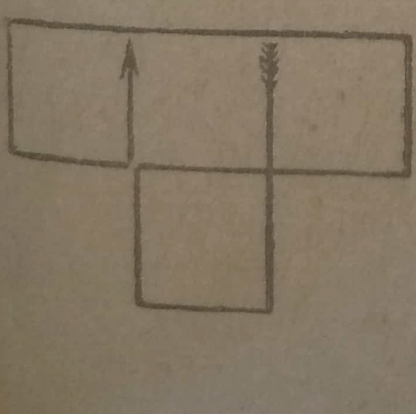
Φέρτε τον κίκλο ςιμά ςτα μάτια-ςας έτςι όπος δίχνι ι ζογραφιά. Θα διαβάςετε καθαρά πρότα τι λέκςι «Κρατικό» κε κατόπι, αν γιρίςετε τον κίκλο, θα δίτε κε τιν άλι λέκςι «εκδοτικό».

Τα γράματα ίνε παρατεντομένα κε ςτενεμένα γι' αφτό απ' εφθίας δίςκολα διαβάζοντε. 'Οταν όμος ι ματιά-ςας γλιςτράι κατά μάκρος τον γραμάτον, το μάκρος-τυς ςιντομέβετε, ενό το πλάτος μένι το ίδιο. Γι'αφτί τιν ετία τα γράματα πέρνυν τι ςινιθιζμένι-τυς μορφὶ κε διαβάζοντε τότε εφκολα.

ΚΑΝΙ ΙΤΕ ΔΕΝ ΚΑΝΙ; (49)

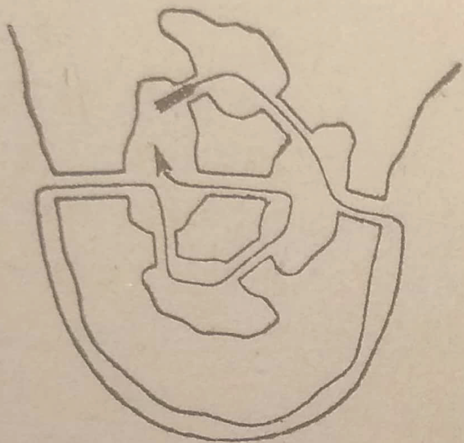

Καλοκιτάκςτε τα ςχίματα αφτά κε θα βρίτε το δρόμο, πάνο ςτον οπιο πρέπι να φέρετε το μολίβι για να μπορέςετε, δίχος να το ςικόςετε απ'το χαρτί, να ςχεδιογραφέςετε τα χριαζόμενα ςχίματα. Για το ςχίμα τυ ςταβρύ ίνε αδιάφορο από

πιό ςιμίο θ'αρχίςετε, γιατί ς'όλα τα ςιμία τις διαςτάβροςίς-τυ ενόνετε άρτιος αριθμός γραμόν (διο ίτε τέςερις). Στα διο άλα ςχίματα πρèπι να ζιτίςυμε να βρύμε τα «περιτά» ςιμία κε ν'αρχίςυμε να τα ςχιματίζυμε απο ένα απ' τα ςιμία αφτά.

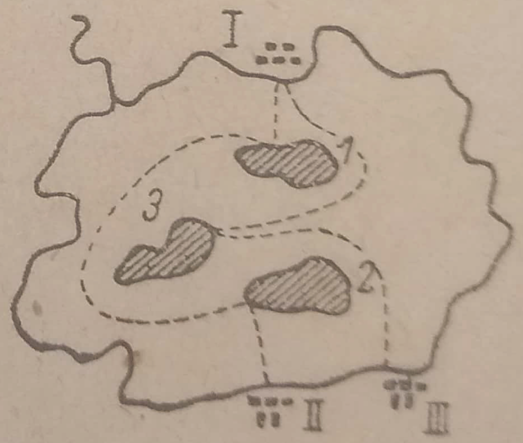
ΤΑΚΣΙΔΙ ΣΤΑ ΝΙΣΙΑ (50)

Το δρομολόγιο το δίχνι ι ζογραφιά. Επιδί ςε κάθε νιςί κε ςτιν παραλία φέρνι ά ρ τ ι ο ς αριθμός γεφιριόν, το ταξίδι μπορί ν' αρχìςι από όπιο μέρος κι' αν ίνε.

ΤΡΙΑ ΝΙΣΙΑ (51)

Ι τρις δρόμι απ' τα πεχράδικα χοριυδάκια ςτα νιςιά ίνε ςιμιoμένι ςτι ζογραφιά με ςτιγματογραμές.

ΠΙΟ ΙΝΕ ΠΛΑΤΙΤΕΡΟ ΚΕ ΠΙΟ ΑΠΣΙΛΟΤΕΡΟ (52)

Με το μάτι φένετε, ότι το αριςτερό ςχίμα ίνε πλατίτερο κε κοντότερο, παρά το δεξιό. Μετρόντας-τα με χαρτί θα πιςτίτε, ότι ςας γελάςανε τα μάτια-ςας: κε τα διο ςχίματα ίνε ìδια κε ςτο ίπςος κε ςτο πλάτος. Ίνε οπτικί απàτι.

ΠΟΛΑ ΠΣΑΡΙΑ ΙΝΕ ΑΡΑΓΕ; (56)

Θα βοιθίςο τον αναγνόςτι να βρι τι λία τυ πςαρά. Ένα μεγαλόπςαρο ίνε κςαπλομένο με το κεφάλι προς τα κάτο πάνο ςτι ράχι τυ πςαρά. Το δέφτερο πίγε κ' έκατςε ανάμεςα ςτο κεφάλι κε τα χέρια-τυ πυ κρατάνε το καλάμι. Το τρίτο κςαπλόθικε κάτο απ' τα πόδια-τυ.

ΦΙΓΥΡΕΣ ΚΕΦΑΛΟΤΣΑΚΙΖΜΑΤΑ (57)

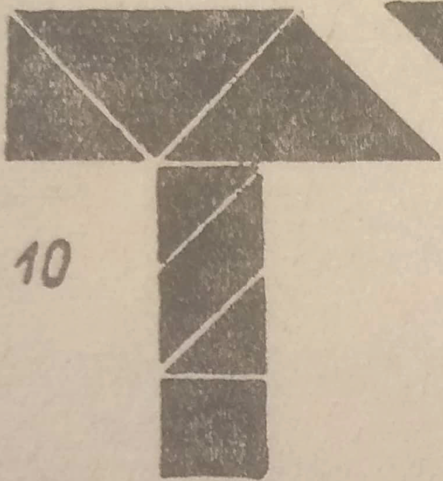
Κιτάκςτε παραπέρα (ςελ. ςελ. 146-149) πός ςινκροτύμε τα ςχίματα πυ μας παραςτένυν ι ςελίδες 95-101.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΦΙΛΑΚΑΣ (58)

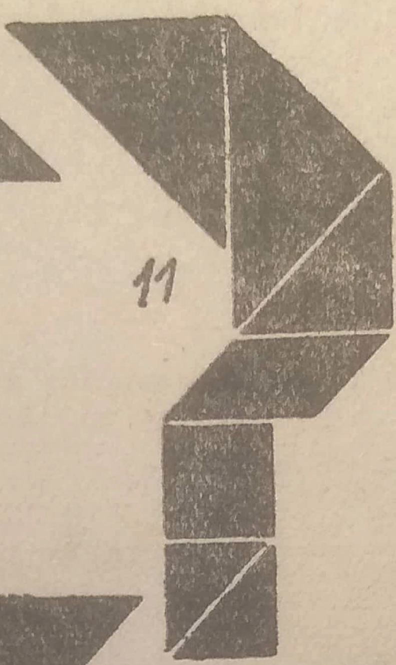
Ο χορικός δεν ίκςερε να λογαριάζι. Ενό ο Στιόπκας λογάριαςε ςοςτά. Κε πραγματικά: για μια όρα ο Στιόπκας έπρεπε να πάρι ένα καρίδι, για τι 2-ι όρα—2, για τιν 3-ι —4, για τιν 4-ι —8, για τιν 5-ι — 16, για τιν 6-ι —32, για τιν 7-ι —64, για τιν 8-ι —128, για τιν 9-ι —256, για τι 10-ι —512.

Για τιν όρα όλα μαζί μας κάνυν λίγο παραπάνο από χίλια καρίδια. Ας εκςακολυθίςυμε όμος το λογαριαζμό: για τιν 11-ι όρα ο Στιόπκας έπρεπε να πάρι 1024 καρίδια, για τι 12-ι —2048, για τιν 13-ι —4096, για τι 14-ι —8192 για τι 15-ι —16384. Ι αριθμί βγένυνε κάμποςο μεγάλι, μα πύ ίνε εδό χίλιες χιράμακςες; Οςτόςο:

για	τι	16-ι όρα	τα αναλογύνε	32 768
«	«	17-ι	«	« 65 536
«	«	18-ι	«	« 131 072
«	«	19-ι	«	« 262 144
«	«	20-ι	«	« 524 288

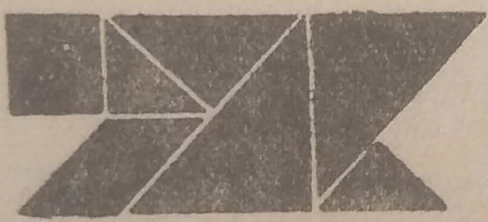
10

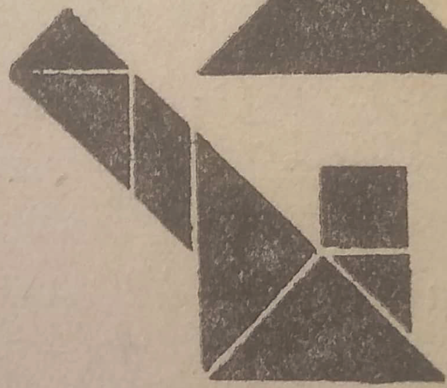
11

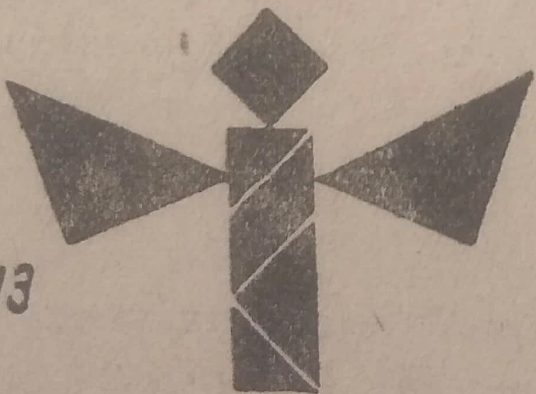
14

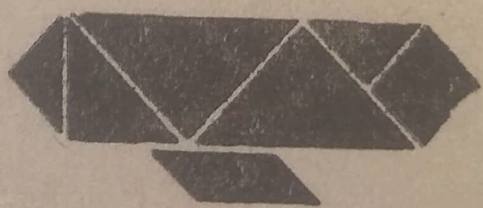
12

17

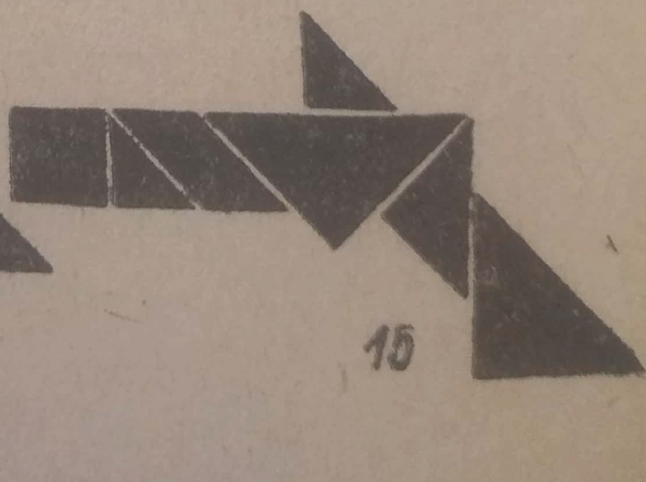
13

16

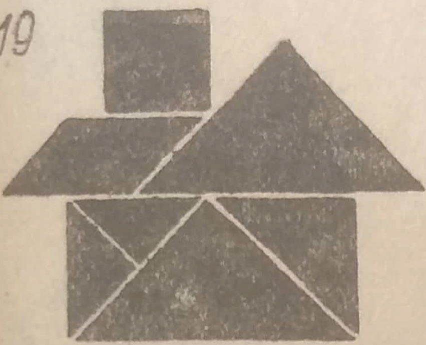

18

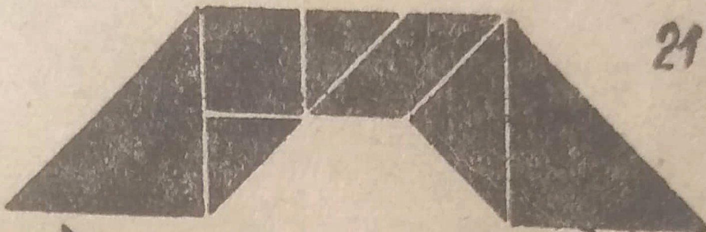

15

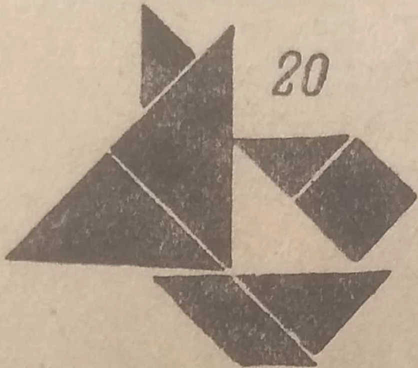
19

21

20

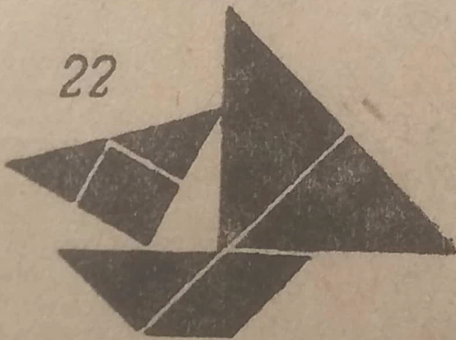
5

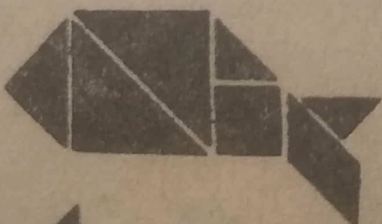
6

22

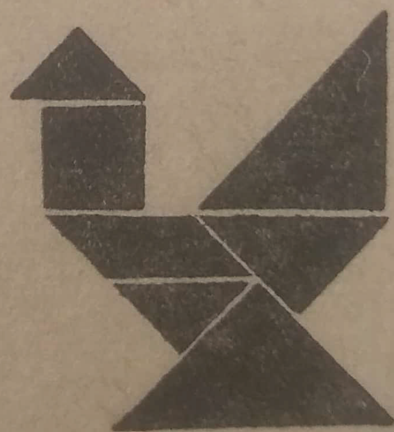
7

9

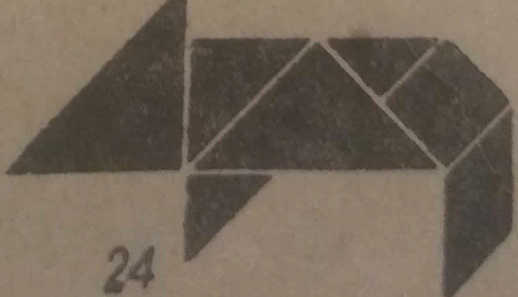
4

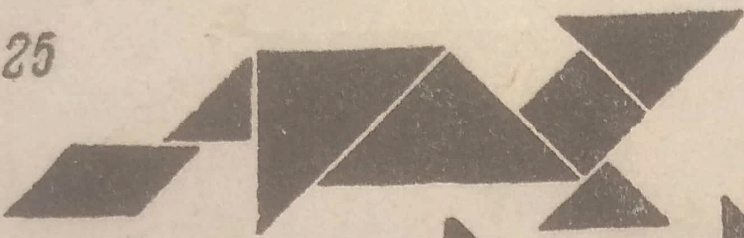
23

24

25

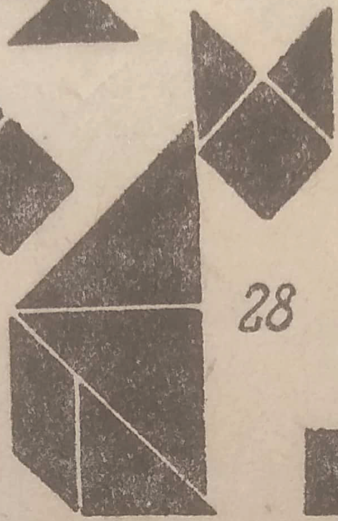
26

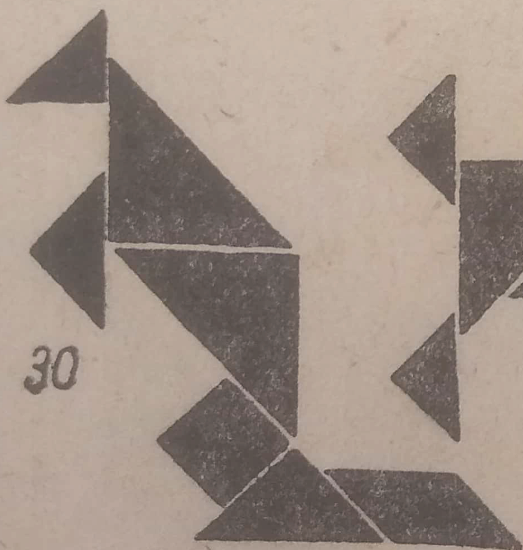
27

28

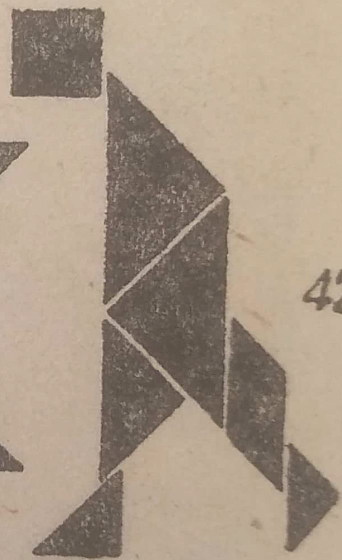
30

29

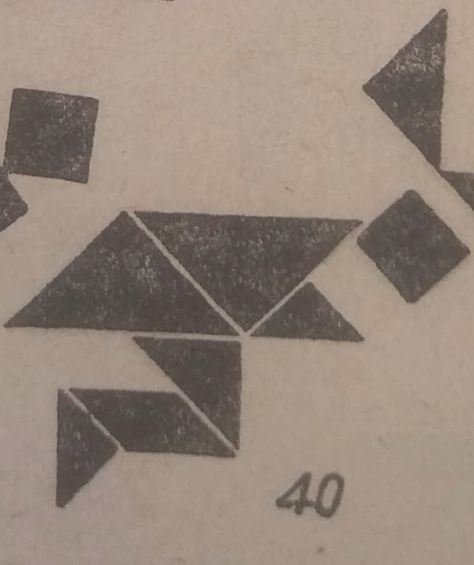
42

39

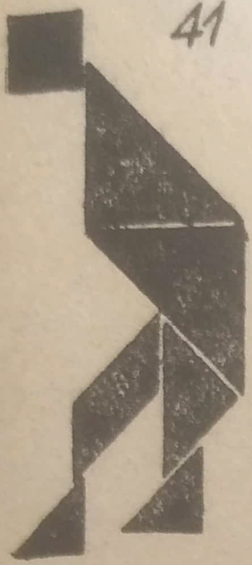

40

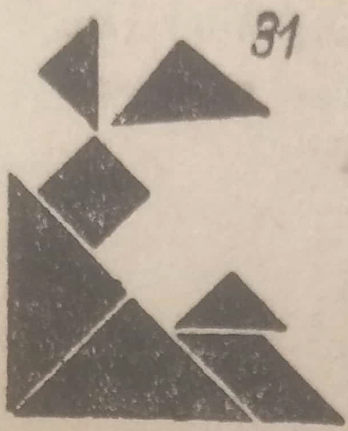

38

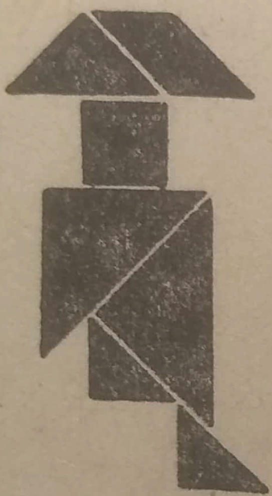
41

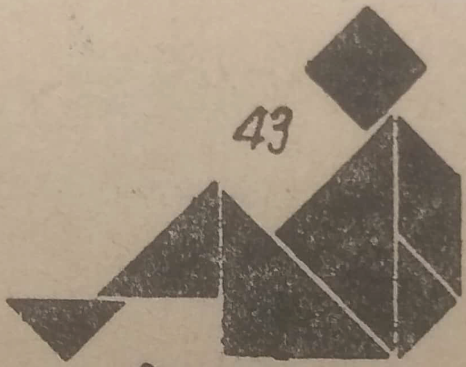
31

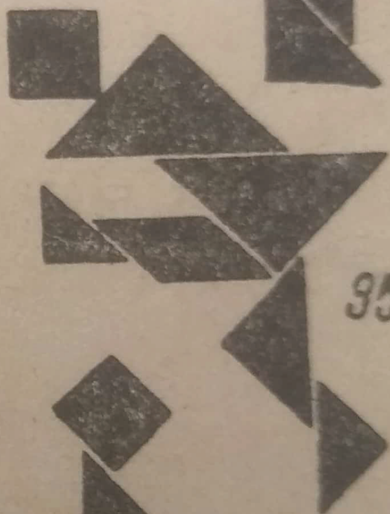
33

32

43

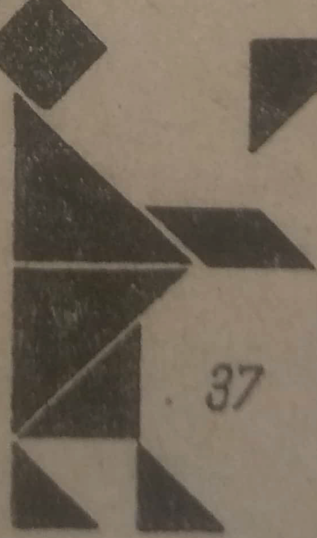
35

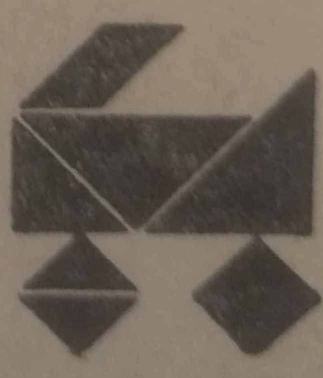
36

34

37

Όλα μαζί κάνουν πια παραπάνο από ένα εκατομίρια χαρίδια!

Το μερόνιχτο όμος δεν τέλιοσε—μένουν ακόμα 4 όρες.

Για τιν 21-ι όρα τυ αναλογύνε 1 048 576

« « 22-α « « 2 097 152

« « 23-ι « « 4 194 304

« « 24-ι « « 8 388 608

Κι' αν προσθέσυμε κε τις 24 όρες μαζί, τότε θα βρύμε 16 777 215—σχεδόν δεκαεφτά εκατομίρια χαρίδια. Αφτό κε θα ίνε ι χίλιες εκίνες χιράμακσες, για τις οπίες έλεγε ο Στιόπκας:

ΠΟΣ ΝΑ ΒΡΥΜΕ 20; (60)

Νά πός πρέπι να γίνι (τα μιδενικά αντικαταστένουν τυς ζβιζμένυς αριθμύς):

011
000
009

Πραγματικά: $11+9=20$.

ΑΠΟ ΕΦΤΑ ΠΣΙΦΙΑ (61)

Το πρόβλιμα έχι όχι μια, αλά τρις διάφορες λίσις Νά-τες:

$123+4-5-67=55$·
$1-2-3-4+56+7=55$·
$12-3+45-6+7=55$·

ΜΕ ΠΕΝΤΕ ΜΟΝΑΔΕΣ (62)

Ο αριθμός 100 γράφετε με πέντε μονάδες πολί απλά:

$111-11=100$

ΜΕ ΠΕΝΤΕ ΠΕΝΤΑΡΕΣ (63)

$$5\times5\times5-(5\times5).$$

Αφτό ίνε ίςο με το 100, γιατί 125—25=100.

ΜΕ ΠΕΝΤΕ ΤΡΙΑΡΕΣ (64)

$$33\times3+\frac{3}{3}=100$$

ΜΕ ΠΕΝΤΕ ΔΙΑΡΕΣ (65)

$$22+2+2+2=28.$$

ΜΕ ΤΕΣΕΡΙΣ ΔΙΑΡΕΣ (66)

$$\frac{222}{2}=111$$

ΜΕ ΤΕΣΕΡΙΣ ΤΡΙΑΡΕΣ (67)

$1=\frac{33}{33}$ (ιπάρχυν κι' άλι τρόπι).

$$2=\frac{3}{3}+\frac{3}{3}.$$

$$3=\frac{3+3+3}{3}.$$

$$4=\frac{3\times3+3}{3}$$

$$6=(3+3)\times\frac{3}{3}$$

Φέραμε εδό μονάχα από ένα παράδιγμα λίςις, μπορί όμος να βρι κανένας κι'άλα. π.χ. τον αριθμό 8 μπορύμε

να τον ςχιματίςυμε όχι μονάχα έτςι, όπος δίχςαμε εδό, μα κι' αλιότικα:

$$8=\frac{33}{3}-3.$$

ΜΕ ΤΕΣΕΡΙΣ ΤΕΣΑΡΕΣ. (68)

$$1=\frac{44}{44}, \text{ ίτε } \frac{4+4}{4+4}, \text{ ίτε } \frac{4\times 4}{4\times 4} \text{ κ.τ.λ.}$$

$$2=\frac{4}{4}+\frac{4}{4}, \text{ ίτε } \frac{4\times 4}{4+4}.$$

$$3=\frac{4+4+4}{4}, \text{ ίτε } \frac{4\times 4-4}{4}.$$

$$4=4+4\times(4-4).$$

$$5=\frac{4\times 4+4}{4}.$$

$$6=\frac{4+4}{4}+4.$$

$$7=4+4-\frac{4}{4}, \text{ ίτε } \frac{44}{4}-4.$$

$$8=4+4+4-4, \text{ ίτε } 4\times 4-4-4.$$

$$9=4+4+\frac{4}{4}.$$

$$10=\frac{44-4}{4}.$$

ΠΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ; (69)

'Ενας μονάχα τέτιος χρόνος θα ίνε στον XX εόνα: το 1961.

ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΙ (70)

Τα μόνα πςιφία, πυ δεν παραμορφόνυντε στον καθρέφτι ίνε το 1, το 0 κε το 8. 'Οςτε ο χρόνος πυ ζιτύμε, μπορί να περιέχι μονάχα τέτια πςιφία. Εχτός απ' αφτό κςέρυμε, ότι ο χρόνος αφτός ίνε ένας απ' τυς χρόνυς τυ XIX εόνα, ότι ςινεπύμενα τα πρότα διο πςιφία-τυ ίνε 18.

Τόρα ίνε έφκολο να καταλάβυμε, πιός ίνε ο χρόνος αφτός: 1818. Στον καθρέφτι ο χρόνος 1818 θα μετατραπί ςε 8181: αφτός ο αριθμός ίνε ακριβός $4^1/_2$ φορές μεγαλίτερος απ'τον 1818:

$$1818 \times 4^1/_2 = 8181.$$

'Αλι λίςι το πρόβλιμα αφτό δεν έχι.

ΠΙΙ ΑΡΙΘΜΙ; (71)

Ι απάντιςι ίνε απλί: το 1 κε το 7. 'Αλι τέτιι αριθμί δεν ιπάρχυν.

ΠΡΟΣΘΕΤΥΜΕ ΚΕ ΠΟΛΑΠΛΑΣΙΑΖΥΜΕ (72)

Τέτιι αριθμί ιπάρχυν όςι θέλετε:

$$3 \times 1 = 3, \quad 3 + 1 = 4$$
$$10 \times 1 = 10, \quad 10 + 1 = 11,$$

κε γενικά κάθε ζεβγάρι ακέρει αριθμί, απ' τυς οπίυς ο ένας ίνε ι μονάδα.

Αφτό ςιμβένι, γιατί όταν προςθέτυμε τι μονάδα, ο αριθμός μεγαλόνι, ενό όταν πολαπλαςιάζυμε με τι μονάδα ο αριθμός δεν αλάζι.

ΒΡΙΣΚΥΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ (73)

Ι αριθμί 2 κε 2. 'Αλυς ακέρευς αριθμύς με τις ιδιότιτες αφτές δεν έχυμε.

ΤΡΙΣ ΑΡΙΘΜΙ (74)

Το 1, 2 κε 3 όταν τα πολαπλασιάζυμε ίτε τα προςθέτυμε μας δίνυν τυς ίδιυς αριθμύς:

$1+2+3=6$· $1\times2\times3=6$.

ΠΟΛΑΠΛΑΣΙΑΖΜΟΣ ΚΕ ΔΙΕΡΕΣΙ (75)

Τέτιι αριθμί ιπάρχυν παρά πολί. Π.χ.:

$2:1=2$ $2\times1=2$·
$7:1=7$· $7\times1=7$
$43:1=43$· $43\times1=43$.

ΔΕΚΑ ΦΟΡΕΣ ΠΕΡΙΣΟΤΕΡΟ (76)

Νά τέςερα ζευγάρια ακόμα από τέτιυς αριθμύς 11 κε 110· 14 κε 35· 15 κε 30· 20 κε 20. Κε πραγματικά:

$11\times110=1210$· $15\times30=450$
$11+110=121$· $15+30=45$
$14\times35=490$· $20\times20=400$
$14+35=49$· $20+20=40$

'Αλες λίςις το πρόβλιμα δεν έχι. 'Ινε αρκετά κυραστικό να γιρέβι κανένας λίςις στα κυτυρύ. Ι εκμάθιςι τον στιχίον τις άλγεβρας διεφκολίνι ςιμαντικά τι δυλιά αφτί κε δίνι τι δινατότιτα όχι μονάχα να βρι κανένας όλες τις λίςις, μα κε να βεβεοθί, ότι παραπάνο από πέντε λίςις το πρόβλιμα αφτό δεν έχι.

ΜΕ ΠΙΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΠΟΛΑΠΛΑΣΙΑΖΕ; (77)

Σκεφτόμαςτε έτςι. Το πςιφίο 6 το ίβραμε απ' τιν πρόςθεςι μιας κολόνας από δυο πςιφία, απ' τα οπία το κάτο πςιφίο θα ίνε ίτε 0 ίτε 5. Αλά αν το κάτο ίνε 0, τότε το απάνο θα ίνε 6. Μπορί όμος το απάνο πςιφίο να ίνε 6; Δοκιμάζυμε: βγένι, ότι οπιοδίποτε κι' αν ίνε το δέφτερο πςιφίο τυ πολαπλαςιαςτί, με κανένα τρόπο δε βρίςκυμε 6 ςτιν προτελεφτέα θέςι τυ πρότυ μερικύ γινόμενυ. 'Οςτε το κάτο πςιφίο τις προτελεφτέας κολόνας πρέπι να ίνε 5· τότε πάνο απ'αφτό ίνε το 1.

Τόρα ίνε έφκολο να κςαναβρύμε ένα μέρος απ'τα πςιφία, πυ έζβιςε ο μαθιτίς:

```
   235
    ..
  ----
  ..1.
 ...5
 -----
 ..56.
```

Το τελεφτέο πςιφίο τυ πολαπλαςιαςτί πρέπι να ίνε μεγαλιτερο απ' το 4, αλιότικα το πρότο μερικό γινόμενο δε θ' αποτελίτε από τέςερα πςιφία. Δεν μπορί να ίνε το πςιφίο 5 (δε βρίςκυμε 1 ςτιν προτελεφτέα θέςι). Δοκιμάζυμε το 6—τεριάζι. 'Εχυμε:

```
   235
    .6
  ----
  1410
 ...5
 -----
 ..560
```

Σκεφτόμενι παρακάτο με τον ίδιο τρόπο, βρίςκυμε, ότι ο πολαπλαςιαςτίς ίνε 96.

ΑΔΕΡΦΕΣ ΚΙ' ΑΔΕΡΦΙ (78)

'Ολι ίνε εφτά: τέςερις αδερφὲς κε τρις αδερφί. Κάθε αδερφός έχι τρις αδερφύς κε τρις αδερφές· κάθε αδερφὶ έχι τέτερις αδερφύς κε διο αδερφές.

ΠΟΣΑ ΙΝΕ ΤΑ ΠΕΔΙΑ; (79)

'Ολα τα πεδιά ίνε εφτά: εφτά γιι κε μια κόρι. (Σινίθος όμος απαντύν—12 πεδιά, μα τότε κάθε γιος θα ίχε έκσι αδερφὲς κι όχι μια).

ΠΡΟΓΕΒΜΑ (80).

Ι ιπόθεςι εκςιγιέτε απλύςτατα. Κάτςανε ςτο τραπέζι όχι τέςερις, μα μονάχα τρις: παπύς, γιος κ' ενκόνι. Ο παπύς κι' ο γιος ίνε πατέρες, κι' ο γιος κε το ενκόνι—γιι.

ΠΟΣΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ΙΝΕ; (81)

Δεν ίνε δίςκολο να λογοριαςτύνε τα χρόνια τυ καθενός. Φένετε καθαρά, ότι ο γιος ίνε 7 φορὲς μεγαλίτερος απ' το ενκόνι, κι' ο παπύς 12 φορές. Αν το ενκόνι ίτανε 1 χρονύ, ο γιος θάταν 7 χρονόν, ο παπύς—12 χρονόν, κι' όλι μαζὶ 20 χρονόν. Αφτό ίνε 5 ακριβός φορές λιγότερο, παρ' όςον ίτανε. 'Οςτε ςτιν πραγματικότιτα το ενκόνι ίνε 5 χρονόν, ο γιος 35 κι' ο παπύς 60.

Ας κιτάκςυμε: $5+35+60=100$.

Ι ΣΚΑΦΤΙΑΔΕΣ (82)

'Ινε έφκολο να πιαςτί κανένας ςτιν παγίδα τυ προβλίματος αφτύ: μπορύνε να ςκεφτύνε, ότι αφύ 5 ςκαφτιάδες ςε 5 όρες ςκάβυνε 5 μέτρα χαντάκι, για το ςκάψιμο 100 μέτρον ςε διάςτιμα 100 ορόν θα χριαςτύνε 100 ςκαφτιάδες.

Ι σκὲπσι όμος αφτί δεν ίνε καθόλυ σοστί: θα χριαστύν μονάχα αφτί ι 5 σκαφτιάδες, όχι παραπάνο.

Κε σοστά: 5 σκαφτιάδες σε 5 όρες σκάβυν 5 μέτρα· όστε 5 σκαφτιάδες σε 1 όρα θα σκάβυνε ένα μέτρο κε σε 100 όρες—100 μέτρα.

ΠΟΣΕΣ ΠΑΡΤΙΔΕΣ; (83)

Σινίθος απαντύνε, ότι καθένας έπεκσε από μια φορά κε δε σκέφτυντε, ότι τρις (κε γενικά περιτός αριθμός) πέχτες με κανενα τρόπο δε μπορύνε να πέκσυνε ο καθένας μόνο από μια φορά: μα με πιόνα τότε έπεξε ο τρίτος; Σε κάθε παρτίδα το δίχος άλο πέρνυν μέρος διο πέχτες. Αν έπεξε ο Α, ο Β κε ο Γ κε πέκσανε τρις παρτίδες, αφτό σιμὲνι, ότι πέκσανε

ο Α με τον Β,
ο Α με τον Γ,
ο Β με τον Γ.

'Ινε έφκολο να δύμε, ότι καθένας έπεκσε όχι από μια φορά, μα από διο:

ο Α έπεκσε με τον Β κε με τον Γ
ο Β ,, ,, Α κε με τον Γ
ο Γ ,, ,, Α κε με τον Β

'Ετσι λιπόν, ι σοστί απάντισι ίνε: καθένας από τυς τρις έπεκσε από διο φορὲς, αν κε πέκσανε το όλο τρις παρτίδες.

ΠΙΟΣ ΙΝΕ ΜΕΓΑΛΙΤΕΡΟΣ; (84)

'Υτε ο ένας, ύτε ο άλος: ίνε δίδιμι κε καθένας-τυς ίνε τόρα 6 χρονόν.

Τιν ιλικία τι βρίσκυμε μ' απλὸ λογαριασμό: μετά διο χρόνια τ' αγόρι θα ίνε κατά 4 χρόνια μεγαλίτερο, παρά διο χρόνια πριν κε σινάμα διο φορὲς μεγαλίτερο· όστε 4 χρονόν

ίνε ι ιλικία-τυ διο χρόνια πριν κε, ςινεπύμενα, τόρα ίνε $4+2=6$ χρονόν.

Την ίδια ιλικία έχι κε το κορίτςι.

Ο ΣΑΛΙΑΝΚΟΣ (85)

Μετά 10 μερόνιχτα κε μια μέρα. Τα πρότα δέκα μερόνιχτα ο ςάλιανκος θ' ανεβί 10 μέτρα, από 1 μέτρο το μερόνιχτο· στο διάςτιμα όμος τις άλις μέρας θ' ανεβί άλα 5 μέτρα, διλ. θα φτάςι στιν κορφί τυ δέντρυ. (Σινίθος δεν απαντύνε ςοςτά: «Μετά δεκαπέντε μερόνιχτα»).

Ι ΠΡΙΟΝΙΣΤΕΣ (86)

Σιχνά απαντύν: ςε $1^1/_2 \times 5$, θιλ. ςε $7^1/_2$ λεφτά. Κςεχνύνε όμος, ότι το τελεφτέο πριόνιζμα θα δόςι διο κομάτια, από ένα μέτρο το καθένα. 'Οςτε το δοκάρι τον 5 μέτρον θα πριονιςτί όχι 5, μα 4 φορές· γι' αφτί τι δυλιά θα χριαςτύν το όλο $1^1/_2 \times 4 = 6$ λεφτά.

ΣΤΙΝ ΠΟΛΙ (87)

Ο κολχόζνικος δεν κέρδιςε τίποτα, μα έχαςε. Στο δέφτερο μιςό τυ δρόμυ κςόδεπςε τόςο κερό, όςος θα τυ χριαζότανε για να πάι στιν πόλι πεζός. 'Οςτε δεν μπορί να κερδίςι κερό, πρέπι να χάςι.

Εχαςε το $^1/_5$ τυ χρονικύ εκίνυ διαςτίματος, πυ χριαζότανε για να περάςι πεζός το μιςό δρόμο.

ΣΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ (88)

Ι λίςι τυ προβλίματος αφτύ βρίςκετε με τυς πιο κάτο λογαριαζμύς:

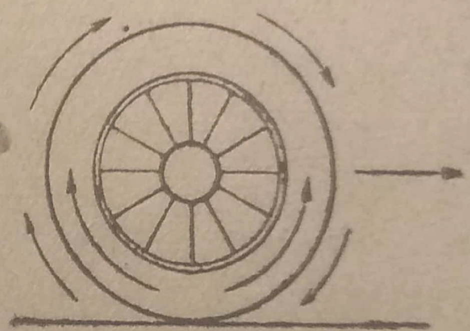
24 χλμ. ανίφορος κε 8 χλμ. κατίφορος—4 όρ 30 λ.
8 χλμ. ανίφορος κε 24 χλμ. κατίφορος—2 όρ. 50 λ.
Πολαπλαςιάζοντας τί δέφτερι ςιρά με το 3, έχυμε:

24 χλμ. ανίφορο κε 8 χλμ. κατίφορο — 4 ώρ. 30 λ.
24 χλμ. ανίφορο κε 72 χλμ. κατίφορο — 8 ώρ. 30 λ.

Απ' αφτό καταλαβένυμε, ότι 72 δίχος 8, διλ. 64 χιλιόμετρα κατίφορο, ο ποδιλατιςτίς τον περνάι ςε 8 ώρ. 30 λ. δίχος 4 ώρ. 30 λ., διλ. ςε 4 όρες. 'Οςτε, ςε μια όρα έκανε ςτον κατίφορο 64 : 4 = 16 χιλιόμετρα.

Με παρόμιο τρόπο βρίςκυμε, ότι ςτον ανίφορο έκανε 6 χιλιόμετρα τιν όρα. Μπορί κανένας να, πιςτί έφκολα με δοκιμί, ότι ίνε ςοςτές ι απαντίςις.

ΤΡΟΧΟΣ ΑΦΤΟΚΙΝΙΤΥ (89)

Ο αέρας μέςα ςτο λαςτιχένιο περιτρόχιο κινίτε ταφτόχρονα ςε διο κατεφθίνςις. Απ'το μέρος εκίνο, όπυ το λαςτιχένιο περιτρόχιο πιέζετε κάτο απ'το βάρος τυ φορτίυ, ο αέρας ςπρόχνετε κε προς τα εμπρός — ςτο μέρος τυ περιτρόχιυ, πυ δεν πιέςτικε ακόμα κε προς τα πίςο — ςτο μέρος, πυ τι ςτιγμί αφτί ελεφτερόθικε απ'τιν πίεςι.

ΤΑ ΚΟΡΑΚΙΑ ΚΕ ΤΑ ΚΛΑΔΑΚΙΑ (90)

Το παλιό αφτό ροςικό λαικό πρόβλιμα λίνετε έτςι. Ας ροτίςυμε τον εαφτόμας: κατά πόςο τι δέφτερι φορά για τι ςιμπλίροςι τον θέςεον πάνο ςτα κλαδάκια έπρεπε να ίχαμε περιςότερα κοράκια, παρά τιν πρότι; Μπορί έφκολα κανένας να το καταλάβι: ςτιν πρότι περίπτοςι δεν έφτανε θέςι για ένα κοράκι, ενό ςτι δέφτερι καθόντανε όλα τα κοράκια κε δε φτάνανε διο ακόμα όςτε για να πιαςτύνε όλα τα κλαδιά, έπρεπε τι δέφτερι φορά τα κοράκια να ίταν κατά 1+2, διλ. κατά 3 περιςότερα, παρά τιν πρότι. Κε κάθετε ςε κάθε

κλαδί κατά ένα πυλί περισὸτερο. 'Ινε φανερό, ότι όλα τα κλαδιά ίτανε τρία. Βάζοντας να κάτσι σε κάθε κλαδί από ένα κοράκι κε προσθέτοντας άλο ένα—βρίσκυμε πόσα ίνε τα πυλιά 4.

Κ' έτσι έχυμε τιν απάντισι: τέσερα κορὰκια, τρία κλαδάκια.

Ι ΔΙΟ ΜΑΘΙΤΕΣ (91)

Το ότι ι μετάδοσι ενός μὶλυ εκσισόνι τον αριθμό-τυς κε στυς διο μαθιτές, μας δίνι να καταλάβυμε, ότι ο ένας-τυς έχι διο μιλα παραπάνο απ'τον άλο. Αν αφερέσυμε απ'το μικρότερο αριθμό ένα μίλο κε το προσθέσυμε στο μεγαλὶτερο αριθμό, τότε ι διαφορά θα περισέπσι ακόμα κατά 2 κε θα γίνι ίσι με 4. Κσέρυμε, ότι τότε ο μεγαλίτερος θα ίνε ίσος με το διπλάσιο μικρότερο. 'Οστε ο μικρότερος αριθμός θα ίνε τότε 4, κι' ο μεγαλίτερος—8.

Προτύ να δόσι το μίλο, ο ένας μαθιτίς ίχε 8—1=7 μίλα κι' ο άλος 4+1=5 μίλα.

Ας εκσετάσυμε, εκσισόνυντε άραγε ι αριθμί, αν απ' το μεγαλίτερο αφερέσυμε ένα μίλο κε το προσθέσυμε στο μικρότερο:

$$7-1=6. \qquad 5+1=6.$$

'Ετσι λιπὸν, ο ένας μαθιτίς ίχε 7 μίλα κι' ο άλος—5

Ι ΤΙΜΙ ΤΙΣ ΚΟΠΤΣΑΣ (92)

Θα ιποθὲσαμε ίσος, ότι ι κόπτσα ακσίζι 8 καπίκια. Αν ίνε έτσι, τότε γελαστίκατε. Τότε ι ζόνι θα ίταν ακριβότερι απ'τιν κόπτσα όχι κατά 60, μα το όλο κατά 52 καπίκια.

Ι σοστί απάντισι ίνε: ι ακσία τις κόπτσας ίνε 4 καπὶκια.

Τότε ι ζόνι ακσίζι 68—4=64 καπίκια, διλ. κατά 60 καπίκια ακριβότερα απ'τιν κόπτσα.

ΠΟΣΑ ΠΟΤΙΡΙΑ; (93)

Σινκρίνοντας το πρότο κε το τρίτο ράφι, παρατιρύμε, ότι το ένα απ' τ' άλο διαφέρυν στο εξσίς: στο τρίτο ράφι ιπὰρχι ένα περίσιο σκέβος μεσέυ μεγέθυς, δεν ιπάρχυν όμος τρία μικρά σκέβι. Κ' επιδί ι ολικί χοριτικὸτιτα τον σκεβόν κάθε ραφιύ ίνε ι ίδια, γι'αφτό ίνε ολοφάνερο, ότι ι χοριτικότιτα τυ ενός μεσέυ σκέβυς ίνε ίσι με τι χοριτικὸτιτα τον τριόν μικρόν. 'Ετσι λιπόν, το μεσέο σκέβος χοράι 3 ποτὶρια. Τόρα μένι να εξσακριβόσυμε τι χοριτικότιτα τυ μεγάλυ σκέβυς. Αντικαταστένοντας στο πρότο ράφι τα μεσέα σκέβι με ανάλογο αριθμό ποτιριόν βρίσκυμε ένα μεγάλο σκέβος κε 12 ποτίρια.

Σινκρίνοντάς-το με το δέφτερο ράφι, καταλαβένυμε, ότι ένα μεγάλο σκέβος χοράι 12 ποτίρια.

ΒΑΡΕΛΙΑ ΜΕ ΜΕΛΙ (94)

Το πρόβλιμα λίνετε αρκετά έφκολα, αν κάνυμε τι σκέψι, ότι στα 21 βαρέλια πυ αγοράσανε, ὶτανε $7+3^1/_2$, διλ. $10^1/_2$ βαρέλια μέλι.

'Οστε ι κάθε κοοπερατίβα πρέπι να πάρι $3^1/_2$ βαρέλια μέλι κε 7 βαρέλια τάρα.

Ιπὰρχυνε διο τρόπι για το μίραζμα. Με τον ὲνα τρόπο ι κοοπερατίβες πέρνυν:

I 1-ι κοοπερατίβα { 3 γεμάτα το όλο
1 μισό $3^1/_2$ βαρέλια μέλι.
3 άδια }

I 2-ι κοοπερατίβα (2 γεμὰτα το ὸλο
3 μισά $3^1/_2$ βαρελια μέλι.
2 άδια)

Ι 3-ι κοοπερατίβα $\begin{cases} 2 \text{ γεμάτα} \\ 3 \text{ μιςά} \\ 2 \text{ άδια} \end{cases}$ Το όλο $3^1/_2$ βαρέλια μελι.

Με τον άλο τρόπο ι κοοπερατίβες πέρνυν.

Ι 1-ι κοοπερατίβα $\begin{cases} 3 \text{ γεμάτα} \\ 1 \text{ μιςό} \\ 3 \text{ άδια} \end{cases}$ Το όλο $3^1/_2$ βαρέλια μέλι.

Ι 2-ι κοοπερατίβα $\begin{cases} 3 \text{ γεμάτα} \\ 1 \text{ μιςό} \\ 3 \text{ άδια} \end{cases}$ Το όλο $3^1/_2$ βαρέλια μέλι.

Ι 3-ι κοοπερατίβα $\begin{cases} 1 \text{ γεμάτο} \\ 5 \text{ μιςά} \\ 1 \text{ άδιο} \end{cases}$ Το όλο $3^1/_2$ βαρέλια μέλι.

ΤΑ ΓΑΤΑΚΙΑ ΤΥ ΜΙΧΑΛΙ (95)

Δεν ίνε δίςκολο να καταλάβυμε, ότι τα $\frac{3}{4}$ τις γατίτςας ίνε το $\frac{1}{4}$ απ' όλες τις γατίτςες.

'Οςτε όλες ι γατίτςες ίτανε τέςερις φορές παραπάνο απ' τα $\frac{3}{4}$, διλ. τρις. Πραγματικά $\frac{3}{4}$ απ'τα τρία μας κάνυν $2\frac{1}{4}$ κε μένυν $\frac{3}{4}$ τις γατίτςας

ΤΕΤΡΑΓΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ (96)

'Ιτανε αδίνατο να πιςτί ο Αλέκος τιν ίδια μέρα. Κι'αν ακόμα μετρύςε αδιάκοπα ολάκερο μερόνιχτο κε τότε -ακόμα ς' ένα μερόνιχτο μέσα θα μετρύςε μονάχα 86400 τετραγονάκια. Ι 24 όρες περιέχυν το όλο 86400 δεφτερόλε-

φτα. Έπρεπε να μετράι αδιάκοπα σχεδόν δόδεκα μέρες κι' από οχτό όρες το μερόνιχτο—ολάκερο μίνα για να μετρίσι ος το εκατομίριο.

ΠΡΟΒΛΙΜΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΡΙΧΕΣ (97).

Ανάμεσα στυς μαθιτές σίγυρα ιπάρχυν κε όχι διο, αλά ολάκερες δεκάδες πεδιά με ίδιο ποσό τρίχες. Βγένι έτσι, γιατί ο αριθμός όλον τον μαθιτόν ίνε μεγαλίτερος απ' το ποσό τον τριχὸν στο κεφάλι τυ καθενός. Μαθιτές με διαφορετικό αριθμό τρίχες μπορύνε να βρεθύνε όχι παραπὰνο από 200.000.

ΠΟΣ ΝΑ ΜΙΡΑΣΤΥΝ ΤΑ ΜΙΛΑ; (98).

Τα μιλα μιραστίκανε με τον ακόλυθο τρὸπο. Τρία μίλα κοπίκανε διο στι μέσι· έγιναν έξι μισά κομάτια, πυ τα μιράσανε στα πεδιά. Τα άλα διο μιλα κοπίκανε σε τρία ίσα κομάτια· έγιναν 6 τρίτα μερίδια, πυ πάλι τα μιράσανε στα πεδιά. Όστε κάθε πεδι πίρε από ένα μισό κομάτι κε ένα τρίτο τυ μιλυ, διλ. όλα τα πεδιά πίραν εξίσυ.

Καθός βλέπετε, ύτε ένα μίλο δεν κόπικε να γίνι παραπάνο από τρία ίσα κομάτια.

ΤΑ ΓΡΑΜΑΤΟΣΙΜΑ (99).

Το πρόβλιμα αφτό έχι μονάχα μια λίσι.

Ο πολίτις αγόρασε:

γραματόσιμα	τον	50	καπικιόν	1	κομ.
«	«	10	καπικιόν	39	«
«	«	1	καπικιύ	60	«

Πραγματικά:

όλα τα γραματόσιμα ίτανε 1+39+60=100 κομ.

Κε αξίζυνε:

50+390+60=500 καπίκια.

ΠΟΣΕΣ ΜΟΝΕΔΕΣ; (100)

Το πρόβλιμα αφτό έχι τέσερις τρόπυς λίσις. Ορίστε:

	I τρόπος	II τρόπος	III τρόπος	IV τρόπος
Ρύβλια	1	2	3	4
Δεκακάπικα	36	25	14	3
Μονοκάπικα	5	15	25	35
	42	42	42	42

ΠΟΣΟ ΚΟΣΤΙΖΥΝ ΤΑ ΛΕΜΟΝΙΑ; (101)

Κζέρυμε, ότι 36 λεμόνια κοςτίζυν τόςα ρύβλια, όςα λεμόνια δίνυν για 16 ρύβλια. Τα 36 όμως κομάτια κοςτίζυν:

$$32 \times (\text{τιμί τυ λεμονιύ}).$$

Για 16 ρὺβλια όμος δίνυν λεμόνια:

$$\frac{16}{\text{τιμὶ λεμονιύ}}$$

'Οςτε:

$$36 \times (\text{τιμί λεμονιύ}) = \frac{16}{\text{τιμί λεμονιύ}}$$

Αν το δεκςιό μέρος δεν το διερύςαμε με τιν τιμί τυ λεμονιύ, τότε ςτ' αριςτερό μέρος θα βρίςκαμε περιςότερες (τιμί τυ λεμονιύ) φορές, διλ 16:

$$36 \times (\text{τιμί λεμονιύ}) \times (\text{τιμί λεμονιύ}) = 16$$

Αν το αριςτερό μέρος δεν το πολαπλαςιάζυμε με το 36, τότε ςτο δεκςιό μέρος θα βρίςκαμε 36 φορὲς λιγότερο:

$$(\text{τιμί λεμονιύ}) \times (\text{τιμί λεμονιύ}) = \frac{16}{36}.$$

'Ινε φανερό, ότι ι τιμί τυ λεμονιύ $= \frac{4}{6} = \frac{2}{3}$ τυ ρυβ-

λιύ, κε ι αχςία τις ντυζίνας 'τον λεμονιόν $= \frac{2}{3} \times 12 = 8$ ρύβλια.

ΤΟ ΣΚΥΛΙΚΙ ΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ (102)

Σινίθος απαντύνε, ότι το ςκυλίκι κατατρίπιςε 800+800 ςελιδες κι' ακόμα κε τα διο καπάκια τυ βιβλίυ. Μα δεν ίνε έτςι. Βάλτε πλάι-πλάι διο βιβλία: το ένα προς τ' αριςτερά, το άλο προς τα δεκςιά, όπος δίχνι ι ζογραφιά ςτι ςελ. 118. Κε τότε κιτάκςτε, πόςες ςελίδες ιπάρχυν ανάμεςα ςτιν πρότι ςελίδα τυ πρότυ βιβλίυ κε τιν τελεφτέα ςελίδα τυ δέφτερυ βιβλίυ. Θα πιςτίτε τότε, ότι ανάμεςά-τυς δεν ιπάρχι τίποτα άλο, εχτός απ' τα διο καπάκια-τυς.

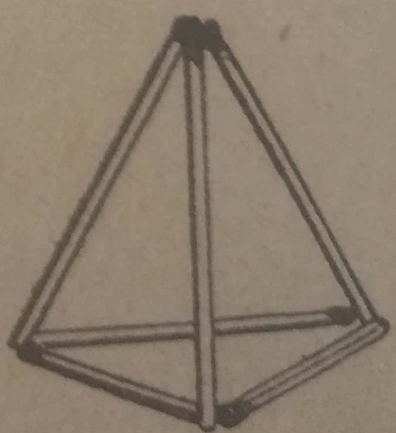
'Οςτε το ςκυλίκι χάλαςε μονάχα τα καπάκια τον βιβλίον, δίχος να πιράκςι τα φίλα-τυς.

ΜΙΑ ΒΑΡΚΑ ΓΙΑ ΤΥΣ ΤΡΙΣ (103)

Τα λυκέτα πρέπι νάνε περαζμένα το ένα μέςα απ' τ'άλο, όπος δίχνι ι ζογραφιά. Ενοίτε, ότι τέτια αλιςίδα από τρία λυκέτα κάθε νικοκίρις μπορί να τιν ανίκςι κε να τιν κςανακλιδόςι με το κλιδί-τυ.

ΜΕ ΕΚΣΙ ΣΠΙΡΤΑ (104)

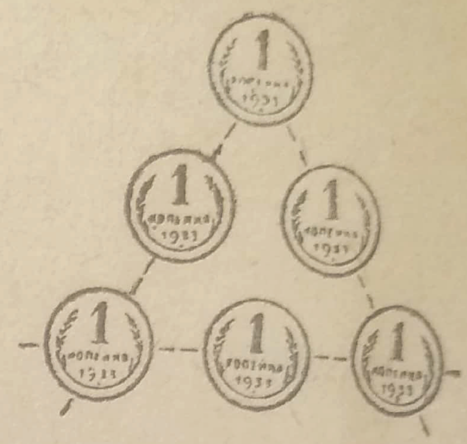

'Ιςος να δικιμάςετε να ςχιματίςετε επίπεδι φιγύρα από έκςι ςπίρτα κε, φιςικά, δεν τα καταφέρατε, γιατί το πρόβλιμα δε λίνετε έτςι. Μα κανένας δε ςας εμποδίζι να ςχιματίςετε τα τρίγονα ςτο κενό. Κε τότε το πρόβλιμα λίνετε απλύςτατα: φτάνι μονάχα να φτιάκςετε απ' τα έκςι ςπίρτα

μια μικρί πιραμίδα. Τότε έχετε τέσερα ισόπλεβρα τρίγονα από έκσι σπίρτα.

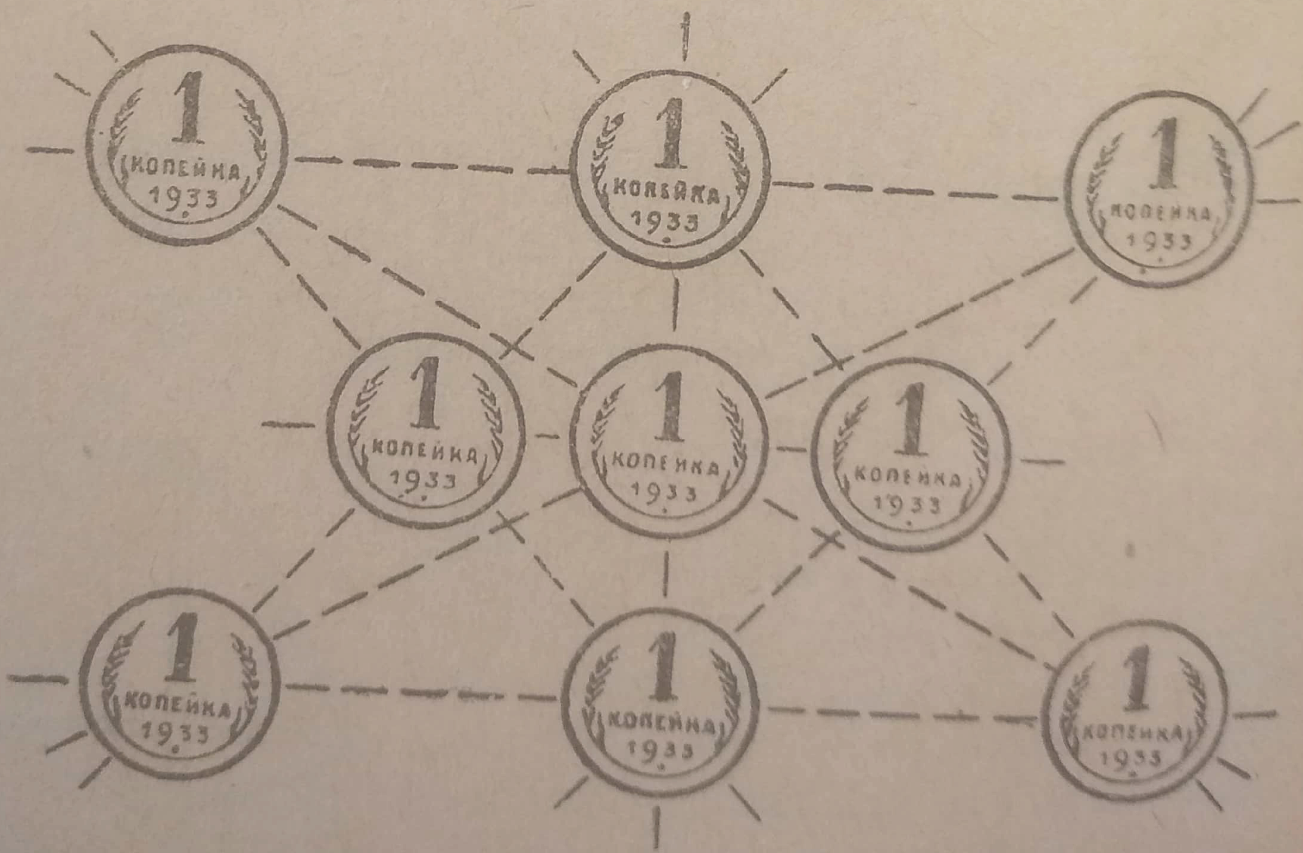
ΕΚΣΙ ΜΟΝΕΔΕΣ (105)

Μπορύμε να βάλυμε τις έκσι μονέδες σε τρίς σιρές, από τρις σε καθεμιά, με τον ακόλυθο τρόπο:

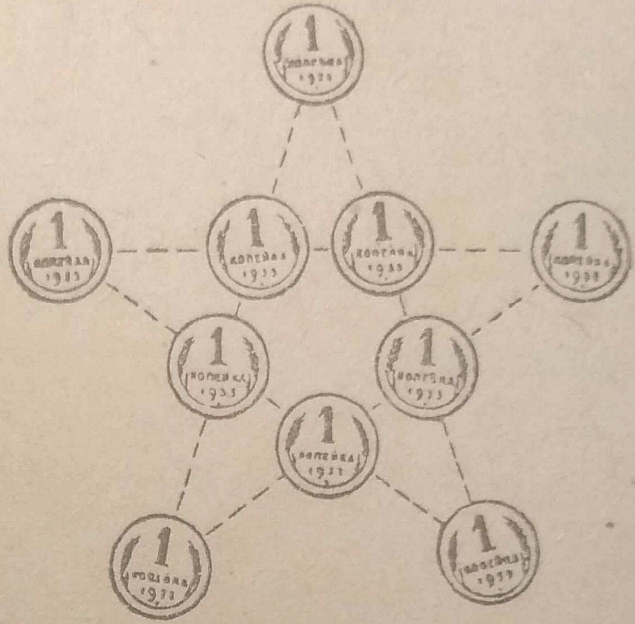
ΕΝΙΑ ΜΟΝΕΔΕΣ (106)

Μπορύμε να βάλυμε τις ενιά μονέδες σε δέχα σιρές, από τρις μονέδες στην κάθε σιρά, με τον ακόλυθο τρόπο:

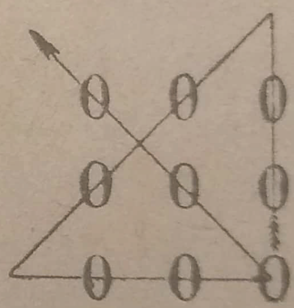
ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΣΙΡΕΣ (107)

Νά ι λίςι τυ προβλίματος. Ι μονὲδες ςχιματίζυνε, καθός βλέπετε, πεντάγονο άςτρο.

ΕΝΙΑ ΜΙΔΕΝΙΚΑ (108)

Το πρόβλιμα λίνετε ὲτςι, όπος δίχνυμε στο ςχίμα:

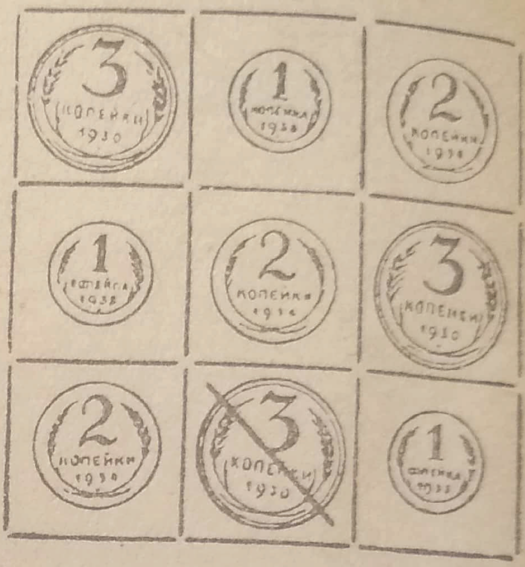
ΤΡΙΑΝΤΑΕΚΣΙ ΜΙΔΕΝΙΚΑ (109)

Επιδὶ απ'τα 36 μιδενικά πρέπι να ζβίςυμε τα 12, θα μίνυνε 36—12, διλ. 24, από 4 μιδενικά ςε κάθε ςιρά.

Ι θέςι τον μιδενικόν πυ μένυνε θα ίνε όπος στο ςχίμα:

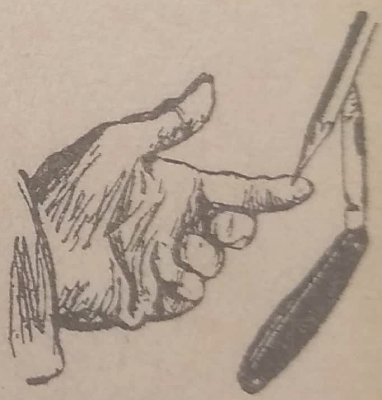
0		0	0	0	
		0	0	0	
0	0	0			0
0	0		0		0
0	0			0	0
	0	0	0	0	

ΣΕ ΕΝΙΑ ΤΕΤΡΑΓΟΝΑΚΙΑ (110)

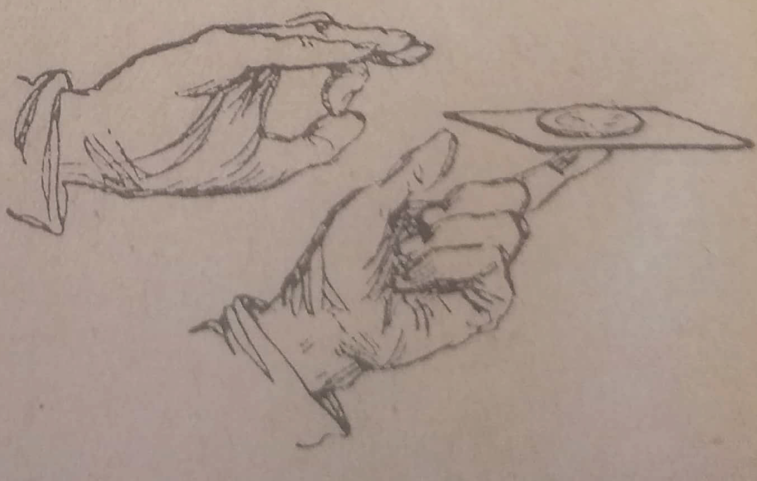
Δεν ανκίζετε τιν απαγορεβμένι μονέδα, αλά μεταφέρετε απάνο όλι τιν κάτο ςιρά. Ι θέςι άλακςε, οςτόςο ι απέτιςι τυ προβλίματος εχτελέςτικε: ι μονέδα με το ςπίρτο δεν κυνίθικε απ' τον τόπο-τις.

ΜΟΛΙΒΙ ΠΑΝΟ ΣΤΙ ΜΙΤΙ-ΤΥ (111)

Για να ςτέκετε ςίγυρα το μολίβι πάνο ςτιν άκρι τυ δάχτιλυ, πρέπι να χόςυμε ςτιν πλεβρά-τυ τι λεπίδα τυ ςυγιά. Από πρότι όπςι φένετε, ότι μ' αφτό το βάρος θα ίνε διςκολότερο να κρατίςυμε το μολίβι όρθιο. Μα δοκιμάςτε κε θα πιςτίτε, το μολίβι ςτέκετε πολί ςταθερά.

ΜΟΝΕΔΑ ΠΑΝΟ ΣΤΟ ΔΑΧΤΙΛΟ (112)

Το πρόβλιμα λίνετε με μια επιτιχιμένι δαχτιλιά (χτίπιμα με το δάχτιλο). Χριάζετε να δόςυμε μια δινατί δαχτιλιά ςτιν άκρι τις λυρίδας τυ χαρτονιύ: ι λυρίδα θα

κςεπεταχτί με το χτίπιμα αφτό κε ι μονέδα θα μίνι κςανά ίςιχα ςτι θέςι-τις, όπος κε πριν. Ίςτερα από διο-τρις δοκιμές το πίραμα επιτιχένι θαβμάςια.

Εδό δε θα εκςετάςυμε, γιατί γίνετε αφτό. Το περιγράφο λεπτομεριακά ςτο βιβλίο-μυ «Ι φιςικί ςε κάθε βίμα».

ΒΕΛΟΝΑ ΠΑΝΟ ΣΤΟ ΝΕΡΟ (113)

Για ν' ανανκάςετε τι βελόνα να πλέι πάνο ςτο νερό κάντε έτςι. Βάλτε πάνο ςτιν επιφάνια το νερό ένα κομάτι τςιγαρόχαρτο, κε πάνο ςτο τςιγαρόχαρτο—τι βελόνα. Βέβεα θα πλέυν. Πάρτε για δέφτερι βελόνα κε λιγίςτε προςεχτικά με ιπομονί μέςα ςτο νερό τις άκρες τυ χαρτιύ. Το χαρτί θα πέςι ςτον πάτο τυ ποτιριύ κε ι βελόνα—αν δυλέπςατε αρκετά προφιλαχτικά—θα πλέι ςτιν επιφάνια τυ νερύ.

ΒΑΔΙΖΜΑ ΚΕ ΤΡΕΚΣΙΜΟ (114)

Δεν πρέπι να νομίζυμε, ότι κάθε τρέκςιμο ίνε γλιγορότερο απ' το βάδιζμα κι' ότι ς' αφτό ίνε όλι ι διαφορά ανάμεςά-τυς. Ιπάρχι βάδιζμα γλιγορότερο απ' το τρέκςιμο· ιπάρχι ακόμα κε «τροχάδιν επί τόπυ», οπότaν εκίνος πυ τρέχι δεν προχορί καθόλυ μπροςτά. Ι κιριότερι διαφορά ανάμεςα ςτο τρέκςιμο κε το βάδιζμα ίνε άλι, ότι διλ. όταν βαδίζυμε το ςόμα-μας ανκίζι όλον τον κερό τι γι με ένα κάπιο ςιμίο τυ ποδαριύ· όταν όμος τρέχυμε, ςε κάθε βίμα-μας ιπάρχι ςτιγμί, οπόταν το κορμί-μας ολότελα κςεχορίζετε απ' τι γι, δεν τιν ανκίζι με κανένα ςιμίο.

Ι ΑΚΣΟΝΕΣ ΤΟΝ ΑΜΑΚΣΙΟΝ (115)

Σινίθος ι μπροςτινί τροχί ίνε μικρότερι απ' τυς πιςινύς. Γι' αφτό, περνόντας οριζμένι απόςταςι, ι μπροςτινί τροχί κάνυν περιςότερες ςτροφές απ' τυς πιςινύς κε, φιςικά, κατατρόγυντε περιςότερο ι άκςονές-τυς.

ΠΥ ΘΑ ΠΡΟΖΓΙΟΘΙ Τ' ΑΕΡΟΣΤΑΤΟ; (117)

Ο τρόπος τυ ταξιδιύ πυ περιγράφυμε ίνε αδίνατο να γίνι. Ι γι στρέφετε όχι μοναχί-τις, μα μαζί με τον αέρα, πυ τιν τριγιρίζι. Κε γι' αφτό ακόμα το αερόστατο θα ελκίετε απ' τι στροφί τις γις, διλ. θα μένι παντοτινά πάνο απ' τον τόπο, απ' τον οπίο ανέβικε. Αλά κι' αν δεν ίταν ο αέρας, όλα τα πράματα, πυ θα ρίχναμε προς τα πάνο θα εξακολυθύσαν να κινύντε από αδράνια, μένοντας ίσια-ίσια πάνο απ' τυς τόπυς εκίνυς τις γίινις σφέρας, απ' όπυ τα ριξανε. 'Οστε το αερόστατό-μας, όσο κι' αν κρεμότανε πάνο απ' τι γι, αν δε φισάι άνεμος, θα προζγιοθί στο ίδιο το μέρος, απ' όπυ σικόθικε.

ΣΙΜΒΕΝΙ ΑΡΑΓΕ; (118)

Κάπσες το Γενάρι κε παγονιές τον Ιύλι σιμβένυν στο νότιο ιμισφέριο, πέρα απ' τον ισιμερινό. 'Οταν στο βόριο ιμισφέριο έχυμε χιμόνα, τότε στο νότιο έχυνε καλοκέρι κε το αντίθετο.

ΝΟΤΟΣ ΚΕ ΒΟΡΑΣ (119)

'Οχι, παντύ δε σιμβένι. Αφτό ίνε σοστό μονάχα για το βόριο ιμισφέριο. Στο νότιο ιμισφέριο, πέρα απ' τον ισιμερινό (στιν Αφστραλία π. χ.), σιμβένι ακριβός το αντίθετο: όσο νοτιότερα πάμε, κάνι περισότερο κρίο κε όσο βοριότερα,— κάνι περισότερι ζέστι.

Ο ΟΚΑΣ ΚΙ' Ο ΒΟΛΓΑΣ (120)

Διακριτικά γνορίζματα τον παραπόταμον απ' τυς ποταμύς δεν ίνε το μάκρος κε το πλάτος, ιτε το βάθος τον ποταμόν, αλά το ποσό τυ νερύ, πυ τρέχι σ' αφτύς. Επιδί στον 'Οκα, σιμά στο μέρος τις ένοσις-τυ με το Βόλγα, τρέχυν στο δεφτερόλεφτο λιγότερα κιβικά μέτρα νερό, παρά στο Βόλγα, γι' αφτό θεορύνε τον 'Οκα παραπόταμο κε το Βόλγα—ποταμό. Αλιότικα θα τυς ονομάζανε αντίθετα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ιπέφθινος ςιντάχτις—**Γ. ΚΥΝΤΟΚΟΤΣΕΦ**
Μεταφραςτίς—**Ν. ΚΑΠΝΑΣ**
Τεχ. ςιντάχτις—**Θ. ΣΑΜΑΡΑΣ**

Подписано к печати 21-I—37 г. Уполоблита № 1728. Тираж 1000

Стат. формат 82x110$^{1}/_{32}$, печат. листов 10$^{3}/_{4}$, в листе 34172 знак автор. листов 6 бум. листов 6. Мариуполь, типография Донецкого Областного Греческого Издательства Зак. № 63

TIMI 1 р. 80 кап.

ЦЕНА 1 р. 80 коп.

Я. И. ПЕРЕЛЬМАН

ФОКУСЫ И РАЗВЛЕЧЕНИЯ

(НА ГРЕЧЕСКОМ ЯЗЫКЕ)

Донецкое Областное Греческое Издательство

Мариуполь—1937